

Hallituksen esitys Eduskunnalle verotililaksi sekä laiksi eräiden verolakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi verojen maksamista, ilmoittamista ja palauttamista koskeva verotililaki. Muuhun verolainsäädäntöön tehtäisiin ehdotetun lain edellyttämät muutokset. Verotilijärjestelmään on tarkoitus siirtyä vaiheittain. Ensimmäisessä vaiheessa menettelyn piiriin siirrettäisiin oma-aloitteisesti maksettavat verot. Seuraavassa vaiheessa menettelyn piiriin ja lain soveltamisalaan siirtyisivät myös muut Verohallinnon kantamat verot. Myöhemmin verotilijärjestelmän piirissä olisi myös perintämenettely.

Verohallinto ylläpitäisi verotilijärjestelmää, joka koostuisi verovelvolliskohtaisista verotileistä. Verotilille koottaisiin verotililain soveltamisalaan kuuluvien oma-aloitteisten verojen ilmoitus- ja maksutiedot sekä muut verotuksen toimittamiseen ja verojen perintään tarvittavat tiedot.

Lain soveltamisalaan kuuluvat verot ilmoitettaisiin kausiveroilmoituksella, jolta tiedot tarvittavien viranomaistoimien jälkeen siirrettäisiin verotilille.

Verolajikohtaiset ilmoittamisajankohdat yhtenäistettäisiin siten, että ilmoitusten tulisi olla perillä Verohallinnossa viimeistään yleisenä eräpäivänä eli kuukauden 12 päivänä.

Ilmoituksen myöhästymisen perusteella määrättäisiin viivästyneenä ilmoitetulle määrälle 20 prosentin vuotuisen korkokannan mukaan laskettava, enintään 15 000 euron ja vähintään 5 euron suuruinen myöhästymismaksu.

Verot olisi maksettava yleiseen eräpäivään mennessä kohdekaudelta, josta säädettäisiin asianomaisissa verolaeissa.

Maksetut määrät merkittäisiin verotilille ja käytettäisiin verotilillä olevien erääntyneiden verojen suoritukseksi verotililaissa säädetyssä järjestyksessä. Verovelvollinen ei voisi kohdentaa maksuaan tietyn veroerän suoritukseksi.

Verotilillä käsiteltäisiin verojen ja maksusuoritusten lisäksi myös verojen palautukset, hyvityskorot ja muut verovelvollisen hyväksi luettavat erät, jotka kirjattaisiin verotilille ja käytettäisiin erääntyneiden verojen suorituksiksi. Samoin verotilillä käsiteltäisiin erilaiset veron laiminlyönneistä aiheutuvat seuraamukset ja verotililain nojalla maksettavat määrät.

Verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero palautettaisiin kaikille verovelvollisille jo tilikauden aikana kunkin verokauden yhteydessä. Palautuksen saaminen ei enää edellyttäisi erillisen hakemuksen tekemistä, vaan sitä koskevat tiedot ilmoitettaisiin kausiveroilmoituksella. Vähentämättä jäänyt määrä merkittäisiin verotilille ja palautettaisiin verotilimenettelyssä verovelvolliselle tai käytettäisiin verotilin velvoitteiden suorituksiksi.

Suorittamatta jääneistä veroista huomautettaisiin tiliotteella. Jos maksamatta jääneitä määriä ei huomautuksen jälkeenkään maksettaisi, ne poistettaisiin verotililtä ja siirrettäisiin perittäväksi. Tiliotteelle merkityt määrät olisivat suoraan ulosottokelpoisia. Perintään sovellettaisiin veronkantolakia sekä muita verojen perintää koskevia säännöksiä.

Verojen suorituksiksi käytetyt määrät ylittävä osa hyväksi luettavista määristä palautettaisiin verovelvolliselle viivytyksettä, verovelvollisen suorittamat maksut kuitenkin vain siinä tapauksessa, että maksu on tehty aiheetta tai erehdyksessä.

Maksamatta oleville veroille perittäisiin nykyisin perittävän verolisäyksen ja viivekoron sijasta viivästyskorkoa veron eräpäivästä sen suorituspäivään. Verotilillä oleville veronpalautuksille, joita ei ole käytetty verojen suoritukseksi, maksettaisiin palautuskoron sijasta hyvityskorkoa. Korkoa maksettaisiin nykyisestä poiketen myös ennen veron eräpäivää tehdyille maksuille maksupäivästä lukiin.

Verovelvollisille toimitettaisiin kuukausittain verotiliote, josta ilmenisivät tilioitejakson tilitapahtumat, tilin saldo täsmäytyspäivänä ja muut tarvittavat tiedot.

Verotililain soveltamisalaan kuuluviin ai-neellisiin verolakeihin tehtäisiin verotilime-nettelyn edellyttämät muutokset, jotka myös yhtenäistäisivät nykyisiä veronkanto- ja ilmoittamismenettelyjä. Muutettaviksi tulisivat arvonlisäverolaki, enakkoperintälaki, arpajaisverolaki, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettu laki, eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettu laki, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki ja korkotulon lähdeverosta annettu laki. Lisäksi veronkantolakiin, veronlisäyksestä ja viivekorosta annettuun lakiin, verontilityslakiin ja verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettuun lakiin tehtäisiin verotilimenettelyn edellyttämät muutokset.

Verontilityslakia muutettaisiin lisäksi siten, että lakiin lisättäisiin säännökset takuutilitysmenettelystä, joka turvaisi veronsaajien aseman poikkeustilanteissa. Jos ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun suorituksiksi verovelvollisten verotileillä kertymisjakson aikana käytetyt määrät ovat yhteensä vähemmän kuin 90 prosenttia vastaavalle kuukaudelle kertyväksi arvioidusta

työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, erotus tilitettäisiin takuutilityksenä. Kuukausikohtaiset vähimmäismäärät vahvistettaisiin vuosittain etukäteen siten, että ne mahdollisimman tarkoin vastaisivat oikeaa tilitettävää määrää. Lisäksi lakiin otettaisiin verotilimenettelyn piiriin kuuluvien verolajien osalta säännökset kertymisjaksosta ja tilitysajan-kohdasta.

Pienyritykset voisivat nykyisestä poiketen ilmoittaa ja maksaa osan verotilijärjestelmän soveltamisalaan kuuluvista veroista kalenterivuositain tai neljänneskalenterivuositain. Ilmoitus- ja maksuvelvollinen, jonka kalenterivuoden liikevaihto on enintään 50 000 euroa, voisi soveltaa neljänneskalenterivuosi-menettelyä yhtenäisesti verotilimenettelyn piiriin kuuluviin veroihin, lukuun ottamatta vakuutusmaksuveroa ja arpajaisveroa. Verovelvollinen, jonka kalenterivuoden liikevaihto on enintään 25 000 euroa, voisi ilmoittaa ja maksaa arvonlisäveron kerralla koko kalenterivuoden osalta.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010. Lakeja sovellettaisiin pääsääntöisesti 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen päättyvien kohdekausien verojen ilmoittamisessa ja maksamisessa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	3
YLEISPERUSTELUT.....	6
1 NYKYTILA.....	6
1.1 Yleistä.....	6
Oma-aloitteisten verojen ilmoittaminen.....	6
Maksuunpantu vero ja viivästysseuraamukset.....	6
Ilmoituksessa olevien virheiden korjaaminen.....	7
Oma-aloitteisten verojen maksupäivät.....	7
Maksun kohdentaminen.....	7
Maksaminen.....	7
Palauttaminen.....	8
Maksamatta jääneiden verojen periminen.....	9
Viivästyskorot.....	9
Verojen tilittäminen veronsaajille.....	9
1.2 Kansainvälinen vertailu.....	9
Ruotsi.....	10
Itävalta.....	11
Tanska.....	11
1.3 Nykytilan arviointi.....	12
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	12
2.1 Uudistuksen eteneminen ja tavoite.....	12
2.2 Verotili.....	13
Verotilijärjestelmän yleiskuvaus.....	13
Soveltamisala.....	14
Ilmoittaminen.....	14
Arvonlisäveron palautukset verotilimenettelyssä.....	15
Myöhästymismaksu.....	16
Pidennetty ilmoitus- ja maksujakso.....	16
Maksaminen.....	17
Maksun kohdentamisoikeuden poistuminen.....	17
Rajoitettu kohdentamisoikeus.....	18
Velvoitteiden suorittamisjärjestys.....	19
Suorittamatta jääneet velvoitteet.....	20
Palauttaminen.....	20
Verotilin korot.....	20
Oikaiseminen ja muutoksenhaku.....	21
Seuraamusten perimättä jättäminen ja huojentaminen.....	21
2.3 Arvonlisäverolaki ja ennakoperintälaki.....	22
2.4 Verontilityslaki.....	22
2.5 Muut verolait.....	23
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	23
3.1 Vaikutukset Verohallinnon toimintaan.....	23
Ilmoitusvalvonta.....	23
Veronkanto.....	24

3.2	Vaikutukset perintään.....	24
	Tuloveron ennakoiden käsittely verotilimenettelyn toisessa vaiheessa.....	24
	Verotilin sähköiset palvelut.....	24
3.3	Vaikutukset verovelvollisille	25
3.4	Vaikutukset veronsaajille	26
3.5	Vaikutukset ulosottoviranomaisten toimintaan.....	26
3.6	Valtiontaloudelliset vaikutukset.....	26
	Vaikutukset valtion verotuloihin ja rahoitusasemaan.....	26
	Verotilijärjestelmän käyttöönoton hallinnolliset kustannukset	27
	Valtion hallinnollisten kustannusten säästöt uudistuksesta	27
4	ASIAN VALMISTELU.....	28
	YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	28
1	LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	28
1.1	Verotililaki	28
	1 luku Yleiset säännökset	28
	2 luku Verotili	29
	3 luku Ilmoittaminen	31
	4 luku Maksaminen	34
	5 luku Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suoritukseksi	36
	6 luku Suorittamatta jääneen veloitteen periminen	39
	7 luku Hyvitysten palauttaminen ja veronkuittaus	41
	8 luku Korot	43
	9 luku Virheen korjaaminen, virheellisen hyvityksen takaisin periminen ja muutoksenhaku	49
	10 luku Erinäiset säännökset	51
	11 luku Voimaantulo	53
1.2	Arvonlisäverolaki.....	54
1.3	Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta	73
1.4	Verontilityslaki.....	74
1.5	Ennakkoperintälaki	74
1.6	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta.....	78
1.7	Laki korkotulon lähdeverosta.....	78
1.8	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta	79
1.9	Arpajaisverolaki.....	79
1.10	Veronkantolaki.....	80
1.11	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta	81
1.12	Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta	81
2	TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET	81
3	VOIMAANTULO.....	82
4	SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS	82
	LAKIEHDOTUKSET	85
	Verotililaki.....	85
	arvonlisäverolain muuttamisesta	98
	eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta.....	108
	verontilityslain muuttamisesta.....	109
	ennakkoperintälain muuttamisesta	111
	työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta.....	116
	korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta.....	117

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta	118
arpajaisverolain muuttamisesta	119
veronkantolain muuttamisesta	121
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	123
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta	124
LIITE	125
RINNAKKAISTEKSTIT	125
arvonlisäverolain muuttamisesta	125
eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta	148
verontilityslain muuttamisesta	149
ennakkoperintälain muuttamisesta	152
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta	162
korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	163
rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta	165
arpajaisverolain muuttamisesta	165
veronkantolain muuttamisesta	169
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	173
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta	174

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Yleistä

Verojen maksamista, palauttamista ja perimistä koskevat yleiset säännökset ovat veronkantolaissa (609/2005) ja veronkannosta annetussa valtiovarainministeriön asetuksessa (747/2005). Veronkantolakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) tarkoitettujen verojen ja maksujen sekä metsänhoitomaksun, työnantajan sosiaaliturvamaksun, arvonlisäveron ja eräistä vakuutusmaksuista suoritettavan veron kannossa. Lakia sovelletaan myös muiden Verohallinnon toimivaltaan kuuluvien verojen kannossa, jos asianomaisissa verolaissa niin säädetään. Veronkantolaki säätelee sekä maksuunpantujen että oma-aloitteisesti maksettavien verojen kantoa.

Veronkantolaissa oma-aloitteisella verolla tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan. Oma-aloitteisten verojen ilmoittamista ja maksuajankohtaa koskevat säännökset ovat verolajikohtaisia ja sisältyvät asianomaisiin aineellisiin verolakeihin. Näissä aineellisissa verolaissa on myös joitakin maksamismenettelyä ja palauttamista koskevia erityissäännöksiä.

Oma-aloitteisten verojen ilmoittaminen

Arvonlisävero sekä työnantajavelvoitteisiin perustuvat ennakonpidätys, sosiaaliturvamaksu ja rajoitetusti verovelvollisen tulosta perittävä lähdevero ilmoitetaan kalenterikuukausittain valvontailmoituksella. Valvontailmoituksia annettiin vuonna 2006 noin 3,5 miljoonaa kappaletta.

Arvonlisäveron tiedot ilmoitetaan kohdekuukautta seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä ja työnantajasuoritusten tiedot palkanmaksukuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä. Merityönantajasuoritusten osalta valvontailmoitus annetaan palkanmaksukuukautta seuraavan toisen kuukauden 15 päivä-

nä, ja vakuutusmaksuverovelvolliset antavat kuukausi-ilmoituksen kalenterikuukautta seuraavan kuukauden 25 päivänä. Arvonlisäverovelvollisen, vakuutusmaksuverovelvollisen, säännöllisesti palkkoja maksavan työnantajan ja merityötuloa maksavan työnantajan on annettava ilmoitus, vaikka toimintaa ei olisi harjoitettu. Muiden oma-aloitteisesti maksettavien verojen osalta ei anneta valvontailmoituksia, vaan verolaji ja kohdekuukausi ilmoitetaan maksun yhteydessä tilisiirtomakkeella.

Työnantajasuorituksista ja eräistä muista oma-aloitteisista veroista annetaan kalenterivuositain vuosi-ilmoitus saajakohtaisine eritelyineen. Vuodelta 2006 annettiin noin 230 000 työnantajan vuosi-ilmoitusta. Arpajaisverosta on annettava veroviraston pyynnöstä erillinen selvitys. Selvityspyyntöjen määrä on ollut vuosittain varsin vähäinen. Arvonlisäverovelvollinen alkutuottaja ja kuvataiteilija kuuluvat pääsääntöisesti arvonlisäveron osalta vuosimenettelyyn, jolloin arvonlisävero ilmoitus kalenterivuodelta on annettava kalenterivuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä. Näitä ilmoituksia on vuosittain annettu noin 245 000 kappaletta.

Maksuunpantu vero ja viivästysseuraamukset

Jos verovelvollinen antaa ilmoituksen, mutta ei maksa veroa täysimääräisesti säädettyssä ajassa, verovirasto maksuunpanee maksamatta jääneen veron. Maksuunpanoja tehtiin vuonna 2006 yhteensä noin 640 000 kappaletta, joista 410 000 arvonlisäverosta ja 230 000 työnantajasuorituksista.

Myöhässä maksetulle tai kokonaan maksamatta jätetylle arvonlisäverolle, työnantajasuorituksille, vakuutusmaksuverolle ja arpajaisverolle määrätään nykyisin sanktiona verolajikohtainen veronkorotus. Veronkorotus lasketaan prosentteina siitä veron määrästä, jota laiminlyönti koskee. Veronkorotus määrätään portaittain siten, että korotusprosentti nousee sitä korkeammaksi, mitä kauemmin laiminlyönti on kestänyt. Veronkorotus on korotusprosentin osoittama määrä laiminlyödyistä verosta. Arviomaksuunpanoissa

määrättävä veronkorotus on käytännössä 25 prosenttia arvioidun veron määrästä.

Maksulaiminlyöntien lisäksi on mahdollista määrätä veronkorotus ilmoitusten laiminlyöntitilanteissa, vaikka veroa ei tulisikaan maksettavaksi. Käytännössä näihin säännöksiin perustuva veronkorotus on määrätty vain silloin, kun kohdekuukaudelle tehtyä arviomaksuunpanoa on oikaistu siten, ettei veroa jää maksettavaksi. Veronkorotusta ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta on tällöin määrätty 85 euroa.

Muille oma-aloitteisille veroille voidaan määrätä veronkorotusta vuosi-ilmoitusten käsittelyn yhteydessä.

Nykymenettelyssä ilmoitusten myöhästyminen on ollut varsin yleistä. Esimerkiksi vuonna 2006 keskimäärin 40 prosenttia arvonlisäveron valvontailmoituksista ja 25 prosenttia työnantajasuoritusten valvontailmoituksista annettiin myöhässä.

Ilmoituksessa olevien virheiden korjaaminen

Arvonlisäveron, työnantajasuoritusten ja merityötulon ilmoituksessa valtion vahingoksi olleet virheet ilmoitusvelvollinen korjaa antamalla uuden asianomaiseen kohdekuukauden kohdistuvan korvaavan ilmoituksen. Vakuutusmaksuveron ilmoituksessa valtion vahingoksi olleen virheen verovelvollinen korjaa antamalla lisäilmoituksen, jossa ilmoitetaan vain muutoksen määrä. Muiden oma-aloitteisesti maksettavien verojen osalta veronsaajan vahingoksi tapahtuneet virheet verovelvollinen korjaa maksamalla kohdekuukaudelta puuttuvan määrän ja antamalla tarvittavat tiedot oma-aloitteisten verojen tili-siirtolomakkeella.

Verovelvollisen omaksi vahingoksi tapahtuneet virheet verovelvollinen voi korjata vähentämällä liikaa ilmoittamansa määrän myöhemmiltä kuukausilta annettavissa ilmoituksissa. Jos tilikausi on päättynyt, verovelvollisen on haettava liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt arvonlisävero takaisin erillisellä tilikausipalautushakemuksella. Muiden oma-aloitteisten verojen virheet korjataan yleensä viimeistään vuosi-ilmoituksen käsittelyn yhteydessä.

Oma-aloitteisten verojen maksupäivät

Oma-aloitteisten verojen maksupäivistä säädetään asianomaisissa verolaeissa taikka niiden nojalla annetuissa asetuksissa tai päätöksissä. Arpajaisvero maksetaan kuukauden 1 päivänä, ennakonpidätykset, työnantajan sosiaaliturvamaksu ja rajoitetusti verovelvollista koskeva lähdevero kuukauden 10 päivänä, arvonlisävero kuukauden 15 päivänä sekä vakuutusmaksuvero kuukauden 25 päivänä.

Maksuunpantujen oma-aloitteisten verojen eräpäivä määrätään veronkannosta annetun valtiovarainministeriön asetuksen nojalla kolmen viikon päähän maksuunpanopäätöksen tekopäivästä.

Maksun kohdentaminen

Verovelvollinen kohdentaa maksunsa tietyille valitsemaalleen verolle ja veroerälle tai -kaudelle, ja Verohallinnon on käytettävä maksu sen mukaisesti. Jos maksusta ei ilmene, minkä oma-aloitteisen veron suorituksiksi se on tarkoitettu, Verohallinto käyttää maksun veronkantolain mukaisesti ensin niiden verojen suorituksiksi, joilla on useita veronsaajia, seuraavaksi työnantajan sosiaaliturvamaksujen ja viimeiseksi arvonlisäverojen ja muiden yksin valtiolle tulevien verojen suorituksiksi. Maksu, joka on täysin yksilöimätön, käytetään verojen suorituksiksi veronkantolain mukaisessa veronkuittausjärjestyksessä. Epäselvissä tapauksissa Verohallinto pyrkii selvittämään, mille verolle maksu on tarkoitettu.

Jos verovelvollinen on maksanut oma-aloitteista veroa liikaa, liikaa maksettu määrä siirretään verovelvollisen pyynnöstä myöhemmältä kohdekuukaudelta erääntyvän veron suorituksiksi. Jos verovelvollinen on maksanut maksuunpantua veroa liikaa, liikaa maksettu määrä palautetaan verovelvolliselle.

Maksaminen

Verot maksetaan valtion maksuliikepankeissa oleville verovirastojen pankkitileille. Kullakin verovirastolla on pankkitilit erikseen maksuunpantujen verojen, arvonlisäverojen ja muiden oma-aloitteisten verojen maksuja varten.

Maksuunpannuista veroista Verohallinto lähettää verovelvolliselle esitetyt viitteellisen tilisiirtolomakkeen, jonka tietojen perusteella maksu voidaan kohdentaa oikealle verolle. Säännöllisesti oma-aloitteisia veroja maksaville verovelvollisille lähetetään esitetyt viitteelliset maksuohjeet, joita maksettaessa on noudatettava. Satunnaisesti oma-aloitteisia veroja maksavien on sen sijaan maksaessaan osattava antaa tiedot sekä verovelvollisesta, verosta, kohdekaudesta että tilinumerosta, jotta maksu voidaan kohdentaa oikein maksajan tarkoittaman veron maksuksi.

Käytännössä maksutietojen vastaanotto pankeista ja kohdentaminen veroille on tietotekniikkaan perustuvaa massakäsittelyä, jonka onnistuminen edellyttää riittäviä ja virheettömiä maksutietoja. Maksut, joita koskevat tiedot ovat puutteellisia tai virheellisiä, on käsiteltävä tapauskohtaisesti. Niitä selvitetään asiakkaan ja pankin avulla tai hallinnossa olevien tietojen perusteella. Valtaosa selvittelytyöstä aiheutuu oma-aloitteisten verojen maksutietojen puutteellisuudesta.

Vuonna 2006 Verohallinnolle tehtyjä maksuja oli yli 11 miljoonaa kappaletta, joista työnantajasuoritusten maksuja oli noin 1,8 miljoonaa ja arvonlisäveron maksuja noin 1,7 miljoonaa kappaletta. Maksuunpantujen verojen maksutapahtumia oli yli 7 miljoonaa. Oma-aloitteisten verojen maksuista yksilöimättömiä tai muuten epäselviä oli runsaat 326 000 kappaletta ja maksuunpantujen verojen maksuista noin 178 000 kappaletta, joista maksuunpantuja oma-aloitteisia veroja yli 97 000 kappaletta. Lisäksi maksuunpantujen oma-aloitteisten verojen liikasuorituksia käsiteltiin tapauskohtaisesti noin 16 400 kappaletta.

Pankit välittävät maksuja koskevat tiedot Verohallintoon käyttäen pääosin verojen välitystä varten luotua järjestelmää, jossa yksittäisiä maksutapahtumia koskevat tiedot tulevat Verohallintoon suoraan pankkien keskus-toimipaikoista ja niitä vastaavat rahasuoritukset maksuliikepankeista tiliotetietona. Maksutietojen välitys pankeista Verohallintoon poikkeaa pankkien normaalimenettelystä, jossa maksutiedot välittyvät maksuliikepankin kautta tiliotteen mukana. Pankeille maksetaan verojen välitysjärjestelmää käyt-

täen välitetyistä maksutiedoista korvauksia, joista säädetään veronkannosta annetussa valtiovainministeriön asetuksessa.

Verojen maksamista ja maksutietojen välitystä koskevat säännökset ja menettelyt tulevat tarkistettaviksi yhtenäiseen eurooppalaiseen maksualueeseen (SEPA) siirtymisen yhteydessä vuoden 2010 loppuun mennessä.

Palauttaminen

Veron palauttamisen aineelliset perusteet vaihtelevat jossain määrin verolajeittain, ja niistä säädetään asianomaisissa verolaeissa. Palauttamista koskevasta menettelystä säädetään veronkantolaissa. Veronkantolain mukaan alle 5 euron palautusta ei makseta.

Oma-aloitteisesti maksettuja veroja palautetaan sekä Verohallinnon että muutoksenhakuviranomaisten päätösten nojalla. Suurimmat palautukset ovat arvonlisäveron ennakkopalautuksia, joita vuonna 2006 oli runsaat 35 000 kappaletta. Arvonlisäveron tilikausipalautuksia oli noin 21 000 kappaletta ja alarajahuojennuspalautuksia liki 19 000 kappaletta. Vuosivalvonnassa oleville alkutuottajille tehtiin arvonlisäveron palautuspäätöksiä noin 82 000 kappaletta.

Jos verovelvollisella on verojämiä, palautus on veronkantolain mukaan käytettävä niiden kuittaukseen. Eräissä tapauksissa, esimerkiksi kun palautus perustuu verosta vapauttamista koskevaan päätökseen, palautusta ei kuitenkaan saa käyttää kuittaukseen. Palautukset, joita ei saa käyttää kuittaukseen, ja palautuksista mahdollisten kuittausten jälkeen jäljelle jäävät määrät maksetaan viipymättä verovelvolliselle, jolle niitä ulosmittauksen vuoksi ole maksettava ulosottoviranomaiselle. Käytännössä palautus maksetaan verovelvolliselle muutaman päivän kuluessa siitä, kun oikeus sen saantiin on selvä ja kuittaukset on tehty.

Korkoa palautukselle maksetaan vain, jos asianomaisessa verolaissa korkoa on nimenomaan säädetty maksettavaksi. Pääsääntöisesti korkoa maksetaan. Korkokanta on veronkantolain 22 §:n mukaisesti kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1983) 12 §:ssä tarkoitettu vii-

tekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Maksamatta jääneiden verojen periminen

Verohallinnon käytettävissä olevista perintäkeinoista ja erikoisperintätoimenpiteistä säädetään veronkantolain 7 luvussa, ja pienimmästä perittävistä määrästä, joka tällä hetkellä on 10 euroa, veronkantolain 47 §:ssä. Maksumuistutusten lähettäminen ja verojen ulosotto-perintä ovat nykyisellään verolaji- ja veroeräkohtaisia. Erikoisperintätoimenpiteet sen sijaan koskevat yleensä verovelvollisen maksamatta olevia veroja kokonaisuutena, ja perinnän kohteena on tällöin velallisen koko velkamäärä.

Maksumuistutukset lähetetään verovelvollisille automaattisesti jokaisesta edellisessä kuussa erääntyneestä veroerästä erikseen. Maksumuistutus voi vain tapauskohtaisesti ja poikkeuksellisesti koskea kaikkia verovelvollisen erääntyneitä veroeriä. Vuonna 2006 maksumuistutuksia lähetettiin yhteensä noin 1,45 miljoonaa, joista yli 385 000 kappaletta koski maksuunpantuja oma-aloitteisia veroja.

Verojen ulosotto-perinnässä noudatetaan pääsääntöisesti ulosottoaarta (705/2007). Erityiset verojäämien täytäntöönpanoa koskevat säännökset sisältyvät verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annettuun lakiin (706/2007).

Ulosottohakemukset maksamatta jääneistä veroeristä lähetetään ulosottoon koneellisesti. Muutoksista ja maksuista lähetetään eräkohtaiset muutos- ja peruutusilmoitukset. Ulosotossa verovelvollisella on oikeus valita, mitä veroa hän maksaa, jos maksu tapahtuu vapaaehtoisesti. Verojäämien perintään konkurssissa sovelletaan konkurssioikeudellisia säännöksiä. Verojäämillä ei ole konkurssissa eikä ulosotossa minkäänlaista erikoisasemaa.

Viivästyskorot

Veroille perittävistä viivästyskoroista säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995). Myöhässä maksettulle oma-aloitteiselle verolle on maksettava veronlisäystä laissa säädetystä maksupäivästä päivään, jolloin vero on maksettu tai, jos vero on maksuunpantu, maksuunpanopäätök-

sessä määrättyyn eräpäivään. Eräpäivän jälkeiseltä ajalta peritään viivekorkoa. Veronlisäystä maksuunpannaan ja viivekorkoa peritään vähintään kolme euroa.

Sekä veronlisäyksen että viivekoron korkokanta on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viivekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

Verojen tilittäminen veronsaajille

Verovarojen tilittämisestä säädetään verontilityslaisissa (532/1998) ja verontilitysasetuksessa (804/1998) sekä veronsaajille tilittävien määrien maksuajankohdasta annetussa valtiovainministeriön päätöksessä (758/1998).

Verojen tilittäminen perustuu verojen todelliseen rahamääräiseen kertymään. Kertyneiksi katsotaan ne maksut, jotka on kirjattu veroviraston pankkitilille laissa säädetyn kertymisjakson aikana, ja vastaavasti palaute- tuksi katsotaan ne verot, jotka on maksettu verovelvolliselle kertymisjakson aikana.

Kertymät tilitetään kuukausittain veronsaajille verolaji- ja verovuosi-kohtaisesti käyttäen laissa säädettyjä jakoperusteita. Ennen tilittävän kertymän jakamista veronsaajasuuksiin siitä vähennetään verovelvollisille maksetut palautukset.

1.2 Kansainvälinen vertailu

Verotilijärjestelmiä on käytössä muun muassa Ruotsissa ja Itävallassa. Tanskassa järjestelmä on tarkoitettu käyttöön vuoden 2009 aikana. Verotilijärjestelmään siirtymistä on lisäksi harkittu ainakin Unkarissa.

Yhteisenä piirteenä näissä järjestelmissä on se, että maksut maksetaan yhdelle pankki- tai postisiirtotilille eikä verovelvollinen pääsääntöisesti voi kohdistaa maksua tietyn veron suorituksiksi.

Maksetut määrät käytetään erääntyneiden velvoitteiden suorituksiksi ikäjärjestyksessä vanhimmasta uudempaan. Tilille muodostuva ylijäämä palautetaan tietyin edellytyksin, ja erääntyneestä verosta lähetetään verovelvolliselle tieto ja maksukehoitus ennen perintään ryhtymistä. Verovelvolliselle lähetetään ti-

liote, minkä lisäksi verotilin tietoja voi tarkastella myös internetyhteyden kautta. Maksujen eräpäivien lukumäärä vaihtelee eri maiden järjestelmissä, samoin esimerkiksi verotilin korkojen laskentatapa.

Ruotsi

Ruotsissa verotili otettiin käyttöön asteittain vuoden 1998 alusta. Ensivaiheessa sen piiriin kuuluivat arvonlisävero, työnantajan suorittamat ennakonpidätykset ja työntajamaksut sekä maksuunpannut ennakoverot. Nykyisin verotilimenettelyn piiriin kuuluvat lisäksi tuloverotus sekä valmisteverot ja kaikki verovelvollisryhmät. Verotilin kautta välitetään lisäksi eri viranomaisten myöntämiä elinkeino- ja työllistämistukia.

Arvonlisäveron, erilaisien ennakonpidätyksien ja työnantajamaksujen ilmoittamispäivä ja verojen eräpäivä on yleensä kuukauden 12 päivä. Liikevaihdoltaan yli 40 miljoonan kruunun suuruisilla yrityksillä arvonlisäveron maksupäivä on kuitenkin aikaistettu kohdekuukautta seuraavan kuun 26 päivään, jolloin myös ilmoitus on annettava. Vuoden 2008 alusta voimaan tulleen lakimuutoksen mukaan yritykset, joiden liikevaihto on enintään 40 miljoonaa kruunua, maksavat ja ilmoittavat arvonlisäveron kolmen kuukauden jaksoissa. Tietyt, enintään 200 000 kruunun liikevaihdon omaavat verovelvolliset voivat ilmoittaa arvonlisäveron kalenterivuositain. Yritykset ilmoittavat veronsa esitäytetyllä ilmoituksella.

Verovelvollinen ei voi valita, mitä veroa maksaa, eikä verotilijärjestelmässä myöskään seurata, mitä verolajeja on tullut suoritetuksi, vaan järjestelmä perustuu yksinomaan verotilillä olevaan saldoon. Jos alijäämäisellä verotilillä on tarpeen määrittellä, mikä osa veroista on maksettu ja mikä maksamatta, määrittely tehdään jakamalla alijäämä jakson aikana erääntyneiden verojen suhteessa.

Verotilille tulleet maksut, palautukset ja veloitteet täsmäytetään kerran kuukaudessa. Samassa yhteydessä lasketaan korot ja verovelvolliselle palautettavat määrät sekä siirretään alijäämä perittäväksi ulosottoviranomaiselle. Jos muita kuin korkoihin liittyviä tilitahtumia ei ole, täsmäytys tehdään vain pyynnöstä. Lisäksi kaikki verotilit täsmäyte-

tään kerran vuodessa lopullisen veron rekisteröinnin yhteydessä.

Verotilin korko perustuu Verohallinnon vahvistamaan peruskorkoon ja korko lasketaan päiväkohtaisesti saldolle. Ylijäämän korko on syyskuusta 2007 lukien ollut 1,8 prosenttia ja alijäämän korko on porrastettu alijäämän suuruuden mukaan olleen 4, 5 tai 19 prosenttia. Veron määrän muuttuessa veroviranomaisen päätöksen tai muutoksenhaun seurauksena sekä yli- että alijäämän korkoon tehdään vastaavat korjaukset.

Verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero ilmoitetaan kausiveroilmoituksella ja automaatiokäsittelyn tai manuaalisen käsittelyn jälkeen viedään verotilille käytettäväksi verojen suorituksiksi tai palautettavaksi. Verokaudelta vähentämättä jääneelle arvonlisäverolle maksetaan korkoa pääsääntöisesti ilmoittamiskuukauden yleisestä eräpäivästä.

Arvonlisävero, valmisteverot, eri verojen muutoksenhaun perusteella alennetut määrät ja luonnollisen henkilön lopullisen tuloveron palautus siirretään verotilille, ja ylijäämä palautetaan hakemuksetta. Verovelvollinen voi pyytää, että määriä ei kuitenkaan palauteta vaan että ne käytetään tulevien verojen suorituksiksi. Ylijäämän palautusta voi lisäksi aina pyytää kirjallisella hakemuksella. Pienin palautettava määrä on 100 kruunua.

Palautuksen ulosmittauskelpoisuudesta on säädetty erikseen. Palautettava lopullinen tulovero voidaan ulosmitata sen jälkeen, kun ulosottoviranomaiselle on varattu tilaisuus kuitata palautus perittävänä olevien verojen ja julkisoikeudellisten saatavien suorituksiksi.

Verotilin kuukausitasmäytyksen yhteydessä verovelvolliselle lähetetään alijäämästä maksukehotus. Jollei alijäämää ja maksukehotuksen eräpäivään mennessä erääntyneitä uusia velvoitteita makseta eräpäivään mennessä, alijäämä siirretään perittäväksi ulosottoviranomaiselle. Ulosottoon lähettämisen alarajana on yrityksillä ja ilmoitusvelvollisilla työnantajilla 10 000 kruunua ja muilla verovelvollisilla 500 kruunua (toukokuun 2007 kurssin mukaisesti laskettuna 1 088 euroa ja 54,40 euroa). Erityistapauksissa, esimerkiksi kun ennakoidaan, että velan perimiseksi velallinen haetaan konkurssiin, edellä mainittua alarajaa ei kuitenkaan tarvitse noudattaa vaan

alijäämä voidaan lähettää ulosottoon sen määrästä riippumatta.

Veroilla ei ole etuoikeutta muihin saataviin nähden.

Verovelvolliselle lähetetään kuukausittain tiliote, jos tilillä on tilitapahtumia. Henkilöasiakkaat saavat tiliotteen vähintään kerran vuodessa, jos tilillä on tapahtumia tai saldoa. Tiliote sisältää tiedot edellisen kuukauden tapahtumista sekä maksuunpannuista erään-
tymättömistä veroista. Verovelvollinen voi tarkastella verotilinsä tietoja internetin kautta, ja tiliotteita voi myös tilata verovirastolta maksutta. Lukuun ottamatta eräitä salassa pidettäviä, muun muassa tilinumeroa ja henkilöön liittyviä tietoja, verotilin tapahtumati-
dot ovat julkisia, ja tiliotteet ovat pyynnöstä jokaisen saatavissa.

Verotulojen tilittäminen veronsaajille ei perustu verotilijärjestelmästä saataviin tietoihin, vaan tilitykset perustuvat lopullisen verotuksen perusteella tehtyihin ennakkolaskelmiin ja verotuksen valmistuttua tehtäviin täsmäyk-
siin.

Verotilin käyttöönotto on edistänyt verotustyötä muun ohessa sen johdosta, että verotilin avulla asiakkaan tilanteesta voidaan saada kokonaiskuva. Maksamattomien verojen siirtäminen ulosottoon perittäväksi on nopeutunut. Verotilin käyttöönotto on tuonut eri tavoin henkilöstösäästöjä. Esimerkiksi veronkannon maksuliikkeen tehtäviä hoitavien määrä on pienentynyt 200 henkilöstä noin kymmenesosaan. Se, että maksamatta jääneiden verojen verolajikohtainen määrä määritellään jakamalla tilin alijäämä jakson aikana erään-
tyneiden verojen suhteessa, on aiheuttanut jonkin verran ongelmia esimerkiksi ulkomaanperinnässä, joka edellyttää eri verolajien tarkan määrän ilmoittamista.

Itävalta

Verotili on ollut käytössä jo 1970 luvulta, ja sen piiriin kuuluvat sekä luonnolliset henkilöt että oikeushenkilöt. Verolajeista verotilin piirissä ovat perintö- ja lahjaveroa sekä liikenneverotuksen maksuja lukuun ottamatta kaikki liittovaltion verot.

Verot maksetaan yhdelle tilille eikä verovelvollinen voi yleensä kohdentaa maksua tietylle verolle, vaan maksut käytetään vero-

jen suoritukseksi vanhimmasta uusimpaan. Maksun kohdentaminen tietylle verolle tai maksulle on kuitenkin mahdollista. Maksaja voi kohdentaa maksun esimerkiksi maksaes-
saan arvonnalisäveroa ja työnantajan pidättä-
mää ennakonpidätystä sekä tuloveroa ja yhteisöveroa. Samoin maksun voi kohdentaa esimerkiksi verorikosprosessissa vahvistetulle maksulle.

Työnantajan suorittama ennakonpidätys käsitellään palkansaajan verotilillä.

Verotilille veronpalautuksen seurauksena syntynyt ylijäämä palautetaan pääsääntöisesti vain pyynnöstä.

Verotilin alijäämälle tai ylijäämälle ei peritä eikä makseta korkoa. Sen sijaan myöhemmin tehtävä tulo- ja yhteisöveroa koskeva päätös voi johtaa koron maksamiseen tai perimiseen.

Verotilin tiliote lähetetään jokaisen muun kuin verovelvollisen omasta maksusta johtuvan tilitapahtuman jälkeen ja vähintään kerran vuodessa. Verovelvolliset, joilla on käytettävissään erillinen On line -ohjelma, voivat tarkastella verotilinsä tietoja sähköisesti. Verotoimistot valvovat verotilejä sähköisessä menettelyssä päivittäin, ja verovelan syntyessä velvoitteet siirtyvät nopeasti perintään.

Tanska

Verotiliä koskeva laki hyväksyttiin keväällä 2006, ja verotili on suunniteltu otettavaksi käyttöön viimeistään vuonna 2009.

Verotili koskee elinkeinotoimintaa harjoittavia yrityksiä, yhtiöitä, säätiöitä, yhdistyksiä ja julkisia viranomaisia. Henkilöasiakkaiden veroista verotilillä käsitellään autoverot. Yritysten veroista verotilillä käsitellään yritysten maksamat ennakonpidätykset, yhtiöverot, arvonnalisäverot sekä tulli- ja muut maksut. Verotilin käyttöönoton yhteydessä yhdenmu-
kaistetaan myös erilaiset maksun viivästymi-
seen liittyvät seuraamukset.

Verotilillä käsitellään yhteensä noin 60 eri verolajia. Verolle on kuukaudessa kuusi eräpäivää. Verovelvollinen ei voi itse kohdentaa maksua tietyn veron suoritukseksi, vaan verotilin saldoa käytetään erään-
tyneiden vel-
voitteiden suoritukseksi ikäjärjestyksessä vanhimmasta uudempaan. Poikkeuksena maksun kohdentamisrajoitukseen on kuitenkin

kin Suomen ennakon täydennysmaksua vastaavan vapaaehtoisen ennakkoveron maksaminen. Tällöin maksajan on maksun yhteydessä ilmoitettava, mitä veroa maksu koskee, ja maksu on käsiteltävä tällaisena suoritukseksi. Vastaava kohdentamisoikeus koskee vapaaehtoista ennakon täydentämistä eläkepääomaverolain mukaisesti (lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v.).

Palautettavat määrät, kuten verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero, käytetään velvoitteiden suoritukseksi. Jos veroilmoitusta ei ole annettu määräajassa, Verohallinto määrää arviomääräisen velvoitteen ja rangaistusmaksun. Arvioitua veroa voidaan oikaista sen jälkeen, kun ilmoitus on annettu.

Verotilin ylijäämä palautetaan, jos yritys on antanut veroilmoituksen päätyneiltä verokausilta eikä ylijäämää ole kuitattava perittävänä olevien verojen suoritukseksi. Edestä käsin maksuliikenteen välttämiseksi veron palautuksesta tai maksuista johtuvaa ylijäämää ei palauteta viiden päivän aikana ennen eräpäivää. Alle 100 kruunun ylijäämä palautetaan vain pyynnöstä. Yritys voi myös pyytää palautuksille korkeampaa palautusten alarajaa.

Verotilin alijäämäisestä saldosta peritään viivästyskorkoa. Alijäämän ylittäessä 5 000 kruunua, verovelvolliselle lähetetään maksumuistutus. Verovelvollisella voisi siten olla jatkuvasti 5 000 kruunun alijäämä. Menettelyn ansiosta vältytään vuodessa arviolta noin 400 000 maksukehotuksen lähettämiseltä.

Jos alijäämää ei maksumuistutuksen jälkeen makseta, suorittamatta jääneet verot poistetaan verotilimenettelystä ja siirretään perittäväksi.

Tarkoituksena on luoda yrityksille nopea ja helppokäyttöinen internetyhteys verotilin tietoihin.

1.3 Nykytilan arviointi

Verojen ilmoittaminen, maksaminen ja periminen perustuvat verolajikohtaisiin veroeriin. Myös tietojärjestelmät on rakennettu tukemaan verolaji- ja veroeräkohtaista käsittelyä. Nykyiset menettelyt ja tietojärjestelmät eivät tue riittävästi Verohallinnon strategiasa tavoitteeksi asetettua asiakaskohtaista toimintaa. Kokonaiskuvan saaminen verovel-

vollisen tilanteesta vaatii aikaa ja vaivaa, eikä siihen käytännössä ole aina riittävästi resursseja. Kokonaiskuvan puute vaikeuttaa asiakaspalvelua, verovalvontaa ja perintätilanteessa myös sopivien perintätoimien valintaa.

Verolajien ja -erien runsas määrä vaikuttaa suoraan muun muassa selvittelyä vaativien ilmoitus- ja maksutapahtumien sekä maksumuistutusten määrään, mikä lisää hallinnon kustannuksia ja vaatii resursseja.

Nykyinen verolajikohtainen verojen maksamisen menettely edellyttää osin erillisiä verolajikohtaisia pankkitilejä sekä normaalista pankkistandardista poikkeavan maksujen välitysjärjestelmän. Pankkitilit ja maksujen välitysjärjestelmä aiheuttavat hallinnolle kustannuksia.

Veronkanto on nykyisellään jo pitkälle automatisoitua ja kustannustehokasta. Merkittäviä hallinnollisia säästöjä ei ole saatavissa muuttamatta veronkannon ja ilmoitusvalvonnan nykyisiä peruseräjänteitä siten, että maksutapahtumien ja veroilmoitusten määriä voidaan vähentää.

Ilmoitusten käsittely on nykyisellään yhteisellä valvontailmoituksella ilmoitettavien arvonlisäveron ja työnantajasuoritusten osalta varsin pitkälle automatisoitua. Kokonaiskuva asiakkaan oma-aloitteisten verojen tilanteesta on kuitenkin hankala muodostaa, koska muut oma-aloitteiset verot ilmoitetaan ja maksetaan eri menettelyillä.

Nykyisen menettelyssä palautusten käyttäminen erääntymättömien verojen maksuksi ei ole mahdollista. Verovelvollinen ei voi myöskään oma-toimisesti kuitata eli vähentää palautettavaa arvonlisäveroa samaan aikaan maksettavina olevista muista veroista. Arvonlisäveron palautusten hakemusmenettely on hallinnollisesti raskas ja resursseja vaativa, sillä hakemusten käsittelyyn sisältyy paljon myös rutiinitehtäviä.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1 Uudistuksen eteneminen ja tavoite

Uudistuksen keskeisenä tavoitteena on asiakaspalvelun parantaminen ja Verohallinnon toiminnan tehostaminen yhtenäistämällä

ja yksinkertaistamalla verotusmenettelyä. Verojen ilmoittamista, maksamista ja maksuvalvontaa sekä myöhemmässä vaiheessa perintätoimintoja varten luotaisiin järjestelmä, joka on pitkälti automatisoitu. Hallinnon toiminnan tehostamiseen ja asiakaspalvelun parantamiseen pyritään myös ilmoitus- ja maksujaksojen pidentämistä koskevilla ehdotuksilla.

Uudistuksella edistettäisiin Verohallinnon strategian mukaista asiakaskohtaista toimintatapaa. Menettelyssä kunkin verovelvollisen verotus- ja maksutilannetta koskevat tiedot koottaisiin verovelvolliskohtaiselle verotilille. Verovelvolliselle se antaisi mahdollisuuden maksaa ja ilmoittaa eri verot samanlaisella menettelyllä ja yhdellä kertaa. Samalla luotaisiin tilaisuus seurata verotilin tilannetta tiliotteiden ja verkkopalvelun välityksellä. Siten verotili antaisi mahdollisimman reaaliaikaisen kokonaiskuvan tilanteesta, mikä palvelisi sekä asiakkaan tietotarpeita että hallinnon toimintaa. Hallinnolle järjestelmä mahdollistaisi tehokkaamman ilmoitus- ja maksuvalvontajärjestelmän sekä tilaisuuden nykyistä nopeampaan reagointiin ongelmatilanteissa.

Uudistuksen laajuuden vuoksi se toteutettaisiin vaiheittain. Ensimmäisessä vaiheessa lain soveltamispiiriin tulisivat vain Verohallinnon kantamat oma-aloitteiset verot. Koska uudistuksen toimeenpano edellyttää laajoja tietojärjestelmämuutoksia, ensimmäisessä vaiheessa uudistettaisiin ilmoitusvalvontaa koskevat tietojärjestelmät sekä rakennettaisiin uusi verotilin ylläpitoa ja laskentaa varten tarvittava järjestelmä. Toisessa vaiheessa verotilimenettely laajennettaisiin koskemaan muita Verohallinnon kantamia veroja kuten tuloveron ennakoita ja jäännösveroja sekä kiinteistöveroa, perintö- ja lahjaveroa sekä metsänhoitomaksua. Verojen perintää varten tarvittavat tietojärjestelmät uusittaisiin vasta kolmannessa vaiheessa. Nyt toteutettavassa ensimmäisessä vaiheessa maksamatta jääneet verot poistettaisiin verotililtä ja perittäisiin kuten muutkin verot nykyisen perintäjärjestelmän avulla.

Uudistus vaatii Verohallinnolta siinä määrin merkittävää työpanosta, että toisen vaiheen toteutumisen on arvioitu olevan mahdollista aikaisintaan vuonna 2012 ja perintä-

järjestelmän uudistamisen muutaman vuoden kuluttua toisen vaiheen toteuttamisesta.

Uudistuksella tavoiteltavista hyödyistä huomattava osa saavutettaisiin jo ensimmäisessä vaiheessa. Saavutettavien hyötyjen arvoa ensimmäisessä vaiheessa vähentää kuitenkin se, että samaan aikaan Verohallinnon on ylläpidettävä eri järjestelmää verotilin loppuolelle jäävien verojen kantamista varten. Kokonaisuhyöty hallinnolle ja verovelvollisille voitaisiin saavuttaa vasta, kun menettelyssä olisivat mukana kaikki verolajit ja se kattaisi koko prosessin ilmoittamisesta perintään asti.

2.2 Verotili

Verotilijärjestelmän yleiskuvaus

Verotililaissa säädettäisiin sen soveltamisalaan kuuluvien verojen ilmoittamisesta, maksamisesta, palauttamisesta ja perimisestä. Laki sisältäisi säännökset muun muassa verotilijärjestelmästä, sen tietosisällöstä ja käyttötarkoituksesta, verotilin täsmäyttämistä ja verotiliotteesta, kausiveroilmoituksen antamisesta, verojen maksamisesta ja palauttamisesta sekä maksujen ja palautusten käyttämisestä verojen suoritukseksi samoin kuin verotilin koroista. Säännökset olisivat kaikille lain soveltamispiiriin tuleville verolajeille yhteisiä menettelysäännöksiä. Aineellisiin verolakeihin tehtäisiin menettelyn uudistumisesta johtuvat muutokset.

Verotililain nojalla Verohallinto ylläpitäisi kunkin verovelvollisen veroista ja maksuista verotiliä, joka olisi eräänlainen asiakasrekontraan verrattava tili. Verotilijärjestelmä muodostaisi henkilörekisterin siltä osin kuin se sisältäisi luonnollisia henkilöitä koskevia tietoja. Tämän vuoksi laissa säädettäisiin muun muassa verotilijärjestelmän tietosisällöstä ja käyttötarkoituksesta sekä verotiliotteen antamisesta ja sen tietosisällöstä.

Menettelyn tilinpidollisesta luonteesta johtuen lakiehdotuksessa on osin noudatettu kirjanpidollista terminologiaa ja pyritty välttämään verolajikohtaista verotusterminologiaa.

Verohallinto kirjaisi maksettavat verot verotilille velvoitteiksi ja palautettavat verot ja verovelvollisen maksamat maksut hyvityksiksi. Kirjaukset tehtäisiin päiväkohtaisesti

aikajärjestyksessä. Velvoite kirjattaisiin velvoitteen eräpäivänä ja hyvitys laissa määriteltynä hyvityksen arvopäivänä. Jos erä- tai arvopäivälle kirjaaminen ei olisi mahdollista, kirjaus tehtäisiin viipymättä, kun tieto velvoitteesta tai hyvityksestä olisi saatu. Korko-vaikutukset laskettaisiin kirjausten viivästy- misestä huolimatta laissa määriteltyjen päivi- en mukaisesti.

Hyvitykset käytettäisiin velvoitteiden suori- tukseksi laissa säädettävässä järjestyksessä. Käyttämättä oleville hyvityksille laskettaisiin päiväkohtaista hyvityskorkoa ja suorittamatta oleville velvoitteille viivästyskorkoa.

Verotilin kuukausilaskennassa verotili täs- mäytettäisiin. Verovelvolliselle toimitettaisiin verotiliote, josta kävisi ilmi verotilin tili- tapahtumat ja täsmäytyspäivän saldo, suorit- tamatta jääneet velvoitteet sekä käyttämättä olevat hyvitykset.

Jos tilillä olisi ollut ainoastaan korkotapah- tumia, tiliote toimitettaisiin harvemmin kuin kerran kuukaudessa, mutta yleensä kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Verkkopalvelun kautta verovelvollinen voisi seurata tilinsä ti- litapahtumia ja tilannetta päivittäin.

Suorittamatta olevat 10 euroa ja sitä suu- remmat velvoitteet, joita ei ole suoritettu maksukehotuksen jälkeenkään, siirrettäisiin perittäväksi ja poistettaisiin verotililtä. Perit- täväksi siirrettyihin velvoitteisiin sovellettaisiin veronkantolain säännöksiä, ja ne lähetet- täisiin joko ulosottooperintään tai niiden joh- dosta ryhdyttäisiin veronkantolain mukaisiin perintätoimiin.

Soveltamisala

Verotililakia sovellettaisiin Verohallinnon kantamiin oma-aloitteisesti ilmoitettaviin ja maksettaviin veroihin eräin poikkeuksin. La- kia ei sovellettaisi varainsiirtoveroon eikä tu- loverotusta varten oma-aloitteisesti makset- tavaan ennakon täydennysmaksuun. Ennakon täydennysmaksu tulisi lain soveltamispiiriin seuraavassa vaiheessa samaan aikaan muiden ennakoverojen kanssa. Varainsiirtoverotuk- sen siirtäminen verotilimenettelyyn vaatii vielä lisäselvityksiä.

Lain soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät myös eräät arvonlisäverolaissa (1501/1993) säädetyt tilanteet. Lakia ei sovellettaisi tulli-

hallinnon kantamaan arvonlisäveroon eikä arvonlisäveroon, jonka suorittajaa ei merkitä arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Veroti- limenettelyn ulkopuolelle jäisivät myös tietyt arvonlisäveron palautukset, muun muassa sellaiselle ulkomaiselle elinkeinonharjoitta- jalle, joka ei ole Suomessa harjoittamastaan myynnistä verovelvollinen ja jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, ja Euroopan yhteisöille palautettavat arvonlisäverot sekä diplomaattisista hankinnoista palautettavat arvonlisäverot.

Lain soveltamisalan ulkopuolelle ensim- mäisessä vaiheessa jäisivät verotusmenette- lystä annetun lain mukaan määrättävät jään- nösverot ja ennakoperintälain mukaisesti kannettavat ennakot sekä kiinteistöverot ja metsänhoitomaksut. Myöskään tulonsaajalle maksuunpantavaan tai palautettavaan lähde- veroon ei vielä sovellettaisi verotilimenette- lyä. Sen sijaan verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä säädetty tiedonantovelvollisel- le määrättävä laiminlyöntimaksu tulisi lain soveltamispiiriin jo ensimmäisessä vaiheessa.

Ilmoittaminen

Verotilijärjestelmä muuttaisi merkittävästi ilmoittamismenettelyä. Verolajikohtaisten ilmoitusten sijasta kaikki verotililain sovel- tamisalaan kuuluvat samaan aikaan erään- tyvät verot on mahdollista ilmoittaa yhdellä kausiveroilmoituksella. Verovelvollinen voi kuitenkin niin halutessaan antaa tiedot use- ammallakin kausiveroilmoituksella. Tämä voi olla tarpeen esimerkiksi silloin, kun ve- rovelvollisella on työnantajana useita tilitys- pisteitä.

Kausiveroilmoituksella olisi ilmoitettava myös niiden oma-aloitteisesti maksettavien verojen tiedot, joista nykyisin ilmoitetaan ti- lisiirron yhteydessä vain verolaji. Tämä edel- lyttää sitä, että eri verolakien mukaiset il- moittamismenettelyä koskevat säännökset yhtenäistetään.

Ilmoittamiseen liittyvästä menettelystä, ku- ten ilmoituksen antamistavasta, antamisajan- kohdasta ja allekirjoittamisesta säädettäisiin verotililaissa. Ilmoittamisvelvollisuuden si- sällöstä ja kohdekaudesta, jolta ilmoitus an- netaan, säädettäisiin sen sijaan edelleen asi- anomaisissa verolaeissa.

Arvonlisäverolain, ennakkoperintälain ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain mukaista kohdekautta koskeva veroilmoitus annettaisiin pääsääntöisesti samana kalenterikuukautena kuin nykyisinkin. Ilmoituksen antamisen määräpäivä aikaistuisi kuitenkin kolmella päivällä nykyisestä kuukauden 15 päivästä, jos ilmoitus annetaan sähköisesti, ja kahdeksalla päivällä, jos ilmoitus annetaan paperilomakkeella. Vakuutusmaksuverovelvollisten ilmoittamisaika lyhenisi kohdekautta seuraavan kuukauden 25 päivästä kuun 12 päivään. Arpajaisverovelvollisten ilmoittamisaika pitenis kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden 1 päivästä kuukauden 12 päivään. Tavara-arpajaisiin sovellettaisiin samaa määrääaikaa, joten niiden osalta määräaika lyhenisi kohdekautta kolmanneksi seuraavan kuukauden 1 päivästä kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden 12 päivään.

Poiketen nykyisestä käytännöstä ilmoitus katsottaisiin annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle, eikä silloin, kun verovelvollinen on sen lähettänyt. Postitse toimitettava paperimuotoinen ilmoitus olisi näin ollen annettava postin kuljetettavaksi muutamaa päivää aikaisemmin, jotta se ehtisi saapua Verohallintoon seitsemänten päivään mennessä. Sähköisesti ilmoitettaessa ilmoituksen voidaan arvioida saapuvan pääsääntöisesti samana päivänä, joten sen ehtisi lähettää vielä kuukauden 12 päivänä.

Arvonlisäveron palautukset verotilimenetelyssä

Verotilimenettelyn myötä luovuttaisiin nykyisistä arvonlisäveron ennakkopalautusten ja tilikausipalautusten hakemusmenettelystä sekä verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron vyöryttämisestä seuraavalle kaudelle. Verovelvollinen ilmoittaisi kaikki samaan aikaan erääntyvät muut oma-aloitteiset veronsa samalla kausiveroilmoituksella kuin palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron ja voisi ottaa palautettavan määrän huomioon veroja maksaessaan.

Hakemusmenettelystä luopuminen ei kuitenkaan merkitsisi sitä, että verovelvollinen saisi automaattisesti ilmoittamansa määrän palautuksena. Kausiveroilmoitukset, joissa ilmoitettaisiin vähentämättä jäänyttä arvon-

lisäveroa, valvottaisiin Verohallinnossa, ja tarvittaessa verovelvolliselta pyydetäisiin lisäselvityksiä palautettavan määrän oikeellisuuden selvittämiseksi. Palautettava määrä kirjattaisiin verotilille hyvitykseksi vasta valvontatoimenpiteiden jälkeen. Valvonta ei vaikuttaisi verovelvolliselle maksettavaan hyvityskorkoon.

Jos veroviranomainen ei hyväksyisi palautukseen oikeuttavaa arvonlisävero ilmoitetun määräisenä, verovelvollinen saisi asiasta valituskelpoisen päätöksen. Toisaalta vaikka palautettava määrä hyväksyttäisiin valvontamenettelyssä, veroviranomainen voisi määrätä sen myöhemmin verovelvollisen maksettavaksi arvonlisäverolaissa säädettyin edellytyksin.

Palautukseen oikeuttava arvonlisävero luettaisiin verovelvollisen hyväksi ilmoituksen antamispäivänä, kuitenkin aikaisintaan kohdekautta seuraavan kuukauden yleisenä eräpäivänä, ja käytettäisiin tuolloin erääntyvien tai aiemmin erääntyneiden verojen suorituksiksi. Maksettavaksi tai palautettavaksi jäisi ilmoituksella ilmoitettujen eri verojen ja hyväksytyyn palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron erotus.

Pääsääntöisesti verovelvollinen saisi verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron hyväkseen aikaisemmin kuin nykyisenmenettelyssä. Nykyisin vähentämättä jäänyt määrä vähennetään tilikauden aikana seuraavilta verokausilta. Tilikauden aikana vähentämättä jäänyt määrä voidaan hakea vasta tilikauden päätyttyä palautuksena.

Erityistilanteissa verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron voi saada ennakkopalautuksena jo tilikauden aikana, jolloin palautus maksetaan hakemukseen annetun päätöksen perusteella. Nykyiset ennakkopalautuksensaajat saisivat palautuksen yleensä hyväkseen yhtä nopeasti kuin nykyisin. Verotilimenettelyssä palautukseen oikeuttava vero luettaisiin hyväksi aikaisintaan kohdekautta seuraavan kuukauden 12 päivänä. Säännös on tarpeen, jotta arvonlisäveropalautuksella voitaisiin kattaa verovelvollisen muita tuolloin erääntyviä veroja ja vähentää siten Verohallinnon ja verovelvollisen välistä maksuliikettä.

Verotilimenettelyssä arvonlisäveron alarajahuojennusta ei normaalisti haettaisi hake-

muksella, vaan tiedot annettaisiin kausiveroilmoituksen yhteydessä. Alarajahuojennuksena palautettava arvonlisäveron määrä luetaisiin verovelvollisen hyväksi samalla tavalla kuin verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero.

Myöhästymismaksu

Verotilimenettelyssä ilmoitusten oikea-aikainen antaminen olisi nykyistä tärkeämpää, jotta kertyneet verot voitaisiin tilittää veronsaajille oikea-aikaisesti ja -määräisesti. Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti Verohallinto maksaa tilittävät määrät veronsaajille siten, että ne ovat veronsaajien käytettävissä kunkin kuukauden 28 päivää.

Nykyisin veronsaajien tilitystä varten ei tarvita verovelvollisten antamia ilmoitustietoja, koska verot maksetaan verolajikohtaisesti Verohallinnon eri pankkitileille. Sen sijaan verotilimenettelyssä kaikki verot maksettaisiin samalle pankkitilille, ja veronsaajille tilittäminen perustuisi verotileiltä saataviin tietoihin. Tilitysmenettelyn kannalta muutos merkitsee sitä, että kausiveroilmoitusten oikea-aikainen antaminen sekä ilmoitusten viivytyksetön ja virheetön verotilille kirjaaminen on veronsaajien kannalta erityisen tärkeää. Tilittävien määrien maksaminen veronsaajille nykyistä vastaavassa aikataulussa edellyttää, että kausiveroilmoitukset ovat Verohallinnon käytettävissä viimeistään kuukauden 12 päivänä.

Tämän vuoksi kausiveroilmoitusten oikea-aikaisen antamisen tehostamiseksi ehdotetaan otettavaksi käyttöön myöhästymismaksu. Se korvaisi osaksi aineellisten verolakien nojalla nykyisin ilmoituksen myöhästymisestä määrättävät veronkorotukset.

Kausiveroilmoituksen myöhästyessä perittäisiin myöhässä ilmoitetulle maksettavan veron määrälle myöhästymismaksua 20 prosentin vuotuisen korkokannan mukaan ilmoituksen määräpäivästä sen antamispäivään. Kohutuussyistä myöhästymismaksua perittäisiin kuitenkin enintään 15 000 euroa.

Myöhästymismaksun vähimmäismäärä olisi kultakin verolajilta 5 euroa. Myöhästymismaksu perittäisiin, vaikka maksettavaa veroa ei ole, jos verovelvollinen on aineellisten verolakien mukaan velvollinen antamaan ve-

roilmoituksen. Vähimmäismäärällä pyrittäisiin ehkäisemään pieniä veromääriä koskevien ilmoitusten myöhästyminen ja siten turvaamaan veronsaajatilitysten perusteeksi tarvittavat oikeat kertymätiedot.

Sanktiot lievenisivät uudistuksen myötä jonkin verran. Nykyisten säännösten mukaan veronkorotusta määrätään verolajikohtaisesti maksun ja ilmoituksen viivästymisen tai puuttumisen vuoksi. Verotilimenettelyssä maksun viivästymisen perusteella laskettaisiin verotilin viivästyskorkoa, mutta ei enää määrättäisi veronkorotusta. Myöhässä ilmoitetulle verolle ei pääsääntöisesti määrättäisi veronkorotusta vaan myöhästymismaksu. Ehdotusten mukaan erillinen veronkorotus voisi edelleen tulla määrättäväksi esimerkiksi arviomaksuunpanon tai muun viranomaisaloitteisen maksuunpanon yhteydessä. Näissä tilanteissa myöhästymismaksua ei tulisi määrättäväksi.

Pidennetty ilmoitus- ja maksujakso

Verotilijärjestelmään siirryttäessä otettaisiin käyttöön pienten yritysten pidennetyt neljänneskalenterivuoden tai kalenterivuoden pituiset ilmoitus- ja maksujaksot. Pidennetyt jaksot käyttöönotolla on tarkoitus keventää pienten yritysten hallinnollisia velvoitteita. Verohallinnolle menettely antaisi mahdollisuuden kohdentaa valvontaresurssijaan nykyistä tarkoituksenmukaisemmalla tavalla. Pienyritysten valvonnasta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset suhteutettuna niiltä kertyvän veron määrään ovat nykyisin suuret.

Pidennettyyn ilmoitus- ja maksukauteen oikeutetut pienyritykset määriteltäisiin liikevaihtorajan perusteella. Liikevaihtoraja määriteltäisiin kirjanpitolain liikevaihtorajan tai sitä vastaavan tuoton perusteella, koska tämä vastaisi parhaiten koko varsinaisen liiketoiminnan laajuutta. Tämä määritelmä olisi tarkoituksenmukainen myös siksi, että pidennetyt kaudet koskevat useita eri verolajeja. Hallinnollisen monimutkaisuuden välttämiseksi kirjanpitolain mukainen liikevaihto tai sitä vastaava tuotto laskettaisiin kalenterivuodelta eikä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta.

Neljänneskalenterivuosimenettelyä sovellettaisiin yhtenäisesti kaikkiin verotilimenettelyn piiriin kuuluviin veroihin, vakuutus-

maksuveroa ja arpajaisveroa lukuun ottamatta. Jos ilmoitus- ja maksuvelvollinen ei olisi rekisteröitynyt säännölliseksi työnantajaksi, menettelyä sovellettaisiin muihin veroihin kuin arvonlisäveroon vain, jos maksaja olisi myös arvonlisäverovelvollinen. Menettelyssä ilmoitus- ja maksuvelvollinen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolaissa tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto olisi enintään 50 000 euroa, saisi ilmoittaa ja maksaa kaikki kyseiset verotilimenettelyn piiriin kuuluvat verot kolmen kuukauden jaksossa.

Jos arvonlisäverovelvollisen kalenterivuoden kirjanpitolaissa mukainen liikevaihto tai sitä vastaava tuotto olisi enintään 25 000 euroa, arvonlisäveroa koskeva ilmoitus- ja maksujakso olisi kalenterivuosi. Muut omaaloitteiset verot, joita arvonlisäveron kalenterivuosiin menettelyyn kuuluva suorittaisi, olisi ilmoitettava ja maksettava kolmen kuukauden jaksoilta.

Pidennetyn ilmoitus- ja maksukauden soveltaminen olisi vapaaehtoista, joten ilmoitus- ja maksuvelvollinen voisi valita sitä pientä kautta lyhyemmän kauden, jonka soveltamisalaan tämä olisi toiminnan laajuuden perusteella oikeutettu. Tehty valinta sitoisi aina kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Valvonnallisista syistä ehdotetaan, että Verohallinto voisi siirtää kuukausimenettelyyn sellaisen ilmoitus- ja maksuvelvollisen, joka olennaisesti laiminlöisi tai jonka perustellusta syystä epäiltäisiin aikovan olennaisesti laiminlyödä velvollisuutensa verotuksessa. Määräys voisi koskea myös toimintaansa aloittavaa yritystä, jos laissa säädetyt edellytykset täyttyisivät.

Maksaminen

Maksamisessa siirryttäisiin yhteen kuukausittaiseen eräpäivään. Verot ja maksut eräännyisivät maksettaviksi kuukauden yleisenä eräpäivänä. Yleiseksi eräpäiväksi ehdotetaan kuukauden 12 päivää. Viimeistään tällöin verovelvollisen olisi maksettava eräännyvien velvoitteidensa suoritukseksi tarvittava määrä.

Maksut maksettaisiin rahalaitokseen Verohallinnon pankkitilille, joka on tarkoitettu verotilille suoritettavia maksuja varten. Maksua

ei nykyiseen tapaan enää maksettaessa kohdennettaisi tietyn veron suoritukseksi. Maksun tunnistamista varten tarvittaisiin vain verovelvollisen yksilöivä tieto.

Jatkossa verovelvollinen voisi siten maksaa kaikki velvoitteensa yhdellä maksulla samalla kertaa. Verohallinto voisi vähentää verorojen maksamista varten tarvittavien pankkitilien määrää, ja maksujen välityksessä voitaisiin tulevaisuudessa siirtyä noudattamaan yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) standardeja.

Edestakaisen maksuliikkeen vähentämiseksi esityksessä ehdotetaan lisäksi säännöstä, jonka nojalla verovelvollinen voisi halutessaan jättää veronpalautuksensa verotilille myöhemmin eräännyvien verojen maksua varten.

Maksun kohdentamisoikeuden poistuminen

Merkittävä periaatteellinen muutos nykytilaan olisi se, että verovelvollinen ei voisi valita, minkä verotilille kirjatusta velvoitteista maksaa. Maksut käytettäisiin velvoitteiden suoritukseksi laissa säädettyssä järjestyksessä. Muutos mahdollistaisi tietojärjestelmiin perustuvan automatisoidun velvoitteiden ja maksujen keskinäisen kohdentamisen. Automatisoinnilla saataisiin kustannussäästöjä sekä ilmoitusvalvonnassa että maksujen käsittelyssä. Se tuottaisi kustannusten säästöjä myös Verohallinnon ja rahalaitosten välisessä maksuliikkeessä.

Verovelvolliselle, joka maksaa ajoissa kaikki velvoitteensa, kohdentamisoikeuden poistumisella ei ole merkitystä. Kohdentamisoikeuden poistumisella ei olisi merkitystä myöskään siinä tapauksessa, että verojen maksamatta jäämisen seuraamukset olisivat verolajista riippumatta samanlaiset.

Nykyään kuitenkin on tilanteita, joissa eri verolajien maksamatta jäämisestä seuraa verovelvollisen kannalta erilaisia haitallisia seuraamuksia. Jos verovelvollisen maksut eivät riitä kattamaan kaikkia eräännyviä velvoitteita, verovelvollisella on aiheutta kohdentaa maksunsa veroihin, joiden seuraamukset muodostuisivat haitallisimmiksi. Laiminlyönnin verolajikohtaisia eroavuuksia on korkoseuraamuksissa ja perintäkeinoissa sekä ennakoperintärekisteristä poistamisen

perusteissa. Myös yksityisoikeudellisissa ja rikosoikeudellisissa seuraamuksissa on eroja.

Eri verolaeissa on erilaisia säännöksiä maksamatta jääneelle verolle suoritettavasta korosta. Jos verovelvollisella on ollut useita eri veroja suoritamatta, on tavallista, että verovelvollinen on halunnut kohdentaa maksun verolle, jonka viivästymisen seuraamukset ovat olleet määrältään suurimmat tai muutoin haitallisimmat. Esityksessä ehdotetaan, että korkoseuraamukset yhtenäistettäisiin. Verotilillä maksamatta oleville veroille laskettaisiin viivästyskorkoa, joka määräytyisi verolajista riippumatta samanlaisin perustein, jolloin verovelvollisella ei olisi erityistä tarvetta saada maksuaan kohdennetuksi tietylle verolle.

Verovelvollinen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, voidaan poistaa ennakkoperintärekisteristä. Poistamiseen johtavaksi syyksi on erityisesti katsottu laiminlyönnit ennakkoveron, lopullisen veron, ennakonpidätyksen, työnantajan sosiaaliturvamaksun ja arvonlisäveron maksamisessa. Verohallinnon nykyisen ohjeistuksen mukaan kysymys on kuitenkin aina asiakkaan tilanteen kokonaisarviointista, eikä veronmaksun laiminlyönnille ole määriteltävissä tarkkaa rajaa. Verotilijärjestelmään siirryttäessä olisi tarkoituksenmukaista säätää, että kaikki verotilin kautta hoidettava verot otettaisiin huomioon harmittaessa rekisteristä poistamista. Ennakkoperintärekisteristä poistamisen mahdollisuus on verojen kertymistä tehostava hallinnollinen seuraamus, johon ei liity suoraan taloudellisia seuraamuksia. Käytännössä toimeksiantajat kuitenkin suosivat keskenään kilpailutilanteessa toimivista yrittäjistä niitä, jotka kuuluvat ennakkoperintärekisteriin.

Verovelvollisen tavoite kohdentaa maksu tietylle verolle on voinut johtua myös verojäämien julkaisemiseen liittyvistä syistä. Verohallinto voi ilmoittaa julkaistavaksi arvonlisäverojen sekä ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen jäämätietoja. Verojäämät lähetetään julkaistavaksi Viralliseen lehteen sekä kahden talousalan päivälehdessä niin sanotulle protestilistalle samaan aikaan, kun ne lähetetään ulosottoon. Jokainen voi pyynnöstä saada ulosottorekisteristä ulosottotodistuksen, josta ilmenevät verovelvollisen muiden velkojen lisäksi verovelat verolajikohtaisesti kahden edellisen vuoden

ajalta. Lisäksi luottotietolaitokset julkaisevat ulosottorekisteristä keräämiään tietoja. Ulosottoon lähettämisen nopeutuessa verojäämän julkiseksi tulo tulee myös nopeutumaan.

Verorikkomuksesta voidaan tuomita rikoslain (39A/1889) 29 luvun 4 §:n nojalla se, joka jättää hyötymistarkoituksessa ja muusta syystä kuin maksukyvyttömyydestä suoritamatta ennakonpidätyksen, lähdeveron, tilittävän varainsiirtoveron, vakuutusmaksuveron, arvonlisäveron tai työnantajan sosiaaliturvamaksun. Maksulaiminlyönnin kriminalisoinnin rajaaminen mainittuihin veroihin perustuu osaltaan siihen näkökohtaan, että toiselle kuuluvien varojen tilittämisen laiminlyönti nähdään moitittavammaksi kuin omien verojen suorittamatta jättäminen.

Rajoitettu kohdentamisoikeus

Sekä julkaisemiseen että verorikkomussäännöksiin liittyy sellaisia yksityisen oikeusasemaan kohdistuvia vaikutuksia, joiden vuoksi seuraamuksilta tulee edellyttää riittävän painavia yhteiskunnallisia perusteita. Seuraamuksia on perusteltu erityisesti verovarojen kertymisen turvaamisella. Seuraamuksilla on laiminlyöntejä ennalta ehkäisevä vaikutus, ja ne kohdistuvat määrällisesti suurimpiin ja yhteiskunnallisesti merkittävimpiin veroihin. Seuraamusten ulkopuolelle jäävät verot ovat taloudellisesti vähämerkityksisempiä tai luonteeltaan verovelvollisen henkilökohtaisen verovelvollisuuden piiriin kuuluvia.

Esityksen valmistelun yhteydessä on ollut esillä erilaisia vaihtoehtoja mainittuihin seuraamuksiin liittyvien oikeusturvanäkökohtien huomioon ottamiseksi verotilijärjestelmässä.

Verotilijärjestelmän edellyttämän neutraalisuuden saavuttamiseksi seuraamukset voitaisiin laajentaa koskemaan kaikkia verolajeja. Säännöksen luonne huomioon ottaen seuraamukset olisi kuitenkin perusteltua rajata koskemaan vain yritysasiakkaita, joilta voidaan edellyttää korkeampaa tietotasoa ja velvollisuuksien huolellista täyttämistä. Yritysasiakkailta kertyy myös suurin osa verovaroista. Jos julkaisuoikeudesta ja verorikkomussäännöksestä puolestaan luovuttaisiin, olisi varmistettava, että ulosoton ja mahdollisesti myös muiden väylien kautta verovelan

julkiseksi tuleminen on riittävä perinnän tehoste. Muita perintää tehostavia ja verorikkomussäännösten korvaavia keinoja tulisi lisäksi ehkä ottaa käyttöön.

Eräänä vaihtoehtona on tarkasteltu sitä, että maksut kohdennettaisiin ensisijaisesti julkaisu- ja rangaistusuhan alaisten verojen suorituksiksi. Tässä tapauksessa verovelvollisen olisi vältettävä tekemästä maksusuorituksia ennen julkaisu- ja rangaistusuhan alaisten velvoitteiden erääntymistä, jotta maksut eivät tulisi käytetyksi jo erääntyneiden muiden verojen suorituksiksi. Vaihtoehdosta aiheutuva velvoitteiden suoritusjärjestys muuttaisi josain määrin veronsaajien keskinäisiä kertymäsuhteita nykyisestä. Määrältään suurimpien verojen kertymäsuhteisiin suoritusjärjestyksen muutos saattaisi vaikuttaa enemmän. Toisaalta jos seuraamuksista luovuttaisiin kokonaan, on mahdollista, että se heikentäisi kaikkien veronsaajien asemaa veron kertymistä tehostavien seuraamusten poistuessa.

Verotilimenettelyyn siirtymisen ensimmäisessä vaiheessa ehdotetaan säädettäväksi edellä selvitettyjen vaihtoehtojen välimuoto, jolloin verovelvolliselle jäisi rajoitettu kohdentamisoikeus. Kun suorittamatta jääneet velvoitteet on siirretty perittäväksi ja poistettu verotililtä, verovelvollinen voisi pyytää, että maksu kohdennettaisiin laissa säädetyistä järjestyksestä poiketen julkaisu- tai rangaistusuhan alaiselle verolle. Näin ollen ennen julkaistavaksi lähettämistä ja rikosilmoituksen tekemistä verovelvollisella olisi mahdollisuus suorittaa maksamatta olevat verot ja välttää rikosseuraamusuhka. Ehdotuksella pyritään tasapainottamaan verovelvollisten asemaan liittyviä kohtuusnäkökohtia ja seuraamusten taustalla olevia yhteiskunnallisia intressejä.

Muiden kuin julkaisu- ja rangaistusuhan alaisten verolajien osuus verotilimenettelyn piiriin ensimmäisessä vaiheessa kuuluvien verojen kertymästä on vähäinen, ja verojäämistä näiden verojen osuus on noin yksi prosentti.

Verotilin käyttöönoton laajentuessa niin, että soveltamispiiriin tulisivat myös jäännös- ja ennakoverot sekä kiinteistövero ja metsänhoitomaksu, on arvioitava uudelleen julkaisu-oikeuden ja verorikkomusuhan merki-

tystä suhteessa kohdentamisoikeuden puuttumiseen.

Luottotietolain (527/2007) nojalla luottotietorekisteriin voidaan tallentaa veroviranomaisen julkistama tieto verosaatavasta. Sitä, miten verosaamisten tallentamista luottotietorekisteriin voitaisiin mahdollisesti hyödyntää verovelkojen perinnässä, selvitetään myöhemmässä vaiheessa. Siinä yhteydessä tulee arvioitavaksi, voitaisiinko verojen maksun laiminlyönti merkitä maksuhäiriönä luottotietorekisteriin ilman edeltävää julkaisua ja korvaisiko tällainen menettely verojen protestilistalla julkaisemisen.

Velvoitteiden suorittamisjärjestys

Verotililaissa säädettäisiin velvoitteiden suoritusjärjestyksestä. Suoritusjärjestys määritteli sen, mitkä verot ja mitkä veronsaajat jäisivät ilman suoritusta, jos hyvitykset eivät riittäisi kaikkien erääntyvien velvoitteiden suorituksiksi. Suoritusjärjestys perustuisi ensisijaisesti vanhenemispäivän ja eräpäivän mukaiseen ikäjärjestykseen. Ikäjärjestyksellä turvattaisiin eri veronsaajien verojen tasapuolinen kertyminen ja minimoitaisiin velvoitteiden vanhenemisestä johtuvat veromenetykset. Velvoitteet vanhenisivat pääsääntöisesti viiden vuoden kuluttua velvoitteen erääntymistä seuraavan vuoden alusta.

Samaan aikaan vanhentuvien keskinäinen järjestys määräytyisi eräpäivän mukaan vanhimmasta uusimpaan. Velvoitteet, jolla olisi sama eräpäivä, suoritettaisiin verolajikohtaisessa järjestyksessä siten, että etusijalla olisivat verot, jotka jaetaan useammalle veronsaajalle, seuraavana yhden veronsaajan verot ja viimeisenä yksin valtiolle tulevat verot. Verotilimenettelyn ensimmäisessä vaiheessa tämä merkitsisi sitä, että ensin suoritetuiksi tulisivat kunnille, seurakunnille, Kansaneläkelaitokselle ja valtiolle jaettavat ennakonpidätykset, seuraavana olisivat Kansaneläkelaitokselle tilitettävät sosiaaliturvamaksut ja viimeisenä yksin valtiolle tilitettävät verot. Järjestys vastaisi nykyisen oma-aloitteisen veron suorituksiksi maksetun yksilöimättömän maksun käyttöjärjestystä sekä veronkantolaisissa säädettyä veronkuittausjärjestystä.

Suorittamatta jääneet velvoitteet

Verotilin kuukausittain tehtävän täsmäytyksen yhteydessä Verohallinto ilmoittaisi verovelvolliselle suorittamatta jääneistä velvoitteista. Velvoitteiden perintä tapahtuisi kuten nykyäänkin veronkantolain ja perintää koskevien muiden säädösten mukaisesti.

Kausiveroilmoituksella ilmoitettujen velvoitteiden osalta ei kuitenkaan ryhdyttäisi ulosotto- eikä muihinkaan pakkoperintätoimiin ennen kuin tiliotteen tiedoksi antamisesta on kulunut kaksi viikkoa. Näin varmistettaisiin, että perintätoimiin ei ryhdytä ennen kuin verovelvollisella on ollut mahdollisuus tarkistaa velvoitteita koskevat tiedot ja tarvittaessa pyytää tietojen oikaisemista. Maksuunpantuja velvoitteita rajoitus ei koskisi, sillä niitä koskevat tiedot ovat nähtävissä jo erääntymistä edeltävän kuukauden tilioitteella.

Palauttaminen

Verotilillä olevat veronpalautukset käytettäisiin verotilillä olevien velvoitteiden suoritukseksi laissa säädettyssä järjestyksessä, ja yli jäävä osa maksettaisiin verovelvolliselle viipymättä. Normaalitytapauksessa palautus maksettaisiin, kuten nykyäänkin, kahdesta kolmeen päivän kuluessa siitä, kun oikeus sen saantiin on selvä. Kausiveroilmoituksella ilmoitettuun verokaudelta vähentämättä jääneeseen arvonlisäveroon kohdistettaisiin ennen palautuksen maksamista kussakin yksittäistapauksessa tarkoituksenmukaisena pidettävät valvontatoimenpiteet.

Verovelvollinen voisi halutessaan pyytää palautuksen säilyttämistä verotilillä myöhemmin erääntyvien velvoitteidensa maksamista varten. Tällöin palautukselle laskettaisiin hyvityskorkoa siihen saakka, kun se käytetään velvoitteiden suoritukseksi.

Yhtäläisen ja yhdenmukaisen menettelyn saavuttamiseksi kaikkia veronpalautuksia verolajista ja palautusperusteesta riippumatta käsiteltäisiin verotilillä samalla tavalla. Näin ollen myös huojentamispäätökseen perustuvaa palautusta, joka nykyisen veronkantolain mukaan verojäämistä huolimatta on maksettava verovelvolliselle, käytettäisiin velvoitteiden suoritukseksi ja vain ylijäävä määrä maksettaisiin verovelvolliselle.

Palautuksia ei kuitenkaan maksettaisi verovelvolliselle tilanteessa, jossa verovelvollinen ei ole täyttänyt ilmoitusvelvollisuuttaan. Palautus maksettaisiin, kun selvyys veron määrästä on saatu.

Verovelvollisen maksamat maksut palautettaisiin vain, jos ne on maksettu erehdyksessä tai aiheetta. Verohallinto voisi myös oma-aloitteisesti palauttaa maksun, jos siihen on aiheetta.

Ennen palautuksen maksamista palautettavia määriä käytettäisiin verotilin ulkopuolisten verojäämien kuittaukseen.

Verotilin korot

Verotilijärjestelmä muuttaisi ja yhtenäistäisi maksamatta jääneille veroille perittäviä korkoja sekä verovelvollisille palautettaville määrille maksettavia korkoja koskevaa sääntelyä.

Erääntyneille, maksamattomille velvoitteille laskettava viivästyskorko vastaisi perusteiltaan nykyisin perittävää veronlisäystä ja viivekorkoa. Viivästyskorkoa laskettaisiin velvoitteen eräpäivän ja velvoitteen suorituspäivän väliseltä ajalta. Viivästyskorko vastaisi viivekorkoa ja olisi korkolain mukainen viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Verotilin hyvityskorko vastaisi nykyistä palautuskorkoa. Hyvityskorkoa laskettaisiin niille maksuille ja veronpalautuksille sekä muille hyvityksille, joita ei ole käytetty verojen suoritukseksi. Palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle korkoa laskettaisiin kuitenkin vasta kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleisestä eräpäivästä. Korkoa laskettaisiin siihen päivään, jona käyttämättä olevat hyvitykset palautetaan verovelvolliselle tai, jos hyvitykset käytetään myöhemmin erääntyvien verojen suoritukseksi, näiden verojen eräpäivään. Hyvityskoron määrä vastaisi nykyistä veronkantolain 22 §:n mukaista palautuskorkoa ja olisi määrältään korkolain mukainen viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Periaatteellinen muutos nykytilaan olisi se, että hyvityskorkoa laskettaisiin myös ennen

eräpäivää maksetulle määrälle. Nykyisin ennen eräpäivää tehdyille maksulle ei makseta korkoa, kuten ei myöskään aiheetta liikaa maksetulle määrälle. Koron maksamisella ennen eräpäivää maksetulle määrälle ja verotilille jätetyille veronpalautukselle pyritäisiin edistämään verojen kertymistä ajallaan ja vähentämään osaltaan verotilijärjestelmän tavoitteiden mukaisesti edestakaista maksuliikettä.

Hyvityskorko verovelvollisen maksamalle määrälle laskettaisiin maksupäivää seuraavasta päivästä. Myös muiden hyväksi luettavien erien osalta määriteltäisiin päivä, josta koron laskenta alkaisi. Hyvityksille määriteltäisiin myös niin sanottu arvopäivä, josta alkaen hyvitystä käytettäisiin velvoitteiden suoritukseksi. Koron laskennan alkupäivä olisi yleensä sama kuin hyvityksen arvopäivä. Poikkeuksen muodostaisi palautukseen oikeuttava arvonnäkövero, jonka koron laskennan alkupäivä olisi kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraava päivä, mutta velvoitteiden suoritukseksi käytettäessä ja palautettaessa sen arvopäivä olisi kohdekautta seuraava yleinen eräpäivä tai sen jälkeinen ilmoituksen antamispäivä.

Hyvityskoron tason huomioon ottaen ei ole nähtävissä vaaraa siitä, että verotiliä ryhdyttäisiin käyttämään käteisvarojen sijoituspaikkana verotilin veronkannollista tarkoitusta laajemmin.

Oikaiseminen ja muutoksenhaku

Verotililakiin otettaisiin säännökset virheiden korjaamisesta, oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta. Verotilimenettely on hallinnollista massamenettelyä, jossa tietojärjestelmien avulla tilille kootaan erilaista tietoa ja lasketaan verovelvollisen ja Verohallinnon keskinäisten saatavien ja velkojen tilanne. Tilin tietojen korjaaminen ja uudelleen laskenta Verohallinnon itseoikaisuna olisi ensisijainen virheiden korjaamisen menettely.

Verovelvollisen hyväksi korjaus voitaisiin tehdä viiden vuoden ja vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tilitapahtuma on

merkitty tiliotteelle. Ajat vastaisivat nykyisessä verotusmenettelyssä säädettyjä oikaisuajkoja. Virheiden korjaaminen voisi tapahtua myös verovelvollisen, velvoitteesta vastuussa olevan tai veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä. Korjaus ja sen perusteet merkittäisiin tiliotteelle. Korjauspyynnön johdosta annettuun päätökseen haettaisiin muutosta kirjallisella oikeusvaatimuksella. Kirjallisesti tehtyyn oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haettaisiin muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Tilille aiheettomasti kirjattu ja verovelvolliselle palautettu hyvitys määrättäisiin maksettavaksi takaisin. Takaisin maksettavaksi määrätty hyvitys kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi, ja sitä perittäisiin ilman erillistä päätöstä tai tuomiota kuten muitakin verotilin velvoitteita.

Seuraamusten perimättä jättäminen ja huojentaminen

Verotililakiin otettaisiin säännökset myös myöhästymismaksun, viivästyskoron ja viivekorona perimättä jättämisestä ja huojentamisesta.

Verohallinto voisi jättää yksittäisessä tapauksessa viivästysseuraamukset perimättä, jos viivästys on johtunut verovelvollisesta riippumattomasta ylivoimaiseen esteeseen verrattavasta syystä. Jos viivästysseuraamukset ovat aiheutuneet Verohallinnon menettelystä, ne jätettäisiin perimättä kokonaan, tai ne jätettäisiin perimättä osittain, jos katsotaan niiden aiheutuneen osaksi Verohallinnon syyksi luettavasta menettelystä.

Valtiovarainministeriöllä olisi valtuus antaa asetus viivästysseuraamusten perimättä jättämisestä tietyltä ajalta silloin, kun veron maksaminen tai ilmoittaminen estyy ilmoitus- ja maksuvelvollisista riippumattomista yleisistä syistä.

Verohallinto voisi hakemuksesta huojentaa viivästysseuraamukset joko kokonaan tai osittain. Huojentaminen edellyttäisi verovelvollisen taloudelliseen asemaan tai muihin verovelvollisen olosuhteisiin liittyviä kohtuussyytä.

2.3 Arvonlisäverolaki ja ennakoperintälaki

Arvonlisäverolain ja ennakoperintälain säännöksiin tehtäisiin verotilin käyttöönoton edellyttämät menettelyä koskevat muutokset. Lisäksi molempiin lakeihin sisällytettäisiin säännökset pienyritysten pidennetyistä ilmoitus- ja maksujaksoista. Arvonlisäverotuksessa korvattaisiin lisäksi nykyinen vuoden määräajassa tapahtuva veron määrääminen ja jälkiverotus yhtenäisellä veron määräämistä koskevalla sääntelyllä.

2.4 Verontilityslaki

Verotilimenettelyyn siirtyminen ei aiheuta tarvetta muuttaa nykyisiä verojen tilittämisen peruseriaatteita. Tilittäminen on edelleen verolaji- ja verovuosi-kohtaista, kuukausittain toistuvaa ja kertymään perustuvaa. Verotilijärjestelmän käyttöönotto edellyttää kuitenkin eräitä muutoksia verontilitystä koskeviin säännöksiin.

Verotilimenettelyn piiriin kuuluvien tilitettävien verojen, eli ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun kertymisjaksoista ja tilitysajankohdasta säädettäisiin erikseen. Verotilimenettelyyn kuuluvien verojen yleinen eräpäivä, kuukauden 12 päivä, ja verontilityksessä sovellettava kertymisjakso, kuukauden 18 päivästä seuraavan kuukauden 17 päivään, on määritetty siten, että verovelvollisilla olisi riittävä maksuaika ja Verohallinnolla riittävä veronsaajatilitysten teko-aika. Näin varmistettaisiin se, että veronsaajat saisivat heille kuuluvat verovarot kunkin kuukauden 28 päivään mennessä kuten nykyisin.

Kertymisjakson aikana verovelvollisen verotilillä verojen suorituksiksi käytetyt määrät katsottaisiin kertyneiksi ja otettaisiin huomioon tilityksissä. Nykyisestä poiketen veronpalautus vähennettäisiin tilityksestä, kun se on luettu verovelvollisen hyväksi verotilillä, vaikka sitä ei olisikaan vielä maksettu verovelvolliselle. Pääsääntöisesti veronpalautukset maksettaisiin verovelvollisille viivytyksettä, jos verotilillä ei ole erääntyneitä veroja eikä verovelvollinen ole pyytänyt palautusten säilyttämistä verotilillä tulevia veron maksuja varten.

Muiden kuin verotilimenettelyn piiriin kuuluvien veronsaajille tilitettävien verojen, kuten maksuunpantujen ennakoiden, ennakon täydennysmaksun ja jäännösverojen sekä yhteisöverojen ja kiinteistöverojen eräpäivät ja kertymäjaksot säilyisivät nykyisellään. Periaatteellisesti ja vaikutuksiltaan merkittävimmät muutokset liittyvät ehdotettuun takuutilitysmenettelyyn. Nykyisin verot maksetaan viitetilisiirrolla verolajikohtaisesti Verohallinnon pankkitileille, joten tilitystä varten ei tarvita erikseen verovelvollisten antamia ilmoitustietoja. Verotilimenettelyssä viite ilmaisee veronmaksajan, muttei verolajia. Tilitysmenettelyn kannalta tämä merkitsee sitä, että kertyneiden määrien jakaminen perustuisi ainoastaan verovelvollisten antamiin ilmoitustietoihin.

Etenkin verotilijärjestelmän käyttöönoton yhteydessä ja myöhemminkin esimerkiksi ilmoitustietojen tai maksutietojen välityksessä ilmenevien mahdollisten teknisten häiriöiden vuoksi tai muissa poikkeuksellisissa tilanteissa tilityksen edellyttämiä tietoja ei aina ole käytettävissä tilitystä varten kuukauden 18 päivään mennessä siten, että tilitykset voitaisiin tehdä säädetyssä ajassa oikean määräisinä. Työnantajasuoritusten tilitysten turvaamiseksi tällaisissa tilanteissa otettaisiin käyttöön erityinen takuutilitysmenettely.

Takuutilitysmenettelyä varten valtiovarainministeriö vahvistaisi vuosittain kuukausikohtaisesti työnantajasuoritusten vähimmäismäärät. Vähimmäismäärät olisi arvioitava siten, että ne mahdollisimman tarkoin vastaisivat toteutuvia, verotilimenettelyn piiriin kuuluvia työnantajasuoritusten tilitettäviä määriä. Takuutilitysmenettelyyn ryhdyttäisiin, jos joltakin kuukaudelta tilitettävien työnantajasuoritusten maksamiseksi kausiveroilmoitusten mukaisesti käytetty määrä yhteensä on vähemmän kuin 90 prosenttia työnantajasuoritusten valtiovarainministeriön asetuksella vahvistetusta vähimmäismäärästä. Tällöin kausiveroilmoitusten mukaan käytetyn määrän ja vähimmäismäärän erotus tilitettäisiin takuutilityksenä veronsaajille.

Takuutilityksenä ei kuitenkaan suoritettaisiin verovarojen pankkitilillä kohdentamatta olevien ja verotileillä tosiasiallisesti käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärää vastaavaa määrää enempää. Kohdentamatta olevat ja

käyttämättä jääneet hyvitykset johtuvat todennäköisesti siitä, että maksu- ja ilmoitustietoja ei ole saatu. Takuutilitys oikaistaan seuraavassa tilityksessä siten, että veronsaajille tehtävä kohdekauden tilitys vastaa todellista kertymää.

Takuutilitysmenettelyä ei sovellettaisi arvonlisäveroihin, koska veronsaajana on yksin valtio. Arvonlisäverojen suoritukseksi tehdyt maksut ovat siten valtion tilillä valtion käytettävissä riippumatta siitä, onko ne voitu ilmoitustietojen puuttuessa kohdentaa oikein ja tulouttaa arvonlisäverona valtiolle.

2.5 Muut verolait

Verotilijärjestelmän käyttöönotto vaatii muutoksia nykyisiin verotuksen toimittamiseen liittyviin säännöksiin, joita on veronkantolaisissa sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa. Myöhästyneelle verolle laskettavat korkosäännökset eri verolaeissa yhtenäistettäisiin. Lakeihin lisättäisiin myös viittaukset verotilijärjestelmän mukaiseen yleiseen eräpäivään sekä tehtäisiin muut verotililain edellyttämät muutokset.

3 Esityksen vaikutukset

Verotilimenettely ehdotetaan otettavaksi käyttöön vaiheittain, mikä turvaisi laajan kokonaisuuden hallittavuutta ja henkilöstöresurssien saatavuutta.

Käyttöönoton ensimmäisessä vaiheessa verotilimenettelyn piiriin tulisivat omaaloitteisesti maksettavat ja ilmoitettavat verot varainsiirtoveroa lukuun ottamatta. Vaiheistuksella voidaan tasoittaa verotilimenettelyn käyttöönotosta ja tietojärjestelmien muuttamisesta aiheutuvaa henkilöstöresurssien tarvetta. Sen vuoksi muiden verojen järjestelmämuutokset siirrettäisiin toiseen vaiheeseen ja perintäjärjestelmän uudistaminen vasta sen jälkeen tehtäväksi.

3.1 Vaikutukset Verohallinnon toimintaan

Ehdotetut muutokset merkitsisivät muutoksia erityisesti Verohallinnon toimintaan. Omaaloitteisten verojen ilmoitusmenettely,

maksuliike ja osittain myös verojen perintä yhdistyisivät.

Verot ilmoitettaisiin keskitetysti yhdellä kausiveroilmoituksella ja voitaisiin maksaa yhdessä erässä. Tietojärjestelmä hoitaisi maksujen kohdentamisen verotilille kirjattujen verojen suoritukseksi säädetyn suorittamisjärjestyksen mukaisesti, sekä laskisi korkoseuraamukset ja verovelvolliselle palautettavan määrän samoin kuin velvoitteista suoritettamatta jääneet määrät, jotka määrättäisiin verovelvollisen maksettavaksi. Verotilijärjestelmä tuottaisi tiliotteet ja maksuhuomautukset. Maksamatta jäävien verojen perintä hoidettaisiin nykyisen perintäjärjestelmän avulla.

Verotilimenettelyn myötä siirryttäisiin kohti asiakas kohtaista verotus- ja maksutilanteen kokonaishallintaa. Yhtenäinen ilmoittamis- ja maksamismenettely loisi edellytyksiä automatisoinnille ja sähköisten palveluiden kehittämiselle. Ehdotus kohdentamisoikeuden poistamiseksi on yksi tärkeimmistä keinoista lisätä kustannustehokkuutta.

Verotilimenettelyllä saavutettaisiin säästöjä useiden toiminta-alueiden työmäärissä. Ilmoitusvalvonnassa säästöt saavutettaisiin pääosin jo ensimmäisessä vaiheessa. Veronkannossa ja perinnässä säästöt saavutettaisiin täysimääräisesti vasta, kun kaikki verolajit kuuluisivat verotilimenettelyn piiriin. Uuden menettelyn käyttöönotto ja lisääntyvä asiakasohjaus vaatisivat alkuvaiheessa enemmän työaikaa.

Kun järjestelmä on otettu käyttöön kaikkien verojen osalta, työmääräsäästöjen määräksi on arvioitu 180 henkilötyövuotta, mikä on noin kolme prosenttia Verohallinnon henkilötyövuosien yhteismäärästä.

Ilmoitusvalvonta

Ilmoitusvalvonnan työmäärä vähenisi sen johdosta, että maksujen ja ilmoitusten vertailu ja maksujen kohdistaminen tietyille verolle ei vaatisi enää tapauskohtaista käsittelyä. Lisäksi maksuunpanot ja oikaisut vähenisivät jonkin verran. Työmäärää vähentäisi myös palautushakemusten manuaalisen käsittelyn poistuminen, koska erillisten ilmoitusten sijasta kaikki tiedot ilmoitettaisiin kausiveroilmoituksella. Veroilmoitusten automaatti-

sen käsittelyn ja sähköisen ilmoittamismenettelyn lisääntyminen vähentäisivät samoin manuaalista työtä. Pienyritysten pidennetyt valvontakaudet vähentäisivät ilmoitusten määrää. Asiakaspalvelun työmäärää vähentäisi myös se, että verovelvolliset voisivat seurata verotustilannettaan verkkopalvelun ja verotiliotteiden avulla.

Ilmoitusvalvonnan ja asiakasohjauksen edellytykset paranisivat, kun verovelvollisten tilanteesta olisi helpompi saada kokonaiskuva ohjauksen ja valvonnan tarpeisiin. Ilmoitusvalvonnan osuudeksi työmääräsäästöistä on arvioitu vajaat 90 henkilötyövuotta vuodessa sen jälkeen, kun verotilijärjestelmä on otettu kokonaisuudessaan käyttöön.

Veronkanto

Koko rahaliikenteen kulkiessa verotilin kautta asiakaskohtaisen valvonnan mahdollisuudet paranisivat veronkannossa. Maksuliikkeelle koituisi työaikasäästöjä siirryttäessä viitteelliseen maksamismenettelyyn. Samoin vaikuttaisi maksujen ja palautusten manuaalisen selvittelytyön ja edestakaisen rahaliikenteen väheneminen. Verovelvollisten mahdollisuus tarkastella verotilinsä tietoja verkkopalvelun avulla vähentäisi asiakaspalvelun henkilötyömäärää. Veronsaajatilityksen ja verovarojen kirjanpidon toiminnossa ei ole odotettavissa mainittavia muutoksia.

Veronkannon ja maksuliikkeen eri toimintojen osuudeksi työmääräsäästöistä on arvioitu 40 henkilötyövuotta sen jälkeen, kun verotilijärjestelmä on otettu kokonaisuudessaan käyttöön. Tavoitellut työaikasäästöt saavutettaisiin ensi vaiheessa vain osittain, koska muut kuin oma-aloitteiset verot käsiteltäisiin verotilin ulkopuolella. Se voi aiheuttaa myös jossain määrin lisätyötä, koska rinnakkaisien menettelyiden arvioidaan aiheuttavan jonkin verran selvitystä vaativia virhetilanteita.

3.2 Vaikutukset perintään

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyn nopeutuessa myös maksamattomien verojen siirto perittäväksi nopeutuisi. Perintätoimiin ryhtyminen nopeutuisi nykyisestä erityisesti arviomaksuunpanotilanteissa, joissa

nopea puuttuminen on tärkeää laiminlyöntien jatkumisen ehkäisemiseksi.

Siirtyminen nykyisestä veroeräkohtaisesta perinnästä täysimääräiseen asiakaskohtaiseen verotilin saldon perintään voisi toteutua sen jälkeen, kun kaikki verolajit ovat mukana verotilimenettelyssä. Perinnän osalta verotilimenettelyn hyödyt voitaisiin suurimmaksi osaksi saavuttaa vasta silloin. Verotilin ensimmäisessä vaiheessa, kun veroja kannetaan kahdessa eri menettelyssä perinnän työmäärä voi yksittäistapauksissa lisääntyä.

Verotilimenettelyn laajentuessa ja automaation lisääntyessä esimerkiksi verotilin verkkopalvelua voitaisiin hyödyntää enemmän ja henkilöstöä voitaisiin tarvittaessa kohdentaa tapauskohtaiseen perintään. Entistä keskeisemmäksi tulisi perintätoimien oikea ajoitus.

Tuloveron ennakoiden käsittely verotilimenettelyn toisessa vaiheessa

Verotilimenettelyn käytön laajentuessa hallinnollisia säästöjä saavutettaisiin pääasiassa tuloverojen ennakoiden käsittelyn osalta. Tarkoituksena on, että ennakoiden muutoshakemusten manuaalista käsittelyä vähennettäisiin siten, että pienet muutokset voitaisiin hyväksyä verovelvollisen kausiveroilmoituksella tekemän vaatimuksen perusteella. Työmääräsäästöjen osuudeksi on arvioitu noin 30 henkilötyövuotta.

Verotilin sähköiset palvelut

Verovelvollisille on tarkoitus jo verotilimenettelyyn siirtymisen ensimmäisessä vaiheessa tarjota mahdollisuus saada tiliotteet sekä tarkastella muutoinkin verotilinsä tapahtumia ja tilannetta verkkopalvelun välityksellä. Verkkopalveluissa asiakkaat voisivat muun muassa laskea verotilin koron aikomaansa maksupäivään.

Verkkopalvelun arvioidaan vähentävän merkittävästi verovelvollisten yhteydenotto-tarpeita ja tuottavan henkilötyövuotta asiakaspalvelussa jo ensimmäisessä vaiheessa. Säästöjen suuruutta henkilötyövuosina on tässä vaiheessa vaikea arvioida, mutta yhdessä sähköisen ilmoittamisen ja sähköisten palvelujen käytön yleistymisen myötä työmäärä

räsäästöjen osuudeksi on arvioitu 20 henkilötyövuotta.

3.3 Vaikutukset verovelvollisille

Verotilimenettelyssä oma-aloitteisten verojen ilmoittamis- ja maksuajankohdat yhtenäistettäisiin. Tällöin eri verot voitaisiin ilmoittaa samalla ilmoituksella ja maksaa yhdellä maksulla, mikä helpottaa ilmoittamis- ja maksuvelvollisuuden täyttämistä ja alentaa niistä aiheutuvia kustannuksia.

Yritysten ei myöskään enää tarvitsisi tehdä erillisiä arvonlisäveron palautushakemuksia, koska myös verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero ilmoitettaisiin kausiveroilmoituksella. Pienyrityksillä ilmoitus- ja maksukausien pidentäminen toisi säästöjä, kun annettavien ilmoitusten määrä vuositasolla vähenisi.

Virheet ja niistä aiheutuvat yhteydenotto- tarpeet vähenisivät, koska kaikki verot maksettaisiin samalle Verohallinnon pankkitilille vakioviitteellä ilman maksun yhteydessä annettavia viestitietoja.

Yksi kuukausittainen eräpäivä ja verovelvollisen henkilökohtaiseen viitenumeroon perustuva maksu yksinkertaistaisivat maksamisenettelyä.

Verovelvollisen tulisi ottaa toimintansa rahoituksessa huomioon, että kaikki verot erääntyvät samana päivänä. Toisaalta pienimpien yritysten ilmoitus- ja maksukausien pidentäminen neljännes- tai kalenterivuoteen antaisi noin 46 prosentille arvonlisäverovelvollisista yrityksistä merkittävän maksu- aikaudun nykytilaan verrattuna. Verotilimenettelyyn sisältyvä mahdollisuus suorittaa ennakolta maksuja tulevien verojen kattamiseksi ja mahdollisuus jättää palautettavia määriä verotilille helpottaisi veronmaksun suunnittelua ja edistäisi kassan hallintaa. Se myös vähentäisi edestakaista rahaliikennettä. Samalla tavoin vaikuttaisi mahdollisuus ottaa veroja maksettaessa huomioon yrityksen hyväksi tuleva verokaudelta vähentämättä jäänyt arvonlisävero tai muu hyvitys.

Verotilin avulla saatava kokonaiskuva verovelvollisen verotus- ja maksutilanteesta olisi etu myös verovelvollisille. Verotiliotteella ja verotilin selaamisen mahdollistavalla verkkopalvelulla informaatio voidaan tarjota

yrityksille kootusti ja helposti ymmärrettävällä tavalla. Verkkopalvelun kehittyessä yritykset voisivat ennen pitkää myös asioida Verohallinnon kanssa vuorovaikutteisesti ja esimerkiksi maksuhäiriötilanteissa pyytää maksujärjestelyä.

Käytettävissä ei ole luotettavia arvioita siitä, miten suuria säästöjä edellä kuvatut myönteiset vaikutukset tuottaisivat verovelvollisille esimerkiksi säästyneenä työ määränä. Nykymenettelyn kustannuksia ei ole arvioitu, joten vertailupohjaa ei ole käytettävissä. Verotilimenettelyyn siirryttäessä yritysten on joka tapauksessa päivitettävä taloushallinto-ohjelmistojaan. Vähimmillään muutokset merkitsevät valvontailmoituksen tietosisällön päivytystä uutta kausiveroilmoitusta vastaavaksi, mikä voitaneen toteuttaa normaalien vuosipäivitysten yhteydessä. Sen vuoksi voidaan arvioida, että yrityksille ei aiheudu mainittavia lisäkustannuksia ohjelmistopäivityksistä.

Menettelymuutos mahdollistaa yrityksen ilmoittamis- ja maksamisprosessien uudistamisen. Ohjelmistoihin voitaisiin liittää uusia ominaisuuksia, jolloin kustannukset, mutta myös hyödyt yrityksille lisääntyisivät. Tarkoituksena on yhteistyössä ohjelmistotalojen kanssa tarjota erilaisia ratkaisuja eri asiakasryhmien tarpeisiin. Kuten Verohallinnossa, myös yrityksissä muutos edellyttää henkilöstön lisäkoulutusta.

Arvonlisäveroverovelvolliset, jotka eivät ole nykyään oikeutettuja arvonlisäveron ennakkopalautukseen, saisivat rahoitusetua verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron palautuksen aikaistumisesta. Ennakkopalautukseen oikeutetut saisivat palautukset yleensä hyväkseen yhtä nopeasti kuin nykyisin. Arvonlisäverovelvolliset saisivat rahoitusetua myös mahdollisuudesta kuitata vähentämättä jääneellä arvonlisäveron määrällä muita samaan aikaan erääntyviä verotilimenettelyn piiriin kuuluvia veroja.

Hyvityskorko merkitsisi uutta taloudellista etua verovelvolliselle. Nykyisestä poiketen korkoa maksettaisiin ennen eräpäivää tehdylle maksulle. Verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron osalta hyvityskorosta voisivat saada korkohyötyä sekä ennakkopalautukseen oikeutetut että muut verovelvolliset. Hyvityskoron saisivat hyväkseen sellai-

set verovelvolliset, joille palautus maksettaisiin kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleisen eräpäivän jälkeen. Nykyjärjestelmässä ennakkopalautuksille ei makseta korkoa. Muille palautuksille korkoa maksetaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta lukien.

3.4 Vaikutukset veronsaajille

Verojen tilittäminen veronsaajille perustuisi hyvitysten käyttöä koskeviin verotilien tilitapahtumiin. Veronsaajille tilitettäisiin ne hyvitykset, jotka on käytetty verojen suoritukseksi verovelvollisten verotileillä kertymäjakson aikana. Määrät tilitettäisiin ja maksettaisiin veronsaajille nykyiseen tapaan kunkin kuukauden 28 päivänä. Muiden kuin verotilillä käsiteltävien verojen tilitysmenettely perustuisi nykyiseen tapaan verolajikohtaisiin maksutietoihin.

Verotilimenettelyssä maksut ja muut hyvitykset kohdistettaisiin velvoitteiden suoritukseksi verotililain mukaisessa järjestyksessä. Järjestys perustuisi ensisijaisesti velvoitteiden vanhentumispäivän ja eräpäivän mukaiseen ikäjärjestykseen ja toissijaisesti verolajikohtaiseen järjestykseen silloin, kun suoritettavana on samaan aikaan erääntyneitä velvoitteita. Tällöin velvoitteiden keskinäisessä järjestyksessä etusijalla olisivat useamman veronsaajan verot, seuraavana yhden veronsaajan verot ja viimeisenä yksin valtiolle tilitettävät verot. Järjestys vastaa nykyistä veronkantolain kuittausjärjestystä.

Eräpäivään perustuva käyttöjärjestys varmistaisi eri veronsaajien verojen tasapuolisen kertymisen paremmin kuin kalenterivuositain tapahtuvaan vanhentumiseen ja verolajikohtaiseen järjestykseen perustuva menettely. Verohallinnossa laadittujen selvitysten perusteella voidaan arvioida, että ehdotuksilla ei olisi mainittavaa vaikutusta veronsaajille tilitettävien verojen kertymäsuhteisiin eikä veronsaajien jako-osuuksiin.

Tilitettävien määrien kertymisjakso muuttuisi nykyisestä. Kertymäjakso olisi kalenterikuukauden 18 päivästä seuraavan kuukauden 17 päivään. Maksu- ja ilmoitustietojen välityksen toimiessa moitteettomasti eräpäivänä maksetut määrät ja annetut ilmoitukset olisivat kirjattavissa verotilille muutamassa

päivässä ja ehtisivät saman kuukauden tilitykseen. Oma-aloitteisten verojen tilitysnopeus ei siten muuttuisi nykyisestä.

Verotilimenettelyn laajentuessa koskemaan myös maksuunpantuja veroja, kuten ennakkoveroja, niiden tilittäminen nopeutuisi pääsääntöisesti noin kuukaudella.

Veronsaajalle tilitettävästä määrästä vähennettäisiin verontilityslain 2 §:n 2 momentin nojalla veronsaajan omat työantajasuoritukset kuten nykyisinkin.

Ehdotetulla takuutilitysmenettelyllä varmistettaisiin se, että ennakonpidätykset ja työnantajan sosiaaliturvamaksut voitaisiin tilittää mahdollisimman oikeamääräisenä myös silloin, kun poikkeuksellisesti esimerkiksi tietoliikennehäiriöiden vuoksi ilmoitustai maksutietoja ei ole käytettävissä riittävän ajoissa. Takuutilitys oikaistaisiin seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä vastaamaan todellista kertymää.

3.5 Vaikutukset ulosottoviranomaisten toimintaan

Verotilimenettelyyn siirtymisen ensimmäisessä ja toisessa vaiheessa ulosottomenettelyyn ei aiheutuisi toiminnallisia muutoksia. Ulosottooperinnässä suorittamatta olevia velvoitteita perittäisiin samalla tavalla kuin eri veroeriä nykyisinkin. Verovelvollinen voisi valita, minkä ulosottooperinnässä olevista velvoitteistaan maksaa. Viivästyskoron ja myöhästymismaksun käyttöönotto vaatii ulosoton tietojärjestelmään vähäisiä muutoksia.

Veronpalautusten ulosmittaamisen juridiset perusteet eivät verotilimenettelyn myötä muutu. Veronpalautusten ulosmittaus tapahtuisi nykyiseen tapaan. Perinnän uudistamisen yhteydessä olisi selvitettävä palautusten ulosmittaamiseen liittyvät menettelyt ja vaikutukset ulosoton toimintaan ja erityisesti tietojärjestelmiin.

3.6 Valtiontaloudelliset vaikutukset

Vaikutukset valtion verotuloihin ja rahoitusasemaan

Esityksellä ei olisi välitöntä vaikutusta valtion verotulojen määrään. Verotilimenettelyn arvioidaan kuitenkin jossain määrin lisäävän

verotuloja ja nopeuttavan verojen kertymistä pitkällä aikavälillä. Vaikutus aiheutuisi prosessien nopeutumisesta, verojäämien pienentymisestä ja ilmoitusvalvonnan tehostumisesta.

Verotilimenettelyn voimaantulovuonna verokaudelta vähentämättä jääneen arvonnäveron palauttamisesta nykyisestä poiketen kaikille verovelvollisille jo tilikauden aikana kunkin verokauden yhteydessä aiheutuisi arviolta noin 293,1 miljoonan euron suuruinen kertaluontoinen verotulojen pienennys valtion kassatuloihin, koska kyseinen määrä tulisi verotilimenettelyssä palautettua jo vuonna 2010 vuoden 2011 sijasta.

Myös pidennettyihin ilmoitus- ja maksu- kausiin siirtymisestä aiheutuisi uudistuksen voimaantulovuonna valtion kassatuloihin kertaluontoinen verotulojen pienennys. Arvonnäverotuksessa sovellettavan kalenterivuosisimenettelyn seurauksena osa vuoden 2010 arvioidusta verokertymästä siirtyisi vuodelle 2011. Verotulot pienenisivät kassaperusteisesti vuonna 2010 arviolta noin 67,1 miljoonaa euroa. Vastaavasti neljänneskalenterivuosisimenettelyn soveltaminen arvonnäverotukseen, työnantajasuorituksiin ja eräisiin muihin veroihin pienentäisi kertaluonteisesti verotuloja vuonna 2010 arviolta noin 51,9 miljoonaa euroa.

Veronkorotuksesta luopuminen maksulaiminlyönnin sanktiona ja sen osittainen korvaaminen myöhästymismaksulla pienentäisi valtion tuloja vuositasolla arviolta noin 20 miljoonaa euroa.

Hyvityskorosta aiheutuisi valtiolle jonkin verran lisääntyneitä kustannuksia. Jos verovelvolliset yleensä valitsisivat hyvitysten palauttamisen, korkokustannukset eivät olisi merkittäviä. Kustannuksia pienentäisi se, että valtio saisi rahoitushyötyä verotilillä säilytetävistä varoista.

Pidennetyistä maksukausista aiheutuva veron maksuajankohdan myöhentyminen, arvonnäveron palautusten aikaistuminen ja mahdollisuus kuitata palautuksella muita samaan aikaan erääntyviä veroja aiheuttaisi valtiolle vuosittain jonkin verran laskennallisen korkomenon mukaisia lisääntyneitä rahoituskustannuksia. Arvonnäveron palautusten aikaistumisen osalta rahoituskustannus

olisi suurin eli vuositasolla noin 9 miljoonaa euroa.

Veronsaajille tilitettävien määrien maksuajankohta säilyisi ensimmäisessä vaiheessa nykyisenä. Verotilijärjestelmän toisessa vaiheessa tilitys aikaistuisi tuloverojen ennakoiden osalta, koska ne ehtisivät jo erääntymiskuukauden tilityksiin. Nykyisin ennakoitetaan erääntymiskuukautta seuraavan kuun tilityksessä. Tästä aiheutuisi veronsaajille korkoetua, valtiolle toisaalta korkotulojen menetyksiä noin 8 miljoonaa euroa.

Verotilijärjestelmän käyttöönoton hallinnolliset kustannukset

Verotilijärjestelmän luomisesta Verohallinnolle vuoteen 2010 mennessä aiheutuvien hallinnollisten kustannusten määräksi on arvioitu 35 miljoonaa euroa, josta noin 8 miljoonaa euroa on Verohallinnon toimintamäärärahoihin sisältyviä palkkakustannuksia. Valtaosa kustannuksista kohdistuu tietojärjestelmien muutoksiin ja loput säädösvalmisteluun, prosessien uudistamiseen, toiminnan suunnitteluun, ohjeistukseen, koulutukseen ja viestintään. Kustannuksiin sisältyy myös verotilin sähköisen asiointipalvelun toteutus, noin 2,5 miljoonaa euroa. Tietojärjestelmä-kustannuksiin sisältyvät varsinaisen verotilin lisäksi käytössä olevien verotus- ja tukijärjestelmien merkittävät uudistamistyöt. Osa kustannuksista aiheutuu sellaisten uusien järjestelmien käyttöönotosta, jotka olisi toteutettu ilman verotilijärjestelmääkin, kuten esimerkiksi asianhallinta, virkailijan työväline ja uusi tulostusjärjestelmä.

Verotilin toiseen vaiheen hallinnollisiksi kustannuksiksi on alustavasti arvioitu Verohallinnon toiminta- ja taloussuunnitelmassa vuosille 2009—2012 noin 9 miljoonaa euroa. Perintäjärjestelmän uudistamisesta aiheutuvia kustannuksia ei ole vielä arvioitu.

Valtion hallinnollisten kustannusten säästö uudistuksesta

Verotilijärjestelmä mahdollistaisi Verohallinnolle työmääräsäästöjä arviolta 135 henkilövuotta eli vuoden 2012 tasossa noin 6 miljoonaa euroa vuodessa. Verotilijärjestelmän ensimmäisessä vaiheessa nykyisestä

erillisestä verojen välitysjärjestelmästä pankeille maksettavien korvausten poistumisen arvioidaan pienentävän Verohallinnon välittämiä kustannuksia noin 750 000 euroa vuodessa vuoden 2007 kustannustason mukaan laskettuna. Jos verkkopalvelujen käyttäminen yleistyy arvioidussa määrin, paperitulosteiden vähenemisen ja erillisistä maksumuistuksista luopumisen arvioidaan pienentävän nykytilaan verrattuna Verohallinnon vuosittaisia kustannuksia noin 440 000 euroa vuoden 2007 kustannustasolla laskettuna. Kaikkia järjestelmästä syntyviä säästöjä ei ole mahdollista tässä vaiheessa arvioida euro-määräisesti. Verotilijärjestelmästä saatavat taloudelliset hyödyt kasvaisivat merkittävästi toisen vaiheen käyttöönoton myötä, jolloin voitaisiin luopua kahden rinnakkaisen järjestelmän ylläpidosta.

Pidennettyjen ilmoitus- ja maksukausien käyttöönoton arvioidaan mahdollistavan työmääräsäästöjä arviolta 50 henkilötyövuotta eli vuoden 2012 tasossa yli 2 milj. euroa vuodessa. Arvioverotusesitysten väheneminen pienentäisi paperitulosteista ja postituksesta aiheutuvia kustannuksia vuoden 2007

kustannustasolla arviolta 60 000 euroa vuodessa.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Esityksestä on pyydetty lausunnot seuraavilta tahoilta: oikeusministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, valtiovarainministeriön budjettiosasto, sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusosasto, Korkein hallinto-oikeus, tietosuojavaltuutetun toimisto, Kansaneläkelaitos, Kirkkohallitus, Suomen Kuntaliitto ry, Suomen ortodoksinen Kirkollishallitus, Tullihallitus, Helsingin ulosottovirasto, Valtiokonttori, Verohallinto, Finanssialan Keskusliitto ry, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry, Keskuskauppakamari ry, KHT-Yhdistys ry, Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitto ry, Perheyritysten Liitto ry, Suomen Kaupan Liitto ry, Suomen Kihlakunnanvoudit ry, Suomen Taloushallintoliitto ry, Suomen Varustamoyhdistys ry, Suomen Veroasiantuntijat ry, Suomen Yrittäjät ry ja Veronmaksajain Keskusliitto ry.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Verotililaki

1 luku Yleiset säännökset

1 §. Soveltamisala. Pykälän 1 momentin mukaan verotililakia sovellettaisiin Verohallinnon kantamien verojen, maksujen ja muiden suoritusten ilmoittamisessa, maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä. Lakia sovellettaisiin ensisijaisesti, jolloin se syrjäyttäisi muissa laeissa olevat vastaavaa asiaa koskevat säännökset. Tällaisia säännöksiä voivat olla esimerkiksi maksamista ja palauttamista koskevat säännökset.

Pykälän 2 ja 3 momentissa lueteltaisiin ne lait, joissa tarkoitettut verot ja maksut kuuluisivat lain soveltamisalaan. Ehdotetun lain soveltamisalaan kuuluisivat 2 momentin mukaan ensivaiheessa ne lait, jotka koskevat niin sanottuja oma-aloitteisia veroja. Pykälän 3 momentin mukaan lakia sovellettaisiin ra-

joitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaiseen lähdeveron perimiseen siltä osin, kuin siihen ei sovelleta verotusmenettelyä annetun lain mukaista menettelyä. Pykälän 3 momentin mukaan lakia sovellettaisiin myös verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:n nojalla maksuunpantavaan laiminlyöntimaksuun. Laiminlyöntimaksun ottaminen verotilimenettelyn piiriin jo ensimmäisessä vaiheessa olisi sekä hallinnollisesti että maksuvelvollisen kannalta tarkoituksenmukaista. Verotusmenettelystä annetussa laissa säädettyyn menettelyyn kuuluviin muihin veroihin tai maksuihin lakia ei tässä vaiheessa sovellettaisi.

Pykälän 4 momentin nojalla lakia sovellettaisiin myös 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen verojen ja maksujen viivästymisen tai muun laiminlyönnin johdosta määrättäviin seuraamuksiin, kuten korkoihin ja veronkorotuksiin sekä ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä määrättäviin maksuihin.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin soveltamisalan rajoituksista, jotka koskevat ennakoperintälakiin, korkotulon lähdeverosta annettuun lakiin, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettuun lakiin ja arvonlisäverolakiin perustuvia veroja ja maksuja. Momentin 1 kohdan mukaan ennakontyödenmaksu ja ennakonkanto jäisivät verotilijärjestelmän käyttöönoton ensimmäisessä vaiheessa lain soveltamisalan ulkopuolelle. Momentin 2 ja 3 kohdan nojalla suoraan tulonsaajalle maksuunpantavaan tai palautettavaan lähdeveroon ei sovellettaisi verotilimenettelyä.

Koska lakia sovellettaisiin ainoastaan Verohallinnossa, Tullihallinnon kantama arvonlisävero jäisi lain soveltamisalan ulkopuolelle. Lakia ei siten sovellettaisi maahantuonnista eikä arvonlisäverolain 146 a tai 146 b §:ssä tarkoitettua yhteisöhankesta suoritettavaan veroon. Soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät 4 momentin 4 kohdan perusteella sellaiset arvonlisäverovelvolliset, joita ei merkittä arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Rekisteriin ei merkittä Euroopan yhteisön ulkopuolelle sijoittautunutta verovelvollista, joka ilmoittaa ja maksaa veroa arvonlisäverolain 12 a luvun mukaista sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää käyttäen eikä arvonlisäverolain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettua uuden kuljetusvälineen ostajaa, jonka ei ole suoritettava autoveroa. Pykälän 4 momentin 5 kohdan mukaan verotilimenettelyä ei myöskään sovellettaisi arvonlisäverolain 122, 127, 129, 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen. Siten esimerkiksi 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettua palautusta olisi edelleen haettava erillisellä hakemuksella, vaikka palautukseen oikeutettu olisi merkitty muun toiminnan johdosta arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Edellä mainittuun suoritettavaan tai palautettavaan arvonlisäveroon ei sovelleta verotililakia, vaikka sen suorittajalla tai palautukseen oikeutetulla olisi muita veroja tai maksuja koskeva verotili.

Pykälän 6 momentin mukaan, mitä laissa säädetään verosta, sovellettaisiin maksuun ja suorituksen maksajan pidättämään määrään.

Pykälän 7 momentin mukaan maksuvelvolliseen, lähdeveron perimiseen velvolliseen ja ennakonpidätysvelvolliseen sovellettaisiin, mitä laissa säädetään verovelvollisesta.

2 §. Määritelmät. Pykälässä määriteltäisiin verotililain keskeisimmät käsitteet. Termillä *velvoite* tarkoitettaisiin kaikkia lain soveltamisalaan kuuluvien verolakien tai verotililain nojalla verovelvollisen maksettavaksi tulevia erää, jotka veloitetaan verotililtä. Termillä *hyvitys* tarkoitettaisiin vastaavasti kaikkia verotiliä hyvittäviä erää. Hyvityksiä olisivat velvoitteiden suorituksiksi maksetut maksut. Hyvityksiä olisivat myös kaikki lain soveltamisalaan kuuluvien verolakien tai verotililain nojalla verovelvolliselle palautetut määrät, niille maksetut korot sekä verotilin hyvityskorot.

Termillä *tilitapahtuma* tarkoitettaisiin verotilille kirjattavaa tapahtumaa, jolla verotiliä joko veloitetaan tai hyvitetään. Kun velvoite kirjataan tilille, tiliä veloitetaan ja tilin saldo pienenee. Kun hyvitys kirjataan tilille, tiliä hyvitetään ja tilin saldo kasvaa.

Termillä *kohdekausi* tarkoitettaisiin ajanjaksoa, jolta oma-aloitteisesti maksettava vero on ilmoitettava ja maksettava. Kohdekausi on määritelty aineellisissa verolaeissa, joissa siitä käytetään toisistaan poikkeavia ilmaisuja. Kohdekausi ja sen pituus määräytyisivät asianomaista veroa koskevan verolain perusteella vaihdellen yhdestä kuukaudesta yhteen vuoteen.

Termillä *yleinen eräpäivä* tarkoitettaisiin kuukaudessa olevaa yhtä veronmaksun eräpäivää. Päivä olisi kalenterikuukauden 12 päivä tai sitä seuraava ensimmäinen pankkipäivä.

2 luku Verotili

3 §. Verotilin käyttötarkoitus ja tietosisältö. Järjestelmänä verotili olisi automaattiseen tietojenkäsittelytekniikkaan perustuva tietojärjestelmä. Järjestelmä koostuisi verovelvolliskohtaisista verotileistä, joille merkittäisiin verovelvollisten verotukseen, maksamiseen ja perimiseen liittyviä tietoja. Verotili muodostaisi henkilörekisterin siltä osin kuin se sisältäisi luonnollisia henkilöitä koskevia tietoja. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin verotilin käyttötarkoituksesta. Verotilijärjestelmän käyttötarkoituksena olisi ilmoitus- ja maksuvalvonta, verovelvollisen maksamien määrien ja muiden verovelvollisen hyväksi luettavien erien kohdistaminen velvoitteiden

suorituksiksi sekä suorittamatta jääneistä velvoitteista ilmoittaminen. Lisäksi järjestelmän avulla hoidettaisiin velvoitteiden suorituksiksi käyttämättä jääneiden palautettavien hyvitysten palauttaminen verovelvolliselle ja käyttämättä jääneiden maksujen säilyttäminen verotilillä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin verotilin tietosisällöstä. Verotilille merkittäisiin tilitapahtumiksi eli tiliä hyvittäviksi tai veloittaviksi tapahtumiksi kaikki verovelvolliselta kannettavaan tai tälle palautettavaan rahamäärään vaikuttavat tapahtumat. Näin ollen verotilille merkittäisiin tiedot verovelvollisen ilmoittamista oma-aloitteisesti maksettavista veroista, kuten arvonlisäveroista ja työnantajasuorituksista. Myös Verohallinnon maksuunpanemat oma-aloitteiset verot merkittäisiin verotilille. Lisäksi verotili sisältäisi tiedot verovelvollisen maksettavana olevista muista velvoitteista sekä verotililtä perintötoimia varten poistetuista velvoitteista. Verotilille merkittäisiin myös tiedot veron palautuksista tai muista määristä, jotka verovelvollinen olisi oikeutettu saamaan Verohallinnolta hyväkseen, Verohallinnon verovelvolliselle palauttamista määristä sekä velvoitteiden suorituksiksi maksetuista määristä samoin kuin korkoja koskevat tiedot.

Pykälän 3 momentin mukaan verotilille merkittäisiin tilitapahtumien lisäksi verotilin viitenumero. Viitenumero on verovelvollisen verotilin yksilöivä numero, joka verovelvollisen olisi ilmoitettava aina maksun yhteydessä ja jonka perusteella Verohallinto kohdentaisi maksun verotilille. Verotilille merkittäisiin myös verovelvollisen 14 §:n nojalla tekemä pyyntö palautusten säilyttämisestä tilillä sekä muut verovelvollisen verotukseen, maksamiseen ja perimiseen liittyvät tarpeelliset tiedot. Näitä tietoja olisivat muun muassa ilmoituksen saapumispäivää, maksupäivää ja suorittamatta jääneiden velvoitteiden perittäväksi siirtopäivää koskevat tiedot.

Tietoja ja asiakirjoja annettaisiin tiedoksi järjestelmän avulla 4 momentin mukaisesti. Verotilijärjestelmä tuottaisi verovelvolliselle kuukausittain tiliotteiden tilin tapahtumista ja tilin tilanteesta. Järjestelmän avulla toteutettaisiin myös yleiseen internet-tietoverkkoon ja tunnistautumiseen perustuva sähköinen asiointipalvelu, jonka kautta verovelvollinen

voisi seurata tilinsä tilannetta sekä saada tietoonsa tiliotteet. Käytettävissään olevat tekniset ja muut resurssit huomioon ottaen Verohallinto määräisi tarkemmin verkkopalvelun sisällöstä ja käytöstä.

Arvonlisäverotuksessa pidetään eräissä tilanteissa useita elinkeinonharjoittajia yhtenä elinkeinonharjoittajana. Verotilimenettelyssä arvonlisäverolain 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän jäsenen arvonlisäveroa koskevat tiedot merkittäisiin sen elinkeinonharjoittajan verotilille, joka on 13 b §:n mukaan velvollinen täyttämään ryhmän ilmoitus- ja tilitysvelvollisuuden. Vastaavasti arvonlisäverolain 13 c §:ssä tarkoitettuun paliskuntaryhmään kuuluvien poronomistajien harjoittamaan porotalouteen liittyvää arvonlisäveroa koskevat tiedot merkittäisiin paliskunnan verotilille. Arvonlisäverotuksessa sovellettavasta menettelystä huolimatta verotilimenettely soveltuisi normaalisti ryhmään kuuluvien elinkeinonharjoittajien muihin veroihin.

4 §. Verotilin täsmäytys ja verotiliotteiden antaminen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin verotilin täsmäyttämiskohdasta ja tiliotteesta. Viimeistään kahdeksantena päivänä yleisen eräpäivän jälkeen verotili täsmäytettäisiin ja samalla laadittaisiin tilin tapahtumista tiliote.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta antaa tiliote harvemmin kuin kerran kuukaudessa. Kustannusten säästämiseksi tiliote voitaisiin laatia harvemmin, jos tilillä ei ole ollut muita kuin korkotapahtumia. Verohallinnolle annettaisiin valtuutus määrätä tarkemmin tiliotteiden antamisesta tällaisissa tilanteissa. Tiliote annettaisiin verovelvolliselle kuitenkin vähintään kerran kalenterivuodessa. Jos tilillä koko vuoden aikana ei ole ollut tilitapahtumia eikä tilillä ole velvoitteita eikä hyvityksiä, otetta ei tarvitsisi antaa.

Tiliote annettaisiin yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä verovelvollisen tietoon viivytyksettä, kun täsmäytys on tehty. Tiliotteiden tiedoksiannosta säädettäisiin tarkemmin lain 47 §:ssä.

5 §. Verotiliotteiden tiedot. Tiliotteelle merkittäisiin tilin tilanne täsmäytyspäivänä ja edellisen täsmäytyksen jälkeiset tilitapahtumat sekä täsmäytyspäivänä suorittamatta

olevat velvoitteet tai käyttämättä olevat hyvikset. Tiliotteesta ilmenisi myös määrä, joka verovelvollisen on maksettava Verohallinnolle, tai määrä, jonka Verohallinto palauttaa verovelvolliselle.

Lisäksi verotiliotteeseen merkittäisiin tietoja tilitapahtumien perusteista. Nämä tiedot olisivat ilmoittamiseen, maksamiseen, palauttamiseen ja perimiseen liittyviä verovelvollisen velvollisuuksien ja oikeuksien kannalta tarpeellisia tietoja. Tiliotteeseen merkittäisiin myös laissa jäljempänä erikseen säädettyt tiedot ja päätökset sekä Verohallinnon yhteystiedot, joista verovelvollinen voi tarvittaessa kysyä lisätietoja sekä saada ohjausta.

Tarkoituksena on, että verovelvollinen tarkistaisi verotiliotteen avulla verotilinsä tilanteen ja tapahtumat. Osa verotilille merkittävistä tiedoista, esimerkiksi maksutiedot, ovat sellaisia, joiden virheellisyys voi havaita vain verovelvollinen itse. Jos verovelvollinen havaitsee tilillään esimerkiksi maksun, jota ei ole maksanut, hänen olisi pyydettävä 37 §:n mukaisesti virheen korjaamista.

6 §. Tietojen julkisuus ja henkilötietojen käsittely. Verotilijärjestelmään talletettujen tietojen julkisuuteen ja tietojen luovuttamiseen sovellettaisiin verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) ja viranomaisien toiminnan julkisuudesta annetun lain (642/1999) säännöksiä. Käytännössä verotustietojen luovuttaminen perustuu laajalti erityislainsäädäntöön.

Laissa on ehdotettu säädettäväksi muun muassa verotilijärjestelmään sisältyvistä tiedoista ja niiden käyttötarkoituksesta. Ehdotettu laki sisältää siten menettelyjä, joissa käsiteltäisiin henkilötietoja. Pykälässä säädettäisiin, että henkilötietojen käsittelyyn sovellettaisiin tämän lain ohella täydentävästi henkilötietolain (523/1999) sekä henkilötietojen käsittelyä koskevia muun lain säännöksiä.

3 luku Ilmoittaminen

7 §. Kausiveroilmoituksen antaminen. Pykälän 1 momentin mukaan kohdekauden oma-aloitteisesti maksettavia veroja koskevat tiedot ilmoitettaisiin Verohallinnon vahvistamalla kausiveroilmoituksella. Kohdekausi,

jolta oma-aloitteinen vero ilmoitettaisiin, määräytyisi asianomaisten verolakien mukaan.

Pykälän 2 momentin mukaan kausiveroilmoitus olisi allekirjoitettava. Allekirjoitusvelvollisuus on nykyisestä poiketen tarpeen, koska verotilimenettelyssä verovelvollinen voisi saada veron palautuksena kausiveroilmoituksella annettujen tietojen perusteella. Jos kausiveroilmoitus annetaan sähköisesti, sen tulisi olla joko varmennettu sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:n mukaisesti tai annettu muuta kyseisen lain edellytykset täyttävää Verohallinnon hyväksymää tunnistusmenetelmää käyttäen. Tarkoituksena on, että ilmoituksen antaminen voisi tapahtua esimerkiksi Verohallinnon hyväksymissä sähköisissä ilmoittamispalveluissa käytettävillä tunnisteilla. Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset myös siitä, mitä kanavia käyttäen sähköinen kausiveroilmoitus voitaisiin antaa. Käytännössä nykyinen valvontailmoitusten sähköinen ilmoittamiskanava säilyisi. Mahdollisesti myös muita sähköisiä kanavia voidaan luoda teknisen kehityksen ja hallinnon valmiuksien lisääntymisen myötä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin kausiveroilmoituksen oikaisemisesta virhetilanteissa. Ilmoitusvelvollisen olisi oikaistava kausiveroilmoitusta asianomaissa verolaisissa tai niiden nojalla annetuissa tarkemmissa määräyksissä säädetyllä tavalla.

Pykälän 4 momentin mukaan silloin, kun kausiveroilmoituksen antaminen laiminlyötäisiin kokonaan tai se annettaisiin ilmeisen puutteellisena, ilmoitusvelvolliselle lähetettäisiin kehoitus, joka sisältäisi laskelman arvioimalla maksuunpantavasta verosta. Pykälän 4 momenttiin sisältyisi lisäksi viittaus-säännös asianomaisten verolakien arvioverotusta koskeviin säännöksiin, koska arvioverotuksessa sovellettaisiin kyseistä veroa koskevan lain säännöksiä. Tarkoituksena on, että verolakeihin sisältyvien arvioverotusta koskevien säännösten edellyttämä kehoitus antaa veroilmoitus tai täydentää sitä annettaisiin ehdotetun 4 momentin mukaisen kehotuksen muodossa. Arvioverotusta toimitettaessa verovirasto ei kuitenkaan olisi sidottu kehotuksen sisältämän laskelman mukaiseen arvioon.

8 §. Kausiveroilmoituksen määräpäivä. Pykälän 1 momentin mukaan sähköinen kausiveroilmoitus olisi annettava viimeistään kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä eli kuukauden 12 päivänä. Sähköiset ilmoitukset pystytään välittämään nopeasti Verohallinnon tietovarastoon, joten ilmoituksen antamisen määräpäivä voisi olla sama kuin kausiveroilmoituksella ilmoitettavien verojen maksamisen eräpäivä.

Paperilla annetut tiedot on muunnettava sähköiseen muotoon joko optisen lukupalvelun avulla tai tallentamalla, mikä viivästyttää niiden tietosisällön siirtämistä Verohallinnon tietovarastoon. Jotta verotilimenettelyn edellyttämä kirjausten reaaliaikaisuus ja verojen oikea-aikainen tilittäminen verosaajille voitaisiin turvata myös paperilla annettujen ilmoitusten osalta, ne olisi annettava viimeistään kuukauden seitsemäntenä päivänä.

Kohdekausi, jolta oma-aloitteinen vero olisi ilmoitettava sekä kalenterikuukausi, jona kohdekauden vero olisi ilmoitettava, määräytyisi asianomaisten verolakien mukaisesti. Arvonlisävero, arpajaisvero ja erityötuloa koskevat työnantajasuoritukset olisi ilmoitettava kohdekautta seuraavana toisena kuukautena ja vakuutusmaksuvero, toimitetut ennakonpidätykset, työnantajan sosiaaliturvamaksu ja rajoitetusti verovelvollisen lähdevero kohdekautta seuraavana kuukautena.

Kuukausimenettelyyn kuuluvilla verovelvollisilla ilmoituksen antamisajankohdat määräytyisivät pääsääntöisesti kuten nykyisinkin. Poikkeuksena olisivat arpajaisveron maksajat, joilla menettely muuttuisi nykyisestä, koska maksu- ja ilmoittamisajankohdat tavara-arpajaisten ja muiden arpajaisien osalta yhtenäistettäisiin.

Jos verovelvollinen olisi oikeutettu pidentettyyn kolmen kuukauden ilmoitus- ja maksujaksoon, hän ilmoittaisi kaikki kyseisen menettelyn piiriin kuuluvat oma-aloitteiset veronsa vasta kohdekautta seuraavana toisena kuukautena.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, minä päivänä kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi Verohallinnolle. Kausiveroilmoituksen antamispäivästä on tarpeen nykyistä tarkemmin säätää laissa, koska 9 §:n mukainen myöhästymismaksu laskettaisiin automaattisesti tuosta päivästä. Se, että kausive-

roilmoitus katsottaisiin oikea-aikaisesti annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle viimeistään määräpäivänä, merkitsee siirtymistä nykyisestä menettelystä hallintolain ja sähköisestä asioinnista viranomais-toiminnassa annetun lain mukaiseen menettelyyn. Tällä hetkellä veroilmoitus katsotaan annetuksi säädetyssä ajassa, jos se on jätetty postin kuljetettavaksi määräpäivänä. Muutos on tarpeen, koska käytännössä ilmoituksen lähettämispäivää on mahdotonta luotettavasti todentaa.

Sähköisesti annetun kausiveroilmoituksen antamispäivänä pidettäisiin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:n mukaista saapumispäivää, eli päivää, jona ilmoitus on viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä. Jos saapumisajankohdasta ei voida esittää selvitystä, ilmoitus katsotaan saapuneeksi lähettämisaikana, jos siitä voidaan esittää luotettava selvitys. Sähköisesti annettaessa kausiveroilmoituksen voisi käytännössä siten lähettää vielä kuukauden 12 päivänä.

Paperisena annettu kausiveroilmoitus katsottaisiin annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle hallintolain (434/2003) 18 §:ssä tarkoitettuna päivänä, eli päivänä, jona se on annettu veroviranomaiselle. Postitse lähetetyn asiakirjan saapumispäiväksi katsottaisiin se päivä, jona lähetys on saapunut viranomaisen postilokeroon tai viranomaiselle on toimitettu ilmoitus lähetysten saapumisesta postiyritykseen.

Koska muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus tulisi 1 momentin nojalla antaa viimeistään kuukauden seitsemäntenä päivänä, tulisi postitse lähetettävä kausiveroilmoitus käytännössä antaa postin kuljetettavaksi yhdestä kahteen päivää aikaisemmin, jotta ilmoitus ehtisi perille viimeistään kausiveroilmoituksen määräpäivänä. Muun kuin sähköisen kausiveroilmoituksen voisi jättää myös Verohallinnon toimipisteeseen viimeistään kuukauden seitsemäntenä päivänä.

9 §. Kausiveroilmoituksen myöhästymismaksu. Pykälässä säädettäisiin myöhästymismaksusta, joka korvaisi osittain nykyisen ilmoituksen myöhässä antamisen seurauksena määrättävän veronkorotuksen. Myöhästymismaksu määrättäisiin ilmoituksella an-

nettavien tietojen myöhästymisen vuoksi. Sen määräämiseen ei sisältyisi viranomaisharkintaa ja sen määräytymistapa olisi kaavamainen.

Jos vero olisi ilmoitettu olennaisesti liian myöhään, voitaisiin aineellisen verolain perusteella edelleen määrätä veronkorotusta. Veronkorotusta määrättäisiin silloin, kun veroviranomainen määräisi veron verovelvollisen maksettavaksi arvioverotuksena tai muutoin. Veronkorotusta voitaisiin määrätä myös silloin, kun verovelvollinen ilmoittaa veron oma-aloitteisesti, mutta olennaisesti liian myöhään, eikä veroviranomainen ole vielä ilmoituksen saavuttua määrännyt veroa. Asia ratkaistaisiin tapauskohtaisesti. Myöhästymismaksua ei olisi suoritettava silloin, kun veroviranomainen päättäisi määrätä aineellisen lain perustella veronkorotusta.

Pykälän 1 momentin nojalla ilmoitusvelvolliselle määrättäisiin myöhästymismaksu, jos kohdekauden veroa ei olisi ilmoitettu säädettyssä ajassa. Myöhästymismaksu määrättäisiin ilmoituksella annettavien tietojen myöhästymisen vuoksi, vaikka veroa ei tulisi kyseiseltä kohdekaudelta maksettavaksi. Myöhästymismaksun määrä määräytyisi tällöin kuitenkin eri perusteiden kuin silloin, kun ilmoitusvelvollinen ilmoittaisi kohdekaudelta maksettavaa veroa liian myöhään.

Arvonlisäverovelvollinen, säännöllisesti palkkoja maksava työnantaja ja vakuutusmaksuverovelvollinen ovat ilmoitusvelvollisia siinäkin tapauksessa, että kohdekaudelta ei tule suoritettavaksi veroa. Esimerkiksi arvonlisäverotuksessa myöhästymismaksua määrättäisiin 10 §:ssä tarkemmin säädetty tavalla silloin, kun arvonlisäverolain 149 §:ssä tarkoitettua palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa koskevat tiedot tai arvonlisäverolain 162 §:ssä tarkoitettu ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, annetaan liian myöhään.

Pykälän 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollista kuultaisiin ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen. Koska myöhästymismaksun määräytymisperusteeseen ei sisälly veroviranomaisen harkintaa ja laskentatapa on kaavamainen, kuulemiseen ei pääsääntöisesti olisi tarvetta. Verovelvollista kuultaisiin esimerkiksi

silloin, kun ilmoituksen saapumisajankohdasta tai velvoitteen määrästä olisi epäselvyyttä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin myös myöhästymismaksua koskevasta päätöksestä. Päätös myöhästymismaksun määräämisestä, sen perusteista ja eräpäivästä merkittäisiin verotiliotteeseen. Myöhästymismaksusta ei lähetettäisiin erillistä maksuunpanopäätöstä, koska vastaavat tiedot voidaan tarkoituksenmukaisesti antaa ilmoitusvelvolliselle kuukausittain lähetettävän verotiliotteen yhteydessä. Verotiliotteen perusteella ilmoitusvelvollinen voisi tehdä Verohallinnolle myöhästymismaksua koskevan oikaisuvaatimuksen. Verohallinnon kielteisestä päätöksestä voisi hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuden siten kuin 41 §:ssä säädetään. Käytännössä ilmoitusvelvollisella olisi mahdollisuus tehdä oikaisuvaatimus jo ennen myöhästymismaksun erääntymistä, koska myöhästymismaksupäätös merkittäisiin erääntymispäivää edeltävään tiliotteeseen.

Pykälän 3 momentin mukaan myöhästymismaksu ei olisi tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa, mikä vastaa veronkorotusten osalta yleisesti noudatettua käytäntöä.

10 §. Myöhästymismaksun määrä. Pykälän 1 momentin mukaan myöhästymismaksu laskettaisiin vuotuisen koron tapaan 20 prosentin korkokannan mukaan myöhässä ilmoitetulle maksettavan veron määrälle ilmoituksen määräpäivää seuraavasta päivästä ilmoituksen antamispäivään. Myöhästymismaksu laskettaisiin erikseen kullekin kausiveroilmoituksella myöhässä ilmoitetulle verolajille.

Myöhästymismaksu perustuisi siten sekä myöhässä ilmoitetun veron määrään että myöhästymisajan pituuteen. Tällä tavoin tulisi huomioiduksi ilmoituslaininlyönnin kesto ja sen haitallisuus veronsaajien ja verotilijärjestelmän toimivuuden kannalta. Mitä myöhemmin ilmoitus annettaisiin, sitä suuremaksi myöhästymismaksu muodostuisi, joten ilmoitusvelvollisen intressissä olisi antaa myöhästynyt ilmoitus niin pian kuin mahdollista. Verovelvollisten tasapuolisen kohtelun vuoksi on perusteltua, että myöhässä ilmoitettu veron määrä vaikuttaa myöhästymismaksun määrään. Suuren veromäärän myöhässä ilmoittaminen olisi myös veronsaajien kannalta haitallisempaa ja siitä tulisi

sen vuoksi seurata suurempi myöhästymismaksu.

Nykyisen veronkorotuksen tapaan myöhästymismaksua määrättäisiin myös silloin, kun kausiveroilmoituksen tietoja oikaistaan omaaloitteisesti siten, että maksettavan veron määrä suurenee. Esimerkiksi jos arvonlisävero koskeva ensimmäinen ilmoitus olisi annettu määräpäivään mennessä ja samalta kohdekaudelta maksettavan veron määrä lisääntyisi oikaisuilmoituksen johdosta, tälle myöhässä ilmoitetulle veron määrälle laskettaisiin myöhästymismaksua kohdekauden ilmoituksen antamisen määräpäivää seuraavasta päivästä oikaisuilmoituksen antamispäivään. Jos maksettavan veron määrä oikaisuilmoituksen perusteella pienenesi, myöhästymismaksua ei määrättäisi aiemmin liikaa ilmoitetulle veron määrälle, mikä vastaisi nykyistä veronkorotusta koskevaa pääsääntöä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin myös myöhästymismaksun vähimmäis- ja enimmäismääristä. Verolajikohtainen myöhästymismaksun määrä olisi vähintään 5 euroa. Myöhästymismaksun enimmäismäärä olisi 15 000 euroa tai, jos myöhässä ilmoitettu vero on tätä pienempi, enintään myöhässä ilmoitetun veron määrä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin myöhästymismaksun määrästä silloin, kun kohdekaudelta ei tule maksettavaksi veroa. Myöhästymismaksua määrättäisiin tällöin kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta 5 euroa. Säännöllisen työnantajan ilmoittaessa, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu, verolajikohtaisuudesta kuitenkin poikettaisiin hallinnollisen yksinkertaisuuden vuoksi. Tällöin määrättäisiin vain yksi 5 euron suuruinen myöhästymismaksu ennakonpidätykselle eikä lainkaan muille työnantajasuorituksille.

Jos verovelvollinen antaisi arvonlisäverolain 149 §:ssä tarkoitettua palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa koskevan ensimmäisen ilmoituksen liian myöhään, määrättäisiin 5 euron suuruinen myöhästymismaksu, koska ilmoituksen antaminen säädetyssä ajassa on laiminlyöty. Jos verovelvollinen antaisi ensimmäisen ilmoituksen määräajassa, mutta ilmoittaisi myöhemmin oikaisuilmoituksella lisää palautettavaa arvonlisäveroa, toisesta

ilmoituksesta ei enää olisi määrättävä myöhästymismaksua. Jos verovelvollinen antaisi ensimmäisen palautettavaa arvonlisäveroa koskevan ilmoituksen määräajassa, mutta antaisi myöhemmin oikaisuilmoituksen, jonka mukaan palautettava määrä olisi pienempi, liikaa ilmoitetulle palautettavalle määrälle laskettaisiin myöhästymismaksua maksettavaa veroa koskevan pääsäännön mukaan, mikä vastaisi nykyistä veronkorotuskäytäntöä.

Pykälän 3 momentin mukaan myöhästymismaksua oikaistaisiin, jos velvoite, jolle se on määrätty, oikaisuilmoituksen, muutoksenhaun tai muun vastaavan syyn johdosta pienenesi.

4 luku Maksaminen

11 §. Velvoitteen erääntyminen. Pykälässä säädettäisiin velvoitteiden eräpäivistä eli päivistä, jolloin ne veloitetaan verotililtä. Jos verotilillä olevat hyvitykset eivät riitä erääntyvien velvoitteiden suorituksiksi, verovelvollisen olisi eräpäivään mennessä maksettava puuttuva määrä Verohallinnon pankkitilille.

Kausiveroilmoitukseen perustuvat omaaloitteiset verot erääntyisivät sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava ja maksettava. Kausiveroilmoitukseen perustuvilla velvoitteilla tarkoitettaisiin kohdekaudelta maksettavia veroja, jotka verovelvollinen on ilmoittanut omaaloitteisesti. Vaikka momentissa säädetty eräpäivä koskisi verotilimenettelyssä vain omaaloitteisesti tosiasiaassa ilmoitettuja veroja, verovelvollisella olisi asianomaisen verolain mukaan velvollisuus maksaa kohdekaudelta oikea määrä veroa tässä momentissa säädettyinä päivinä. Näin ollen viivästyskorokoseuraamukset määräytyisivät myös Verohallinnon maksuunpanemien verojen osalta tässä momentissa säädetystä eräpäivästä lukien.

Arvonlisävero, arpajaisvero ja merityötuloa koskevat työnantajasuoritukset tulisi siten maksaa viimeistään kohdekautta seuraavan toisen kuukauden 12 päivänä ja vakuutusmaksuvero, ennakonpidätykset, työnantajan sosiaaliturvamaksu ja rajoitetusti verovelvollisen lähdevero viimeistään kohdekautta seuraavan kuukauden 12 päivänä. Ennakonpidä-

tysten, työnantajan sosiaaliturvamaksun ja rajoitetusti verovelvollisen lähdeveron eräpäivä myöhentyisi kahdella päivällä niiden verovelvollisten osalta, jotka antaisivat kausiveroilmoituksensa kuukausittain. Arvonlisäveron eräpäivä aikaistuisi kolmella päivällä ja vakuutusmaksuveron 13 päivällä. Arpajaisveron maksajilla eräpäivä aikaistuisi tavara-arpajaisten osalta 19 päivällä ja myöhentyisi muiden kuin tavara-arpajaisten osalta 12 päivällä.

Jos verovelvollinen olisi oikeutettu neljänneskalenterivuoden ilmoitus- ja maksujaksoon, kaikki kyseisen menettelyn piiriin kuuluvat oma-aloitteiset verot erääntyisivät vasta tätä kolmen kuukauden pituista jaksoa seuraavan toisen kuukauden 12 päivänä. Asiaa koskevat säännökset olisivat arvonlisäverolaissa ja ennakkoperintälaissa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin maksuunpantujen velvoitteiden eräpäivistä. Nämä velvoitteet olisi maksettava viimeistään sinä yleisenä eräpäivänä, joka maksuunpanon yhteydessä on määrätty velvoitteen eräpäiväksi. Säännöksessä tarkoitettuja velvoitteita olisivat muun muassa asianomaisen verolain perusteella tehtyyn veron määräämispäätökseen, oikaisupäätökseen tai muutoksenhaun johdosta tehtyyn päätökseen perustuvat velvoitteet. Verovelvolliselle annettaisiin siten nykyiseen tapaan kohtuullisesti maksuaikaa ennen kuin Verohallinto voi ryhtyä maksuunpannun veron osalta perintätoimiin. Muita säännöksessä tarkoitettuja velvoitteita olisivat esimerkiksi veronkorotukset ja laininlyöntimaksut sekä tämän lain mukainen myöhästymismaksu. Viimeksi mainittujen velvoitteiden osalta myös viivästyskorko laskettaisiin tässä momentissa säädetystä eräpäivästä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin velvoitteen erääntymisestä tilanteissa, joissa velvoite perustuu verovelvollisen kausiveroilmoituksen tekemään oikaisuilmoitukseen. Kausiveroilmoituksen oikaisuilmoitukseen perustuva velvoite erääntyisi oikaisuilmoituksen antamispäivänä. Oikaisuilmoitukseen perustuva velvoite voisi aiheutua joko aikaisemmin ilmoitetun velvoitteen suurenmisestä tai aikaisemmin ilmoitetun hyvityksen pienentymisestä. Esimerkiksi jos kausiveroilmoituksella ilmoitettu arvonlisävero-

lain 149 §:ssä tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero pienenesi verovelvollisen kausiveroilmoitukseen tekemän oikaisuilmoituksen johdosta, pienentyneestä määrästä aiheutuva velvoite veloitettaisiin verotililtä oikaisuilmoituksen antamispäivänä. Vastaavalla tavalla meneteltäisiin myös muissa tilanteissa, joissa oikaisuilmoituksen perusteella on syntynyt velvoite. Viivästyskoron maksuvelvollisuus palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron osalta määräytyisi 34 §:n 3 momentin perusteella ja muiden velvoitteiden osalta 32 §:n perusteella.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin velvoitteen erääntymisestä tilanteissa, joissa velvoite aiheutuu siitä, että verotilin aikaisempaa virheellistä kirjausta korjataan. Verotilillä olevan virheen korjaamisesta, esimerkiksi virheellisesti liian suurena kirjatun maksun tai liian pienenä kirjatun velvoitteen korjaamisesta, aiheutunut velvoite veloitettaisiin tililtä heti, kun päätös korjaamisesta on tehty. Tällaisten kirjoitus- ja laskuvirheiden korjaaminen viivytyksettä on verotilin oikean ja ajantasaisen ylläpidon vuoksi tärkeää. Kirjauksen korjaaminen ja sen peruste merkittäisiin verotiliotteelle, jonka tietojen perusteella verovelvollinen voisi tarvittaessa pyytää päätöstä ja tehdä oikaisuvaatimuksen. Korot korjattaisiin 35 §:n perusteella.

12 §. Maksaminen. Pykälän 1 momentin nojalla verotilillä käsiteltävät velvoitteet maksettaisiin Verohallinnon verotiliveroja varten avaamalle pankkitilille samojen maksupaikkojen välityksellä kuin nykyisinkin. Ajankohta, jolloin velvoite katsotaan maksetuksi, määräytyisi veronkantolain 9 §:ssä säädettyllä tavalla.

Pykälän 2 momentin mukaan maksaja vastaisi maksamisesta aiheutuvista kuluista veronkantolain 7 §:n mukaisesti. Momentissa viitattaisiin myös veronkantolain verovarojen maksuliikettä koskevaan 3 §:ään, verovarojen kirjanpitoa koskevaan 5 §:ään ja maksujen siirtoa veronkantoviranomaiselle koskeviin 12—14 §:ään, joita noudatettaisiin velvoitteiden suoritukseksi maksettujen määrien käsittelyssä verotilimenettelyn käyttöönnoton ensimmäisessä vaiheessa. Siinä vaiheessa, kun kaikki verolajit voidaan käsitellä verotilimenettelyssä, säännökset tulisivat tarkistettaviksi ja siirrettäviksi verotililakiin.

Pykälän 3 momentin nojalla Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset maksun yhteydessä annettavasta viitenumerosta ja muista tiedoista, joiden perusteella maksu voidaan kohdentaa verovelvollisen verotilille. Maksujen kirjaaminen verotileille perustuisi verovelvolliskohtaisiin viitenumeroihin. Koska verovelvollinen ei voisi enää kohdentaa maksuaan tietyille verolajille, maksun yhteydessä annettavien tietojen määrä vähenisi.

13 §. Tunnistamaton maksu. Maksut, joita ei puutteellisten tietojen vuoksi ole voitu tunnistaa, tuloutettaisiin valtiolle. Jos maksusta saadaan myöhemmin riittävät tunnistetiedot, se luettaisiin asianomaisen hyväksi verotilillä tai palautettaisiin. Tunnistamattomia maksuja on ollut vuosittain jonkin verran, ja ne on käsitelty ja tilitetty sen verolajin kertymässä, jonka pankkitilille ne on maksettu. Verotilimenettelyyn siirryttäessä tunnistamattomien maksujen määrän ei arvioida lisääntyvän, mutta säännös olisi tarpeen, koska verotilijärjestelmässä kaikki veloitteet maksettaisiin samalle pankkitilille eikä nykyisen tapainen pankkitilin perusteella tilittäminen enää olisi mahdollista.

14 §. Hyvitysten säilyttäminen verotilillä. Pykälässä säädettäisiin verotilimenettelyn verovelvolliselle tarjoamasta uudesta mahdollisuudesta jättää veronpalautuksensa ja verotilin hyvityskorko verotilille myöhemmin erääntyvien velvoitteiden suoritukseksi. Kyseiset hyvitykset, jotka muutoin palautettaisiin viivytyksettä verovelvolliselle, voitaisiin verovelvollisen pyynnöstä säilyttää osittain tai kokonaan verotilillä. Niille laskettaisiin korkoa ja ne käytettäisiin velvoitteiden erääntyessä niiden suoritukseksi. Säännös antaisi verovelvolliselle mahdollisuuden vähentää edestakaista rahaliikennettä.

Pykälän 2 momenttiin sisältyisi valtuutus-säännös, jonka nojalla Verohallinto voisi antaa tarkemmat määräykset menettelystä, jota palautusten verotilillä säilyttämisessä, sitä koskevien pyyntöjen esittämisessä ja huomioon ottamisessa noudatettaisiin. Tarkoituksena on, että verovelvollinen voisi pyytää, että tietyn euromäärän alittavaa määrää verovelvolliselle muutoin palautettavista hyvityksistä ei palauteta. Pyyntö voisi tehdä joustavasti muun muassa yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksel-

lä. Verohallinto antaisi pyynnön esittämistapa ja esittämisen ajankohtaa sekä sen voimassaoloa koskevia samoin kuin euromäärää koskevia tarkempia määräyksiä.

5 luku **Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suoritukseksi**

15 §. Hyvitysten ja velvoitteiden hyväksyminen ja kirjaaminen. Pykälässä säädettäisiin velvoitteiden ja hyvitysten verotilille kirjaamisen muodollisista edellytyksistä. Pykälän 1 momentin mukaan verotilille tilitapahtumiksi kirjattavat hyvitykset ja velvoitteet olisi hyväksyttävä veronkantolaissa, verotusmenettelystä annetussa laissa ja valtion talousarviosta annetussa laissa (432/1988) sekä niiden nojalla annetuissa säädöksissä ja määräyksissä olevien säännösten mukaisesti. Säännökset, joita pykälässä tarkoitetaan, koskisivat muun muassa maksuliikettä, verovarojen valvontaa ja kirjanpitoa sekä verotuspäätösten tekemistä ja sisäistä valvontaa.

Palautettavat verot kirjattaisiin verotilille palautusten maksamista koskevien säännösten mukaisesti tehdyn ja hyväksytyyn päätöksen perusteella. Vastaavasti velvoite kirjattaisiin verotilille, kun se on Verohallinnossa säädösten ja ohjeiden mukaisesti hyväksytty. Kausiveroilmoituksella ilmoitettujen velvoitteiden osalta säännös tarkoittaisi sitä, että ilmoitus on ennen tilille kirjaamista Verohallinnossa asianmukaisesti vastaanotettu ja käsitelty. Maksuunpantujen velvoitteiden osalta se tarkoittaisi sitä, että niitä koskeva päätös on tehty verotusmenettelystä annettuja tai muita velvoitteen määräämistä ja maksuunpanoa koskevia säännöksiä noudattaen. Käytännössä ilmoitusten valvontaprosessit sekä velvoitteiden ja hyvitysten hyväksymismenettelyt ovat Verohallinnossa yhä enenevässä määrin automatisoituja. Erillisiä paperille kirjoitettuja päätösasiakirjoja tehdyistä ratkaisuksista tuotettaisiin vain, jos niin on nimenomaan säädetty tai se on verovelvollisen oikeusturvan vuoksi tarpeen tai hallinnollisista syistä tarkoituksenmukaista.

Pykälän 2 momentissa säädettävät verotilin kirjausperiaatteet vastaisivat yleisiä kirjanpidolle asetettuja vaatimuksia. Velvoitteet, hyvitykset ja muut verotilin saldoon vaikuttavat tilitapahtumat kirjattaisiin verotilille juokse-

vassa aikajärjestyksessä päivä kerrallaan. Kun päivän kirjaukset olisi tehty, päivä suljettaisiin ja siirryttäisiin seuraavan päivän kirjauksiin. Suljetulle päivälle ei enää jälkeensä voitaisi tehdä kirjauksia.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin velvoitteen ja viivästyskoron kirjaamisesta verotilille sekä suorittamatta jääneen velvoitteen verotililtä poistamisajankohdasta. Velvoitteet kirjattaisiin pykälän 3 momentin mukaisesti eräpäivälle tai, jos ilmoitus on annettu myöhässä, ilmoituksen antamispäivälle. Suorittamatta jääneen velvoitteen poistaminen verotililtä kirjattaisiin päivälle, jona velvoite siirrettäisiin verotililtä pois perintätoimien vuoksi. Täytäntöönpanon keskeytysmääräyksen kohteena oleva velvoite poistettaisiin tililtä 3 momentissa säädettyinä päivinä, jos velvoitetta ei ole sitä ennen suoritettu.

Hyvitykset kirjattaisiin pykälän 4 momentin mukaisesti 16 §:ssä säädetylle arvopäivälle. Hyvitys poistettaisiin verotililtä siinä vaiheessa, kun se maksetaan verovelvolliselle tai käytetään veronkuittaukseen.

Ilmoitusten valvontaan ja verovarojen välitykseen tarvittavan ajan vuoksi kirjaukset tehtäisiin käytännössä kahdesta kolmeen päivän viiveellä. Näin menetellen valtaosa kullekin päivälle kuuluvista kirjauksista saataisiin kohdistettua oikealle erä- tai arvopäivälle. Yleisen eräpäivän jälkeen viive saattaisi suuren käsittävän massan vuoksi olla jonkin verran pitempi.

Esimerkiksi verovelvollisen 12 päivänä maksaman maksun pankki välittäisi Verohallinnolle 2 päivän kuluessa eli maksu olisi Verohallinnossa kuukauden 14 päivänä. Verohallinto tekisi 14 päivänä verotilikirjaukset 12 päivälle, jolloin maksu voitaisiin kirjata arvopäivälle. Jos maksu saapuisi vasta 15 päivänä, se tulisi todennäköisesti kirjattavaksi 13 päivälle. Korkoa laskettaessa maksu kuitenkin luettaisiin verovelvollisen hyväksi arvopäivästä eli 12 päivästä alkaen.

16 §. Hyvityksen arvopäivä. Pykälässä säädettäisiin hyvitysten arvopäivistä eli päivistä, joista alkaen kukin hyvitys olisi luettava verovelvollisen hyväksi verotilillä. Arvopäivä määriteltäisiin erikseen maksulle, kausiveroilmoitukseen perustuvalla palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle ja sen kausiveroilmoituksen oikaisuilmoitukseen perustu-

valle lisämäärälle, kausiveroilmoituksen oikaisuilmoitukseen perustuvalla velvoitteen alentumisesta aiheutuvalle hyväksi luettavalle määrälle, viranomaisen oikaisun tai muutoksenhaun johdosta tekemään päätökseen ja huojentamispäätökseen perustuvalla palautukselle, perimättäjäntämispäätökseen perustuvalla palautukselle ja hyvityskoroille.

Hyvitykset kirjattaisiin verotilille ja käytettäisiin velvoitteiden suoritukseksi lähtökohteisesti arvopäivänä. Myös tilin korot laskettaisiin pääsääntöisesti arvopäivien mukaan. Poikkeuksena olisi palautukseen oikeuttava arvonlisävero, jolle hyvityskorko laskettaisiin aina kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleisestä eräpäivästä.

17 §. Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suoritukseksi. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin periaatteesta, jonka mukaan hyvitykset käytetään velvoitteiden suoritukseksi. Hyvitystä käytettäisiin erääntyneiden velvoitteiden suoritukseksi samalla, kun se kirjataan verotilille. Myöhemmin erääntyvien velvoitteiden suoritukseksi hyvitystä käytettäisiin vasta velvoitteen eräpäivänä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin samana päivänä käytettävissä olevien hyvitysten keskinäinen käyttöjärjestys. Järjestys perustuisi arvopäiviin vanhimmasta uusimpaan. Jos usealla eri hyvityksellä olisi sama arvopäivä, maksut käytettäisiin ennen muita hyvityksiä. Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset saman arvopäivän omaavien samanlaatuisten hyvitysten keskinäisestä käyttöjärjestyksestä, kuten esimerkiksi siitä, missä järjestyksessä saman arvopäivän eri verolajeihin perustuvat palautukset käytettäisiin.

18 §. Hyvitysten käyttäminen kirjausten viivästyessä. Pykälään otettaisiin säännökset sellaisia tilanteita varten, joissa tilitapahtumaa ei ole voitu kirjata 15 §:ssä säädetylle päivälle. Kirjaaminen on voinut viivästyä esimerkiksi tietoliikennehäiriön vuoksi.

Pykälän 1 momentin mukaan kirjaaminen olisi tehtävä viivytyksettä, kun tarvittavat tiedot olisi saatu.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin hyvitysten uudelleen kohdentamisesta. Säännöksen mukaan velvoitteiden suoritukseksi kirjausviiveen aikana käytetyt hyvitykset kohdennettaisiin uudelleen. Jos esimerkiksi täytäntöönpanon keskeytysmääräyksen kohteena

olevan velvoitteen suoritukseksi on kirjausviiveen vuoksi käytetty hyvityksiä, ne kohdennettaisiin uudelleen tilillä olevien muiden velvoitteiden suoritukseksi tai palautettaisiin verovelvolliselle, jos palauttamisen edellytykset täyttyisivät. Täytäntöönpanomääräyksen kohteena oleva velvoite poistettaisiin verotililtä 15 §:n mukaisesti.

19 §. Hyvitysten käyttörajoitukset. Pykälässä säädettäisiin eräistä erityistilanteista, joissa verotilin hyvityksiä ei käytettäisi velvoitteiden suoritukseksi. Pykälän 1 momentin mukaan hyvitystä, joka olisi siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei käytettäisi velvoitteiden suoritukseksi eikä veronkuittaukseen. Säännöksellä toteutettaisiin verotilijärjestelmässä veronkantolain 26 §:n 2 momentin 5 kohdan mukainen periaate siitä, että vieraalle valtiolle siirrettävää veroa ei käytetä muiden verojen suoritukseksi. Siitä, missä tilanteissa siirto tulee kyseeseen ja mitä verovaroja siirto koskee, säädetään veronkantolain 43 §:ssä.

Pykälän 2 momentin säännös, jonka mukaan hyvityksiä ei käytettäisi vanhentuneiden velvoitteiden suoritukseksi, vastaa nykyistä veronkantolain 26 §:n 1 momenttia. Hyvityksiä ei myöskään käytettäisi velvoitteille, joihin kohdistuu täytäntöönpanon kieltö tai keskeytys, ellei verovelvollinen sitä pyytäisi. Kiellon tai keskeytyksen voi määrätä joko Verohallinto oikaisumenettelyssä tai muutoksenhakuviranomainen muutoksenhaun yhteydessä. Keskeytysmääräyksen tarkoitus on antaa velalliselle oikeusturvaa tilanteissa, joissa verotuskysymys tai maksuvelvollisuus on tulkinnanvarainen. Keskeytysmääräys on yleensä voimassa siihen saakka, kun oikaisu tai muutoksenhaku on ratkaistu. Jotta vapaaehtoinen maksaminen olisi kuitenkin mahdollista, pykälässä säädettäisiin, että verovelvollisen niin pyytäessä velvoite voitaisiin kattaa, vaikka keskeytysmääräys olisi vielä voimassa.

Verotilimenettelyn käyttöönoton ensimmäisessä vaiheessa velvoite, johon kohdistuu keskeytysmääräys, poistettaisiin verotililtä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin selvyiden vuoksi, että verovelvollisen konkurssi tai hyvityksen ulosmittaus ei estä hyvityksen käyttämistä velvoitteen suoritukseksi.

Säännös vastaisi periaatteeltaan nykyistä veronkantolain 26 §:ää, jonka mukaan konkurssi ja ulosmittaus eivät estä veronkuittauksen toimittamista. Velvoitteiden kattamisen jälkeen palautettavasta hyvityksestä ylijäävä määrä, joka maksettaisiin verovelvolliselle, olisi ulosmitattavissa vastaavalla tavalla kuin nykyiset verovelvolliselle maksettavat veronpalautukset.

20 §. *Velvoitteiden suorittamisjärjestys.* Pykälässä säädettäisiin järjestys, jossa Verohallinto kattaa verotilille kirjatut velvoitteet. Järjestys perustuisi 1 momentin mukaisesti ensisijassa velvoitteiden vanhentumispäivään siten, että vanhemmat velvoitteet katettaisiin ennen uudempiä. Tällä järjestyksellä ehkäistäisiin vanhentumisesta aiheutuvia verotulojen menetyksiä. Näin meneteltäessä eri veronsaajia kohdeltaisiin tasapuolisesti velvoitteiden vanhentuuessa.

Koska vanhentumispäivä on aina kalenterivuoden viimeinen päivä, samana päivänä vanhenevat velvoitteet suoritettaisiin eräpäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Tällä varmistettaisiin eri veronsaajien verojen tasapuolinen kertyminen tilanteessa, jossa velvoitteita on maksamatta useamman kuukauden ajalta.

Pykälän 2 momentin mukaista verolajikohtaista järjestystä noudatettaisiin samana eräpäivänä erääntyviin velvoitteisiin. Verolajikohtainen järjestys vastaisi nykyisen veronkantolain 27 §:ssä säädetyn veronkuittausjärjestyksen periaatteita sekä 16 §:ssä säädetyn oma-aloitteisen veron suoritukseksi maksetun yksilöimättömän maksun käyttöjärjestystä. Lainkohtiin sisältyvän periaatteen mukaan ensin suoritetaan verot, joilla on useampi veronsaaja, seuraavaksi verot, joilla on yksi veronsaaja ja viimeiseksi yksin valtiolle tulevat verot. Verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:n nojalla tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin johdosta määrätty laiminlyöntimaksu suoritettaisiin toiseksi viimeisenä ja viimeisenä verotilin virhekirjauksen vuoksi takaisin perittävä hyvitys.

Kunkin velvoitelajin myöhästymismaksut olisivat suoritusjärjestyksessä velvoitteiden kanssa samalla sijaluvulla, mutta kuitenkin siten, että ne suoritettaisiin vasta varsinaisten velvoitteiden jälkeen.

Pykälän 3 momentin mukaan kullekin velvoitteelle lasketut veronlisäykset ja viivästykskorot sen sijaan suoritettaisiin ennen pääomaa, jolle ne on laskettu. Tällä yhtenäistettäisiin nykyistä menettelyä. Säännös muuttaisi nykyistä veronkantolain 16 §:n 1 momentissa säädettyä järjestystä, jonka mukaan maksua käytetään ensin oma-aloitteisen veron pääoman ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Mainittu järjestys on kuitenkin poikkeus pääsäännöstä ja sitä sovelletaan vain silloin, kun oma-aloitteisen veron suorituksiksi käytetään oma-aloitteisesti ennen maksuunpanopäätöstä maksettua maksua. Maksuunpannun veron viivästysseuraamukset katetaan aina ennen veron pääomaa. Järjestys vastaa myös yksityisissä velkasuhteissa yleisesti käytettävää järjestystä.

Pykälän 4 momentti sisältäisi valtuutuksen Verohallinnolle antaa tarkempia määräyksiä velvoitteiden suoritusjärjestyksestä. Tarkemmat määräykset koskisivat esimerkiksi saman verolajin samana päivänä erääntyvien kausiveroilmoitukseen ja maksuunpanoon perustuvien velvoitteiden keskinäistä järjestystä tai 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen eri verolajien keskinäistä suoritusjärjestystä.

6 luku **Suorittamatta jääneen velvoitteen periminen**

21 §. Suorittamatta jäänyt velvoite. Pykälän 1 momentin mukaan Verohallinto merkitsisi suorittamatta jääneet velvoitteet ja niistä vastuussa olevat verovelvollisen tiliotteelle. Tämä tapahtuisi normaalisti kerran kuukaudessa yleisen eräpäivän jälkeen tapahtuvan verotilin täsmäytyksen yhteydessä. Tarvittaessa, esimerkiksi kausiveroilmoituksen myöhästyessä, määräys velvoitteiden maksamisesta voitaisiin perinnän nopeuttamiseksi antaa muulloinkin. Tällöin maksettavista velvoitteista lähetettäisiin verovelvolliselle tiliotetta vastaava erillinen ilmoitus.

Verotilimenettelyssä verovelvollinen ei voisi kohdistaa maksuaan minkään tietyn velvoitteen suorituksiksi. Tästä syystä vasta sen jälkeen, kun Verohallinto on kirjannut hyvitykset ja velvoitteet tilille ja käyttänyt hyvitykset velvoitteiden suorituksiksi 20 §:n mukaisessa järjestyksessä, olisi tiedossa, mitkä velvoitteista ovat mahdollisesti jääneet

suorittamatta. Viimeistään kuukausitasmäytyksen yhteydessä suorittamatta jääneet velvoitteet merkittäisiin tiliotteelle. Tiliotteelle merkittäisiin myös Verohallinnon tiedossa olevat vastuuvolliset. Merkintä vastaisi nykyistä veronkantolain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuun veroviranomaisen asiakirjaan vastuuvollisista tehtävää merkintää. Veronkantolain 40 §:n 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta verotiliotteesta, jotta siihen tehty merkintä saisi saman vaikutuksen kuin päätökseen tai vero- tai maksulippuun tehty merkintä.

Koska tieto suorittamatta jääneistä velvoitteista sekä muut verovelvollisen oikeusturvan kannalta tarpeelliset tiedot merkittäisiin verotiliotteelle, erillistä paperille laadittua päätöisasiakirjaa suorittamatta jääneistä velvoitteista ei säännönmukaisesti tehtäisi. Jos suorittamatta jääneet velvoitteet perustuisivat virheellisiin kirjauksiin, verovelvollinen voisi verotiliotteen tietojen perusteella pyytää Verohallintoa 37 §:n mukaisesti korjaamaan virheet. Jos pyyntöä ei hyväksyttäisi, verovelvollisella olisi mahdollisuus tehdä hylkäyspäätöksestä oikaisuvaatimus ja valittaa hallinto-oikeuteen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin suorittamatta jääneiden velvoitteiden poistamisesta verotililtä. Tiliotteelle tai muuhun ilmoitukseen merkityt suorittamatta jääneet velvoitteet poistettaisiin veronlisäyksineen, viivästyskoroineen ja veronkorotuksineen verotililtä perintätoimia varten. Verotililtä poistettaisiin esimerkiksi ulosottoperintään lähetettävät velvoitteet kuten myös velvoitteet, joihin kohdistetaan veronkantolain 35 §:ssä tarkoitettuja erikoisperintätoimenpiteitä tai verojen ja maksujen täytäntönnpanosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettu keskeytysmääräys. Poistaminen on tarpeen, koska perintätoimenpiteiden kohteena olevien velvoitteiden hallinnointi verotilillä ei tässä vaiheessa ole tietoteknisistä syistä mahdollista. Perittävänä olevien velvoitteiden hallinnointi verotilillä tulee selvitettäväksi siinä vaiheessa, kun perinnän nykyiset tietojärjestelmät uudistetaan.

Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset suorittamatta jääneiden velvoitteiden poistamisajankohdasta sekä poistamisessa noudatettavasta menettelystä. Tarkemmat määräykset koskisivat muun muassa maksuhuomau-

tuksen lähettämistä verotililtä, perittäväksi siirrettävien velvoitteiden vähimmäismäärää sekä perittäväksi siirron ajankohtaa ja siitä ilmoittamista.

Momentissa säädettäisiin lisäksi veronkantolain 47 §:n pienintä perittävää määrää koskevaa säännöstä vastaavasti pienimmästä verotililtä poistettavasta määrästä. Säännöksen mukaan alle 10 euron velvoitetta ei poistettaisi verotililtä perintätoimia varten. Säännöksen tarkoituksena on säästää perimiskustannuksissa. Rajan alle jäävät määrät säilytettäisiin verotilillä ja niiden suoritukseksi käytettäisiin verotilille myöhemmin kirjattavia hyvityksiä.

22 §. Verotililtä poistetun velvoitteen maksaminen. Pykälän 1 momentin mukaan verotililtä poistetuille velvoitteille osoitettu maksu käsiteltäisiin verotilin ulkopuolisten verojen suoritukseksi maksettuna maksuna, ja se käytettäisiin veronkantolain 27 §:ssä säädettyssä kuittausjärjestyksessä. Jos verovelvollisella on maksamatta veroja, jotka eivät kuulu verotilimenettelyn piiriin ja jotka ovat kuittausjärjestyksessä verotilivelvoitteiden edellä, maksua käytettäisiin ensin niiden suoritukseksi. Verotilimenettelyn piiriin kuuluvat velvoitteet saattaisivat tällöin jäädä suorittamatta.

Ehdotetun 1 momentin mukaan kuittausjärjestyksestä voitaisiin kuitenkin poiketa verovelvollisen pyynnöstä. Näin pyrittäisiin verotilin käyttöänsä ensimmäisessä vaiheessa turvaamaan verovelvollisen asemaa tilanteessa, jossa eri velvoitteiden maksamatta jäämisestä voi aiheutua erilaisia seuraamuksia. Säännöksessä tarkoitettuna perusteltuna syytä poiketa pääsäännön mukaisesta kohdentamisjärjestyksestä olisi pidettävä erityisesti tilannetta, jossa verovelvollinen voisi välttyä verojäämän julkaisemiselta tai verorikkomussyytteeltä.

Pykälän 2 momenttiin sisältyisi viittaus säännös velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992) ja ulosottoaarensoveltamisesta ulosottoperintään lähetetyn velvoitteen maksamisessa ja maksun käyttämisessä. Ulosottolaitokselle velvoitteen suoritukseksi maksetun määrän ulosottomies kohdentaisi, kuten nykyisinkin, näissä edellä mainituissa laeissa säädettyssä järjestyksessä.

23 §. Velvoitteen periminen. Pykälän 1 momentin mukaan suorittamatta jääneet velvoitteet, jotka on merkitty tilioitteeseen tai verovelvolliselle lähetettyyn muuhun ilmoitukseen, olisivat verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:n tarkoittamalla tavalla suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perintää varten ei siten tarvittaisi enää muuta päätöstä tai tuomiota.

Suorittamatta jääneitä velvoitteita perittäisiin samalla tavalla kuin verojäämiä peritään veronkantolain ja muiden verojen perintää koskevien lakien mukaan.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin määräajasta, jota ennen Verohallinto ei voisi ryhtyä sellaisien velvoitteiden osalta momentissa tarkoitettuihin perimistöimiin, jotka perustuvat verovelvollisen omaan ilmoitukseen. Pakkoperintään ryhtymisen nopeutta on verovelvollisen oikeusturvan vuoksi näissä tilanteissa tarpeen rajoittaa. Kun velvoitteen verotilille kirjaaminen ei tällaisessa tapauksessa edellytä Verohallinnolta nimenomaista veron määräämistä, on verovelvollisella oltava riittävä aika varmistua tilille kirjattujen tietojen virheettömyydestä sekä tarvittaessa pyytää oikaisua. Se varmistettaisiin kahden viikon määräajalla, joka alkaisi kulua siitä, kun verovelvollisen katsottaisiin 47 §:n mukaan saaneen tiedon tilioitteesta. Jos suorittamatta jääneistä velvoitteista on lähetetty erillinen ilmoitus postitse, kahden viikon määräaika alkaisi kulua ilmoituksen lähettämisestä. Määräaika ei koskisi velvoitteita, jotka Verohallinto on asianomaisen verolain tai verotililain perusteella määrännyt verovelvollisen maksettavaksi, sillä niitä koskevat tiedot ovat verovelvollisen nähtävissä jo erääntymistä edeltävän kuukauden tilioitteella tai niistä on lähetetty erillinen maksunpanopäätös.

24 §. Velvoitteen vanhentuminen. Kausiveroilmoituksella ilmoitettu velvoite vanhentuisi 1 momentin mukaan pääsääntöisesti viiden vuoden kuluttua sen erääntymistä seuraavan vuoden alusta. Jotta myöhässä ilmoitetun velvoitteen perimiseksi olisi käytettävissä riittävä aika, tällaisen velvoitteen vanhentumisaika alkaisi kuitenkin ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan vuoden alusta.

Maksunpanon velvoitteen vanhentumisaika olisi 2 momentin mukaan viisi vuotta

maksuunpanon yhteydessä määrättyä eräpäivää seuraavan vuoden alusta. Ehdotetut ajat vastaisivat verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädettyä aikaa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin vanhentumisen vaikutuksista. Vanhentunut velvoite poistettaisiin verotililtä eikä sitä saisi periä. Muista vanhentumisen vaikutuksista säädettäisiin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa.

7 luku **Hyvitysten palauttaminen ja veronkuittaus**

25 §. Palauttaminen. Pykälän 1 momentti sisältäisi hyvitysten verotililtä palauttamista koskevan pääsäännön, jonka mukaan velvoitteiden suoritukseksi käyttämättä jääneet hyvitykset palautettaisiin. Laissa säädettäisiin kuitenkin eräistä poikkeuksista pääsääntöön.

Verotilillä olevia hyvityksiä ei palautettaisi, jos niiden yhteismäärä on alle 20 euroa. Säännöksen taustalla ovat kustannuskohdat ja pyrkimys vähentää edestakaista rahaliikennettä. Palautusrajan alle jäävät hyvitykset säilytettäisiin edelleen verotilillä ja niille laskettaisiin hyvityskorkoa. Kun hyvitysten määrä verotilille myöhemmin kirjattavien uusien hyvitysten johdosta saavuttaisi vähintään 20 euron rajan, ne palautettaisiin verovelvolliselle. Normaalisti säännös vaikuttaisi vain palautuksen ajankohtaan ja poikkeaisi siten nykyisestä veronkantolain pienintä palautettavaa määrää koskevasta periaatteesta, jonka mukaan alle viiden euron palautuksia ei makseta lainkaan verovelvolliselle.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin verovelvollisen velvoitteidensa suoritukseksi maksamien määrien palauttamisen edellytyksistä. Vain erehdyksessä tai aiheettomasti maksettu maksu palautettaisiin, ja pääsääntöisesti vain verovelvollisen pyynnöstä. Maksu palautettaisiin lähtökohtaisesti vain verovelvollisen pyynnöstä, koska verotilinnetyksessä maksuja ei tehdä tietyn velvoitteen suoritukseksi ja koska järjestelmän tililuonteen mukaisesti verovelvollinen voi tehdä tilille maksuja myös ennakolta. Verohallinto ei esimerkiksi voi tietää, onko maksu tehty sellaisen velvoitteen suoritukseksi, jota koskevaa ilmoitusta verovelvollinen ei ole vielä

antanut. Se, milloin maksua voidaan pitää erehdyksessä tai aiheettomasti suoritettuna, olisi arvioitava tapauskohtaisesti. Esimerkiksi jos verotilillä on jo tieto seuraavan kuukauden aikana erääntyvistä velvoitteista, maksua ei yleensä ilman erityistä selvitystä voisi pitää erehdyksessä tai aiheettomasti maksettuna. Asiassa esitetyn näytön riittävyttä harkittaisiin kokonaisuutena ottaen huomioon sekä verovelvollisen verotuksellinen asema että verotilin tilitapahtumat. Maksua voitaisiin pitää aiheettomana esimerkiksi silloin, kun verovelvollisen maksama määrä on jäänyt käyttämättä tilille tulleen veronpalautuksen vuoksi.

Jos Verohallinto ei poikkeuksellisesti hyväksyisi verovelvollisen maksunpalautuspyyntöä, se antaisi asiasta kirjallisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen.

Verohallinto voisi palauttaa aiheettomaksi katsomansa maksun myös oma-aloitteisesti. Ennen palauttamista verovelvollista olisi kuitenkin kuultava, sillä maksun aiheettomuutta ei käytännössä yleensä voida arvioida verovelvollista kuulematta. Käytännössä viranomaisaloitteinen palauttaminen voisi tulla harkittavaksi esimerkiksi tilanteessa, jossa verotilille on maksettu verovelvollisen toimintaan ja aiempaan maksukäyttäytymiseen nähden huomattavan suuri summa.

Jos verovelvollisella ei ole ollut säännöllistä veronmaksuvelvollisuuden aiheuttavaa toimintaa eikä häntä kuultaessakaan selviä, minkä velvoitteen suoritukseksi maksu on tarkoitettu, se voitaisiin palauttaa. Verohallinnolla ei kuitenkaan olisi yleistä velvollisuutta tarkistaa maksujen aiheellisuutta, vaan olisi perusteltua olettaa, että verotilille osoitetut maksut on tarkoitettu velvoitteiden suorituksiksi.

Viranomaisaloitteinen palauttaminen saattaisi käytännössä joskus tulla kysymykseen muunkin viranomaisen, kuten ulosottoviranomaisen aloitteesta.

Pykälän 3 momentin mukaan vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla siirrettävää hyvitystä ei palautettaisi verovelvolliselle. Säännös vastaa periaatteeltaan veronkantolain 26 §:n 2 momentin 5 kohtaa, jonka mukaan veronkuittaukseen ei käytetä vieraalle valtiolle siirrettävää veronpalautusta. Hy-

vitys maksettaisiin sopimuksen mukaisesti valtiolle, joka on sen oikeutettu saamaan.

26 §. *Palauttaminen eräissä tapauksissa.* Pykälässä säädettäisiin eräistä erityistilanteista, joissa hyvitys maksettaisiin verovelvolliselle vasta tiettyjen edellytysten täytyessä.

Pykälän 1 momentin nojalla hyvityksiä, jotka vastaavat määrältään uudelleen toimitettavaksi palautetun verotuksen johdosta verotilille palautettua määrää, ei palautettaisi ennen verotuksen uudelleen toimittamisessa määrätyn velvoitteen erääntymistä. Hyvitystä voitaisiin kuitenkin käyttää verotilillä olevien erääntyneiden velvoitteiden suoritukseksi jo ennen verotuksen uudelleen toimittamista ja uudessa verotuksessa määrätyn velvoitteen erääntymistä. Määrä, jota ei tarvittaisi uudelleen toimitetussa verotuksessa määrätyn velvoitteen suoritukseksi, palautettaisiin, kun verotus on toimitettu uudelleen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin hyvityksen säilyttämisestä verotilillä tilanteessa, jossa verovelvollinen ei ole asianmukaisesti täyttänyt ilmoitusvelvollisuuttaan. Tällöin on perusteltua aihetta olettaa, että verovelvollisen kaikki velvoitteet eivät ilmoituksen puuttumisen tai sen puutteellisuuden vuoksi ole täysimääräisenä verotilillä. Säännöksen tarkoituksena olisi turvata verovarojen kertymistä siten, että hyvityksiä ei maksettaisi tilanteessa, jossa on ilmeistä, että verovelvollisella on maksamattomia veroja.

Jos ilmoitusta ei ole annettu lainkaan, hyvitykset palautettaisiin vasta sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on täytetty. Jos ilmoitus on annettu, mutta siten olennaisesti puutteellisenä, että veron määrän luotettava arvioiminen sen perusteella ei ole mahdollista, hyvitykset palautettaisiin, kun ilmoitusta on täydennetty tai muu veron määrän arvioimiseksi tarvittava lisäselvitys on saatu. Hyvitykset palautettaisiin siltä osin kuin niitä ei ole käytettävä velvoitteiden suoritukseksi. Esimerkiksi jos vero joudutaan maksuunpanemaan arvioimalla, hyvitykset palautettaisiin siltä osin kuin niitä ei tarvita maksuunpanossa määrätyn määrän suorittamiseksi. Hyvitykset voitaisiin säilyttää verotilillä myös verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä säädetyn laiminlyöntimaksun suorittamiseksi. Säännöstä sovellettaisiin myös silloin, kun verovelvollinen on laiminlyönyt

arvonlisäverolain 162 e §:ssä säädetyn yhteenvedoilmoituksen antamisen. Hyvitykset pidettäisiin verotilillä siihen saakka, kunnes laiminlyöntimaksu on määrätty, ja ne voitaisiin käyttää tämän velvoitteen suoritukseksi.

Verotilimenettely tulee nopeuttamaan ilmoituspuutteiden havaitsemista ja niistä verovelvolliselle tehtävien selvityspyyntöjen ja 7 §:n 4 momentissa tarkoitettujen kehoituskirjeiden lähettämistä, joten voidaan arvioida, että käytännössä hyvitysten verotilillä säilyttämisaikat eivät tule olemaan pitkiä. Hyvitykset palautettaisiin viivytyksettä, kun verovelvollinen on antanut tarvittavat veron määrää koskevat selvitykset.

Pykälän 3 momentin mukaan Verohallinto voisi ilmoitusta tai lisäselvitystä odottamatta palauttaa hyvitykset kokonaan tai siltä osin kuin on todennäköistä, että niitä ei tarvita velvoitteiden suoritukseksi. Näin voitaisiin menetellä esimerkiksi silloin, kun Verohallinnolla olevien tietojen perusteella on todettavissa, että verovelvollisella ei ole ollut verollista toimintaa.

Pykälän 4 momentin mukaan tieto siitä, että Verohallinto on jättänyt hyvitykset palauttamatta, merkittäisiin tiliotteeseen. Verovelvollinen saisi pyynnöstä erillisen palauttamatta jättämispäätöksen perusteluineen ja muutoksenhakuosoituksineen.

Tieto mahdollisuudesta jättää hyvitykset palauttamatta kerrottaisiin myös verovelvolliselle lähetettävässä selvityspyynnössä.

27 §. *Hyvitysten käyttäminen veronkuittaukseen.* Pykälän 1 momentissa säädettäisiin hyvitysten käyttämisestä verotilin ulkopuolella olevien maksamattomien verojen kuittaamiseen. Hyvitykset, jotka 25 §:n nojalla palautettaisiin verovelvolliselle, käytettäisiin veronkantolain mukaiseen veronkuittaukseen. Sen lisäksi veronkuittaukseen käytettäisiin tilin kuukausitäsmäytyksessä käyttämättä jääneitä hyvityksiä, tarvittaessa siis myös verovelvollisen maksuja, joita ei tavanomaisesti palauteta, sekä palautuksia, jotka 14 §:ssä tarkoitettun verovelvollisen pyynnön perusteella säilytetään verotilillä.

Veronkuittaukseen ei kuitenkaan saisi käyttää niitä hyvityksiä, joita vastaavia palautuksia ei myöskään veronkantolain 26 §:n mukaan saa käyttää veronkuittaukseen. Esimerkiksi vieraalle valtiolle kansainvälisen sopi-

muksen nojalla siirrettävää hyvitystä tai veron huojentamisesta aiheutuvaa hyvitystä ei käytettäisi veronkuittaukseen. Sen sijaan tämän lain 44 ja 45 §:n nojalla perimättä jätetyt sekä 46 §:n nojalla huojenneet viivästyskorot ja myöhästymismaksut voitaisiin käyttää veronkuittaukseen.

Pykälän 2 momentin nojalla hyvityksiä voitaisiin käyttää myös niiden verojen kuittaukseen, joista verovelvollinen on vastuussa. Verovastuun määräytymisessä ja toteuttamisessa noudatettaisiin, mitä niistä asianomaisissa verolaeissa ja veronkantolaissa säädetään.

Kuittauspäivänä pidettäisiin 3 momentin mukaisesti päivää, jolloin hyvitykset kirjataan verotililtä poistetuiksi. Hyvityksille sekä kuittaville velvoitteille laskettavat korot laskettaisiin tähän päivään.

Pykälän 4 momenttiin sisältyisi veronkantolain 26 §:n 3 momenttia vastaava säännös hyvitysten käyttämisestä veronkuittaukseen konkurssin tai ulosmittauksen estämättä.

Verotili ei muuttaisi muiden velkojien oikeudellista asemaa nykyiseen verrattuna eikä se vaikuttaisi myöskään verovelvolliselle maksettavien palautusten ulosmittauskelpoisuuteen. Menettelyjä, kuten esimerkiksi Verohallinnon ja ulosottoviranomaisen keskinäistä tiedonvälitystä, olisi tarpeen uudistaa verotilimenettelyyn sopivaksi.

28 §. Palautettavien hyvitysten maksaminen. Verotililtä 25 §:n nojalla palautettavat määrät, joita ei ole käytettävä veronkuittaukseen, olisi 1 momentin mukaisesti maksettava viivytyksettä. Käytännössä maksaminen tapahtuisi nykyiseen tapaan muutaman päivän sisällä siitä, kun oikeus palautuksen saantiin on selvä. Maksamisessa noudatettaisiin, mitä maksamisesta veronkantolain 21 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään sekä mitä veronkantolain 24 §:n nojalla on määrätty.

Ulosottoviranomaisen ulosmittaama tai valtion viranomaisen kuittaukseen pyytämä määrä maksettaisiin 2 tai 3 momentin nojalla asianomaiselle viranomaiselle.

29 §. Hyvityksen vanhentuminen. Ehdotettu viiden vuoden vanhenemisaika vastaisi veronkantolain 21 §:n mukaista palautusten vanhentumisaikaa. Mainittu vanhenemisaika alkaa palautuspäätöksen tekovuotta seuraavan vuoden alusta. Verotilijärjestelmässä

vanhenemisajan alkamista ei ole tarkoituksenmukaista kytkeä vastaavalla tavoin hyvityksen syntyperusteeseen. Ehdotuksen mukaan hyvitykset vanhentuisivat viiden vuoden kuluttua tilin viimeistä muuta kuin hyvityskorkoa koskevaa tilitapahtumaa seuraavan vuoden alusta.

Pykälän 2 momentin mukaan hyvitykset, joiden yhteismäärä on 20 euroa tai sen yli, palautettaisiin verovelvolliselle ennen vanhentumista. Jos hyvityksiä ei puutteellisten maksuyhteystietojen vuoksi voitaisi palauttaa verovelvolliselle, Verohallinto antaisi joko vuosittaisen tiliotteen yhteydessä tai muulla tavalla tiedon hyvitysten vanhentumisajankohdasta ja sen seurauksista sekä pyytäisi verovelvollisen maksuyhteystietoja.

Jos maksamista varten tarvittavia tietoja ei saataisi, hyvitykset poistettaisiin pykälän 3 momentin mukaisesti verotililtä ja tuloutettaisiin valtiolle. Verohallinto voisi erityisesti syystä asianomaisen pyynnöstä palauttaa vanhentuneen hyvityksen verotilille. Vastaava säännös vanhentuneen veronpalautuksen palauttamisesta verovelvolliselle sisältyy veronkantolain 21 §:n 4 momenttiin. Erityisenä syynä olisi veronkantolain säännöksen soveltamiskäytännön mukaisesti pidettävä esimerkiksi ulkomailloa, sairautta tai muuta vastaavaa syytä, jonka vuoksi hyvitystä ei ole saatu palautetuksi.

30 §. Tarkemmat määräykset palauttamisesta. Verohallinto voisi antaa tarkempia määräyksiä hyvitysten palauttamisessa noudatettavasta menettelystä. Tarkemmat määräykset koskisivat esimerkiksi menettelyä niissä tilanteissa, joissa pankkitiliä ei ole lainkaan ilmoitettu tai palautusta varten aikaisemmin ilmoitettua pankkitiliä halutaan muuttaa. Määräykset voisivat koskea myös muita maksamisen erityistilanteita, kuten maksamista ulkomaiselle pankkitilille tai palautuksen maksamista kuolinpesälle.

8 luku Korot

31 §. Hyvityskorko. Pykälään sisältyisi hyvityskoron maksamista ja laskemista koskeva pääsääntö. Hyvitykselle tulisi maksettavaksi hyvityskorkoa siltä osin kuin hyvitystä ei 16 §:ssä tarkoitettuna arvopäivänä olisi käytettävä silloin erääntyvien tai aiemmin erään-

tyneiden velvoitteiden suorituksiksi. Pykälä koskisi arvopäivän jälkeen kertyvää hyvityskorkoa myös silloin, kun hyvityskorkoa tulisi maksettavaksi ajalta ennen arvopäivää 34 §:n perusteella.

Hyvityskorkoa maksettaisiin 1 momentin 1 kohdan mukaisesti päiväkohtaisesti hyvityksen arvopäivää seuraavasta päivästä siihen myöhemmin erääntyvän veloitteen eräpäivään, jonka suorituksiksi hyvitys käytetään. Eräpäivä, johon asti hyvityskorkoa maksettaisiin, olisi sama kuin se veloitteen eräpäivä, josta alkaen veloitteen viivästyskorot lasketaan. Jos veloitteelle käytettävän hyvityksen arvopäivä olisi tätä eräpäivää aikaisempi, maksettaisiin hyvityskorkoa. Kausiveroilmoituksen perusteella verotilille kirjattujen velvoitteiden eräpäivä, johon asti hyvityskorkoa maksettaisiin, olisi lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu eräpäivä. Myös maksuunpantujen verojen osalta eräpäivä, johon asti hyvityskorkoa maksettaisiin, olisi 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu kohdekauden veron alkuperäinen eräpäivä. Verohallinnon maksuunpaneman myöhästymismaksun, veronkorotuksen, laiminlyöntimaksun ja 39 §:n nojalla takaisinperittävän hyvityksen osalta eräpäivä, johon hyvityskorkoa maksettaisiin, olisi lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettu eräpäivä.

Kun hyvitys palautettaisiin verovelvolliselle tai hyvitystä kuitattaisiin verovelvollisen muiden verovelkojen suorituksiksi, hyvityskorko laskettaisiin 2 kohdan mukaisesti siihen päivään, jona hyvitys poistetaan verotililtä kuittausta tai palauttamista varten. Hyvityskorkoa laskettaessa momentin 1 ja 2 kohdissa mainitut päivät luettaisiin mukaan.

Pääsääntöisesti hyvityskorkoa maksettaisiin hyvityksen arvopäivää seuraavasta päivästä. Poikkeuksena olisi arvonlisäverolain 149 §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero, jolle pykälän 2 momentin mukaan maksettaisiin hyvityskorkoa kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä lukien riippumatta siitä, milloin sitä koskeva kausiveroilmoitus annettaisiin. Verovelvollisella olisi siten oikeus hyvityskorkoon samasta ajankohdasta lukien, jona verovelvollisella olisi velvollisuus antaa kyseistä kohdekautta koskevat arvonlisävero-

tiedot veroviranomaiselle. Palautukseen oikeuttava arvonlisävero voitaisiin kuitenkin palauttaa verovelvolliselle 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettuna arvopäivän jälkeen eli aikaisintaan kohdekautta seuraavan yleisen eräpäivän jälkeen, mutta verovelvollinen ei voisi omilla toimillaan vaikuttaa hyvityskorko-oikeuden alkamisajankohtaan. Hallinnollisen yksinkertaisuuden vuoksi hyvityskorkoa maksettaisiin kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä lukien myös silloin, kun verovelvollinen poikkeuksellisesti antaisi palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa koskevan ensimmäisen kausiveroilmoituksen myöhässä. Jos hyvityskorkoa maksettaisiin vasta ensimmäisen kausiveroilmoituksen antamisajankohdasta lukien, jouduttaisiin korko laskemaan eri tavoin silloin, kun ensimmäinen kausiveroilmoitus annetaan myöhässä ja toisaalta silloin, kun verovelvollinen antaa ensimmäisen ilmoituksen määräajassa, mutta antaa myöhemmin oikeasuilmoituksen, jossa palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä kasvaa. Näiden erilaisten alkuajankohtien soveltaminen monimutkaistaisi turhaan järjestelmää ottaen huomioon myös, että palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa koskeva ilmoitus annettaisiin todennäköisesti yleensä määräajassa. Nykyisin verokaudelta vähentämättä jääneelle arvonlisäverolle maksetaan palautuskorkoa ainoastaan silloin, kun verovelvollinen hakee sen tilikauden päätyttyä palautuksena. Korkoa maksetaan pääsääntöisesti tilikauden päättymistä seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta lukien.

Hyvityskorko laskettaisiin hyvityskohtaisesti 1 momentin 1 ja 2 kohdissa mainittuihin ajankohtiin saakka, mutta hyvityskorko kirjattaisiin verovelvollisen hyväksi verotilille vasta 16 §:n 6 kohdassa tarkoitettuna hyvityskoron arvopäivänä eli hyvityskoron laskemisen päättymisajankohtaa seuraavan yleisenä eräpäivänä. Verotilille kirjattaisiin samaan ajankohtaan mennessä laskettujen hyvityskorkojen yhteismäärä. Tämän ajankohdan jälkeen verovelvollisella olisi oikeus saada hyvityskorko palautuksena. Hyvityskorolle laskettaisiin hyvityskorkoa 16 §:n 6 kohdassa tarkoitettuna ajankohdasta lukien 1 momentin mukaisesti.

Hyvityskoron korkokanta määräytyisi pykälän 3 momentin mukaisesti korkolain 12 §:ssä tarkoitetun viitekoron perusteella. Korkokanta vastaisi veronkantolain 22 §:n ja verotusmenettelystä annetun lain 40 ja 43 §:n mukaisia palautuskorkoja.

Hyvityskorkoa palautettavalle hyvitykselle laskettaisiin siihen päivään, jona hyvitys poistetaan verotililtä palauttamista varten. Mainitun päivän jälkeen laskettaisiin pykälän 4 momentin mukaan veronkantolain 22 §:n mukaista palautuskorkoa siihen päivään, jona palautus veloitetaan valtion tililtä. Molempien korkojen korkokanta olisi sama.

Verovelvollisen käytettävissä palautus olisi maksuyhteydestä riippuen päivän tai muuttaman päivän kuluttua siitä, kun palautus on veloitettu valtion tililtä. Nykyisin korkoa maksetaan päivään, jona palautus maksetaan verovelvollisen tilille. Tästä syystä koronmaksuaika saattaa joissakin tapauksissa nykyiseen verrattuna lyhentyä muutamalla päivällä.

Pykälän 5 momentin mukaan hyvityskorosta vastaisi valtio, ja hyvityskoron maksamista varten valtion talousarvioon otettaisiin tarvittava arviomääräraha. Verovelvollisten verotileillä oleva ylijäämä merkitsee, että verohallinnon tilillä on verovelvollisten maksuista ja palautuksista johtuvia rahavaroja, joita ei ole vielä käytetty velvoitteiden suoritukseksi eikä tilitetty veronsaajille. Koska kertyneet varat ovat valtion tilillä, on perusteltua, että valtio vastaa myös niille laskettavasta hyvityskorosta. Veronkantolain 22 §:ää vastaavasti hyvityskorko ei olisi veronalaista tuloa tuloverotuksessa.

Esimerkki 1

Verovelvollinen antaa 12.3. kausiveroilmoituksen, jonka mukaan tammikuulle arvonlisäverolain mukaan kohdistettava arvonlisäverolain 149 §:ssä tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero on 1 000 euroa. Hyvityksen arvopäivä on 12.3. Samana päivänä erääntyy 600 euron suuruinen velvoite. Palautukseen oikeuttavasta arvonlisäverosta käytetään arvopäivänä 600 euroa velvoitteen suoritukseksi. Jäljelle jäävä 400 euroa voidaan palauttaa verovelvolliselle, jolloin se kirjataan siirretyksi verotililtä maksettavaksi 18.3. Hyvityskorkoa jäljelle jää-

välle määrälle maksetaan 2 momentin mukaisesti 13.3.—18.3. Jos verovelvollinen on valinnut hyvityksen säilyttämisen verotilillä, hyvityskorkoa maksetaan siihen saakka, kunnes hyvitys käytetään velvoitteen suoritukseksi.

Esimerkki 2

Verovelvollinen antaa 10.2. kausiveroilmoituksen, jonka mukaan tammikuulle arvonlisäverolain mukaan kohdistettava arvonlisäverolain 149 §:ssä tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero on 1 000 euroa. Hyvityksen arvopäivä on 12.2. Samana päivänä erääntyy 600 euron suuruinen velvoite. Palautukseen oikeuttavasta arvonlisäverosta käytetään arvopäivänä 600 euroa velvoitteen suoritukseksi. Jäljelle jäävä 400 euroa voidaan palauttaa verovelvolliselle, jolloin se kirjataan siirretyksi verotililtä maksettavaksi 18.2. Hyvityskorkoa ei tule maksettavaksi. Jos verovelvollinen on valinnut hyvityksen säilyttämisen verotilillä, hyvityskorkoa maksetaan 13.3. lukien siihen saakka, kunnes hyvitys käytetään velvoitteen suoritukseksi.

Esimerkki 3

Verovelvollisen verotilille on kirjattu verovelvollisen 12.3. antaman kausiveroilmoituksen perusteella 400 euron suuruinen hyvitys, joka on aiheutunut tammikuulle arvonlisäverolain mukaan kohdistettavasta palautukseen oikeuttavasta arvonlisäverosta. Arvopäivä on 12.3. Verovelvollisella on ulosotto-perinnässä verotilimenettelyn piiriin kuulumattomia tuloveroja 250 euroa. Ennen palautettavan määrän maksamista verovelvolliselle toimitetaan veronkuittaus. 20.3. verovelvolliselle maksetaan Verohallinnon pankkitililtä 27 §:n mukaisen veronkuittauksen jälkeen jäänyt 150 euroa. Kuittauspäivä on 27 §:n 3 momentin mukaisesti sama 18. päivä, jona hyvitys kirjataan verotililtä poistetuksi. Palautukseen oikeuttavalle 400 eurolle maksetaan hyvityskorkoa 13.3.—18.3. Palautettavalle 150 eurolle lasketaan 4 momentin mukaisesti veronkantolain 22 §:n mukaista palautuskorkoa 19 päivästä 20 päivään.

32 §. Viivästyskorko. Verotilimenettelyssä velvoitteet erääntyvät yleisenä eräpäivänä eli

kuukauden 12 päivänä. Jos verovelvollinen on maksanut velvoitteita vastaavan määrän verotilille viimeistään eräpäivänä tai verotilillä on velvoitteen suoritukseksi tarvittava määrä muita hyvityksiä, joiden 16 §:n mukainen arvopäivä on viimeistään sama 12 päivä, viivästyskorkoa ei tulisi laskettavaksi. Jos erääntyvät velvoitteet eivät tule kokonaan suoritetuiksi, laskettaisiin suorittamatta jääneelle määrälle viivästyskorkoa eräpäivää seuraavasta päivästä sen hyvityksen arvopäivään, joka on käytetty velvoitteen suoritukseksi, tai siihen päivään, jona velvoite poistetaan verotililtä.

Pykälän 1 momentin mukaan kausiveroilmoituksella ilmoitettaville velvoitteille olisi maksettava viivästyskorkoa lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun kohdekauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä lukien. Kausiveroilmoituksella ilmoitettavilla velvoitteilla tarkoitettaisiin kaikkia maksettavia veroja, jotka verovelvollinen on oma-aloitteisesti ilmoittanut tai jotka hänen olisi tullut ilmoittaa. Näin ollen esimerkiksi silloin, kun vero maksuunpantaisiin arvioverotuksena tai muutoin verovelvollisen ilmoituksesta poiketen, päätöksellä maksuunpannulle veron määrälle laskettaisiin viivästyskorko lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun kohdekauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä. Korko laskettaisiin tästä ajankohdasta myös 11 §:n 3 momentissa tarkoitetulle kausiveroilmoitukseen perustavalle velvoitteelle, jolla ilmoitettaisiin alkuperäisen velvoitteen suurentumisesta. Jos velvoite on Verohallinnon maksuunpanema myöhästymismaksu, veronkorotus, laiminlyöntimaksu tai takaisin perittävä hyvitys, olisi sille maksettava viivästyskorkoa maksuunpanopäätöksessä määrätystä yleisestä eräpäivästä velvoitteen suorituspäivään. Viivästyskoron määräytymisjakso vastaisi molemmissa tilanteissa nykyistä veronlisäyksen laskenta-ajanjaksoa.

Verovelvollisen olisi maksettava viivästyskorkoa oma-aloitteisesti. Viivästyskorko kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi silloin, kun suorittamatta jäänyttä velvoitetta suoritetaan tai kun velvoite poistetaan verotililtä. Viivästyskorko suoritettaisiin 20 §:n 3 momentin mukaisesti ennen varsinaista velvoitetta.

Esimerkki

Viivästyskorko on 11,5 prosenttia. 12.2. erääntyy 1 000 euron velvoite, joka jää suorittamatta. 15.2. verovelvollinen suorittaa 800 euron maksun, joka olisi tarkoitettu käytettäväksi erääntyneen veron ja viivästyskoron suoritukseksi. Verotilille kirjattaisiin 1 000 eurolle perittävä viivästyskorko kolmelta päivältä 15.2. eli yhteensä 96 senttiä. Viivästyskorko suoritetaan ennen velvoitetta, joten jäljelle jäävä velvoite olisi 200,96 euroa. 28.2. verovelvollinen suorittaa 205 euron maksun. Jäljelle jääneelle velvoitteen määrälle eli 200,96 eurolle perittävä korko 13 päivältä eli ajalta 16.2.—28.2. olisi 84 senttiä, joka kirjattaisiin verotilille 28.2. Maksu riittäisi kattamaan sekä viivästyskoron että velvoitteen ja verotilille jäisi 3,20 euroa ylijäämää.

Viivästyskoron korkokanta määräytyisi 2 momentin mukaan korkolain 12 §:n mukaisen viitekoron perusteella ja olisi viitekorko lisättyinä 7 prosenttiyksiköllä. Korkokanta vastaisi veronlisäyksen ja viivekoron korkokantaa.

Pykälän 3 momentin mukaan viivästyskorkoa ei suoritettaisi myöhässä maksamisen vuoksi maksettavalle veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Tämä vastaisi nykyistä käytäntöä, jonka mukaan verovelvolliselta perittäville korolle ei lasketa korkoa.

Viivästyskorko ei olisi tuloverotuksessa vähennyskelpoinen. Sama koskee nykyisin veronlisäystä ja viivekorkoa.

33 §. *Verotililtä poistetun suorittamatta jääneen velvoitteen korko.* Verotilin ensimmäisessä käyttöönottovaiheessa kokonaan tai osittain suorittamatta jääneet velvoitteet siirrettäisiin pois verotililtä perittäväksi. Myös suorittamatta oleva täytäntöönpanokeskeytysmääräyksen alainen velvoite poistettaisiin verotililtä. Näille verotililtä poistetuille velvoitteille laskettaisiin 32 §:n mukaisesti viivästyskorkoa eräpäivästä päivään, jona velvoite kirjataan poistetuksi verotililtä. Molemmissa tapauksissa viivästyskorko kirjattaisiin pois verotililtä samanaikaisesti sen velvoitteen kanssa, johon se kohdistuu. Verotililtä poistamisen jälkeiseltä ajalta verotililtä poistetulle velvoitteelle laskettaisiin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mu-

kaista viivekorkoa. Pykälän 2 momentin mukaan viivekorkoa ei suoritettaisi veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Viivekorko ei myöskään olisi tuloverotuksessa vähennyskelpoista menoa.

34 §. *Korkojen korjaaminen veloitteen tai hyvityksen muutostilanteissa.* Pykälässä säädetäisiin hyvitys- ja viivästyskoron korjaamisesta silloin, kun velvoite tai hyvitys muuttuu verovelvollisen oma-aloitteisen oikaisuilmoituksen, Verohallinnon tekemän oikaisun tai muutoksenhaun johdosta.

Pykälän 1 momentissa säädetäisiin hyvityskoron laskemisesta sellaisessa tilanteessa, jossa osaksi tai kokonaan suoritetuksi tullut velvoite alentuu tai poistuu muutoksenhaun, oikaisupäätöksen tai oma-aloitteisen oikaisuilmoituksen johdosta. Säännöstä sovellettaisiin paitsi liikaa suoritettuun veroon myös esimerkiksi liikaa suoritettuun myöhästymismaksuun ja veronkorotukseen. Jos esimerkiksi kausiveroilmoituksella ilmoitettu vero olisi suoritettu eräpäivänä ja se alenisi oikaisuilmoituksen perusteella, liikaa suoritetulle määrälle maksettaisiin hyvityskorkoa eräpäivää seuraavasta päivästä oikaisuilmoituksen antamispäivään. Jos velvoite sen sijaan olisi suoritettu eräpäivän jälkeen, esimerkiksi vasta viikon kuluttua eräpäivästä maksetulla määrällä, hyvityskorkoa laskettaisiin maksun arvopäivää seuraavasta päivästä. Jos liikaa suoritettu määrä eli velvoitteelle käytetty hyvitys olisi ollut palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa, korkoa maksettaisiin aikaisintaan 31 §:n 2 momentissa tarkoitettua päivästä päivään, jona oikaisu tai muutosverotus on toimitettu tai oikaisuilmoitus on annettu. Tämän jälkeen liikaa suoritetulle määrälle maksettaisiin korkoa 31 §:n 1 momenttiin sisältyvän pääsäännön mukaisesti. Momentissa tarkoitettuja oikaisupäätöksiä olisivat esimerkiksi sellainen arvonlisäverolain 191 b §:n 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen annettu päätös, jonka seurauksena maksettavan veron määrä pieneni, ja arvonlisäverolain 192 §:ssä tarkoitettu päätöksen oikaisu sekä muiden verolakien vastaavat oikaisupäätökset.

Pykälän 1 momentin perusteella hyvityskorkoa tulisi siten maksettavaksi 16 §:n 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuille hyväksi luettaville määrille. Kyseisten lainkohtien perusteella

verotilille kirjattaisiin hyvitykseksi alkuperäistä velvoitetta pienentävä määrä. Tälle määrälle maksettaisiin hyvityskorkoa siltä osin kuin alkuperäinen velvoite olisi tullut suoritetuksi.

Pykälän 1 momenttia sovellettaisiin silloinkin, kun mainittuna koronmaksuajanjaksona verotilille on kirjattu uusia velvoitteita, jotka ovat jääneet suorittamatta ja joille on maksettava viivästyskorkoa. Periaate vastaisi nykytilaa, sillä nykyäänkään jonkin veroerän aleneminen ei vaikuta muille veroerille perittävän koron määrään.

Pykälän 1 momentin viimeiseen virkkeeseen sisältyisi myös säännös viivästyskoron oikaisusta veloitteen poistuessa tai alentuesssa. Menettely tulee sovellettavaksi, jos poistettua tai alennettua velvoitetta ei ollut kokonaan maksettu eräpäivään mennessä, jolloin velvoitteelle on laskettu viivästyskorkoa. Kun veloitteen määrä alenee, poistettaisiin viivästyskorko siltä osin kuin se on kohdistunut poistetulle verolle.

Pykälän 2 momentissa säädetäisiin hyvityskoron maksamisesta verokaudelta vähentämättä jääneen arvonlisäveron määrän suurentuessa oikaisuilmoituksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta. Tällöin maksettaisiin hyvityskorkoa vähentämättä jääneen arvonlisäveron lisämäärälle 31 §:n 2 momentissa tarkoitettua kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä alkaen. Korkoa maksettaisiin siten samasta ajankohdasta kuin silloin, kun verovelvollinen antaisi ensimmäisen palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa koskevan ilmoituksen myöhässä. Nykyisin momentissa tarkoitettulle verokaudelta vähentämättä jääneelle arvonlisäverolle maksetaan korkoa pääsääntöisesti tilikauden päättymistä seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta. Momenttia sovellettaisiin myös silloin, kun arvonlisäveron alarajahuojennuksena palautettava määrä ilmoitettaisiin vasta määräajan jälkeen tai kun ilmoitettaisiin alkuperäistä ilmoitusta suurempi alarajahuojennuksen määrä, jolloin tehtäisiin arvonlisäverolain 149 b §:n 4 momentissa tarkoitettu oikaisupäätös, taikka kun huojennuksen määrä kasvaisi huojennusta koskevan muun päätöksen tai muutoksenhaun johdosta. Muita momentissa tarkoitettuja päätöksiä olisivat esimer-

kiksi sellainen arvonlisäverolain 191 b §:n 2 momentissa tarkoitettu päätös, jonka seurauksena vähentämättä jääneen arvonlisäveron määrä suurenisi, sekä arvonlisäverolain 192 §:ssä tarkoitettu oikaisupäätös, jolla oikaistaisiin arvonlisäverolain 176 §:ssä tarkoitettua päätöstä, jolla on verovelvollisen ilmoitustiedoista poiketen evätty palautusoi-keus.

Pykälän 2 momentin perusteella hyvityskorkoa tulisi siten maksettavaksi lain 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettua oikaisuilmoituksen ja 16 §:n 4 kohdassa tarkoitettua päätöksen perusteella hyväksi luettaville palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron lisämäärille. Korkoa maksettaisiin tämän momentin perusteella, joten 31 §:n 2 momentti ei soveltuisi kyseiseen hyväksi luettavaan määrään, mistä säädettäisiin nimenomaisesti 4 momentissa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin viivästyskoron suorittamisesta oikaisuilmoituksen, arvonlisäverolain 176 §:ssä tarkoitettua veron määräämispäätöksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta pienentyneelle arvonlisäverolain 149 §:ssä tai 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettulle palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrälle. Perusteettoman edun saamisen välttämiseksi verovelvollisen olisi suoritettava palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron liikamäärälle viivästyskorkoa. Hallinnollisen yksinkertaisuuden vuoksi ja nykytilan säilyttämiseksi viivästyskorkoa olisi maksettava kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä. Jos liikamäärä olisi ennen kohdekauden veron eräpäivää käytetty erääntyneen velvoitteen suorituksiksi, palautettu verovelvolliselle tai käytetty veronkuittaukseen, korkoa olisi kuitenkin suoritettava sitä päivää seuraavasta päivästä, jona liikamäärää vastaava hyvitys on käytetty velvoitteen suorituksiksi tai poistettu verotililtä. Viimeksi mainittu säännös olisi tarpeen perusteettoman edun saamisen välttämiseksi. Korkoa olisi suoritettava siihen päivään, jona liikamäärästä aiheutuva velvoite on suoritettu tai kirjattu poistetuksi verotililtä. Liikamäärälle maksettu hyvityskorko poistettaisiin.

Pykälän 3 momentin perusteella viivästyskorkoa tulisi siten maksettavaksi 11 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettulle palautukseen oikeutettavan arvonlisäveron pienentymisestä

aiheutuneelle velvoitteelle. Veron määräämispäätökseen, oikaisupäätökseen tai muutoksenhaun johdosta annettuun päätökseen perustuva velvoite kirjattaisiin verotilille 11 §:n 2 momentissa ja oikaisuilmoitus 11 §:n 3 momentissa tarkoitettulle eräpäivälle, mutta korkoa velvoitteelle maksettaisiin tämän momentin mukaisesti. Momentissa tarkoitettu oikaisupäätös olisi esimerkiksi arvonlisäverolain 149 c §:ssä tarkoitettu alarajahuojennuksen oikaisu.

Esimerkki 1

12.3. päivänä erääntyy 1 000 euron vero, joka tulee samana päivänä kokonaan suorituksi. 12.4. erääntyy 500 euron vero, joka jää suorittamatta.

20.4. verovelvollinen antaa maaliskuussa erääntyneitä 1 000 euroa koskevan oikaisuilmoituksen, jonka perusteella vero alenee 600 eurolla 400 euroon. Alentuneelle 600 eurolle lasketaan 1 momentin nojalla hyvityskorkoa 13.3.—20.4.

Oikaisu ei vaikuta maksamatta jääneelle 12.4. erääntyneelle 500 eurolle perittävään viivästyskorkoon, koska oikaisuilmoituksella ilmoitettu 600 euroa luetaan verovelvollisen hyväksi 16 §:n 3 kohdan mukaisesti ilmoituksen saapumispäivänä eli 20.4. Määrä käytetään maksamatta olevan 500 euron suorituksiksi. Viivästyskorkoa 500 eurolle lasketaan 8 päivältä (13.4.—20.4.).

Oikaisuilmoituksesta johtuvaa hyvitystä jää käyttämättä 100 euroa, jolle lasketaan hyvityskorkoa 21.4. alkaen.

Esimerkki 2

Verovelvollinen ilmoittaa 12.3. tammikuulle kohdistettavaa suoritettavaa arvonlisäveroa 1 000 euroa ja suorittaa samana päivänä velvoitteen suorituksiksi 1 000 euroa. Verovelvollinen antaa 30.3. oikaisuilmoituksen, jonka mukaan tammikuulle on kohdistettava 1 000 euroa palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa. Verovelvollisella on siten oikeus saada palautuksena yhteensä 2 000 euroa, joka kirjataan siirretyksi verotililtä maksetuksi 15.4. Velvoitteen katsotaan alentuneen 1 000 eurosta 0 euroon ja verovelvollisella on velvoitteen alentumisen johdosta oikeus 1 momentin mukaiseen hyvityskorkoon ajalta 13.3.—30.3. Ajalta 31.3.—15.4. tälle hyvi-

tykselle lasketaan korkoa 31 §:n 1 momentin nojalla. Palautukseen oikeuttavan arvonnäisäveron katsotaan suurentuneen 0 eurosta 1 000 euroon ja verovelvollisella on tämän johdosta oikeus hyvityskorkoon ajalta 13.3.—15.4.

35 §. Korkojen korjaaminen verotilin virhettä korjattaessa. Pykälässä säädettäisiin korkojen korjaamisesta 18 §:ssä tarkoitettun kirjausviiveen ja 37 §:ssä tarkoitettun virheen korjaamisen yhteydessä. Näissä tilanteissa korot laskettaisiin uudelleen vastaamaan muuttunutta tilannetta.

36 §. Tarkemmat määräykset koron laskemisesta. Pykälässä annettaisiin Verohallinnolle valtuutus määrätä tarkemmin koron laskennasta. Määräykset voisivat koskea esimerkiksi korkopäivien laskemistapaa ja korkojen laskemista verotilin kirjauksia korjattaessa

9 luku **Virheen korjaaminen, virheellisen hyvityksen takaisin periminen ja muutoksenhaku**

37 §. Virheen korjaaminen. Verotililain virheen korjaamista, oikaisua ja muutoksenhaku koskevia säännöksiä noudatettaisiin vain verotililain soveltamista koskevissa tilanteissa. Oma-aloitteisten verojen ilmoitusten korjaamiseen sekä veron määräämistä ja palauttamista koskevien päätösten oikaisemiseen ja muutoksenhakuun sovellettaisiin asianomaisten verolakien säännöksiä.

Verohallinto korjaisi verotilin kirjauksissa ja muussa verotilimenettelyssä tapahtuneet virheet viivytyksettä, kun asianosainen on tehnyt korjauspyynnön tai virhe on muutoin havaittu. Pykälän nojalla voitaisiin korjata sekä asia- ja menettelyvirheet että kirjoitus- ja laskuvirheet. Virheet voitaisiin korjata riippumatta siitä, ovatko ne aiheutuneet verovelvollisen, Verohallinnon tai ulkopuolisen tahon syyksi luettavasta seikasta.

Käytännössä verotilillä olevat virheet olisivat lähinnä tilinpitoon liittyviä kirjoitus- ja laskuvirheen tyyppisiä virheitä, jotka tulisivat useimmiten korjatuksi joko saman tai seuraavan tilitejakson aikana. Muun tyyppisten virheiden arvioidaan olevan harvinais-

sia menettelyn automatisoidusta luonteesta johtuen.

Osan verotilimenettelyyn liittyvistä virheistä voi havaita vain verovelvollinen itse tai esimerkiksi pankki silloin, kun kyseessä on virheellinen maksu. Tästä syystä verovelvollisen olisi syytä huolellisesti tarkistaa verotiliote ja virhetilanteissa pyytää virheen korjaamista. Korjauspyynnön asianosainen voisi tehdä suullisesti tai kirjallisesti.

Pykälän 2 momentin mukaan korjaamisesta ei säännönmukaisesti laadittaisi varsinaista päätösasiakirjaa vaan korjaustoimenpiteet selityksineen ja perusteineen merkittäisiin verotilille. Ne merkittäisiin aina myös tiliotteelle.

Pykälän 3 momentin mukaan verovelvollista kuultaisiin ennen verotilillä olevan virheen korjaamista vain, jos se olisi erityisestä syystä tarpeen. Verotilin ajantasainen ylläpito edellyttää erilaisia päivittäisiä toimenpiteitä. Verovelvollisen edun mukaista on, että virheet korjataan mahdollisimman nopeasti ja verotililtä on nähtävissä kulloinkin oikea ja ajantasainen tieto. Kun verotilillä oleva virhe korjattaisiin saman tai sitä seuraavan tilitejakson aikana, kuuleminen ei yleensä olisi tarpeen. Kuuleminen ei olisi tarpeen myöskään silloin, kun virhe on niin ilmeinen, että verovelvollisen voidaan olettaa sen havainneen. Kuuleminen olisi tarpeen esimerkiksi silloin, kun virheen tekemisestä on kulunut pitkä aika ja virheen korjaamisen johdosta tiliä veloittettaisiin suurella määrällä.

Pykälän 4 momentin mukaan korjaamisesta olisi kuitenkin annettava päätös muutoksenhakuosoituksineen, jos asianosainen tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö sitä pyytäisi. Korjauspäätökseen voisi hakea muutosta siten kuin 40 §:ssä säädetään.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta jättää virhe korjaamatta, jos virhe on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen hyväkseen saama määrä on vähäinen eivätkä yhdenvertaisuusnäkökohdat tai muut syyt edellyttäisi korjauksen tekemistä. Vähäisenä virheenä voitaisiin pitää esimerkiksi tilitahtumien kirjausjärjestyksessä tapahtunutta virhettä, jolla ei olisi taloudellista merkitystä verovelvolliselle eikä veronsaajalle.

Verotililain nojalla annetun päätöksen korjaamisessa noudatettaisiin tavanomaiseen tapaan hallintolain 8 luvun säännöksiä. Hallintolain 8 luvussa säädetty menettely mahdollistaisi päätöksessä olevien selvien ja ilmeisten asiavirheiden, menettelyvirheiden sekä kirjoitus- ja laskuvirheiden sekä niihin verrattavien virheiden joustavan korjaamisen riippumatta siitä, miten virhe tulisi Verohallinnon tietoon. Korjaamisvaatimuksen hylkäävä päätös ei olisi hallintolain 53 §:n mukaisesti muutoksenhakukelpoinen, mutta asiansainen tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö voisi hakea oikaisuvaatimuksella muutosta korjaamisvaatimuksen kohteena olleeseen päätökseen.

38 §. *Virheen korjaamisen määräaika.* Lähtökohtana on, että määräaika lasketaan sen vuoden päättymisestä, jonka aikana virhe on tapahtunut. Kun korjauksen kohteena ovat verotiliotteelta ilmenevät seikat, korjaamisen määräaika on tarkoituksenmukaista kytkeä siihen ajankohtaan, jona virhe on merkitty verotiliotteeseen. Vastaavasti jos kyseessä on verotililtä puuttuva seikka, määräaika laskettaisiin siitä ajankohdasta, jolloin se olisi tullut merkitä tiliotteeseen.

Ehdotuksen mukaan korjaaminen verovelvollisen hyväksi voitaisiin tehdä viiden vuoden ja vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattavaksi vaadittu virhe on merkitty tiliotteeseen. Jos verotiliotteelta puuttuu tilitapahtuma, ajankohtana, josta korjaamisen määräaika olisi laskettava, olisi pidettävä sen tiliotteen täsmäytyspäivää, jolle puuttuva tapahtuma olisi pitänyt merkitä. Verovelvollisen ja verosta vastuussa olevan hyväksi tehtävän korjaamisen viiden vuoden pituinen määräaika vastaisi verotusmenettelystä annetun lain 55 §:ssä verovelvollisen hyväksi tehtävälle oikaisulle säädettyä aikaa. Verovelvollisen ja verosta vastuussa olevan vahingoksi tehtävän korjaamisen kahden vuoden pituinen määräaika vastaisi verotusmenettelystä annetussa laissa verovelvollisen vahingoksi tapahtuneiden kirjoitus- ja laskuvirheiden sekä muiden mekaanisluonteisten virheiden oikaisemiselle säädettyä aikaa.

Pykälä 3 momentin mukaisesti virheen korjaaminen tehtäisiin vielä määräajan päättymi-

sen jälkeenkin, jos korjauspyyntö on saapunut määräajan kuluessa.

39 §. *Virheellisen hyvityksen takaisin periminen.* Pykälässä säädettaisiin hyvityksen takaisin perimisestä tilanteessa, jossa verotilille virheellisesti tai erehdyksessä kirjattu hyvitys on ehditty palauttaa verovelvolliselle tai käyttää tämän velvoitteiden suorituksiksi. Hyvityksen takaisinperintä vastaisi periaatteiltaan eräisiin muihin lakeihin sisältyviä takaisinperintämenettelyjä.

Säännöksen tarkoituksena olisi mahdollistaa joustava erehdyksessä tai muuten virheellisesti maksetun määrän takaisin periminen. Nykyisin vastaavissa tilanteissa, joissa verovelvollinen ei vapaaehtoisesti maksa takaisin aiheettomasti saamaansa määrää, joudutaan turvautumaan raskaaseen ja kustannuksiltaan kalliiseen hallintoriitaprosessiin.

Pykälän 1 momentin mukaisesti tilanteessa, jossa virheellinen hyvitys on palautettu verovelvolliselle, Verohallinto määräisi hyvityksen maksettavaksi takaisin. Vastaavalla tavalla Verohallinto määräisi hyvityksen maksettavaksi takaisin, jos virheellinen hyvitys on käytetty velvoitteen suorituksiksi eikä virhettä ole korjattu ennen kuin verotiliote on annettu tiedoksi verovelvolliselle. Muussa tapauksessa Verohallinto korjaisi virheen 37 §:ssä säädettyllä tavalla ja merkitsisi korjauksen ja sen perusteen verotiliotteelle. Aiheettomat suoritukset poistettaisiin ja verotilin hyvitykset kohdennettaisiin uudelleen, jolloin verotilille suoritettavaksi jäisivät viimeiseksi erääntyneet velvoitteet.

Ennen takaisinperintäpäätöksen tekemistä verovelvolliselle varattaisiin mahdollisuus tulla kuulluksi, ellei se olisi ilmeisen tarpeetonta. Tarpeetonta kuuleminen olisi esimerkiksi silloin, kun aloite virheen korjaamisesta on tullut verovelvolliselta itseltään tai maksun välittäneeltä rahalaitokselta. Jos takaisin perinnän aiheuttavasta virheestä olisi kulunut yli vuosi ja perittävä määrä olisi suuri, verovelvolliselle olisi aina varattava mahdollisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

Takaisin perittävälle hyvitykselle määrättävästä eräpäivästä säädettaisiin valtiovarainministeriön asetuksessa. Takaisinperittävä määrä kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi eräpäivänä.

Pykälän 3 momentin mukaisesti takaisin perittävä hyvitys olisi maksettava muutoksenhausta huolimatta. Takaisin perittävä hyvitys olisi suoraan ulosottokelpoinen, ja sitä perittäisiin kuten muitakin verotilin velvoitteita.

40 §. Oikaisuvaatimus Verohallinnolle. Pykälässä säädettäisiin oikaisuvaatimusmenettelystä, jonka mukaisesti muutosta haettaisiin ensivaiheessa Verohallinnolta. Vasta oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen voitaisiin hakea muutosta valittamalla. Pykälän 1 momentin mukaan oikaisuvaatimuksella voitaisiin hakea muutosta myös 37 §:n 1 momentissa tarkoitettua virheen korjaamista koskevassa asiassa tehtyyn päätökseen, jotta verotilimenettelyä koskevat asiat, joissa ei useimmiten olisi kysymys lain tulkinnasta tai soveltamisesta vaan tosiasioiden selvittämisestä, saataisiin mahdollisimman usein ratkaistua jo hallintoviranomaisessa ilman tuomioistuinkäsittelyä. Myös massamenettelyssä tehtäviin ja summaariseen tutkintaan perustuviin myöhästymismaksun määräämistä tai oikaisemispäätöksiin sekä hyvityksen palauttamatta jättämisestä ja hyvityksen takaisinperintää koskeviin päätöksiin voitaisiin hakea muutosta oikaisuvaatimuksella.

Pykälän 2 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutetun asianosaisen olisi vaadittava oikaisua saman ajan kuluessa kuin verotilillä tai päätöksessä oleva virhe voitaisiin korjata. Jos 37 §:n 1 momentissa tarkoitettu päätös olisi annettu mainitun määräajan lopulla, tulisi sovellettavaksi sääntö, jonka mukaan oikaisuvaatimuksen voisi tehdä 60 päivän kuluessa kyseisen päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimusmenettely ei siten merkittävästi pidentäisi ajanjaksoa, jonka kuluessa asianosainen voisi riitauttaa verotilillä olevat tiedot. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön olisi tehtävä oikaisuvaatimus 30 päivän kuluessa 37 §:n 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tai muun oikaisuvaatimuksen kohteena olevan päätöksen tekemisestä.

Verovelvollinen ja velvoitteesta vastuussa oleva saisivat tehdä oikaisuvaatimuksen viiden vuoden ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero-

tilin korjaus on merkitty tiliotteelle tai alkuperäinen päätös on tehty.

41 §. Muutoksenhaku oikaisupäätökseen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin muutoksenhausta oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn päätökseen. Asianosainen saisi hakea muutosta 40 §:ssä tarkoitettua oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen hallintolainkäyttölain (586/1996) mukaisesti hallinto-oikeudelta. Pykälän 2 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutetun asianosaisen olisi tehtävä valitus saman ajanjakson kuluessa kuin asiassa on voitu vaatia korjaamista tai oikaisua. Valitusaika olisi kuitenkin aina 60 päivää oikeusvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika olisi 30 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen haettaisiin 2 momentin nojalla muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatettaisiin, mitä säädetään verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä.

42 §. 9 luvun säännösten soveltaminen. Pykälässä säädettäisiin selvyuden vuoksi, että tämän lain verotilin korjaamista, oikaisuvaatimuksen tekemistä ja muutoksenhakua koskevat säännökset eivät koskisi verotilin tilitystapah-tuman perusteena olevan verotustapah-tuman virheiden korjaamisia eivätkä aineellisia verotuskysymyksiä. Verotuspäätösten ja oma-aloitteisten verojen ilmoitusten oikaisemiseen ja muutoksenhakuun sovellettaisiin asianomaisten verolakien säännöksiä.

10 luku Erinäiset säännökset

43 §. Vastuu velvoitteesta. Pykälässä viitattaisiin veronkantolain verovastuuta koskevan 8 luvun säännöksiin. Veronkantolain verovastuuta koskevat säännökset ovat toissijaisia ja niitä sovelletaan, jos muualla verolainsäädännössä verovastuusta ei toisin säädetä. Veronkantolain 40 §:n 1 momentin mukaan vero määrätään verovelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi ja vastuuvolliset merkitään verotus- tai maksuunpanopäätökseen taikka vero- tai maksulippuun. Jos merkintää vastuusta ei ole

tehty, veroviranomaisen on pykälän 2 momentin mukaisesti varattava vastuuseen määrättävälle tilaisuus tulla kuulluksi ja tehtävä erillinen vastuuseen määräämispäätös. Veronkantolain 40 §:n 4 momenttiin ehdotetaan verotilillä käsiteltäviä veroja varten lisättäväksi maininta verotiliotteesta, jolle vastuumerkintä tehtäisiin.

Verotilillä suorittamatta jääneet velvoitteet ja niistä vastuussa olevat merkittäisiin tiliotteeseen riippumatta siitä, perustuvatko ne maksuunpanopäätökseen vai kausiveroilmoitukseen Jos merkintää verovastuusta ei ole tehty tiliotteeseen, vastuusta olisi tehtävä veronkantolaissa säädetyllä tavalla erillinen vastuuseen määräämispäätös ennen perintätoimien kohdistamista vastuuvolliseen.

44 §. *Viivästyseuraamusten perimättä jättäminen.* Pykälässä säädettäisiin mahdollisuudesta jättää myöhästymismaksu sekä viivästy- ja viivekorko yksittäistapauksessa maksuunpanematta tai perimättä tilanteessa, jossa ilmoituksen antaminen tai maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomista syistä. Verovelvollisesta riippumattomina syinä voitaisiin pitää esimerkiksi yleisesti ylivoimaisina esteinä, force majeure -tapauksina pidettäviä tilanteita.

Pykälän 1 momentin nojalla Verohallinto voisi jättää määräämättä myöhästymismaksua sekä viivästy- ja viivekorkoa, jos laiminlyönti yksittäisessä tapauksessa johtuu verovelvollisista riippumattomista syistä. Myös viranomaisen virheellistä neuvontaa tai viranomaisen tietojärjestelmien häiriöitä voitaisiin pitää säännöksessä tarkoitettuina syinä.

Pykälän 2 momentin mukaan viivästy- ja viivekorkoa tai myöhästymismaksua ei kuitenkaan maksuunpantaisi tai maksuunpantua määrää ei perittäisi, jos virhe ja siitä aiheutunut seuraamus osoittautuisi johtuneen Verohallinnon syyksi luettavasta virheestä. Jos seuraamukset olisivat aiheutuneet osittain myös verovelvollisen syyksi luettavasta menettelystä, ne voitaisiin periä osittain. Koron poistaminen vain osittain voisi tulla kysymykseen esimerkiksi tilanteessa, jossa verovelvollinen ei ole ilmoittanut havaitsemaansa virhekirjausta.

Pykälän 3 momentin nojalla viivästy- ja viivekorko sekä myöhästymismaksu palau-

tettaisiin verovelvollisen verotilille. Momentissa säädettäisiin lisäksi selvyuden vuoksi, että palautettava määrä käytetään verovelvollisen maksamatta oleville velvoitteille tai verotilin ulkopuolisille verojämillä. Säännös vastaisi nykyistä käytäntöä, jossa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n nojalla palautettavia määriä ei makseta verovelvolliselle, jos tällä on kuitattavia verojämiä.

Maksuunpanematta tai perimättä jättäminen voisi tulla vireille joko asianosaisen pyynnöstä tai viranomaisaloitteisesti.

Pykälän 4 momentin mukaan Verohallinnon asiassa antamaan päätökseen ei saisi hakea muutosta valittamalla. Valituskielto vastaisi veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n 2 momentissa säädettyä valituskieltoa, joka koskee päätöstä perimättä jättämisestä.

45 §. *Valtiovarainministeriön asetus viivästyseuraamusten perimättä jättämisestä.* Pykälässä säädettäisiin valtiovarainministeriölle valtuus antaa yleinen määräys, jonka nojalla viivästy- ja viivekorkoja sekä myöhästymismaksuja ei perittäisi tietyltä ajalta. Pykälässä tarkoitettu määräys olisi tarpeen esimerkiksi silloin, kun valtakunnan laajuinen tai muutoin laajoihin verovelvollispiireihin vaikuttava tapahtuma, kuten maksuliikenne- ja postilakko, olisi yleisesti estänyt ilmoitus- ja maksuvelvollisuuden täyttämisen. Säännös vastaisi veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n 3 momentissa valtiovarainministeriölle säädettyä valtuutta määrätä, että veronlisäystä ja viivekorkoa ei peritä ajalta, jolta veron suorittaminen on viivästynyt maksuvelvollisesta riippumattomista syistä.

46 §. *Viivästyseuraamusten huojentaminen.* Myöhästymismaksua sekä viivästy- ja viivekorkoa voitaisiin huojentaa kohtuussyistä. Kohtuuttomuutta arvioitaessa huomioon otettaisiin verovelvollisen taloudelliset olosuhteet sekä muut verovelvolliseen liittyvät seikat. Huojennuksen myöntäminen edellyttäisi verovelvollisen hakemusta. Valtiovarainministeriö voisi ottaa ratkaistavakseen periaatteellisesti tärkeän asian.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin palautettavan määrän käyttämisestä verovelvollisen maksamatta oleville velvoitteille tai verotilin ulkopuolisille verojämillä. Tämä poik-

keaisi nykyisestä veronkantolain mukaisesta 26 §:n 2 momentin 3 kohdassa ilmenevästä periaatteesta, jonka mukaan huojuennettuja määriä ei käytetä veronkuittaukseen vaan maksetaan verojäämistä huolimatta rahana verovelvolliselle. Verotilimenettelyssä tämän periaatteen noudattamiselle ei enää olisi perusteita etenkin viivästysseuraamusten osalta. Jos verovelvollisella on maksamattomia velvoitteita, huojuennettu määrä luettaisiin verovelvollisen hyväksi verotilillä ja niillä kaettaisiin verovelvollisen velvoitteita.

Hakemukseen annettuun päätökseen ei saisi 3 momentin mukaan hakea muutosta valittamalla. Valituskielto koskee yleisesti myös muita vastaavia verolainsäädäntöön sisältyviä huojuennusmenettelyjä.

47 §. Verotiliotteiden tiedoksianto. Pääsääntöisesti verotiliotteet annettaisiin tiedoksi yleisen internet-tietoverkon välityksellä. Verotili olisi yleisen tietoverkon välityksellä toteutettava sähköinen asiointipalvelu, jossa verovelvollinen voisi päivittäin tarkistaa verotilinsä tilanteen ja jossa tiliotteet olisivat nähtävillä yleistä eräpäivää seuraavana kymmenentenä päivänä. Verotilimenettely perustuu laissa säädettyyn säännölliseen kuukausirytmiiin, mikä olisi yleisesti kaikkien tiedossa oleva seikka. Lain mukaan yleisen eräpäivän jälkeen viimeistään kahdeksantena päivänä tilillä tehtäisiin täsmäytys, jonka yhteydessä tuotettaisiin verotiliote. Pykälän 1 momentin mukaan verotiliote olisi nähtävissä verotilin verkkopalvelussa viimeistään kymmenentenä päivänä yleisen eräpäivän jälkeen. Verovelvollinen saisi nähtäväkseen verotilin tiliotteet ja muut tiedot Verohallinnon hyväksymää varmenne- tai tunnistusmenetelmää käyttäen. Verovelvollisen tulisi omaloitteisesti käydä katsomassa tilinsä tilanne verkkopalvelussa tai kysyä tilin tilannetta Verohallinnosta.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto lähettäisi tiliotteet postitse tavallisena kirjeenä, jos sähköinen asiointipalvelu ei jostakin syystä olisi käytettävissä. Tämä saattaa olla tarpeen tietoliikenteen häiriötilanteissa ja verotilimenettelyn käyttöönoton alkuvaiheessa. Tiedoksiannon katsottaisiin tällöin tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettamisestä.

Pykälän 3 momentin mukaan verovelvollisen pyynnöstä verotiliote lähetettäisiin myös postitse hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena kirjeenä tai Verohallinnon käytössä olevaa sähköistä tiedonsiirtomenettelyä käyttäen. Tiliotteet lähetettäisiin verovelvolliselle viivytyksettä tilin täsmäytyksen valmistuttua. Luonteeltaan näiden tiliotteiden lähettäminen olisi lähinnä palveluksi katsottava ylimääräinen toimenpide. Tiedoksisäännin ajankohdetaan niillä ei olisi vaikutusta, vaan tässäkin tilanteessa verovelvollisen katsottaisiin saaneen tiliotteiden sisällön tiedoksi yleistä eräpäivää seuraavana kymmenentenä päivänä, jolloin se on ollut nähtävissä verkkopalvelussa.

48 §. Muun asiakirjan tiedoksianto. Pykälän mukaan muut verotililain nojalla annetut asiakirjat annettaisiin tiedoksi postitse tavallisena hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tiedoksiannontona tai sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 18 §:ssä tarkoitettuna todisteellisena sähköisenä tiedoksiannontona.

49 §. Määräaikaisten laskemien. Pykälä sisältäisi määräaikaisten laskemista koskevan yleisen säännöksen, joka vastaa veronkantolain 49 §:ää.

50 §. Tilittäminen veronsaajille. Pykälän 1 momentin nojalla viivästysseuraamukset tilitettäisiin veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka suorittamatta jäämisen vuoksi viivästyskorkoa peritään tai jonka ilmoituksen viivästymisen vuoksi myöhästymismaksua peritään.

Pykälän 2 momentin nojalla kertyneet määrät tilitettäisiin veronsaajille noudattaen verontilityslakia, johon tehtäisiin verotilijärjestelmään siirtymisen edellyttämät muutokset.

11 luku Voimaantulo

51 §. Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Pykälän 2 momentin mukaan lakia sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvältä kahdeksaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon.

Pykälän 3 momentin nojalla lakia sovellettaisiin myös niihin Verohallinnon lain voimaantulon jälkeen maksuunpanemiin veroi-

hin, joiden verokausi on päätynyt ennen lain voimaantuloa. Lakia sovellettaisiin myös kyseiselle verolle määrättyihin viivästysseuraamuksiin, kuten veronlisäykseen ja veronkorotukseen. Momentin mukaan lakia sovellettaisiin myös ennen lain voimaan tuloa päättäneeltä verokaudelta palautettavaan veroon, jos päätös palauttamisesta tehtäisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukainen oma-aloitteinen ilmoittaminen ja maksaminen olisi mahdollista 1 päivään maaliskuuta 2010 mainittu päivä mukaan lukien. Jos veron suorittamiseksi maksettu määrä olisi maksettu ennen maksuunpanopäätöksen tekemistä, se kohdennettaisiin ilmoitetulle verolle nykyisten säännösten mukaisesti. Oma-aloitteisesti ilmoitettua veroa ja sen suorituksiksi maksettua määrää ei tällöin merkittäisi verotilille eikä käsitel-täisi verotilimenettelyssä.

Pykälän 4 momentin mukaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tehdyn 2 momentissa tarkoitettua veroa koskevan maksuunpanopäätöksen perusteella verotilille kirjattaisiin maksuunpanopäätöksessä määrätynä eräpäivänä velvoite, jolle olisi maksettava verotililain mukaista viivästyskorkoa 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen ja jota muutoinkin käsiteltäisiin verotililain säännösten mukaisesti. Jos maksuunpano koskisi veroa, jonka maksamisen määräpäivä olisi lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, viivästyskorkoa olisi maksettava asianomaisessa verolaissa säädetystä veron maksamisen määräpäivästä lukien. Verovelvollinen ei voisi enää maksuunpanopäätöksen tekemisen jälkeen kohdentaa maksuaan verolle, vaan maksu käytettäisiin verotililaissa säädettyssä järjestyksessä. Verolle olisi suoritettava asianomaisen verolain voimaantulossäännöksen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2009 asti veronlisäystä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaisesti. Verolle, jonka verokausi on päätynyt ennen lain voimaantuloa, ei määrättäisi myöhästymismaksua, sillä ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä voitaisiin määrätä ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti veronkorotusta.

Pykälän 5 momentin mukaan ennen lain voimaantuloa päättäneitä verokausia koske-

vat veronpalautukset, joita koskeva päätös on tehty lain voimaan tulon jälkeen, ja niille maksettava korko, merkittäisiin verotilille hyvitykseksi päätöksen tekopäivänä. Palautuspäätöksestä syntyneitä hyvitystä käsiteltäisiin verotiliä koskevien säännösten mukaisesti. Hyvitykselle maksettaisiin hyvityskorkoa päätöksentekopäivää seuraavasta päivästä lukien.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin selkeyden vuoksi ajankohdasta, jonka jälkeen verovelvollinen ei voisi enää kohdistaa veron suorituksiksi maksamiaan määriä nykyisten säännösten mukaisesti.

Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin esimerkiksi verotilijärjestelmää varten tarvittavien rekisterien luomiseen.

1.2 Arvonlisäverolaki

13 c §. Pykälän 4 momentin mukaan paliskuntaryhmän veroilmoitus verokaudelta on annettava ja vero maksettava poronhoitovuotta seuraavan heinäkuun loppuun mennessä. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siltä osin kuin veroilmoituksen antamisen määräpäivästä ja ilmoittamismenettelystä sekä veron maksamisen eräpäivästä säädettäisiin verotililaissa, noudatettaisiin kyseisen lain säännöksiä. Poronhoitovuosi päättyy toukokuun lopussa. Nykyisestä poiketen muu kuin sähköinen veroilmoitus tulisi antaa jo poronhoitovuotta seuraavan toisen kalenterikuukauden eli heinäkuun 7 päivänä ja sähköinen veroilmoitus kyseisen kalenterikuukauden 12 päivänä. Nykyisestä poiketen vero olisi maksettava jo heinäkuun 12 päivänä.

63 g §. Pykälän 6 kohdassa oleva viittaus 162 b §:ään korvattaisiin viittauksella 162 e §:ään.

79 k §. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin viittauskorjaus.

133 n §. Pykälän 2 momenttiin otettaisiin kumottavaksi ehdotettua 149 §:n 1 momenttia vastaava säännös siltä osin kuin se soveltuu erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen. Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voisi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisesti verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa lasketta-

essa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistettaisiin nykyiseen tapaan seuraaville verokausille. Verovirasto palauttaisi hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron, ellei verovelvollinen haluaisi vyöryttää sitä seuraavalle tilikaudelle.

133 p §. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus 162 a §:ään, jossa säädettäisiin verokaudesta nykyisen 162 §:n sijasta.

Pykälän uuden 2 momentin mukaan erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovellettaisiin, mitä yhteenvetoilmoituksesta 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään. Muutos on tarpeen, koska kyseiset säännökset eivät enää verotilimenettelyssä koskisi veroilmoitusta.

133 s §. Pykälään sisältyvät erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen Suomeen maksettavan veron määräämistä koskevat erityissäännökset. Pykälään tehtäisiin verotilimenettelystä ja ehdotetusta 176 §:stä aiheutuvat muutokset.

Pykälän 1 momentin mukaan verovirasto antaisi erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta verosta, joka on jäänyt maksamatta. Säännös on tarpeen, koska verotilimenettelyssä verovelvollisen omaaloitteisesti ilmoittamaan veroon, joka jäisi maksamatta, sovellettaisiin pääsääntöisesti verotililakia. Lakiehdotuksen 176 § ei siten koske tätä tilannetta. Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle annettaisiin maksamatta jääneestä verosta arvonlisäverolain perusteella ilmoitus, joka vastaisi verotililain 21 §:n mukaista ilmoitusta suorittamatta jääneestä velvoitteesta. Ilmoitukseen merkitty suorittamatta jäänyt vero olisi verojen ja maksujen täytöntöönpanosta annetun lain tarkoittamalla tavalla suoraan ulosottokelpoinen ilman varsinaista määräämis- tai maksuunpanovaihetta.

Jotta erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovellettavat veron määräämistä koskevat määräajat vastaisivat nykyiseen tapaan muihin arvonlisäverovelvollisiin sovellettavia määräaikoja, omaaloitteisesti ilmoitettua veroa ei enää olisi määrättävä maksettavaksi yhden vuoden määräajassa, vaikka ilmoitus olisi annettu määräajassa, eikä muissa tilanteissa kolmen vuoden määräajassa.

Pykälän 2 momentin mukaan 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovellettaisiin, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta. Verotililain 24 §:n 1 momentin mukaan kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona se on eräänäntynyt maksettavaksi. Myöhässä annettuun kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu kuitenkin viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan vuoden alusta. Pykälän 1 momentissa tarkoitettu vero voitaisiin siten periä erityisjärjestelmää käyttävältä verovelvolliselta yhtä pitkän ajanjakson kuluessa kuin muiltakin arvonlisäverovelvollisilta.

Lakiehdotuksen 176 §:ää sovellettaisiin erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen. Erityissäännös veron määräämistä koskevista määräajasta ei olisi enää tarpeen, koska ehdotetussa 179 §:ssä otetaan huomioon neljänneskalenterivuoden pituinen verokausi. Vero olisi määrättävä lakiehdotuksen 179 §:n mukaisesti kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Lakiehdotuksen mukaan veronlisäystä koskeva 183 § korvattaisiin verotilimenettelyn viivästyskorkoa koskevilla säännöksillä. Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen eivät tulisi sovellettavaksi verotilimenettelyn viivästyskorkosäännökset. Sen sijaan tällaisen verovelvollisen viivästysseuraamukset määräytyisivät edelleen veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaisesti. Seuraamukset vastaisivat perusteiltaan viivästyskorkoa.

Pykälän 3 momenttiin sisältyisi nykyistä 2 momenttia vastaava säännös veronlisäyksen laskemisesta, täydennettynä nykyiseen 183 §:n 1 ja 2 momenttiin sisältyvillä tarkemmilla säännöksillä ja sanamuodoltaan täsmennettynä. Momentti koskisi sekä 1 momentissa tarkoitettua veroa että 176 §:n perusteella määrättyä veroa. Nykyisen 183 §:n 3 momentin mukaan verovirasto voi erityisestä syystä laskea veronlisäyksen säädettyä myöhemmästä ajankohdasta lukien. Vastavaa kohtuullistamissäännöstä ei sisältyisi verotililakiin viivästyskoron osalta. Jotta erityisjärjestelmää käyttäviin ja verotilimenette-

lyä soveltaviin arvonlisäverovelvollisiin sovellettaisiin edelleen yhdenmukaisia viivästyssuorauksia, säännöksestä luovuttaisiin. Samasta syystä nykyisiä 183 §:n 4 ja 5 momenttiin sisältyviä säännöksiä vastaavia säännöksiä ei enää ehdoteta sovellettavaksi erityisjärjestelmää käyttäviin verovelvollisiin. Veronlisäys voisi kuitenkin edelleen jäädä perimättä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa. Veronlisäystä voitaisiin myös edelleen huojentaa arvonlisäverolain 210 §:n perusteella. Veronlisäyksen lieventäminen olisi siten mahdollista vastaavilla perusteilla kuin viivästyskoron lieventäminen.

Lakiehdotuksen 182 §:n mukaisesti erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ei enää määrättäisi pelkän maksulaiminlyönnin johdosta veronkorotusta. Maksulaiminlyönnin seuraamukset olisivat siten tältäkin osin yhdenmukaiset riippumatta siitä, soveltaako verovelvollinen erityisjärjestelmää vai verotilimenettelyä.

Pykälän 4 momenttiin sisältyisi nykyistä 183 §:n 3 momenttia vastaava säännös siitä, että veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Pykälän 5 momentin viittaussäännöksen mukaan erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrättävään veronlisäykseen sovellettaisiin, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

133 u §. Pykälän 2 momentista poistettaisiin viittaus kumottavaan 187 §:ään ja lisättäisiin viittaus sen korvaavaan 133 v §:ään, muutettavaan 133 n §:ään sekä 179 §:ään, jossa säädettäisiin nykyisen 133 s §:n sijasta veron määräämisen määräajasta.

133 v §. Pykälää muutettaisiin siten, että siihen otettaisiin kumottavaksi ehdotettua 187 §:ää vastaavat säännökset erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettavasta verosta. Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle vero maksettaisiin edelleen takaisin arvonlisäverolain ja veronkantolain säännösten perusteella. Säännöstä sovellettaisiin paitsi 133 u §:n 1 momentin ja 133 n §:n 2 momentin perusteella palautettavaan veroon, myös 192 §:ssä tarkoitettun oikaisun tai valitukseen annetun rat-

kaisun perusteella takaisin maksettavaan veroon.

Pykälän 1 momentin mukaan takaisin maksettava vero olisi maksettava viivytyksestä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin 187 §:n 2 momenttia vastaavasti, että takaisin maksettavalle verolle maksettaisiin veronkantolain 22 §:n mukainen korko. Verotilimenettelyssä luovutaan nykyisestä arvonlisäverotuksessa sovellettavasta säännöstä, jonka mukaan korko lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta, vaikka verovelvollinen olisi maksanut veron jo aiemmin. Verotilimenettelyssä hyvityskorkoa velvoitteen pienentyessä maksetaan velvoitteen suorituspäivästä lukien. Jotta erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen korko-oikeus vastaisi nykyiseen tapaan muiden arvonlisäverovelvollisten oikeutta korkoon, momentissa säädettäisiin, että korko laskettaisiin veron maksupäivästä lukien. Hallinnollisen menettelyn yksinkertaisuuden vuoksi lakiehdotuksen 133 n §:n 2 momentissa tarkoitettulle verolle korko laskettaisiin kuitenkin nykyiseen tapaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta.

133 x §. Pykälään siirrettäisiin nykyiseen 133 v §:ään sisältyvä säännös.

133 y §. Pykälään siirrettäisiin nykyiseen 133 x §:ään sisältyvä säännös.

147 §. Voimassa olevaan 147 §:ään sisältyvät yleiset säännökset verokaudelta tilitettävän veron maksamisen määräajasta. Pykälän 1 momentti koskee sellaista verovelvollista, jonka verokausi on kalenterikuukausi ja 3 momentti sellaista verovelvollista, jonka verokausi on kalenterivuosi.

Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen tehdään verotilimenettelystä ja pienyritysten pidennetystä verokaudesta aiheutuvat muutokset sekä eräitä muita tarkistuksia.

Pykälän 1 momenttiin otettaisiin säännös tilitettävän veron maksamisen ajankohdasta, mikä koskisi verovelvollisia yleisesti verokauden pituudesta riippumatta. Momentin mukaan verovelvollisen olisi maksettava 162 a §:ssä tarkoitettulle verokaudelle kuuluville kalenterikuukausille 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle viimeistään kyseistä verokautta seuraavana

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin selkeyden vuoksi, että kyseinen määrä palautettaisiin siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

149 b §. Voimassa olevassa pykälässä säädetään 149 a §:ssä tarkoitetun huojennuksen hakemisesta ja maksamisesta silloin, kun huojennukseen oikeutetun verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi. Tätä menettelyä muutettaisiin hallinnollisesti yksinkertaisemmaksi. Pykälässä säädettäisiin nykyisestä poiketen myös sellaisiin verovelvollisiin sovellettavasta menettelystä, joiden verokausi olisi kalenterikuukaudesta poikkeava. Huojennusta koskevaan menettelyyn tehtäisiin myös verotilimenettelystä johtuvat muutokset.

Pykälän 1 momentin mukaan sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi olisi annettava huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan veroilmoituksen yhteydessä. Lakiehdotuksen 208 a §:n mukaan sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on neljänneskalenterivuosi, tilikautena pidettäisiin kalenterivuotta.

Nykyisestä hakemusmenettelystä luovuttaisiin. Verovelvollinen laskisi itse huojennuksen määrän ja maksaisi Verohallinnolle ainoastaan verokaudelta tilitettävän veron ja huojennuksen erotuksen, mistä säädettäisiin 3 momentissa.

Pykälän 2 momenttiin siirrettäisiin nykyiseen 149 c §:ään sisältyvät 1 momenttia vastaavat menettelysäännökset niiden verovelvollisten osalta, joiden verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi. Lain 208 a §:n mukaan tilikautena pidetään aina kalenterivuotta, jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi. Säännöstä sovellettaisiin myös niihin verovelvollisiin, joiden verokausi olisi uuden 162 a §:n 3 momentin perusteella kalenterivuosi. Tällöin huojennusta koskevat tiedot annettaisiin helmikuun 7 tai 12 päivä annettavan veroilmoituksen yhteydessä.

Pykälän 3 momentin mukaan verovelvollisen olisi maksettava siltä verokaudelta, jolta annettavan veroilmoituksen yhteydessä huojennusta koskevat tiedot annetaan, vain tilitettävän veron ja huojennuksen erotusta vastaava määrä. Jos huojennus olisi suurempi

kuin 147 §:n 1 momentin mukaan maksettavaksi tuleva tilitettävä vero, verovelvollisella olisi oikeus saada palautuksena huojennuksen ja verokaudelta tilitettävän veron erotusta vastaava määrä. Jos verokauden tilitettävä vero olisi nolla tai negatiivinen, verovelvollinen saisi palautuksena koko huojennuksen määrän. Palautukseen oikeuttavat määrät kirjattaisiin verovelvollisen verotilille hyvityksiksi. Hyvitys palautettaisiin verovelvolliselle verotililain 7 luvun säännösten mukaan. Verovelvollinen voisi käyttää palautukseen oikeuttavaa huojennuksen määrää muiden verotilimenettelyn soveltamisalaan kuuluvien velvoitteiden suorituksiksi. Nykyisen 1 momentin mukaan huojennuksena palautettavalle verolle ei makseta korkoa. Verotilimenettelyssä tälle määrälle maksettaisiin hyvityskorkoa verotililain säännösten mukaisesti.

Pykälän 4 momenttiin otettaisiin nykyistä 2 momenttia vastaava määräaika-säännös uuden menettelyn mukaiseksi tarkistettuna. Jos verovelvollinen ei olisi antanut 1 tai 2 momentissa tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä lainkaan huojennusta koskevia tietoja tai hän olisi ilmoittanut huojennuksen liian pienenä, hänellä olisi oikeus saada ilmoittamatta jäänyt määrä erillistä hakemusmenettelyä käyttäen palautuksena nykyisen kolmen vuoden määräajan kuluessa.

149 c §. Pykälän 1 ja 2 momenttiin siirrettäisiin nykyiseen 149 b §:n 3 ja 4 momenttiin sisältyvät verovelvollisen saamaa liian suurta huojennusta koskevat säännökset verotilimenettelyn mukaiseksi tarkistettuna siten, että merkitystä ei enää olisi huojennuksen tosiasiallisella maksamisella.

149 d §. Pykälässä säädetään huojennuksen oikaisusta silloin, kun verovelvollinen on saanut liian suuren tai liian pienen huojennuksen sen johdosta, että verotusta on muutettu huojennuksen jälkeen. Pykälästä poistettaisiin viittaus jälkiverotukseen, ja viittaus jälkiverotuksen edellytyksiin korvattaisiin viittauksella 179 §:ssä säädettyyn määräaikaan. Pykälää tarkistettaisiin verotilimenettelyn mukaiseksi siten, että merkitystä ei enää olisi huojennuksen tosiasiallisella maksamisella.

149 f §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin sellaisen verovelvollisen oikeudesta alarajhuojennukseen, jonka verokausi muuttui-

si 162 b §:ssä tarkoitetun valintaoikeuden käyttämisen seurauksena kalenterikuukaudesta neljänneskalenterivuodeksi tai kalenterivuodeksi. Verovelvollisen tilikautena pidettäisiin sen kalenterivuoden alusta lukien, jona verokausi muuttuu, lain 208 a §:n perusteella kalenterivuotta. Verovelvollisella, jonka kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava, olisi oikeus saada alarajahuojennus tilikauden muutosta edeltäneiltä kyseiseen tilikauteen kuuluvilta kalenterikuukausilta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidettäisiin edellä mainittuja kalenterikuukausia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin sellaisen verovelvollisen oikeudesta alarajahuojennukseen, jonka verokausi muuttuisi 162 b §:ssä tarkoitetun valintaoikeuden käyttämisen seurauksena kalenterivuodesta tai neljänneskalenterivuodesta kalenterikuukaudeksi. Verovelvollisen tilikautena ei enää lain 208 a §:n perusteella pidettäisi kalenterivuotta. Verovelvollisella, jonka kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava, olisi oikeus saada alarajahuojennus tilikauden muutoksen jälkeisiltä kyseiseen tilikauteen kuuluvilta kalenterikuukausilta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidettäisiin edellä mainittuja kalenterikuukausia.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun huojennukseen sovellettavasta menettelystä. Huojennusta koskevat tiedot annettaisiin tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan veroilmoituksen yhteydessä. Huojennusta laskettaessa sovellettaisiin lain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskusääntöä.

162 §. Pykälässä säädetään verokaudelta annettavasta veroilmoituksesta ja ilmoituksen antamisen määräajasta.

Pykälän 3 momentissa säädetään ajankohdasta, jona verovelvollisen, jonka verokausi on kalenterikuukausi, on annettava veroilmoitus. Momenttiin sisällytettäisiin yleinen verovelvollisia koskeva säännös, jonka mukaan veroilmoitus olisi annettava nykyiseen tapaan verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena. Siltä osin kuin ilmoitusmenettelystä ja veroilmoituksen antamisen määräpäivästä säädettäisiin verotililaisissa noudatettaisiin nykyisestä poiketen kyseisen lain

säännöksiä. Kalenterikuukausimenettelyssä olevien osalta ajankohta aikaistuisi nykyisestä 15 päivästä kuukauden 7 tai 12 päivään ja kalenterivuosisimenettelyä soveltavien alkutuottajien ja taide-esineen tekijöiden osalta helmikuun 28 päivästä saman kuukauden 7 tai 12 päivään. Momentti koskisi myös 162 a §:n 2 momentissa tarkoitettuja neljänneskalenterivuosisimenettelyyn oikeutettuja verovelvollisia ja 162 a §:n 3 momentissa tarkoitettuja kalenterivuosisimenettelyyn oikeutettuja verovelvollisia. Nykyiseen 3 momenttiin sisältyy säännös, jonka mukaan ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, voidaan antaa etukäteen usealta kuukaudelta. Verovalvonnan edellytysten parantamiseksi säännöstä muutettaisiin siten, että kyseinen ilmoitus voitaisiin antaa etukäteen enintään kuudelta kalenterikuukaudelta. Säännös koskisi kalenterikuukausimenettelyssä olevien verovelvollisten lisäksi neljänneskalenterivuosisimenettelyyn oikeutettuja verovelvollisia.

Pykälän 4 momenttiin otettaisiin valtuussäännös, joka koskisi sellaisen uuden kuljetusvälineen yhteisöhankinnasta suoritettavan veron ilmoittamista, jonka ostaja ei ole arvonlisäverovelvollinen ja josta ei ole suoritettava autoveroa. Verotilimenettelyä ei sovellettaisi kyseisen veron ilmoittamisessa, vaan vero ilmoitettaisiin Verohallinnon tarkemmin määräämällä tavalla. Ilmoittamisessa noudatettaisiin nykyistä käytäntöä.

Pykälän 3—7 momenttiin nykyisin sisältyvät verokauden pituutta koskevat säännökset siirrettäisiin osittain muutettuina uuteen 162 a §:ään.

162 a §. Pykälässä säädettäisiin eripituisista verokausista ja niiden soveltamisedellytyksistä.

Pykälän 1 momentin mukaan verokausi olisi kalenterikuukausi, ellei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin verovelvollisista, jotka olisivat oikeutettuja ilmoittamaan veron neljänneskalenterivuosittain ja 3 ja 4 momentissa verovelvollisista, joilla olisi mahdollisuus käyttää ilmoituskautena kalenterivuotta.

Pykälän 2 momentin mukaan sellaisten verovelvollisten, joiden kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:n mukainen liikevaihto

tai sitä vastaava tuotto olisi enintään 50 000 euroa, verokausi olisi neljänneskalenterivuosi. Kirjanpitolain 4 luvun 1 §:n mukaan liikevaihtoon luetaan kirjanpitovelvollisen varsinaisen toiminnan myyntituotot, joista on vähennetty myönnettyt alennukset ja arvonalisävero sekä muut välittömästi myynnin määrään perustuvat verot. Kirjanpitolaissa tarkoitettua liikevaihtoa vastaava tuotto soveltuisi raja-arvona sellaisiin kirjanpitovelvollisiin, joiden tuloslaskelmassa ei käytetä kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihdon käsitettä, sekä sellaisiin verovelvollisiin, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia. Liikevaihtoon tai sitä vastaavaan tuottoon kuuluisivat myös arvonalisäverolaissa tarkoitettut muut kuin palautukseen oikeuttavat verottomat myynnit. Liikevaihtoon tai sitä vastaavaan tuottoon ei luettaisi käyttöomaisuuden myyntejä. Raja-arvo määritettäisiin kirjanpitolain liikevaihdon tai sitä vastaavan tuoton määritelmän perusteella, koska tämä vastaa parhaiten verovelvollisen koko varsinaisen liiketoiminnan laajuutta ja olisi sekä Verohallinnon että verovelvollisen kannalta helppo soveltaa. Arvonalisäverotuksen määrittelyä riippumattoman määrittelyn käyttäminen olisi perusteltua myös siksi, että neljänneskalenterivuosisimenettely koskisi kyseisissä laeissa olevien säännösten perusteella myös eräitä muita verotilijärjestelmään kuuluvia veroja. Momentissa tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto laskettaisiin kalenterivuoden pituiselta ajanjaksolta, vaikka verovelvollisen kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava. Ratkaisevaa olisi siten 5 momentin mukaisesti näidenkin verovelvollisten osalta samana ajanjaksona, jona sovellettavasta verokaudesta olisi kysymys, harjoitetun toiminnan laajuus. Raja-arvo olisi myös hallinnollisesti yksinkertaisempi soveltaa kuin kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen perustuva raja-arvo, koska pidennetyn verokauden soveltamisedellytysten täyttyminen tai täyttymättä jääminen ei kenenkään verovelvollisen osalta riippuisi kyseisen kalenterivuoden jälkeen päättyvän tilikauden liikevaihdosta tai sitä vastaavasta tuotosta.

Pykälän 3 momentin mukaan sellaisten verovelvollisten, joiden kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto

tai sitä vastaava tuotto olisi enintään 25 000 euroa, verokausi olisi kalenterivuosi. Raja-arvo määritettäisiin kalenterivuoden kirjanpitolain liikevaihdon tai sitä vastaavan tuoton perusteella samoista syistä kuin 2 momentissa ja jotta määritelmä olisi yhdenmukainen neljänneskalenterivuosisimenettelyyn sovellettavan määritelmän kanssa.

Kalenterivuosisimenettelyn piiriin kuuluisi suurin osa alarajahuojennukseen oikeutetuista verovelvollisista. Tämä edistäisi hallinnollista tehokkuutta, koska alarajahuojennuksiin oikeutetuille yrityksille joudutaan usein määräämään vero arvioimalla ilmoituslaiminlyöntien seurauksena ja oikaisemaan veronmääräämispäätöstä myöhemmin verovelvollisen antaessa oikeat tiedot. Nämä toimenpiteet kohdistuvat ainakin osittain siihen veron määrään, joka palautetaan alarajahuojennuksena verovelvolliselle tilikauden päättyttyä.

Sellaiset alarajahuojennukseen oikeutetut verovelvolliset, joiden kirjanpitolain mukainen liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittäisi metsätaloudesta tai kiinteistön verollisen käyttöoikeuden luovuttamisesta saatujen vastikkeiden perusteella 3 momentin mukaisen raja-arvon, kuuluisivat kalenterikuukausi- tai neljänneskalenterivuosisimenettelyn piiriin. Sama koskisi sellaisia alarajahuojennukseen oikeutettuja verovelvollisia, joiden verollisen toiminnan tuotot eivät ylittäisi 3 momentissa tarkoitettua raja-arvoa, mutta raja ylittyisi muusta kuin palautukseen oikeuttavasta verottomasta toiminnasta johtuen. Näiden alarajahuojennukseen oikeutettujen verovelvollisten ottaminen kalenterivuosisimenettelyn piiriin tarkoittaisi, että pidennettyjen verokausien edellytyksenä olevaa raja-arvoa ei voitaisi määritellä yhtenäisesti yksinomaan kirjanpitolain mukaisen liikevaihdon tai sitä vastaavan tuoton perusteella, mikä monimutkaistaisi järjestelmää. Kyseisten verovelvollisten jättämistä kalenterivuosisimenettelyn ulkopuolelle voidaan perustella myös valvonnallisin syin. Lisäksi laajaa verotonta toimintaa harjoittavalla elinkeinoharjoittajalla on usein verotilimenettelyn piiriin kuuluvia työnantajasuorituksia, jotka olisi 3 momentin estämättä ilmoitettava neljänneskalenterivuosittain tai kalenterikuukausittain.

Pykälän 4 momenttiin sisällytettäisiin nykyinen 162 §:n 4 momentin säännös, jonka

mukaan alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitetun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta verollista toimintaa, verokausi on kalenterivuosi. Lain 162 §:n 5 ja 6 momenttiin sisältyvät edellä mainittua kalenterivuosisimenettelyä koskevat tarkemmat säännökset eroavat osittain menettelystä, jota sovellettaisiin niihin verovelvollisiin, jotka olisivat 3 momentin mukaan oikeutettuja kalenterivuosisimenettelyyn. Alkutuottajilla ja taide-esineiden tekijöillä ei ole nykyisin muun muassa mahdollisuutta siirtyä kalenterikuukausimenettelyn valittuaan takaisin kalenterivuosisimenettelyyn. Yhdenmukaisen verokohtelun turvaamiseksi sekä järjestelmän selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi alkutuottajiin ja taide-esineiden tekijöihin sovellettaisiin samaa menettelyä kuin muihin pidennettyyn verokauteen oikeutettuihin verovelvollisiin. Kalenterivuosisimenettelyyn oikeutetuilla alkutuottajilla ja taide-esineiden tekijöillä olisi liikevaihdosta riippumatta jatkossa mahdollisuus valita verokaudeksi kalenterikuukauden lisäksi myös neljänneskalenterivuosi ja ehdotetun 162 b §:n mukaisesti nykyistä joustavampi mahdollisuus siirtyä verokaudesta toiseen. Sääntelyä muutettaisiin muun muassa siten, että kyseisillä alkutuottajilla ja taide-esineen tekijöillä olisi oikeus valita kalenterikuukausi- tai neljänneskalenterivuosisimenettely hakemuksen perusteella toimintaa aloittaessaan tai tämän lain voimaantullessa, mutta mahdollisuus muuttaa näin valittua verokautta vasta, kun samaa verokautta on sovellettu kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan. Nykyisin verovelvollinen voi siirtyä kalenterikuukausimenettelyyn, vaikka olisi soveltanut kalenterivuosisimenettelyä alle kolmen vuoden ajanjakson ajan. Verokauden valintaoikeutta koskevat säännökset sisältyisivät 162 b §:ään. Kalenterivuosisimenettelyyn oikeutettuihin alkutuottajiin ja taide-esineen tekijöihin sovellettaisiin myös 162 c §:ään sisältyviä kesken kalenterivuoden tapahtuvia verokauden muutoksia koskevia tarkempia menettelysäännöksiä.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin tarkemmin 2 ja 3 momentissa tarkoitetusta kalenterivuodesta. Ratkaisevaa olisi sen kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto,

jona sovellettavasta verokaudesta olisi kysymys.

Pykälän 6 momenttiin sisältyisi lain 162 §:n 7 momenttiin sisältyvä alkutuotannon määritelmä muuttumattomana.

162 b §. Pykälää muutettaisiin siten, että yhteenvetoilmoitusta koskevat säännökset siirrettäisiin uuteen 162 e §:ään.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten oikeudesta valita verollista toimintaa aloittaessaan pääsäännöstä poikkeava verokausi. Hakemus olisi tehtävä välittömästi toiminnan aloittamisen yhteydessä. Lain voimaantulosäännösten perusteella verovelvollisella olisi momentissa tarkoitettu valintaoikeus myös lain voimaan tullessa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kalenterivuosi- tai neljänneskalenterivuosisimenettelyyn oikeutetun verovelvollisen oikeudesta vapaaehtoisesti vaihtaa toiminnan alusta lukien soveltamaansa verokautta. Momentin mukaan verovelvollinen voisi vaihtaa myös tässä pykälässä tarkoitetun valintaoikeuden perusteella valitsemaansa verokautta. Verovelvollinen voisi kulloinkin siirtyä hakemuksesta siihen verokauteen, joka 162 a §:n 2—4 momentin mukaan on hänen pääsääntöinen verokautensa tai tätä verokautta lyhyempään verokauteen. Verovelvollisella olisi oikeus vaihtaa myös tämän lain voimaantulosta lukien siirtymäsäännöksen perusteella soveltamaansa verokautta.

Järjestelmän hallinnoitavuuden turvaamiseksi 3 momentissa säädettäisiin, että verovelvollisen olisi sovellettava samaa verokautta yhtäjaksoisesti vähintään kolmen kalenterivuoden ajan. Verovelvollinen voisi siten vaihtaa verokautta vasta sovellettuaan alun perin valitsemaansa tai tässä pykälässä säädettyä valintaoikeutta käyttäen valitsemaansa verokautta vähintään kyseisen ajan.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin järjestelmän hallinnoitavuuden turvaamiseksi, että 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa verokautta sovellettaisiin hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien. Jotta Verohallinto voisi varautua verokauden muutokseen, hakemus olisi tehtävä viimeistään sitä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä, jota hakemus koskee.

162 c §. Pykälässä säädettäisiin tilanteista, joissa verovelvollisen soveltama verokausi muuttuisi muutoin kuin 162 b §:ssä säädettyä valintaoikeutta käyttämällä.

Pykälän 1 momentissa velvoitettaisiin verovelvollinen ilmoittamaan viipymättä verovirastolle, jos kalenterivuotta tai seuraavaa kalenterivuotta koskevan 162 a:n 5 momentissa tarkoitetun kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää todennäköisesti 162 a §:n 2 tai 3 momentissa säädetyn euroääräisen rajan. Käytännössä verovelvollisen ilmoitus voisi koskea kuluvan kalenterivuoden lisäksi jo päättynyttä kalenterivuotta, jos rajan ylittyminen selviäisi vasta tilinpäätöksen yhteydessä. Jotta Verohallinto voisi varautua verokauden muutokseen ajoissa, verovelvollisen olisi myös viipymättä ilmoitettava etukäteen, jos seuraavan kalenterivuoden kannalta ratkaiseva liikevaihto tai sitä vastaava tuotto todennäköisesti ylittäisi rajan. Myös kalenterivuosisimenettelyyn oikeutetun alkutuottajan ja taide-esineen tekijän olisi tehtävä momentissa tarkoitettu ilmoitus, jos toiminta muuttuisi siten, että kalenterivuosisimenettelyn edellytykset eivät enää täytyisi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tilanteista, joissa verovelvollinen antaa kuluvaa kalenterivuotta koskevan ilmoituksen. Verokautena pidettäisiin tällöin sen lyhyemmän verokauden alusta lukien, jona ilmoitus on annettu, uusia tietoja vastaavaa verokautta. Verovelvollisen olisi siten annettava muutuneita tietoja vastaava veroilmoitus siltä uusien tietojen mukaiselta verokaudelta, jona ilmoitus on annettu. Jos esimerkiksi verokausi muuttuisi neljänneskalenterivuodeksi ja 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus annettaisiin kesäkuussa, verokautena pidettäisiin neljänneskalenterivuotta huhtikuun alusta lukien. Momenttiin sisältyisi lisäksi valtuussäännös, jonka mukaan Verohallinto määräisi tarkemmin, millä edellytyksillä verovirasto voisi yksittäistapauksessa päättää, että kuluvaa kalenterivuotta koskevat toimet toteutetaan edellä mainittuja ajankohtia myöhemmästä ajankohdasta lukien. Verohallinto voisi esimerkiksi määrätä, että verokausi muuttuisi tietyissä tilanteissa vasta seuraavan kalenterivuoden alusta lukien. Momentti ei tulisi sovellettavaksi niissä poikkeustilanteissa, joissa verovelvollinen antaisi jo päättynyttä kalen-

terivuotta koskevan ilmoituksen. Tässä tilanteessa voisi kuitenkin tulla sovellettavaksi 3 momentti, jos verovelvollinen ei olisi antanut ilmoitusta viipymättä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tilanteista, joissa verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaisi, että pidennetyn verokauden soveltamisedellytykset eivät enää täyty. Tällöin verovelvollisen verokautena pidettäisiin lyhyempää verokautta takautuvasti kalenterivuoden alusta lukien. Momenttia voitaisiin soveltaa paitsi silloin, kun tieto saataisiin muutoin kuin verovelvollisen ilmoituksen kautta, myös silloin, kun verovelvollinen antaisi 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, mutta sitä ei katsottaisi annetun viipymättä eikä laiminlyönti olisi 4 momentissa tarkoitetulla tavalla olennainen. Momenttiin otettaisiin lisäksi valtuussäännös, jonka mukaan Verohallinto voisi määrätä tarkemmin, millä edellytyksillä voitaisiin jättää siirtymättä lyhyempään verokautteen, vaikka raja-arvo olisi ylittynyt tai todennäköisesti ylittyisi. Toimenpiteisiin voitaisiin jättää ryhtymättä esimerkiksi silloin, kun kalenterivuosisimenettelyn raja-arvon ylittyminen olisi hyvin vähäinen ja ilmenisi vasta kalenterivuoden lopulla.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin veroviraston oikeudesta siirtää verovelvollinen kalenterivuosisimenettelystä tai neljänneskalenterivuosisimenettelystä kalenterikuukausimenettelyyn silloin, kun 162 a §:n 2—4 momentissa säädetyt edellytykset täyttyisivät. Veroviraston edellytysten turvaamiseksi ja veropetosten ehkäisemiseksi veroviraston olisi voitava tehokkaasti estää pidennetyn ilmoituskauden väärinkäyttäminen. Tämän vuoksi verovelvollinen menettäisi oikeutensa soveltaa pidennettyä verokautta ensinnäkin, jos hän olennaisesti laiminlöisi tai jos hänen voitaisiin ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa mainituilla perusteilla olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain kyseisen pykälän 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa. Edellytykset olisivat siten tältä osin samat kuin ennakkoperintärekisteristä poistamisen tai siihen merkitsemättä jättämisen edellytykset.

Ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentti koskee sitä, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta

koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa. Ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan ennakkoperintärekisteristä voidaan poistaa tai siihen jättää merkitsemättä myös se, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntien tai johtamiensa yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella olennaisesti laiminlyövä 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa, ja 2 kohdan mukaan yhteisö tai yhtymä, jonka voidaan olettaa olennaisesti laiminlyövä 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa yhteisöä tai yhtymää johtavan aiempien laiminlyöntien tai tämän johtamien muiden yhteisöjen tai yhtymien aiempien laiminlyöntien perusteella.

Verovelvollinen voisi lisäksi menettää oikeutensa soveltaa pidennettyä verokautta, jos ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa mainittua perustetta vastaavalla muulla perusteella voitaisiin olettaa hänen olennaisesti laiminlyövä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa. Säännös mahdollistaisi esimerkiksi sellaisen verovelvollisen, johon läheisessä yhteydessä ovat elinkeinonharjoittajat olisivat syyllistyneet verovelvoitteiden laiminlyönteihin ulkomailla ja jonka voitaisiin tästä syystä olettaa laiminlyövä olennaisesti verovelvoitteensa Suomessa, määräämisen kalenterikuukausimenettelyyn. Momenttia voitaisiin soveltaa esimerkiksi silloin, kun verovelvollinen on jättänyt antamatta 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tai antanut sen ilmeisesti liian myöhään, jos laiminlyönti olisi olennainen. Muuna verotusta koskevan velvollisuuden laiminlyöntinä pidettäisiin esimerkiksi 169 §:ssä tai 170 §:ssä säädetyn velvollisuuden noudattamatta jättämistä. Myös toimintaa aloittavalta yritykseltä voitaisiin evätä oikeus pidennettyyn verokautteen. Laiminlyönnin ei tarvitsisi koskea arvonlisäveroa tai muuta verotilimenettelyn piiriin kuuluvaa veroa, vaan verovirasto voisi ottaa huomioon myös sen tiedossa olevat muita veroja koskevat laiminlyönnit. Jos verovelvollinen siirrettäisiin arvonlisäverotuksessa kalenterikuukausimenettelyyn, verokausi muuttuisi kalenterikuukaudeksi myös muissa verotilimenettelyyn kuuluvissa veroissa. Verokautena pidettäisiin kalenteri-

kuukautta takautuvasti kalenterivuoden alusta lukien.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin ilmoituksesta, joka olisi annettava lyhyempään verokautteen siirtymistä edeltävältä kalenterivuoden osalta silloin, kun verokausi muuttuu lyhyemmäksi kesken verokauden 2 momentissa tarkoitetulla tavalla. Edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus olisi annettava viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililaissa säädettynä ajankohtana, tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohdana. Veroviraston määräys tulisi kysymykseen silloin, kun verovirasto olisi 2 momentin mukaan määrännyt, että kuluva kalenterivuotta koskevat toimet toteutetaan pääsäännön mukaista ajankohtaa myöhemmästä ajankohdasta lukien. Momentin mukaan ilmoitettavan veron maksamisesta säädettäisiin 147 §:n 3 momentissa.

Sellainen verovelvollinen, jonka verokautena pidettäisiin 3 tai 4 momentin perusteella kalenterivuoden alusta lukien lyhyempää verokautta, olisi velvollinen antamaan takautuvasti lyhyemmän verokauden mukaiset ilmoitukset ja suorittamaan myöhästymismaksun, ellei laiminlyönnistä määrättäisi veronkorotusta.

Pykälän 6 momentin mukaan veroviraston olisi annettava 3 momentissa tarkoitetussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä valituskelpoinen päätös. Päätös olisi annettava aina 4 momentissa tarkoitetussa asiassa.

162 d §. Pykälässä säädettäisiin verotilimenettelyyn kuuluviin eri verolajeihin sovellettavien verokausien yhteensovittamisesta. Pykälän mukaan verovelvollisen, jonka verokausi on muu kuin kalenterivuosi, olisi sovellettava arvonlisäverotuksessa samaa verokautta kuin muihin verotililain 1 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen lakien nojalla kannettaviin veroihin ja maksuihin, lukuun ottamatta eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettua lakia (664/1966) ja arpajaisverolakia (552/1992). Jos verovelvollisen verokausi olisi 162 a §:n 3 momentin perusteella kalenterivuosi, hänen olisi sovellettava muissa veroissa neljänneskalenterivuosimenettelyä. Säännös koskisi myös tilannetta, jossa verovirasto siirtäisi 162 c §:n

4 momentin tai sitä vastaavan säännöksen perusteella jonkin veron osalta verovelvollisen kalenterikuukausimenettelyyn.

162 e §. Uuteen pykälään sisältyisivät nykyisin 162 b §:ään sisältyvät yhteenveltoilmoitusta koskevat säännökset sisällöllisesti muuttamattomina.

163 §. Pykälässä säädetään sähköisestä ilmoittamisesta. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin verotilimenettelystä aiheutuvia teknisiä muutoksia. Verokaudelta annettavan veroilmoituksen antamisesta sähköisesti säädettäisiin verotililaissa, joten viittaus tähän ilmoitukseen poistettaisiin. Viittaus ennakkopalautushakemukseen poistettaisiin, koska verotilimenettelyssä ei enää sovellettaisi ennakkopalautusmenettelyä.

Pykälän 2 momentin valtuutussäännöstä tarkistettaisiin.

164 §. Pykälän 1 momentin sanamuoto ajantasaistettaisiin.

Pykälän nykyisessä 3 momentissa säädetään ajankohdasta, jolloin ilmoitus katsotaan annetuksi. Postitse saapunut ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun ilmoituksen sisältävä postilähetys on jätetty postiin verovirastolle osoitettuna. Konekielinen ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun tieto on saapunut verovirastoon. Sääntelyä muutettaisiin ensinnäkin siten, että se koskisi ainoastaan yhteenveltoilmoitusta, koska veroilmoituksen osalta asiasta säädettäisiin verotililaissa. Toiseksi yhteenveltoilmoitusten osalta sääntely yhdenmukaistettaisiin sisällöllisesti verotililain kanssa.

Pykälään otettaisiin uusi 2 momentti, jonka mukaan muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenveltoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin hallintolain 18 §:ssä säädetään. Hallintolain 18 §:n mukaan ilmoitus on saapunut viranomaiselle päivänä, jona se on annettu viranomaiselle. Postitse lähetetyn asiakirjan saapumispäiväksi katsottaisiin se päivä, jona lähetys on saapunut viranomaisen postilokeroon tai sille on toimitettu ilmoitus lähetyksen saapumisesta postiyhteyteen. Käytännössä ilmoitus tulisi antaa postin kuljetettavaksi yhdestä kahteen päivään ennen ehdotettua 162 e §:n 4 momentissa säädettyä määräpäivää tai jättää viranomaisen toimipisteesen kyseisenä päivänä.

Pykälän 3 momenttia muutettaisiin siten, että se koskisi sähköisesti annettua yhteenveltoilmoitusta. Ilmoitus katsottaisiin annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomais-toiminnassa annetun lain 10 §:ssä säädetään. Saapumispäivänä pidettäisiin päivää, jona ilmoitus on viranomaisen käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä. Jos saapumisajankohdasta ei voida esittää selvitystä, ilmoitus katsotaan saapuneeksi lähettämisaikakohtana, jos siitä voidaan esittää luotettava selvitys. Käytännössä sähköinen yhteenveltoilmoitus voitaisiin lähettää sen määräpäivänä.

165 §. Pykälässä säädetään veroviranomaiselle annettavien asiakirjojen allekirjoittamisesta. Pykälää muutettaisiin siten, että se ei enää koskisi verokaudelta annettavaa veroilmoitusta, koska sitä koskevat säännökset sisältyisivät verotililakiin. Verotilimenettelyssä myös niiden verovelvollisten, joiden verokautena on kalenterikuukausi, tulisi voimassa olevasta 2 momentista poiketen allekirjoittaa veroilmoitus.

Pykälän 1 momentti säilyisi muutoin nykyisen sisältöisenä, mutta ilmoitusten allekirjoitusvelvollisuus koskisi vain yhteenveltoilmoituksia.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin voimassa olevaan 3 momenttiin sisältyvä säännös siten muutettuna, että se koskisi vain edellä mainittuja ilmoituksia. Momenteissa mainitut muut asiakirjat olisi allekirjoitettava nykyiseen tapaan.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin nykyisen 4 momentin valtuussäännös muutettuna uusiksi 1 ja 2 momentteja vastaavaksi.

176 §. Pykälässä säädetään saatuihin ilmoituksiin ja muuhun selvitykseen perustuvan veron määräämisestä verovelvolliselle. Pykälää muutettaisiin siten, että siinä säädettäisiin myös nykyisin jälkiverotuksena määrättävästä verosta. Pykälään tehtäisiin lisäksi verotilimenettelyn aiheuttamat muutokset.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että sitä ei enää sovellettaisi verovelvollisen antamaan veroilmoitukseen perustuvan maksamatta olevan määrän maksuunpanoon. Verotilimenettelyssä verovelvollinen olisi velvollinen maksamaan oma-aloitteisesti ilmoit-

tamansa maksamatta olevan veron verotililain säännösten mukaisesti.

Lain 179 §:ään sisältyvät jälkiverotusta koskevat säännökset kumottaisiin. Lakiehdotuksen mukaan vero määrättäisiin jälkiverotuksen soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa pykälän 1 momentin perusteella. Nykyisin jälkiverotus voidaan toimittaa vasta nykyisen 178 §:ssä säädetyn määräajan päättymisen jälkeen.

Pykälän 1 momentin mukaan verovirasto määräisi verovelvollisen veroilmoituksella antamista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa sellaisen veron määrän, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi. Veron määräämisen edellytyksenä ei enää olisi se, että vero on jäänyt tosiasiallisesti maksamatta, koska veron maksaminen tapahtuisi verotilijärjestelmässä. Vero olisi siten määrättävä, jos verovelvollisen veroilmoituksen mukainen maksettava vero olisi liian pieni tai palautettava vero liian suuri, jotta verotilille kirjattava velvoite tai hyvitys olisi oikean suuruinen. Veroa ei kuitenkaan olisi määrättävä esimerkiksi silloin, kun ilmoitettu maksettava vero ei toisensa kumoavista virheistä johtuen muodostuisi liian pieneksi tai palautettava vero liian suureksi. Vastaavaa periaatetta sovelletaan nykyisin käytännössä jälkiverotuksessa.

Veron määräämisellä tarkoitettaisiin myös palautusoikeuden epäämistä veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen. Momenttia sovellettaisiin, jos verovirasto ei esimerkiksi hyväksyisi verovelvollisen veroilmoituksella ilmoittamaa vähentämättä jääneen arvonlisäveron määrää tai 191 b §:n 1 momentissa tarkoitettua korjausta.

Pykälän 1 momentin perusteella vero voitaisiin määrätä tulkinnallisissa kysymyksissä, vaikka verovelvollisen katsottaisiin antaneen oikeat asiatiedot verovirastolle oikeassa ajassa, mutta arvioineen verohtelunsa oikeudellisesti väärin. Jos verovelvollinen ei antaisi lainkaan veroilmoitusta tai ilmoittaisi veroa ilmeisesti liian vähän eikä täydentäisi kehotuksesta huolimatta tietoja, vero määrättäisiin nykyiseen tapaan 177 §:n mukaisesti arvioimalla.

Ehdotetun 1 momentin mukaan vero voitaisiin määrätä riippumatta syystä, jonka joh-

dosta veron määrä on virheellinen. Veron määräämisessä olisi kuitenkin otettava huomioon 2 momentin asettamat rajoitukset. Vero olisi määrättävä 179 §:ssä säädettyssä kolmen vuoden määräajassa, joka vastaisi sitä aikaa, jona jälkiverotus on nykyisin toimittava.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että veroa ei määrätä, jos asia on veroviraston päätöksellä ratkaistu. Momenttiin otettaisiin lisäksi nimenomainen säännös luottamuksensuojasta. Vastaava säännös sisältyy verotusmenettelystä annetun lain 26 §:n 2 momenttiin. Vero voitaisiin siten lähtökohtaisesti nykyiseen tapaan määrätä kaikissa tilanteissa, joissa veroviranomainen ei ole ratkaissut päätöksellä kyseistä asiaa. Jos luottamuksensuojan edellytykset täytyisivät, veroa ei kuitenkaan määrättäisi. Luottamuksensuojaa koskevan säännöksen ottaminen lakiin on perusteltua sen vuoksi, että jälkiverotus ja sitä koskevat erityiset edellytykset eivät enää soveltuisi. Luottamuksensuojaa koskevan säännöksen ottaminen lakiin ei kuitenkaan muuttaisi sen luonnetta yleisenä oikeusperiaatteena. Luottamuksensuojan soveltaminen olisi edelleen säännöksen soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa yksittäistapauksista harkintaa. Lakiin otettavalla säännöksellä ei ole myöskään tarkoitus estää luottamuksensuojan soveltumista tilanteissa, jotka eivät kuulu säännöksen soveltamisalaan. Luottamuksensuojaa saisi arvonlisäverotuksessa siten samassa laajuudessa kuin se on nykyisin verotus- ja oikeuskäytännössä hyväksytty.

Pykälän nykyisiin 2 ja 3 momenttiin sisältyvät säännökset siirtyisivät 4 ja 5 momentteiksi.

177 §. Pykälään sisältyvät arvioverotusta koskevat säännökset. Säännöksiin tehtäisiin verotilimenettelystä aiheutuvat muutokset.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että arvioverotuksen toimittamisen edellytyksenä ei enää olisi veron maksamisen laiminlyönti, vaan riittävää olisi, että verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän. Maksamatta jättämistä koskeva edellytys ei tulisi sovellettavaksi, koska verotilimenettelystä verovelvollinen ei voisi enää maksun yhteydessä annettavien viitetietojen perusteella kohdistaa maksua arvonlisäverolle.

Uudessa menettelyssä arvioverotus ei enää jäisi toimittamatta tilanteessa, jossa verovelvollinen olisi jättänyt veroilmoituksen antamatta tai antanut sen puutteellisenä, mutta olisi maksanut veron oikeamääräisenä. Verotilimenettelyssä ylimääräinen maksu kirjattaisiin verotilille hyvitykseksi ja voitaisiin käyttää arvonlisäverovelvoitteen suoritukseksi vasta, kun kyseinen velvoite on ilmoitustietojen tai veroviraston määräämispäätöksen perusteella kirjattu tilille.

Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että verovirasto antaisi verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuuden täyttämistä koskevan kehotuksen yhteydessä verovelvolliselle tiedoksi arvioidun veron määrän ja sen määräämisen perusteita koskevat tiedot. Verovelvolliselle varattaisiin tilaisuus selvityksen antamiseen. Jos verovelvollinen ei antaisi kehotuksen saatuaan oikeaa veroilmoitusta, verovirasto antaisi verovelvolliselle 184 §:n mukaisesti tiedoksi päätöksen, johon on liitetty valitusosoitus ja johon sisältyisi nykyisessä 4 momentissa tarkoitettua tiedot.

Pykälän 2 momenttiin nykyisin sisältyvä säännös siirtyisi uudeksi 3 momentiksi kumotun tilalle sanamuodoltaan tarkistettuna 1 momentin muutosta vastaavaksi.

178 §. Pykälää muutettaisiin siten, että jälkiverotusta koskevat säännökset poistettaisiin ja pykälään otettaisiin nykyisiä 180 §:ään sisältyviä jälkiverotuksen toimittamatta jättämistä koskevia edellytyksiä vastaavat edellytykset sille, että vero voidaan jättää määräämättä 176 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Pykälän 1 momentti vastaisi 180 §:n 1 momenttiin sisältyvää säännöstä. Momentin mukaan vero voitaisiin jättää määräämättä, jos ostajan vähennys- tai palautusoikeuden johdosta valtiolle ei aiheutuisi veron määräämättä jäämisestä verotulojen menetystä. Säännöksen sanamuotoa muutettaisiin 176 §:n 1 momentin muutoksia vastaavaksi. Jotta säännöksen soveltamisala ei muodostuisi epätarkoituksenmukaisen laajaksi, vero voitaisiin jättää määräämättä momentissa tarkoitetuissa tilanteissa vain, jos verotuksen tasapuolisuus tai muu syy ei vaadi veron määräämistä. Vastaavaa edellytystä ei sisälly nykyiseen lakiin, mutta se olisi tarpeen, koska uusi menettely soveltuisi myös muihin ve-

ron määräämistilanteisiin kuin jälkiverotukseen. Menettelyä ei siten olisi tarkoitettu pääsääntöiseksi menettelyksi verovelvollisten välisissä liiketoimissa eikä se saisi johtaa verovelvollisten eriarvoiseen kohteluun. Merkitystä olisi myös esimerkiksi sillä, johtuisiko veron määrääminen verovelvollisen syyksi luettavasta seikasta vai ei. Verohallinto määräisi 3 momentin perusteella tarkemmin veron määräämättä jättämisen edellytyksistä.

Pykälän 2 momenttiin sisältyisi 180 §:n 2 momenttia vastaava säännös. Säännökseen sanamuotoa muutettaisiin 176 §:n 1 momentin muutoksia vastaavaksi ja siinä oleva valtuussäännös siirrettäisiin 3 momenttiin.

Pykälän 3 momentin mukaan Verohallinto antaisi tarkemmat määräykset siitä, milloin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä.

179 §. Pykälään otettaisiin ehdotettua 176 §:ssä tarkoitettua veron määräämistä koskevat määräaikasäännökset.

Nykyisin vero on 178 §:n mukaan määrättävä yhden vuoden määräajassa, jos veroilmoitus on annettu määräajassa. Käytännössä vain verovelvollisen ilmoittama, mutta maksamatta jättämä vero, määrätään maksettavaksi tässä määräajassa. Jatkossa kyseistä veroa ei enää määrättäisi maksettavaksi arvonlisäverolain perusteella. Muissa tilanteissa yhden vuoden määräaika asettaa verovelvolliset käytännössä eriarvoiseen asemaan riippuen siitä, onko ilmoitus annettu määräajassa vai ei. Näistä syistä 178 §:ssä tarkoitettua yhden vuoden määräajasta luovutettaisiin.

Pykälän 1 momentin mukaan 176 §:ssä tarkoitettu vero olisi määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa. Määräaika vastaisi sitä aikaa, jona jälkiverotus on nykyisin 179 §:n mukaan toimitettava, mutta soveltuisi lisäksi neljänneskalenterivuosiennusteeseen.

Kalenterikuukausimenettelyä sovellettaessa vero olisi käytännössä nykyiseen tapaan määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta se olisi tullut maksaa. Jos verovelvollisen verokausi olisi neljänneskalenterivuosi tai kalenterivuosi, 208 a §:n mukaan tilikausi olisi kalenterivuosi. Saman pykälän mukaan paliskuntaryhmän tilikausi on

poronhoitovuosi. Vero olisi siten määrättävä näiden verovelvollisten osalta kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden tai poronhoitovuoden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin nykyistä 179 §:n 3 momenttia vastaava säännös siitä, milloin vero katsottaisiin määrätyn määräajassa.

180 §. Pykälän 1 momenttiin otettaisiin nykyistä 179 §:n 2 momenttia vastaava säännös veron määräämisestä kuolinpesälle.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin 179 §:n 2 momenttia vastaava 1 momentissa tarkoitettua veroa koskeva määräaika-säännös. Määräaika tarkennettaisiin siten, että veroa ei voitaisi määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika olisi päättynyt.

182 §. Pykälässä säädetään veronkorotuksesta. Pykälän 1 momentin 1 ja 3 kohtaan tehtäisiin verotilimenettelystä johtuvia muutoksia ja pykälään lisättäisiin uusi 5 momentti.

Pykälän 1 momentin 1 kohta kumottaisiin, koska verotilimenettelyssä maksamatta jääneelle arvonlisäverolle ei enää määrättäisi veronkorotusta, vaan sille olisi suoritettava ainoastaan verotililain mukaista viivästyskorkoa. Momentin nykyiseen 2—4 kohtaan sisältyvät säännökset siirtyisivät 1—3 kohdaksi osittain muutettuna.

Verotilimenettelyssä veroilmoituksen oikeassa ajassa antamisen laiminlyönnistä ei pääsääntöisesti määrättäisi veronkorotusta, vaan verotililaissa säädettävä myöhästymismaksu. Myöhästymismaksua määrättäisiin myös ilmoittamatta jääneelle määrälle, kun verovelvollinen antaa määräajassa ilmoituksen, jossa on ilmoitettu vain osa tilitettävästä verosta, mutta antaa myöhemmin oma-aloitteisesti korjausilmoituksen. Veronkorotusta voitaisiin sen sijaan 1—3 kohdan perusteella edelleen määrätä, jos verovelvollinen ei anna ilmoitusta tai täydennä puutteellista tai vaillinaista ilmoitusta kohtuullisessa ajassa. Veronkorotus jäisi siten koskemaan esimerkiksi sellaisia tilanteita, joissa verovirasto olisi ryhtynyt veron määräämistoimiin ennen kuin verovelvollinen on antanut oikeat tiedot veroilmoituksella. Verovelvollinen ei voisi myöskään välttää veronkorotusta antamalla oikeat tiedot veroilmoituksella verotarkas-

tuksen käynnistämisen jälkeen tai saatuaan tiedon aiotusta tarkastuksesta. Veronkorotuksen määrääminen ei kuitenkaan aina edellyttäisi, että verovirasto on ryhtynyt toimiin ennen ilmoituksen antamista, vaan asia ratkais-taisiin tapauskohtaisesti. Jos laiminlyönnistä määrättäisiin veronkorotusta, myöhästymismaksua ei verotililain mukaan määrättäisi. Myöhästymismaksun ja veronkorotuksen rajavedon selkeyttämiseksi pykälän 1 momen-tin 2 kohtaan otettavaa säännöstä muutettaisiin siten, että veronkorotusta voitaisiin määrätä vain, jos verovelvollinen on laiminlyönyt kokonaan veroilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään. Nykyisin säännös koskee yleisesti veroilmoituksen oikeassa ajassa antamista.

Pykälän 2 momentissa oleva viittaus korjattaisiin 1 momentin muutoksia vastaavaksi.

Pykälän 4 momentin sanamuotoa tarkistettaisiin.

Pykälän uuteen 5 momenttiin otettaisiin selkeyden vuoksi viittaus veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä verotililain perusteella määrättävään myöhästymismaksuun.

183 §. Pykälässä säädetään veronlisäyksestä. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, koska verotilimenettelyssä määräajassa maksamatta jääneelle verolle ei olisi suoritettava veronlisäystä vaan verotililaissa säädettyä viivästyskorkoa.

184 §. Pykälän 1 momentissa säädetään verovelvolliselle tiedoksi annettavasta veron, veronlisäyksen tai veronkorotuksen määräämistä koskevasta valituskelpoisesta päätöksestä. Verotilimenettelyssä vero määrättäisiin 176 §:n mukaisesti arvonlisäverolain perusteella ja verovirasto määräisi päätöksen yhteydessä valtiovarainministeriön määräysten mukaisen eräpäivän veron maksamiselle. Momentti ei enää koskisi tilanteita, joissa verovelvollinen on jättänyt ilmoittamansa veron maksamatta, koska verotilimenettelyssä kyseinen vero kannettaisiin verovelvolliselta verotililain perusteella ilman arvonlisäverolain perusteella tehtyä veron maksettavaksi määräämispäätöstä. Veroviraston päätöksen yhteydessä verovelvolliselle ei enää annettaisi tiedoksi verolippua eikä verolle suoritettaisi veronlisäystä, joten viittaus niihin ehdotetaan poistettavaksi momentista.

Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että se koskisi vain verovelvollisen hakemuksen tai sitä vastaavan selvityksen johdosta annettua palautusoikeutta koskevaa myönnteistä tai kielteistä päätöstä. Hakemusmenettelystä säädettaisiin muun muassa 133 c ja 133 n §:ssä, 149 b §:n 4 momentissa sekä 191 b §:n 2 momentissa sekä voimassa olevassa 133 u §:ssä. Verotilimenettelyssä säännös ei nykyisestä poiketen soveltuisi 149 §:ssä eikä 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan veroon. Näissä tilanteissa palautusoikeus syntyisi veroilmoituksen perusteella ilman päätöstä. Jos veroviranomainen ilmoitustiedoista poiketen ei myöntäisi oikeutta palautukseen, kysymys olisi 1 momentissa tarkoitettua veron määräämisestä.

185 §. Pykälässä säädetään Veronsaajien oikeudenvontayksikön vaatimuksesta tehtävästä päätöksestä. Pykälästä poistettaisiin käsite veronlisäys ja sanamuoto yhtenäistettäisiin 184 §:n kanssa. Pykälä soveltuisi myös silloin, kun Veronsaajien oikeudenvontayksikkö katsoo, että verovelvollisella ei olisi oikeutta 149 §:ssä tai 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettuun palautukseen tai oikeutta tehdä 191 §:n 2 momentissa tarkoitettua vähennystä, koska tällöin olisi kysymys veron määräämisestä koskevasta päätöksestä. Sitä ei sovellettaisi tilanteissa, joissa on kysymys verovelvollisen palautusoikeutta koskevasta hakemuksesta, koska hakemuksen johdosta annetaan sekä myönteinen että kielteinen päätös.

187 §. Pykälän mukaan verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytystä. Lisäksi pykälä sisältää määräykset takaisin maksettavalle verolle maksettavasta korosta. Pykälän nykyiset säännökset ehdotetaan kumottavaksi, koska verotilimenettelyssä takaisin maksettava vero kirjattaisiin verotilille hyvitykseksi ja maksettaisiin verovelvolliselle takaisin verotililain säännösten mukaisesti. Verolle maksettaisiin korkoa verotililain mukaisesti.

188 a §. Lakiin lisättäisiin uusi 188 a ja 188 b §, jotka koskisivat lain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettua uuden kuljetusvälineen yhteisöhankeverovelvollista, jota ei merkitä arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Erityissäännökset ovat tarpeen, koska kysei-

set verovelvolliset eivät kuuluisi verotilimenettelyn soveltamisalaan. Pykälään sisältyvät säännökset vastaisivat lakiehdotuksen 133 s §:ään sisältyviä sähköisen kaupan erityisjärjestelmää käyttäviin verovelvollisiin sovellettavia säännöksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan verovirasto ilmoittaisi 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle tämän ilmoittamasta maksamatta jääneestä verosta.

Pykälän 2 momentin mukaan 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovellettaisiin, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausi-eroilmoituksella ilmoitetusta verosta.

Pykälän 3—5 momentissa säädettaisiin veronlisäyksestä. Erityissäännös on tarpeen, koska verotililain viivästyskorkosäännökset eivät koskisi lain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettuja verovelvollisia, vaan heidän viivästyseuraamuksensa määräytyisivät edelleen veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaisesti.

188 b §. Pykälään sisältyisivät säännökset 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle takaisin maksettavasta verosta ja sille maksettavasta korosta, joista säädetään kumottavaksi ehdotetussa 187 §:ssä. Lain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettuille verovelvollisille vero maksettaisiin takaisin edelleen arvonlisäverolain ja veronkantolain perusteella.

Pykälän 1 momentin mukaan takaisin maksettava vero olisi maksettava viivytystä.

Pykälän 2 momentin mukaan takaisinmaksettavalle verolle olisi nykyiseen tapaan maksettava veronkantolain 22 §:ssä tarkoitettu korko. Jotta lain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten korko-oikeus olisi yhdenmukainen verotilimenettelyä soveltavien verovelvollisten korko-oikeuden kanssa, korko laskettaisiin jo veron maksupäivästä lukien eikä nykyiseen tapaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta lukien.

191 §. Pykälään sisältyisi yleinen säännös siitä, miten verovelvollinen oma-aloitteisesti korjaisi veroilmoituksessa olevan virheen. Nykyisen käytännön mukaisesti virhe korjattaisiin pääsääntöisesti antamalla kyseiseltä verokaudelta veroilmoituksen oikaisuilmoitus. Säännös koskisi sekä verovelvollisen

eduksi että vahingoksi tapahtuneiden virheiden korjaamista.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinto antaisi tarkempia määräyksiä veroilmoituksen oikaisuilmoituksessa ilmoitettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

191 a §. Pykälässä säädettäisiin ajasta, jona verovelvollisella olisi velvollisuus oikaista virheellisesti liian pienenä ilmoittamansa suoritettava vero tai liian suurena ilmoittamansa vähennettävä vero. Verovelvollisen olisi suoritettava 191 §:ssä tarkoitettu oikaisu 179 §:ssä säädetyssä määräajassa. Säännös vastaisi nykyistä oikeustilaa.

191 b §. Pykälässä säädetään verovelvollisen virheellisesti liian suurena ilmoittaman suoritettavan veron tai liian pienenä ilmoittaman vähennettävän veron oikaisemisesta oma-aloitteisesti tilikauden aikana ja oikeudesta saada kyseinen määrä palautuksena tilikauden jälkeen.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin liikaa maksettavaksi ilmoitetun veron tai veron, jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, korjaamisesta tilikauden aikana. Nykyjärjestelmässä verovelvollinen voi saada tämän veron määrän hyväkseen tilikauden aikana vain vähentämällä sen seuraavilta kalenterikuukausilta. Verotilimenettelyssä verovelvollisella olisi oikeus saada liikaa maksettavaksi ilmoitettu vero tai vero, jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, palautuksena tilikauden aikana antamalla 1 momentissa tarkoitettu veroilmoituksen oikaisuilmoitus. Palautukseen oikeuttava vero merkittäisiin verotilille hyvitykseksi, joka palautettaisiin verovelvolliselle verotililaissa säädettyjen edellytysten täytyessä. Määrälle maksettaisiin korkoa verotililain mukaisesti. Menettelyn säilyttämiseksi hallinnollisesti yksinkertaisena verovelvollinen voisi kuitenkin nykyiseen tapaan korjata virheen myös vähentämällä kyseisen määrän tilikauden seuraavilta verokausilta. Joltakin tilikauden seuraavalta verokaudelta vähentäminen johtaisi verotilimenettelyssä palautukseen, jos suoritettavien tai vähennettävien verojen korjauksen seurauksena kyseisen verokauden vähennyksiä ei voitaisi tehdä täysimääräisenä. Vähennyksestä määrästä tulisi siten sen verokauden 149 §:ssä tarkoitettua palautukseen oikeuttavaa veroa, jona korjaus on tehty, ja sille maksettaisiin korkoa verotili-

lain säännösten mukaisesti. Säännöksen sanamuotoa muutettaisiin siten, että ”kalenterikuukausi” korvattaisiin ”verokaudella”, jotta säännös soveltuisi myös niihin verovelvollisiin, joiden verokausi olisi neljänneskalenterivuosi.

Pykälän 2 momenttiin sisältyisi nykyistä 191 §:n 2 momenttia vastaava säännös siitä, että verovelvollisella, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua oikaisua tai korjausta, olisi oikeus tilikauden päätyttyä saada liikaa maksettavaksi ilmoitettu vero tai vero, jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, palautuksena hakemuksen tai muun saadun selviytyksen perusteella. Verovirasto tekisi asiasta päätöksen 184 §:n 2 momentin perusteella. Kyseinen määrä palautettaisiin verotilimenettelyn mukaisesti.

Pykälän 3 momenttiin otettaisiin nykyiseen 2 momenttiin sisältyvää määräaikasäännöstä vastaava säännös verotilimenettelyn mukaiseksi tarkistettuna.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin selkeyden vuoksi, että pykälässä tarkoitettu vero palautettaisiin verotilimenettelyn mukaisesti.

Lakiin ei otettaisi nykyistä 191 §:n 3 momenttiin sisältyvää säännöstä yhteisöyhteisöjen tekijän oikeudesta saada palautus tilikauden aikana. Yhteisöyhteisöillä, joka ei ole muusta toiminnasta verovelvollinen, olisi 191 b §:n 1 momentin perusteella oikeus saada liikaa maksettua veroa palautuksena 191 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tilikauden aikana.

192 §. Pykälässä säädetään veroviraston päätöksen oikaisemisesta. Verotilimenettelyssä verovirasto maksaa verovelvolliselle oikaisupäätöksen seurauksena palautettavat veron määrät verotililain säännösten perusteella. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siten nykyisestä poiketen verovelvollisen oikeudesta palautukseen, eikä veroviraston velvollisuudesta maksaa kyseiset määrät verovelvolliselle. Lisäksi pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin muiden ehdotettujen muutosten mukaisesti.

193 §. Pykälän 2 momentissa säädetään valitusajoista. Momenttiin lisättäisiin 162 c §:n 6 momentin mukaista päätöstä koskeva valitusajaksi. Päätöksestä olisi valitettava 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisäännösten mukaisesti.

lautusta koskevaan 149 §:n 4 momenttiin. Momentissa oleva tiedoksianto koskeva säännös tarkistettaisiin.

Pykälän 3 momenttiin tehtäisiin viittauskorjaus.

204 §. Pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin.

205 §. Pykälän 2 momentin mukaan asianomaiselle on maksettava lain 187 §:ssä säädettyin tavoin tuomioistuimen päätöksellä poistettu tai palauttamatta jäänyt vero. Momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että asianomaisella olisi oikeus saada palautuksena liikaa maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka on määrätty palauttamatta jätettäväksi. Verotilimenettelyssä kyseinen vero kirjattaisiin veroviraston päätöksen perusteella verotilille hyvitykseksi ja maksettaisiin verovelvolliselle verotililain säännösten mukaisesti.

206 §. Pykälässä säädetään muun muassa tuomioistuimen päätökseen perustuvalla verolle määrättävästä jälkimaksuajasta ja verolipun antamisesta. Pykälää muutettaisiin siten, että veroviraston ei olisi enää jälkimaksuajan määrävän päätöksen yhteydessä annettava verolippua vaan annettava verovelvolliselle tiedoksi kyseinen päätös. Verotilimenettelyssä päätökseen perustuva vero kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi, joka suoritettaisiin verotililain säännösten mukaisesti. Lisäksi pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin muiden ehdotettujen muutosten mukaisesti.

208 a §. Pykälää muutettaisiin siten, että sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi olisi neljänneskalenterivuosi, tilikautena pidettäisiin kalenterivuotta. Säännöksen tarkoituksena on yksinkertaistaa menettelyä siten, että huojennusta laskettaessa tilikaudelta tilitettävä vero vastaisi kokonaisilta verokausilta tilitettävää veroa, vaikka verovelvollisen kirjanpitolain mukainen tilikausi päättyisi kesken neljänneskalenterivuoden.

218 §. Pykälän 3 momentissa säädetään arvonlisäverorikkomuksesta. Momenttiin lisättäisiin viittaus 162 c §:n 5 momenttiin, jossa säädetään veroilmoituksen antamisajankohdasta silloin, kun verovelvollinen siirtyy 162 c §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kesken pidemmän verokauden lyhyempään verokautteen. Pykälä tulisi sovellettavaksi myös 162 a §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua pidennettyä verokautta soveltavan vero-

velvollisen normaalin ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönteihin.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 2 momentin mukaan lakia sovellettaisiin lain voimaantuloajankohtana ja sen jälkeen alkavilta verokausilta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon. Lakia sovellettaisiin myös siihen poronhoitovuoteen, joka olisi alkanut ennen lain voimaantuloa ja päättyisi lain voimaantulon jälkeen. Näihin verokausiin soveltuisi verotilimenettely kokonaisuudessaan.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 3 momentin mukaan ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon sovellettaisiin edelleen tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädettäisi. Säännös tarkoittaisi käytännössä, että kyseinen vero olisi ilmoitettava lain voimaantulon jälkeenkin nykyiseen tapaan valvontailmoituksella nykyisiä määräaikoja noudattaen. Kyseisiltä verokausilta lain voimaantulon jälkeen määrättävään veroon olisi siten sovellettava jälkiverotusta koskevia säännöksiä sekä nykyistä lain 178 §:ssä säädettyä määräaika, jos verovelvollinen olisi antanut ilmoituksensa määräajassa. Kyseisiä verokausia koskevien ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntien seuraamuksena määrättäisiin nykyiseen tapaan veronkorotusta eikä verotililain mukaista myöhästymismaksua.

Verotilimenettelyä sovellettaisiin kuitenkin rajoitetusti myös ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon. Tätä koskevat säännökset sisältyisivät voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 11—15 momenttiin ja verotililakiin.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 4 momentissa säädettäisiin verovelvollisen maksun kohdentamisoikeuden päättymisestä. Siirtymäkaudella verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamat määrät siirrettäisiin Verohallinnon toimesta verotilijärjestelmän tilille, vaikka vero olisi maksettu nykyisen maksumenettelyn mukaisesti. Tämän ajankohdan

jälkeen suoritettu maksu kirjattaisiin verotilille hyvitykseksi ja voitaisiin käyttää verotililain säännösten mukaisesti myös muiden verotilillä olevien velvoitteiden kuin arvonsäveron suorituksiksi. Momentin mukaan nykyistä 148 §:n 1 ja 2 momenttia ei siten sovellettaisi verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamaan määrään, vaikka verovelvollinen ilmoittaisi maksaneensa veroa ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta. Momentin mukaan nykyistä 148 §:n 3 momenttia ei sovellettaisi veroon, jota koskeva veron määräämispäätös on tehty lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Kyseinen veron määräämispäätös merkittäisiin verotilille velvoitteeksi eikä sille voitaisi enää kohdistaa maksuja nykyistä maksumenettelyä noudattaen.

Verovelvollinen voisi siten oma-aloitteisesti ilmoittaa ja maksaa ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta veroa nykyiseen tapaan 1 päivään maaliskuuta 2010 saakka. Esimerkiksi marras- ja joulukuulta 2009 tilitettävään veroon sovellettaisiin siten pääsääntöisesti nykyisiä säännöksiä.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 5 momentissa säädettäisiin verovelvollisen oikeudesta vähentää nykyisessä 149 §:ssä tarkoitettu määrä, jota ei ole voitu vähentää vuoden 2009 viimeiseltä verokaudelta, lain voimaantulon jälkeen alkavalta verokausilta. Oikeus vähentämiseen koskisi sekä sellaisia verovelvollisia, joiden tilikausi päättyy vasta lain voimaantulon jälkeen, että sellaisia verovelvollisia, joiden tilikausi päättyy vuoden 2009 lopussa. Vähentämismenettelyä käyttäen verovelvollinen voisi saada kyseisen määrän palautuksena tammikuulta 2010 annettavan veroilmoituksen perusteella verotilimenettelyn mukaisesti. Verovelvollinen voisi saada kyseisen veron palautuksena myös hakemusmenettelyä noudattaen nykyisen 149 §:n 1 momentin perusteella, jos verovelvollisen tilikausi päättyy vuoden 2009 lopussa, tai 149 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuna ennakkopalautuksena. Tällöin veroa ei voitaisi vähentää lain voimaantullessa alkavalta verokaudelta. Vähennyksiä koskisi myös veroa, jonka verovelvollinen saisi palautuksena

voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 6 momentin perusteella.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 6 momentissa säädettäisiin sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu lain voimaantullessa kalenterivuodeksi tai neljänneskalenterivuodeksi, oikeudesta saada lain voimaantulon yhteydessä palautuksena nykyisessä 149 §:ssä tarkoitettu määrä, jota ei ole voitu vähentää vuoden 2009 viimeiseltä verokaudelta. Säännös on tarpeen, jotta sellaiset verovelvolliset, joiden kirjanpitolain mukainen tilikausi on kalenterivuodesta poikkeava, voisivat saada momentissa tarkoitettua verokaudelta vähentämättä jääneen määrän hyväkseen jo aikaisemmin kuin lain voimaantullessa alkavalta neljänneskalenterivuodelta tai kalenterivuodelta annettavan veroilmoituksen yhteydessä.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 7 momentin mukaan lain 149 b—149 d §:ää sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvään tilikauteen. Jos verovelvollisen tilikausi päättyisi lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, alarajahuojennukseen sovellettaisiin siten uutta menettelyä, ja huojennuksena palautettavaan määrään sovellettaisiin verotilimenettelyä kokonaisuudessaan. Jos verovelvollisen tilikausi päättyisi vuoden 2009 lopussa, huojennus maksettaisiin nykyiseen tapaan kalenterikuukausimenettelyssä olevalle verovelvolliselle hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella ja vastaavasti kalenterivuosisenettelyssä oleva verovelvollinen ilmoittaisi huojennuksen nykyiseen tapaan veroilmoituksella ja vähentäisi huojennuksen kalenterivuodelta tilitettävästä verosta. Huojennuksena palautettava määrä kirjattaisiin verotililain perusteella verotilille hyvitykseksi ja sille maksettaisiin verotililain mukaista hyvityskorkoa kirjaamisesta lukien. Huojennuksena palautettavalle määrälle ei tulisi maksettavaksi korkoa ajalta ennen verotilille kirjaamista.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 8 momentissa säädettäisiin sellaisen verovelvollisen oikeudesta alarajahuojennukseen, jonka verokausi muuttuisi lain voimaantullessa kalenterikuukaudesta neljänneskalenterivuodeksi tai kalenterivuodeksi. Verovelvollisen tilikautena pidettäisiin tällöin lain voimaantulosta lukien lain 208 a §:n perusteella kalen-

terivuotta. Verovelvollisella, jonka kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava, olisi oikeus lain voimaantullessa saada alarajahuojennus lain voimaantuloa edeltäneeltä kyseiseltä tilikauden osuudelta tilitettävästä verosta. Huojennukseen sovellettaisiin soveltuvin osin tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä siten, että tilikautena pidettäisiin lain voimaantuloa edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia. Sovellettavaksi tulisi esimerkiksi lain 149 a §:n 3 momentti ja sen perusteella 3 §:n 3 momentin laskusääntö. Huojennus maksettaisiin hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Huojennuksena palautettava määrä kirjattaisiin kuitenkin verotililain perusteella verotilille hyvitykseksi ja maksettaisiin verovelvolliselle verotililain eikä arvonlisäverolain perusteella. Huojennukselle maksettaisiin verotililain mukaista hyvityskorkoa verotilille kirjaamisesta lukien.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 9 momentissa säädettäisiin sellaisen alkutuottajan tai taide-esineen tekijän oikeudesta alarajahuojennukseen, jonka verokausi muuttuisi voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 10 momentin perusteella lain voimaantullessa kalenterivuodesta kalenterikuukaudeksi. Verovelvollisen tilikautena ei enää lain 208 a §:n perusteella pidettäisi kalenterivuotta. Verovelvollisella, jonka kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava, olisi oikeus saada alarajahuojennus siltä kyseisen tilikauden osuudelta tilitettävästä verosta, joka alkaisi lain voimaantullessa. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa verovelvollisen tilikautena pidettäisiin lain voimaantulon jälkeisiä kyseiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia. Huojennusta laskettaessa sovellettaisiin lain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettua laskusääntöä. Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 7 momentin mukaisesti huojennukseen sovellettaisiin uusia arvonlisäverolain säännöksiä ja verotilimenettelyä.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 10 momentissa säädettäisiin sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on 162 a §:n 2, 3 tai 4 momentissa tarkoitettu verokausi, oikeudesta valita verokausi lain voimaantulon yhteydessä. Verovelvollisen verokautena pi-

dettäisiin lain voimaantulosta lukien 162 a §:n 2—4 momentissa säädettyjen pääsääntöjen mukaisia verokausia. Verovelvolliset siirrettäisiin veroviraston toimesta kyseisiin verokausiin verovelvollisille ennen lain voimaantuloa toimitettujen kyselyjen perusteella. Verovelvollinen voisi kuitenkin valita 162 a §:n 2, 3 tai 4 momentin mukaan määräytyvää verokautta lyhyemmän verokauden kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta edellä mainittuun kyselyyn antamansa vastauksen tai tekemänsä erillisen hakemuksen perusteella.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 11 momentissa säädettäisiin selkeyden vuoksi menettelystä, jota noudatettaisiin silloin, kun verovelvollinen antaisi 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskevan veroilmoituksen ja maksaisi veron. Verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta jälkeen veron suorituksesi maksamaa määrä ei enää voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 4 momentin mukaan kohdistettaisi sille verokaudelle, jolta verovelvollinen ilmoittaisi sen maksaneensa. Tällöin vero määrättäisiin siirtymävaiheessa verovelvollisen maksettavaksi tämän lain voimaantullessa voimassa olleiden säännösten perusteella samalla tavalla kuin tilanteessa, jossa verovelvollinen ei olisi maksanut ilmoittamaansa veroa lainkaan. Verovelvollisen ilmoittama vero kirjattaisiin päätöksen perusteella verotilille velvoitteeksi ja tulisi suoritettua verotilimenettelyn mukaisesti. Verolle maksettaisiin veronlisäystä voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 13 momentin mukaan.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 12 momentissa säädettäisiin ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavan veron maksamisen laiminlyönnin johdosta määrättävästä veronkorotuksesta. Veronkorotusta ei määrättäisi maksulaiminlyönnin seurauksena verolle, joka määrättäisiin maksettavaksi lain voimaantulon jälkeen, koska verovelvollinen ei voisi kohdentaa maksamaansa määrää kyseiselle verotilille kirjattavalle verolle.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 13 momentissa säädettäisiin veronlisäyksestä, joka olisi maksettava ennen lain voimaan-

tuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavalle verolle silloin, kun vero määrättäisiin verovelvollisen maksettavaksi tämän lain voimaantultua. Nykyisestä 183 §:n 3 momentista poiketen veronlisäystä laskettaisiin vuoden 2009 loppuun saakka. Kyseinen veron määräämispäätös kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi ja verolle maksettaisiin verotililain voimaantulosta lukien verotililain mukaista viivästyskorkoa, jonka laskentatapa olisi verovelvolliselle jonkin verran edullisempi. Myös veronlisäys kirjattaisiin verotilille velvoitteeksi, mutta sille ei olisi maksettava viivästyskorkoa. Momentti koskisi kaikkia lain voimaantulon jälkeen tehtyjä veron määräämispäätöksiä. Jos kysymyksessä olisi marras- tai joulukuulta 2009 tai kalenterivuodelta 2009 maksettava vero, veronlisäystä ei tulisi maksettavaksi.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 14 momentissa säädettäisiin takaisin maksettavalle verolle maksettavasta korosta silloin, kun ennen lain voimaan tuloa päättyneeltä verokaudelta takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehtäisiin lain voimaantultua. Kyseinen vero merkittäisiin verotilille hyvityksenä. Momentti koskisi esimerkiksi 149 §:n 1 momentissa tai 191 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella verovelvolliselle takaisin maksettavaa veroa. Takaisin maksettavalle verolle maksettaisiin korkoa arvonnäverolain perusteella päätöksen tekopäivään saakka ja sen jälkeen verotililain mukaan hyvityskorkoa. Sääntely ei vaikuttaisi merkittävästi verovelvollisen saamaan korkoon, koska lain 187 §:ssä tarkoitetun koron ja hyvityskoron korkokanta olisi yhtä suuri. Verovelvollinen saisi kuitenkin eräissä tilanteissa hyväkseen enemmän korkoa kuin nykyjärjestelmässä, koska hyvityskorkoa alettaisiin maksaa päätöksentekopäivästä lukien eikä vasta kahden kuukauden kuluttua tilikauden päättymisestä. Lisäksi korkoa tulisi verotililain perusteella maksettavaksi myös arvonnäverolain perusteella maksetulle korolle.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 15 momentissa säädettäisiin verovelvollisen mahdollisuudesta soveltaa nykyistä 191 §:n 1 momentissa säädettyä korjausmenettelyä siirtymävaiheessa. Momentin mukaan verovelvollinen voisi vähentää ennen lain voi-

maantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta liikaa ilmoittamansa veron tilikauden aikana lain voimaantulon jälkeen alkavalta verokaudelta. Korjausmahdollisuus koskisi siten siihen tilikauteen kuuluvalta kalenterikuukaudelta liikaa ilmoitettua veroa, joka päättyisi lain voimaantulon jälkeen. Jos verovelvollisen kirjanpitolain mukainen tilikausi olisi kalenterivuodesta poikkeava ja tilikausi muuttuisi lain voimaantullessa kirjanpitolain mukaisesta tilikaudesta 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, korjaus voitaisiin tehdä lain voimaantulosta lukien sovellettavan tilikauden aikana. Jos verovelvollinen huomaisi virheen vasta tilikauden päätyttyä, verovelvollisella olisi oikeus saada liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero nykyisen 191 §:n 2 momentin perusteella hakemukselta palautuksena. Palautettava määrä ja sille päätöksentekopäivään saakka maksettava korko kirjattaisiin verotilille hyvitykseksi.

1.3 Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta

5 §. Pykälässä säädetään kalenterikuukaudelta lasketun veron suorittamisesta. Verotilimenettelyssä vero olisi suoritettava kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililaissa tarkoitettuna yleisenä eräpäivänä. Maksuajankohta aikaistuisi nykyisestä 13 päivää.

6 §. Pykälässä säädetään kalenterikuukaudelta maksettavan veron ilmoittamisajankohdasta. Verotilimenettelyssä vero olisi ilmoitettava verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana kausiveroilmoituksella. Sähköisen ilmoituksen antamisajankohta aikaistuisi nykyisestä 13 päivää ja paperimuotoisen ilmoituksen antamisajankohta 18 päivää. Kuukausi-ilmoituksen käsite muutettaisiin veroilmoitukseksi. Pykälästä poistettaisiin pyhäpäiviä ja niihin verrattavia päiviä koskeva säännös, koska vastaava säännös sisältyisi verotililakiin.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Voimaantulo- ja siirtymäsäännös vastaisi arvonnäverolain voimaantulo- ja siirtymäsäännöstä. Säännöksen 3 momentin perusteella ennen lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan ve-

roon tulisi sovellettavaksi soveltuvin osin arvonlisäverolakia koskevan lakiehdotuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännös.

1.4 Verontilityslaki

3 §. Kertymisjakso ja tilitysajankohta. Pykälän 1 momenttiin otettaisiin säännökset verotilimenettelyn piiriin kuuluvien verojen kertymisjaksosta ja jakson aikana kertyneiden määrien ja verovelvolliselle palautettujen määrien tilitysajankohdasta. Kertymisjakso alkaisi kalenterikuukauden 18 päivänä ja päättyisi seuraavan kuukauden 17 päivänä. Viimeksi mainittuun päivään mennessä verojen suorituksiksi verovelvollisten verotileillä käytetyt määrät tilitettäisiin veronsaajille saman kuukauden loppuun mennessä. Vastavasti kertymisjakson aikana verotilille verovelvollisen hyväksi kirjatut veronpalautukset vähennettäisiin veronsaajien tilityksestä kertymisjakson päättymiskuukautena.

Pykälän 2 momentti sisältäisi nykyiset 3 §:n 3 ja 4 momentin säännökset kiinteistöveron kertymisjaksosta sekä tilitys- ja maksuajankohdista.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin muiden kuin verotilimenettelyn piiriin kuuluvien verojen kertymisjaksosta ja tilitysajankohdasta. Säännös vastaa asiasisällöltään nykyistä 1 momenttia.

Pykälän 4 momentti sisältäisi valtuutus-säännöksen, jonka nojalla maksuajankohdasta säädettäisiin valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §. Jako-osuudet ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakkoperintävaiheessa. Pykälään lisättäisiin säännökset työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, johon takuutilitysmenettely perustuisi. Muutoin säännökset vastaisivat nykyistä lakia.

Valtiovarainministeriön asetuksella vahvistettaisiin vuosittain kuukausikohtaisesti ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen vähimmäismäärät siten, että ne mahdollisimman tarkoin vastaisivat koko vuoden aikana oma-aloitteisesti maksettavien ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen verovuosi-kohtaista määrää. Käytännössä vähimmäismäärää vahvistettaessa otettaisiin huomioon edeltävän vuoden kertymän lisäksi muun ohessa muutokset vero-

perusteisiin, palkkojen vuosittainen nousu samoin kuin ennakoitu taloudellisten suhdanteiden ja työllisyysasteen kehitys.

Pykälän 2 ja 3 momentti sisältävät säännökset, joita sovellettaisiin jako-osuuksien vähimmäismäärää vahvistettaessa ja tarkistettaessa.

5 a §. Takuutilitys. Takuutilitysmenettelyä sovellettaisiin sellaiselta kertymisjaksolta tehtävässä tilityksessä, jolta verovelvollisten antamien kausiveroilmoitusten perusteella työnantajasuoritusten maksuiksi verotilimenettelyssä käytetyt määrät ovat vähemmän kuin 90 prosenttia kertymisjaksoa vastaavan palkanmaksukuukauden vahvistetusta työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä.

Takuutilitys voisi kuitenkin olla enintään verotileille maksettujen, mutta tunnistetietojen puutteellisuuden vuoksi verotileille kohdentamatta olevien maksujen ja verovelvollisten verotileillä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärä.

Takuutilitys oikaistaisiin 2 momentin mukaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä siten, että veronsaajien osuudet vastaisivat kohdekaudelta tehtyjen kausiveroilmoitusten mukaista todellista kertymää. Jos todellinen määrä on suurempi kuin takuutilityksen perusteena käytetty vähimmäismäärä, veronsaajille tilitettäisiin puuttuva osuus. Jos todellinen määrä puolestaan alittaisi takuutilityksen perusteena käytetyn vähimmäismäärän, erotus vähennettäisiin seuraavasta tilityksen määrästä.

Esityksessä ehdotetaan valtuutussäännöstä sekä valtiovarainministeriölle että Verohallinnolle. Valtiovarainministeriön asetuksella säädettäisiin tarkemmin takuutilityksen soveltamisesta. Verohallinto antaisi määräyksiä menettelystä ja tilitysten oikaisemisesta takuutilityksen jälkeen.

1.5 Ennakkoperintälaki

12 §. Pidätetyn määrän maksaminen. Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin verotilimenettelyyn siirtymisestä aiheutuvat muutokset ennakonpidätysten maksuaikaan. Maksupäivänä olisi verotililain mukainen eräpäivä, eli kuukauden 12 päivä ennakkoperintäasetuksen (1124/1996) 31 §:n mukaisen kalenterikuukauden 10 päivän sijasta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin 32 §:ssä tarkoitetun pidennetyn ilmoitus- ja maksujakson piiriin kuuluvan työntäjän tai muun suorituksen maksajan maksuajasta. Tällaisen pidätysvelvollisen olisi suoritettava pidätetyt määrät jakson viimeistä kuukautta seuraavan toisen kuukauden verotililaissa tarkoitettuna eräpäivänä. Menettelyn piiriin kuuluvien suoritusten maksajien ennakonpidätysten maksuajankohta olisi sama kuin arvonlisäveron maksuajaksi pidennetyn ilmoitus- ja maksujakson piiriin kuuluvilla arvonlisäverovelvollisilla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin ajankohdasta, jolloin pidätetyt määrät 33 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa olisi maksettava. Ilmoitusjakson muuttuessa lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson ennakonpidätykset muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta olisi maksettava samana ajankohdana kuin arvonlisävero olisi arvonlisäverolain mukaan maksettava vastaavassa tilanteessa.

Pykälän 4 momentin nojalla kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos suorittaisivat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään veronsaajille tilitettävistä määristä pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena. Säännös vastaa nykyistä menettelyä.

Pykälässä oleva nykyinen säännös, jonka mukaan asianomainen ministeriö voi myöntää lykkäystä pidätysten maksamiseen, kumottaisiin tarpeettomana. Maksamisesta sekä viivästyseuraamusten perimättä jättämisestä ja huojentamisesta säädettäisiin verotililaissa.

21 §. Liikaa ilmoitettu ennakonpidätys. Verotilimenettelyssä liikaa ilmoitetun ja maksetun ennakonpidätyksen vähentäminen ja palauttaminen perustuisi ilmoitustietojen korjaamiseen. Vaihtoehtoisesti liikaa maksetun määrän voisi nykyiseen tapaan vähentää samalta kalenterivuodelta maksettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

32 §. Kausiveroilmoitus. Verotilimenettelyssä tiedot pidätetyistä määristä ilmoitettaisiin kausiveroilmoituksella, minkä vuoksi nykyisestä valvontailmoitusmenettelystä luovuttaisiin. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kausiveroilmoituksen antamisvelvollisuudesta ja siinä noudatettavasta verotililain mukaisesta menettelystä. Nykyisestä poiketen myös satunnaisesti palkkaa maksavan

työnantajan olisi ilmoitettava työnantajasuoritukset kausiveroilmoituksella, koska verotilimenettelyssä ei maksun yhteydessä enää voi ilmoittaa, mitä veroja maksaa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin ilmoituksen antamisajankohdasta, josta valvontailmoituksen osalta nyt säädetään 1 momentissa. Kausiveroilmoitus annettaisiin pidätyksen toimittamista seuraavan kuukauden 7 päivänä ja sähköinen ilmoitus edellä mainitun kuukauden 12 päivänä, mikä vastaisi verotililaissa säädettyä menettelyä.

Pykälän 3 momenttiin sisältyisi merityötuloa maksavaa työnantajaa koskeva säännös. Merityöntäjän olisi 2 momentista poiketen annettava kausiveroilmoitus vasta pidätyksen toimittamista seuraavana toisena kuukautena. Koska merityöntäjien kuukautta pidempi ilmoitusaika vaatii Verohallinnossa erityisjärjestelyjä, olisi merityötuloa koskeva kausiveroilmoitus annettava sähköisesti. Ilmoitus olisi siten annettava viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavan toisen kuukauden 12 päivänä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin ennakonpidätysten pidennetystä ilmoitus- ja maksujaksosta. Momentin 1 kohdan mukaan säännöllisesti palkkaa maksavien työnantajien rekisteriin merkityn työnantajan ilmoitusjakso olisi kalenterivuoden neljännes, jos työnantajan kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto kalenterivuodelta on enintään 50 000 euroa. Heidän tulisi antaa kausiveroilmoituksensa viimeistään ilmoitusjaksoa seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:n mukaisesti. Vastaava pidempää ilmoitusjaksoa koskeva säännös sisältyisi myös arvonlisäverolakiin.

Menettelyä sovellettaisiin 4 momentin 2 kohdan mukaisesti myös sellaiseen suorituksen maksajaan, jota ei ole merkitty säännöllisesti palkkoja maksavien työnantajien rekisteriin, jos hän on oikeutettu vastaavaan pidennettyyn ilmoitusjaksoon arvonlisäverovelvollisena. Säännöksellä varmistettaisiin se, että pienyrityksille tarkoitettu pidennetty ilmoitus- ja maksujakso koskisi yrityksen kaikkia oma-aloitteisesti ilmoitettavia ja maksettavia veroja. Jos satunnaisesti palkkoja maksava työnantaja sen sijaan ei olisi ar-

vonlisäverovelvollinen, kuuluisi hän työnantajasuoritusten osalta kuukausimenettelyyn.

Siirtymisestä normaalista kuukausimenettelystä pidennettyyn ilmoitusjaksoon ja pidentystä ilmoitusjaksosta kuukausimenettelyyn säädettäisiin 33 §:ssä.

Pykälän 5 momenttiin sisältyisi nykyistä 3 momenttia vastaava säännös, joka koskee säännöllisesti palkkoja maksavaksi työnantajaksi rekisteröidyn ilmoittamisvelvollisuutta silloin, kun palkkoja ei ole maksettu. Ilmoituksen voisi tehdä etukäteen enintään kuudelta kuukaudelta.

Pykälän 6 momentin mukaan 4 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidettäisiin sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta ilmoitusjaksosta olisi kysymys. Vastaava säännös sisältyisi arvonlisäverolakiin.

Pykälässä oleva nykyinen säännös ilmoittamisajankohdan säätämisestä asetuksella poistettaisiin tarpeettomana.

33 §. Ilmoitusjakson muutokset. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin pidemmässä ilmoitusjaksossa olevan suorituksen maksajan velvollisuudesta ilmoittaa verovirastolle viipymättä sellaisista toiminnassaan tapahtuneista muutoksista, jotka vaikuttavat hänen ilmoitusjakoonsa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tilanteista, joissa verovelvollinen antaa kuluva kalenterivuotta koskevan ilmoituksen siitä, että pidemmän ilmoitusjakson edellytykset eivät enää täyty. Tällöin ilmoitusjaksona pidettäisiin kalenterikuukautta sen kalenterikuukauden alusta, jonka aikana 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu. Verohallinto voisi määrätä edellytyksistä, joilla verovirasto voisi yksittäistapauksessa päättää, että toimet toteutetaan tätä myöhemmästä ajankohdasta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tilanteesta, jossa muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla havaitaan, että suorituksen maksajan liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on ollut niin suuri, ettei hän ole ollut oikeutettu pidempään ilmoitusjaksoon, tai edellytykset eivät muutoin täyty. Suorituksen maksaja, joka on ollut kolmen kuukauden ilmoitusmenettelyssä, siirrettäisiin tällöin takautuvasti kuukausittaiseen ilmoitusmenettelyyn. Verohallinto määräisi, millä edellytyksillä siirtäminen voitaisiin jättää tekemättä.

Pykälän 4 momentin mukaan verovirasto voisi myös erityisestä syystä siirtää suorituksen maksajan kuukausittaiseen ilmoitusjaksoon. Tämä tulisi kyseeseen silloin, kun suorituksen maksaja olennaisesti laiminlyö tai jos hänen voitaisiin tämän lain 26 §:n 3 momentissa mainituilla perusteilla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän kyseisen pykälän 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, kuten esimerkiksi ilmoitus- ja maksuvelvollisuutensa. Myös toimintaa aloittavalta yritykseltä voitaisiin samalla perusteella evätä oikeus pidennettyyn ilmoitusjaksoon.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin kausiveroilmoituksesta, joka olisi annettava lyhyempään ilmoitusjaksoon siirtymistä edeltävältä ilmoitusjakson osalta silloin, kun ilmoitusjakso muuttuu lyhyemmäksi kesken pidemmän jakson 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus olisi annettava viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana. Veroviraston määräys tulisi kysymykseen silloin, kun verovirasto olisi 2 momentin mukaan määrännyt, että kuluva kalenterivuotta koskevat toimet toteutetaan pääsäännön mukaista ajankohtaa myöhemmästä ajankohdasta lukien. Veroviraston olisi 6 momentin mukaan tehtävä 4 momentissa tarkoitettua siirtämisestä päätös ja 3 momentissa tarkoitettua siirtämisestä pyynnöstä päätös, joista olisi lain 48 §:n mukaan oikeus valittaa.

33 a §. Ilmoitusjakson valinta-oikeus. Pykälän 1 momentin mukaan pidemmässä ilmoitusjaksossa oleva suorituksen maksaja voisi halutessaan siirtyä normaaliin kuukausittaiseen ilmoitusjaksoon. Momentin mukaan myös suorituksen maksaja, joka olisi käyttänyt valinta-oikeuttaan, voisi siirtyä toiseen ilmoitusjaksoon.

Hallinnollisista syistä edellytyksenä siirtämiselle olisi 2 momentin mukaan kuitenkin se, että suorituksen maksaja on ollut valitsemassaan menettelyssä vähintään kolme perättäistä kalenterivuotta. Pykälän 3 momentin mukaan ilmoitusjakson muuttamista koskeva hakemus olisi tehtävä viimeistään muutosta

edeltävän kalenterivuoden syyskuun loppuun mennessä.

33 b §. *Verotilijärjestelmän yhdenmukainen ilmoitusjakso.* Pykälässä säädettäisiin verotilimenettelyyn kuuluvien eri verolajeihin sovellettavien ilmoitusjaksojen yhteensovittamisesta. Jos suorituksen maksaja olisi arvonlisäverovelvollinen ja hänen arvonlisävero koskeva ilmoitusjaksonsa olisi kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, sovellettaisiin samaa ilmoitusjaksoa myös niihin verotilimenettelyn piiriin kuuluviin veroihin, joihin sovelletaan tämän lain mukaista ilmoittamismenettelyä. Jos suorituksen maksaja soveltaisi arvonlisäverotuksessa 162 a §:n 3 momentissa tarkoitettua kalenterivuositilintä, tämän lain nojalla ilmoitettavien verojen ilmoitusjakso olisi neljänneskalenterivuosi. Säännös koskisi myös tilannetta, jossa verovirasto 33 §:n 4 momentin tai sitä vastaavan säännöksen nojalla siirtäisi suorituksen maksajan kalenterikuukausimenettelyyn.

Pykälän 2 momentin mukaan arvonlisäverolain 162 a §:n 4 momentissa tarkoitettu alkutuottajan tai taide-esineen tekijän ilmoitusjakso ei riippuisi arvonlisäverotuksessa sovellettavasta verokaudesta.

38 §. *Maksuunpano.* Maksuunpanoa koskevan nykyisen säännöksen mukaan veroviraston on maksuunpantava pidättämättä tai maksamatta jätetyt määrät. Verotilimenettelyssä maksuunpano maksulaiminlyönnin perusteella ei enää tulisi kysymykseen, vaan kausiveroilmoituksella ilmoitettu määrä kirjattaisiin verotilille. Jos verotilin hyvitykset eivät riitä velvoitteen suoritukseksi, verotilin kuukausitasmäytyksen yhteydessä suorittamatta olevasta määrästä ilmoitettaisiin verovelvolliselle. Ilmoitukseen merkitty suorittamatta jäänyt vero olisi verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain tarkoittamalla tavalla suoraan ulosottokelpoinen ilman varsinaista määräämis- tai maksuunpanovaihetta.

Pykälässä säädetty maksuunpanomenettely olisi edelleen tarpeen tilanteissa, joissa ennakonpidätysvelvollisuus on laiminlyöty. Pykälää muutettaisiin siten, että siitä poistettaisiin maksulaiminlyönti maksuunpanon perusteena. Samalla tehtäisiin eräitä sanonnallisia tarkistuksia.

39 §. *Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen.* Toimittamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää kokonaan tai osittain maksuunpanematta. Samoin maksuunpano voidaan poistaa viran puolesta. Maksuvelvollisuuden tai maksuunpanon poistamisen tai alentamisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa.

Palautuskorkoa ja veronlisäystä koskevat säännökset muuttuisivat verotilimenettelyssä, ja korkoseuraamuksista säädettäisiin verotililaissa. Tämän vuoksi palautettavalle määrälle maksettavaa korkoa koskeva 6 momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

Pykälän 7 momentin mukaan maksuvelvollisuutta ei eräissä tapauksissa poisteta. Momenttia muutettaisiin siten, että viittaus lain 43 §:n veronlisäystä koskevaan pykälään poistettaisiin ja säännöksen lisättäisiin viittaus verotililain 32 §:ään.

41 §. *Arviomaksuunpano.* Verotilimenettelyssä tarve maksuunpanon toimittamiseen arvioimalla koskisi vain tilannetta, jossa ilmoitusta ei ole annettu tai se on annettu virheellisenä. Tämän vuoksi pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että maksuunpanoa ei toimitettaisi ennakonpidätysten maksulaiminlyönnin vaan ainoastaan ilmoittamisen laiminlyönnin perusteella.

Pykälän 2 momentissa oleva maininta lääninverovirastosta korjattaisiin verovirastoksi.

42 §. *Arviomaksuunpanon oikaiseminen.* Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeensä selvityksen ennakonpidätysten maksuunpantua määrää suuremmasta määrästä, puuttuva määrä maksuunpannaan pykälän 1 momentin mukaisesti veronlisäyksineen ja veronkorotuksineen. Koska verotilimenettelyssä ei enää määrättäisi veronlisäystä, momentista poistettaisiin maininta veronlisäyksestä.

Pykälän 4 momentti ehdotetaan kumottavaksi, koska mahdollinen palautuskorko määräytyisi verotililain säännösten perusteella.

43 §. *Veronlisäys.* Verotilimenettelyssä maksamatta olevalle verolle ei enää määrättäisi veronlisäystä, minkä vuoksi pykälä ehdotetaan kumottavaksi.

44 §. *Veronkorotus.* Veronkorotus määrätään nykyisin pykälän 1 momentin 1—3 kohdissa tarkoitettujen ennakonpidätyksen

toimittamiseen, maksamiseen tai ilmoittamiseen liittyvien laiminlyöntien perusteella.

Verotilimenettelyssä verovelvollinen ei enää maksaisi erikseen ennakonpidätystä, vaan kausiveroilmoituksella ilmoitettujen verojen yhteissumman. Maksamatta jääneelle määrälle tulisi määrättäväksi vain viivästyskorko nykyisen veronkorotuksen ja veronlisäyksen sijaan. Myöskään ilmoituksen myöhästyessä ei määrättäisi normaalisti veronkorotusta vaan verotililaissa säädetty myöhästymismaksu.

Pykälän 1 momentin 1 kohtaa muutettaisiin siten, että korotusta ei enää määrättäisi momentin nykyisen 1 kohdan tarkoittamien maksamiseen liittyvien laiminlyöntien perusteella.

Momentin 2 ja 4 kohta säilyisivät ennallaan. Myöhästymismaksun ja veronkorotuksen rajanvedon selkeyttämiseksi momentin 3 kohtaa muutettaisiin siten, että veronkorotusta voitaisiin määrätä vain, jos ilmoitusta ei anneta lainkaan tai jos ilmoitus annetaan olennaisesti liian myöhään. Säännös vastaisi arvonlisäverolain veronkorotusta koskevaa säännöstä.

Pykälän 4 momentissa mainittu valvontailmoitus korvattaisiin kausiveroilmoituksella.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa viitattaisiin selkeyden vuoksi ilmoituksen myöhästymisen takia verotililain nojalla määrättävään myöhästymismaksuun.

48 §. *Oikaisuvaatimus verovirastolle.* Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus 33 §:ssä tarkoitettuun lyhyempään ilmoitusjaksoon siirtämistä koskevaan päätökseen.

50 §. *Muutoksenhaku-aika ja erät muut valitusta koskevat määräykset.* Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin viittaus 33 §:ssä tarkoitettuun lyhyempään ilmoitusjaksoon siirtämistä koskevaan päätökseen. Pidätysvelvollisen valitus-aika olisi 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010. Säännöksen 2 momenttiin sisältyvän pääsäännön mukaan lakia sovellettaisiin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitet-

tavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakkopidätykseen.

Säännöksen 3—8 momentteihin sisältyisivät arvonlisäveroa koskevan lakiehdotuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännöstä vastaavat säännökset. Säännöksen 3 momentti vastaisi kyseisen voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 3 momenttia ja 4—8 momentit 10—14 momentteja.

1.6 Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta

10 §. Pykälän 3 momentista poistettaisiin viittaus veronlisäykseen ja se korvattaisiin viittauksella verotililaissa säädettyyn viivästyskorkoon.

13 §. Pykälässä säädetään aiheettomasti tai liikaa suoritettun sosiaaliturvamaksun palauttamisesta esimerkiksi silloin, kun työnantaja on saanut maksamansa palkan perusteella sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla päivärahaetuutta. Sekä säännöllisesti että satunnaisesti palkkoja maksava työntekijä voisi ottaa palautettavan määrän huomioon kausiveroilmoituksellaan pienentämällä myöhemmin suoritettavaa sosiaaliturvamaksujen määrää. Pykälän 4 momenttiin tehtäisiin tätä koskeva muutos.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Säännöksen 1—3 momentit vastaisivat ennakkoperintälakia koskevan lakiehdotuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännöksen 1—3 momentteja ja 4 momentti mainitun siirtymäsäännöksen 7 momenttia. Säännöksen 3 momentin perusteella ennen lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun tulisi sovellettavaksi soveltuvin osin ennakkoperintälakia koskevan lakiehdotuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännös.

1.7 Laki korkotulon lähdeverosta

7 §. *Veron suorittaminen.* Veron suorittamisaikaa koskevaa säännöstä muutettaisiin siten, että vero olisi suoritettava koronmaksua seuraavan kuukauden 10 päivän sijasta saman kuukauden verotililain 11 §:ssä tarkoitettuna yleisenä eräpäivänä, eli kuukauden 12

päivänä. Pykälästä poistettaisiin säännökset veron maksupaikasta, josta säädettäisiin verotililaissa.

14 §. Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen. Pykälän 2 momentissa säädetään liikaa maksetun lähdeveron vähentämisestä myöhemmin kalenterivuoden aikana suoritettavasta verosta ja hakemusmenettelystä. Momenttia muutettaisiin verotilimenettelyn piiriin kuuluvia veroja koskeviin muihin lakeihin ehdotettujen muutosten mukaisesti siten, että virheen voisi vähentämisen tai hakemuksen sijasta korjata antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Liikaa ilmoitetun lähdeveron oikaisuilmoitus olisi tehtävä viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin veroa oli ilmoitettu liikaa. Liikaa maksetut määrät puolestaan käytettäisiin verotililain mukaisesti muiden veloitteiden suoritukseksi tai palautettaisiin, jos aiheeton maksu on katsottu tehdyn erehdyksessä.

16 §. Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset. Lain 16 §:ssä säädetään lähdeveron kannosta ja viivästysseuraamuksista. Pykälän 1 momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana. Lähdevero kannettaisiin ja korot laskettaisiin verotililain nojalla. Pykälän 2 momentissa olevaa säännöstä muutettaisiin siten, että siitä poistettaisiin maininta koronmaksajasta, koska viivästysseuraamukset määrättäisiin veronlisäyksestä ja viivekoroista annetun lain perusteella vain koronsajalle maksuunpantuun lähdeveroon.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Säännökset vastaisivat ennakkoperintälakia koskevan lakiehdotuksen vastaavia säännöksiä. Säännöksen 3 momentin perusteella ennen lain voimaantuloa korkotulosta perittyyn veroon tulisi sovellettavaksi soveltuvin osin ennakkoperintälakia koskevan lakiehdotuksen voimaantulo- ja siirtymäsäännös.

1.8 Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta

11 §. Pykälän 1 momentista poistettaisiin veronlisäyksen määräämistä koskeva säännös. Viivästysseuraamuksena tulisi maksettavaksi verotililain mukaista viivästyskorkoa.

1.9 Arpajaisverolaki

8 §. Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus. Pykälän 1 momentista poistettaisiin viittaukset maksamisen yhteydessä tilillepanokortilla ilmoitettaviin tietoihin, jotka verotilimenettelyssä annettaisiin kausiveroilmoituksella. Momenttiin otettaisiin säännös veron maksuajankohdasta, josta nyt säädetään 2 momentissa. Nykyinen 2 momentti kumottaisiin tarpeettomana. Maksuaika olisi kaikkien arpajaisten osalta sama ja piteneisi muiden kuin tavara-arpajaisten osalta 12 päivällä sekä lyhenisi tavara-arpajaisten osalta noin 20 päivällä nykyisestä.

9 §. Veron oikaisu. Nykyisin 1 momentissa oleva säännös aiheettomasti tai liikaa suoritetun veron palauttamisesta ei olisi enää tarpeen, joten se poistettaisiin. Palauttamisesta säädettäisiin verotililaissa.

Pykälässä säädettäisiin verotilimenettelyn piiriin kuuluvia veroja koskeviin muihin lakeihin ehdotettujen muutosten mukaisesti liikaa suoritettua veron vähentämisestä myöhemmin samalta kalenterivuodelta suoritettavasta verosta tai virheen korjaamisesta antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Aika, jonka kuluessa oikaisu on tehtävä, yhtenäistettäisiin muita verolakeja vastaavasti viideksi vuodeksi. Menettelyä sovellettaisiin myös muihin kuin arpajaisia yksinoikeudella toimeenpaneviin rahapeli- ja raha-automaattiyhteisöihin.

10 §. Veron maksuunpano. Maksamatta jääneen veron maksuunpanoa koskeva pykälä kumottaisiin tarpeettomana yhdenmukaisesti muiden verotilimenettelyn piiriin kuuluvien verolakeihin ehdotettujen muutosten mukaisesti.

11 §. Arviomaksuunpano. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että arvioverotus perustuisi ilmoittamisen laiminlyöntiin maksulaiminlyönnin sijasta. Ilmoitettu mutta verotilin kuukausitasmäytyksen yhteydessä maksamattomaksi todettu vero määrättäisiin maksettavaksi verotililain mukaisesti. Ennen arvioverotuksen toimittamista verovelvollista olisi kehotettava antamaan ilmoitus. Maksuunpanon määräaika olisi nykyisen 10 §:n 2 momentin mukaisesti viisi vuotta, ja se laskettaisiin sen vuoden päättymisestä, johon kohdekuukausi kuuluu.

13 §. Veronkorotus. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että veroa ei korotettaisi maksulaiminlyönnin perusteella. Veroa voitaisiin kuitenkin korottaa ilmoitukseen liittyvän laiminlyönnin perusteella 11 §:ssä tarkoitettun maksuunpanon yhteydessä. Veronkorotusta ei määrättäisi ilmoituksen myöhästymisen perusteella, jos seuraamuksena määrättäisiin verotililain mukainen myöhästymismaksu.

17 §. Palautettavalle määrälle suoritettava korko. Verotilimenettelyssä verovelvolliselle palautettavalle määrälle maksettaisiin verotililaissa säädettyä hyvityskorkoa nykyisen palautuskoron sijasta, minkä vuoksi pykälä kumottaisiin tarpeettomana.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös. Säännökset vastaisivat arvonlisäverolakia ja ennakoperintälakia koskevien lakiehdotusten vastaavia säännöksiä.

1.10 Veronkantolaki

1 §. Soveltamisala. Pykälän 1 momentissa veronkantolain soveltamisalasta rajattaisiin verotililain soveltamisalaan siirtyvät verot ja maksut. Nykyisin 1 momenttiin sisältyvä metsänhoitomaksua koskeva maininta siirrettäisiin lisäksi 2 momenttiin.

15 §. Maksuunpannun ja verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritusjärjestys. Pykälän otsikkoa ja 1 momenttia täydennettäisiin maininnalla verotililtä perittäväksi siirretyistä velvoitteista. Momentin 2 kohdassa mainittujen seuraamusten järjestys ajantasaistettaisiin siten, että jäämämaksu olisi luettelossa viimeisenä, koska se tulee nykyisin enää harvoin suoritettavaksi.

17 §. Yksilöimättömän maksun käyttäminen. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka nojalla verovelvollisen maksamista maksuista käyttämättä jääneet määrät siirrettäisiin hyvitykseksi verovelvollisen verotilille ja käytettäisiin suorittamatta jääneiden velvoitteiden maksuksi. Käyttämättä jääneet määrät palautettaisiin verotililtä verovelvolliselle.

21 §. Veronpalautuksen maksaminen. Pykälään lisättäisiin verovelvollisten yhdenmukaisen kohtelun varmistamiseksi uudet 2 ja 3 momentit, joiden nojalla ilmoitusvelvollisuutensa laiminlyöneelle verovelvolliselle

veronkantolain mukainen veronpalautus maksettaisiin vasta sen jälkeen, kun ilmoitusvelvollisuus on asianmukaisesti täytetty. Säännökset vastaisivat verotililain 26 §:ssä olevia säännöksiä, joiden nojalla verotililtä ei palauteta hyvityksiä, jos verovelvollinen laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa. Nykyiset 2—4 momentit siirtyisivät 4—6 momenteiksi.

25 §. Veronkuittaus. Pykälää täydennettäisiin siten, että sen nojalla veronkantolain mukaiset veronpalautukset voitaisiin käyttää verotilillä suorittamatta olevien velvoitteiden kuittamiseen. Verotililain 27 §:ään sisältyy vastaava säännös, jonka nojalla verotililtä palautettavat hyvitykset voidaan käyttää veronkantolain mukaisten verojäämien kuittamiseen.

27 §. Verojäämien kuittausjärjestys. Kuittausjärjestystä koskevaan 2 momenttiin lisättäisiin tarvittavat maininnat verotililtä perintää varten pois siirretyistä veroista ja maksuista. Pykälän 3 momenttiin lisättäisiin myös maininta verotilillä vielä olevista erääntyneistä, mutta suorittamatta olevista velvoitteista. Verotililtä poistettujen verojen ja maksujen kuittausjärjestys vastaisi nykyistä kuittausjärjestystä.

Verotilillä erääntyneet ja suorittamatta olevat velvoitteet kuitattaisiin viimeisenä, kuitenkin ennen virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevia ulkomaan veroja sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua. Verotilimenettelyn ensimmäisessä vaiheessa verotilillä suorittamatta jääneet velvoitteet olisivat verotilillä vain lyhyehkön ajan. Ne siirrettäisiin maksuhuomautusten jälkeen pois verotililtä. Ne perittäisiin ja kuitattaisiin kuten muutkin veronkantolain mukaiset verojäämät.

28 §. Veronkuittauspäivä. Pykälässä säädetään kuittauspäiväksi verotuksen valmistuspäivä, kun kuittauksen käytetään ennakonpalautusta. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi maininta siitä, että kuittauspäivä on verotuksen valmistuspäivä myös silloin, kun ennakonpalautusta käytetään verotilillä suorittamatta olevien velvoitteiden kuittamiseen. Tällöin palautuskorot laskettaisiin verotuksen valmistuspäivään ja viivästyskorot

verotilillä suorittamatta oleville velvoitteille kuittauspäivään.

34 §. Perintäkeinot. Pykälään lisättäisiin uusi 4 momentti, joka koskisi oma-aloitteisesti ilmoitetun maksamatta jätetyn arvonnalisäveron perintää tilanteissa, joihin ei sovelleta verotilimenettelyä. Arvonlisäverolain 133 s §:n 1 momentissa ja 188 a §:n 1 momentissa tarkoitettun veron ulosottokelpoisuuteen ja vanhentumiseen noudatettaisiin samoja periaatteita kuin verotilimenettelyssä kausiveroilmoituksella ilmoitettavaan veroon. Tästä syystä veronkantolakiin otettaisiin verotililain 23 §:n 2 momenttia vastaava säännös siitä, milloin kyseisten verojen perintätoimet voidaan aikaisintaan aloittaa.

40 §. Vastuuseen määrääminen. Pykälän 1 momentin mukaan vastuussa olevat merkitään verotus- tai maksuunpanopäätökseen taikka vero- tai maksulippuun. Säännökseen ehdotetaan lisättäväksi verotiliote ja muu verotililain tarkoittama suorittamatta jääneitä velvoitteita koskeva ilmoitus. Verovelvolliselle annettavaan verotiliotteeseen tai muuhun suorittamatta jääneitä velvoitteita koskevaan ilmoitukseen merkittäisiin sekä suorittamatta jääneet velvoitteet että Verohallinnon tiedossa olevat vastuuvolliset. Säännöksen nojalla verotiliotteeseen tai muuhun ilmoitukseen tehty merkitä vastaisi oikeusvaikutuksiltaan nykyisin päätökseen taikka vero- ja maksulippuun tehtyä merkintää.

1.11 Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta

1 §. Soveltamisala. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lain soveltamisalasta poistettaisiin verotililain soveltamisalaan kuuluvat verot, joita koskevat korkosäännökset myös sisällytettäisiin verotililakiin. Lain muuta sisältöä ei muutettaisi, koska säännöksiä sovellettaisiin sellaisenaan veronkantolain piiriin jääviin veroihin ja maksuihin.

Verotililain soveltamisalaan siirretyille veroille ja maksuille laskettaisiin maksuunpanon yhteydessä veronlisäystä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain nojalla 31 päivään joulukuuta 2009 asti. Sen jälkeen niille laskettaisiin verotililain mukaista viivästyskorkoa, jonka korkokanta vastaisi veronlisä-

ykselle ja viivekorolle säädettyä korkokantaa.

Ennen lain voimaantuloa maksuunpanuille veroille seuraamukset laskettaisiin kuitenkin nykyisten säännösten mukaisesti siihen saakka, kunnes ne tulevat suoritetuiksi.

1.12 Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta

21 §. Pykälän perusteella julkaistavat verolajit siirtyvät verotilimenettelyn piiriin. Julkaisumahdollisuuden säilyttämiseksi pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta verotililaista.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

Lakiesityksissä ehdotetaan valtuutuksia valtiovarainministeriölle antaa asiasta tarkempia säännöksiä asetuksella. Sen lisäksi verotililaissa ehdotetaan useita valtuutuksia Verohallinnolle, mikä johtuu lailla säänneltävän toiminnan luonteesta. Valtuutukset koskevat tarkempien määräysten antamista seikoista, joilla on tärkeä merkitys Verohallinnon ylläpitämän sähköisen järjestelmän käyttämisessä. Valtuutukset koskevat esimerkiksi niitä tietoja, jotka verovelvollisen olisi annettava ilmoittamisessa ja maksamisessa verojen ja maksujen kohdentamiseksi. Käytännössä tarvitaan myös tarkempia määräyksiä siitä, miten hyvityksiä käytettäisiin ja palautettaisiin ja miten velvoitteita poistettaisiin verotililtä perintätoimia varten, samoin kuin siitä, miten verovelvollisen kanssa sovitettiin hyvityksien säilyttämisestä verotilillä.

On myös verovelvollisten etujen mukaista, että menettelyyn liittyviä määräyksiä voidaan antaa mahdollisimman joustavasti. Erilaisten tilanteiden vaatimat pääasiassa täysin käytännön toiminnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet voitaisiin saattaa verovelvollisten tiedoksi tehokkaasti. Sen lisäksi tavoitteena on se, että molemmin puolin viestintä verovelvollisen ja Verohallinnon välillä on mutkatonta ja nopeaa.

3 Voimaantulo

Verotilijärjestelmän ensimmäinen vaihe otettaisiin käyttöön vuoden 2010 alusta. Lain soveltamiseksi on tarpeen säätää siirtymäsäännös, joka koskee vuoden vaihteen verojen kohdentamista. Ehdotuksen mukaan maksut, jotka on tehty viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2010, voitaisiin kohdistaa vuoteen 2009 kohdistuvien verojen suorituksiin. Verotilin käyttöönottoon liittyvät siirtymäsäännökset on selostettu tarkemmin kunkin lakiehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Verotilijärjestelmän vaatiman rekisterin luomiseen voitaisiin ryhtyä jo ennen lain voimaantuloa.

4 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Ehdotetulla verotilijärjestelmää koskevalla lailla on hallituksen käsityksen mukaan erityisesti liittymäkohtia perustuslain (731/1999) 10 §:n 1 momentissa säädettyyn yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan sekä perustuslain 12 §:n 2 momentissa säädettyyn julkisuusperiaatteeseen, 15 §:ssä säädettyyn omaisuuden suojaan sekä Verohallinnon norminantovaltuuksien osalta perustuslain 80 §:n 2 momenttiin ja 81 §:ään.

Perustuslain 10 §:n mukaan jokaisen yksityiselämä on turvattu. Henkilötietojen suojausta säädetään lainkohdan mukaan tarkemmin lailla. Säännös viittaa tarpeeseen lainsäädännöllisesti turvata yksilön oikeusturva ja yksityisyyden suoja henkilötietojen käsittelyssä, rekisteröinnissä ja käyttämisessä. Perustuslakivaliokunta on katsonut säännöksen lakiviittauksen edellyttävän lainsäätäjän säätävän henkilötietojen suojausta, mutta jättävän sääntelyn yksityiskohdat lainsäätäjän harkintaan (PeVM 25/1994 vp. s. 6/1). Lainsäätäjän liikuma-alaa rajoittaa kuitenkin se, että henkilötietojen suoja osittain sisältyy perustuslaisa suojatun yksityiselämän piiriin.

Henkilötietolailalla säädetään tarkemmin henkilötietojen suojausta kuten perustuslaki edellyttää. Laki toimii henkilötietojen suojan yleislakina. Henkilötietolakia täydentävästi tai siitä poiketen voidaan erityislainsäädännössä säätää henkilötietojen käsittelystä.

Sääntelyä rajoittavat kuitenkin muun muassa perusoikeussäännökset ja Suomea kansainvälisesti sitovat velvoitteet kuten henkilötietodirektiivi (95/46/EY).

Perustuslakivaliokunnan soveltamiskäytännön mukaan henkilötietojen suojan kannalta tärkeitä sääntelykohteista ovat muun muassa rekisteröinnin tavoite, rekisteröitävien henkilötietojen sisältö, henkilötietojen sallitut käyttötarkoitukset mukaan luettuna tietojen luovutettavuus, henkilörekisterien yhdistäminen, tietojen antaminen teknisen käytöyhteyden avulla, tietojen säilytysaika henkilörekisterissä ja rekisteröidyn oikeusturva. Näiden seikkojen sääntelyn lain tasolla tulee lisäksi olla kattavaa ja yksityiskohtaista.

Ehdotetussa laissa säädettäisiin verotilijärjestelmän tietosisällöstä, käyttötarkoituksesta ja menettelystä. Laissa säädettäisiin myös verotiliotteen antamisesta ja sen tietosisällöstä. Lisäksi säädettäisiin siitä, että verotilijärjestelmään sisältyvien tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovellettaisiin verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain säännöksiä. Mahdolliset muutokset verotustietojen julkisuutta koskeviin säännöksiin arvioidaan erikseen, lähtökohtana perustuslakivaliokunnan lausunto, PeVL 40/2005 vp. Henkilötietojen käsittelyyn sovellettaisiin täydentävästi henkilötietolakia ja muita verotustietojen käsittelyä koskevia säännöksiä.

Hyvitysten palauttamisen rajoitukset omaisuuden suojan näkökulmasta

Hyvitysten palauttamista koskevia säännöksiä voidaan arvioida perustuslain 15 §:ssä säädetyn omaisuuden suojan kannalta. Omaisuuden suojan näkökulmasta voi olla pulmallista, jos Verohallinto voi pitää hallussaan verovelvolliselle kuuluvia aiheettomasti tai erehdyksessä tehtyjä maksuja 25 §:n mukaisesti tai viivyttää hyvitysten palauttamista 26 §:n mukaisesti. Ensiksi mainitulle säännökselle on kuitenkin verotilijärjestelmän luonteesta johtuvat välttämättömät syyt, jälkimmäisessä tilanteessa on puolestaan yhteiskunnallisesti tärkeät syyt, eli veronsaajille kuuluvien verovarojen oikea-aikaisen ja oikeamääräisen kertymisen turvaaminen sekä

ilmoitusvelvollisuuden täyttämisen varmistaminen.

Verotilimenettelyssä aiheettomasti tehtyjen maksujen palauttaminen poikkeaisi totunnaisesta. Tämä johtuu jo siitä verotilin luonteenomaisesta piirteestä, että maksuja ei tehdä tietyn veron suorittamiseksi. Siten ei ole yksiselitteisesti todettavissa, esimerkiksi maksuun liittyvän viitenumeron perusteella, että verovelvollinen on esimerkiksi maksanut erehdyksessä saman maksun kahdesti.

Verojen maksamismenettelyä on järjestelmässä voitu samalla toisaalta joustavoittaa niin, että verovelvollinen voi tehdä maksuja ennakolta ja määrittää myös euromääräisen rajan, jota pienempää käyttämättä olevien veronpalautusten määrää ei palauteta vaan jätetään verotilille käytettäväksi myöhemmin erääntyvien velvoitteiden suorituksiksi. Näin ollen siitä, että verotilillä on varoja enemmän kuin on tarpeen verotilille kirjattujen velvoitteiden suorituksiksi, ei voida päätellä, että verovelvollinen olisi tehnyt aiheettomia suorituksia.

Koska näiden verotilijärjestelmän piirteiden vuoksi Verohallinto ei voi tietää, onko maksu tehty aiheettomasti tai erehdyksessä, on välttämätöntä, että palauttaminen voi lakiehdotuksen 25 §:n mukaisesti tulla lähtökohtaisesti kysymykseen vain verovelvollisen pyynnöstä. Aiheettomuuden tai erehdyksen arviointi ei aina ole täysin yksiselitteistä, joten yksittäistapauksissa voi olla vaarana, että palautus tulee evätyksi tilanteessa, jossa siihen ei tosiasiaa olisi ollut aiheutta.

Verovelvollisten oikeussuojaa on turvattu siten, että palautuspyynnön epäämisestä tehdään aina nimenomainen hallintopäätös, joka on muutoksenhakukelpoinen. Aiheettomasti tai erehdykseksi todettu maksu palautettaisiin verovelvolliselle viivytyksettä. Lisäksi määrälle maksettaisiin verotilin hyvityskorkoa.

Muut hyvitykset kuin maksut – esimerkiksi veronpalautukset – palautettaisiin automaattisesti Verohallinnon aloitteesta. Poikkeuksen muodostaisivat kaksi tilannetta, joille yhteistä on se, että verovelvollisella on erääntyviä tai jo erääntyneitä velvoitteita, joiden määrä ei ole vielä tiedossa. Jos velvoitteiden määrä olisi tiedossa, kyseisistä hyvityksistä palautettaisiin vain se osa, jota ei tarvita velvoitteiden suorituksiksi.

Näitä ovat ensinnäkin 26 §:n 1 momentissa mainitut tilanteet, joissa toimitettu verotus palautetaan uudelleen toimitettavaksi. Jos kyseinen vero on aikanaan tullut suoritetuksi, verotilille kirjataan verotuksen uudelleen toimitettavaksi palauttamista koskevan päätöksen perusteella maksetun veron määräinen hyvitys. Tätä hyvitystä ei automaattisesti palautettaisi verovelvolliselle, koska vielä ei tiedetä, tulisiko maksu uudelleen toimitetun verotuksen jälkeen käytettäväksi kyseisen veron suorituksiksi vain osittain ja miten suurelta osalta.

Toinen poikkeustapaus olisi 26 §:n 2 momentissa mainittu tilanne, jossa verovelvollinen on laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa osaksi tai kokonaan. Kun vastaavassa tilanteessa ilmoittamisvelvollisuutensa täytäneen kohdalla hyvitys käytettäisiin asianomaisten verojen suorituksiksi ja palautettaisiin yli menevältä osalta, ei ole pidettävä kohtuuttomana, että ilmoittamisvelvollisuutensa laiminlyöneen tapauksessa hyvitys samoin käytetään verojen suorituksiksi. Hyvitys palautettaisiin yli menevältä osalta viivytyksettä sen jälkeen kun verovelvollinen on antanut ilmoituksen tai muutoin on selvitetty, että maksua ei tarvita verojen suorituksiksi. Muussa tapauksessa järjestelmä jopa kannustaisi äkillisesti maksuvaikeuksiin ajautuneen yrityksen laiminlyömään ilmoittamisvelvollisuutensa, jotta yritys saisi veron suorituksiksi jo tekemänsä maksun tai muun hyvityksen palautetuksi. Säännöksessä tarkoitetuissa tilanteissa hyvityksen palauttamatta jääminen johtuu aina verovelvollisen omasta laiminlyönnistä.

Norminantovaltuus

Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Pykälän 2 momentin mukaan viranomaisen voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrätystä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädetään lailla tai asetuksella. Valtuutuksen tulee olla soveltamisalaltaan täsmällisesti rajattu. Perustuslain

hallituksen esityksen perustelujen mukaan tällainen erityinen syy olisi käsillä lähinnä silloin, kun kysymyksessä on tekninen ja vähäisiä yksityiskohtia koskeva sääntely, johon ei liity merkittävää harkintavallan käyttöä. Lisäksi sääntelyn kohteeseen liittyvät erityiset syyt saattavat edellyttää usein ja nopeasti muuteltavien säännösten antamista.

Verohallinto valtuutettaisiin antamaan tarkempia määräyksiä:

— 3 §:n 4 momentissa tietoverkon käytöstä ja sen välityksellä nähtävistä verotilin tiedoista,

— 4 §:ssä siitä, missä tilanteissa verotiliote pääsäännöstä poiketen toimitetaan harvemmin kuin kerran kuukaudessa,

— 7 §:n 2 momentissa siitä, mitä sähköistä menettelyä ja tunnistusmenetelmää käyttäen sähköinen kausiveroilmoitus voidaan antaa,

— 12 §:ssä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista,

— 14 §:n 2 momentissa hyvitysten säilyttämisestä verotilillä, siihen liittyvistä aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta menettelystä,

— 17 §:n 2 momentissa nojalla hyvitysten käyttöjärjestyksestä,

— 20 §:ssä velvoitteiden suorittamisjärjestyksestä,

— 21 §:n 2 momentissa siitä, minä ajankohtana velvoitteet poistetaan verotililtä, se-

kä poistamisessa noudatettavasta menettelystä,

— 30 §:ssä hyvitysten palauttamisessa noudatettavasta menettelystä,

— 36 §:ssä korkojen laskemisesta.

Norminantovaltuuden sisältö on rajattu verrattain tarkoin. Verovelvollisten oikeussuojan kannalta merkityksellisistä seikoista on pyritty johdonmukaisesti säätämään lain tasolla. Valtuutussäännösten nojalla annettavat Verohallinnon määräykset koskisivat teknisluonteisia yksityiskohtia, joista ei ole tarkoituksenmukaista säätää lain tasolla. Samoin tietoteknisen ympäristön usein nopeasti tapahtuvat muutokset edellyttävät, että määräyksiä voidaan muuttaa nopeasti.

Hallituksen käsityksen mukaan lakiehdotus ei merkitse sellaista puuttumista yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan taikka viranomaisten asiakirjojen julkisuuteen, omaisuus- ja viranomaisten asiakirjojen julkisuuteen, omaisuuden suojaan taikka sellaista norminantovaltuuden delegointia Verohallinnolle, joka olisi vastoin perustuslain 10 §:n 1 momentin, 12 §:n 2 momentin, 15, 80 tai 81 §:n säännöksiä. Hallituksen näkemyksen mukaan lakiehdotukset voitaisiin hyväksyä tavallisen lain säätämisympäristössä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Verotililaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään menettelystä Verohallinnon kantamien verojen ja maksujen sekä suorituksen maksajan pidättämien määrien ilmoittamisessa, maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä. Jos muualla laissa säädetään tästä laista poikkeavasti, sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Lakia sovelletaan 5 momentissa mainituin poikkeuksin seuraavien lakien nojalla kannettaviin veroihin ja maksuihin:

- 1) arvonlisäverolaki (1501/1993);
- 2) ennakoperintälaki (1118/1996);
- 3) työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki (366/1963);
- 4) eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettu laki (664/1966);
- 5) arpajaisverolaki (552/1992);
- 6) korkotulon lähdeverosta annettu laki (1341/1990); ja
- 7) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettu laki (1551/1995).

Lakia sovelletaan lisäksi rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 2 luvussa säädettyyn lähdeveroon sekä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 22 a §:ssä säädettyyn tiedonantovelvolliselle laiminlyönnin johdosta määrättävään laiminlyöntimaksuun.

Lakia sovelletaan myös 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen verojen, maksujen ja maksajan pidättämien määrien maksamisen tai muun niitä koskevan laissa säädetyn velvollisuuden laiminlyönnin johdosta määrättyihin seuraamuksiin.

Lakia ei sovelleta:

1) ennakoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun eikä 23 §:ssä tarkoitettuun ennakonkantoon;

2) korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksumunpantavaan lähdeveroon;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen;

4) arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen eikä 147 §:n 2 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen;

5) arvonlisäverolain 122, 127, 129, 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen.

Mitä tässä laissa säädetään verosta, sovelletaan myös maksuun ja suorituksen maksajan pidättämään määrään.

Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös maksuvelvolliseen, lähdeveron perimiseen velvolliseen ja ennakonpidätysvelvolliseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *velvoitteella* 1 §:ssä mainituissa laeissa tarkoitettua, 3 §:ssä tarkoitettulle verotilille kirjattavaa veroa tai maksua taikka muuta Verohallinnon saatavaa, jonka verovelvollinen on 1 §:ssä mainittujen lakien tai tämän lain nojalla velvollinen maksamaan Verohallinnolle;

2) *hyvityksellä* verovelvollisen velvoitteidensa suoritukseksi Verohallinnolle maksamaa määrää ja veron palautusta tai muuta määrää, jonka verovelvollinen on 1 §:ssä mainittujen lakien tai tämän lain nojalla oikeutettu saamaan Verohallinnolta hyväkseen ja joka on kirjattava verotilille;

3) *tilitapahtumalla* verovelvollisen verotilille kirjattua tiliä hyvittävää tai veloittavaa tapahtumaa;

4) *kohdekaudella* ajanjaksoa, jolta omaaloitteinen vero on asianomaisten verolakien mukaan ilmoitettava ja maksettava;

5) *yleisellä eräpäivällä* kalenterikuukauden 12 päivää tai jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaa ensimmäistä pankkipäivää.

2 luku

Verotili

3 §

Verotilin käyttötarkoitus ja tietosisältö

Verohallinto ylläpitää verovelvolliskohtaisista verotileistä muodostuvaa verotilijärjestelmää, jota Verohallinto käyttää verojen ilmoittamisen ja maksamisen valvontaan. Järjestelmän avulla Verohallinto kokoaa tiedot verovelvollisen hyväksi luettavista hyvityksistä ja verovelvollisen maksettavista velvoitteista, käyttää hyvitykset velvoitteiden suorituksiksi sekä tarvittaessa ilmoittaa verovelvolliselle suorittamatta jääneistä velvoitteista tai palauttaa käyttämättä jääneet hyvitykset.

Verovelvollisen verotilin tilitapahtumiksi merkitään:

- 1) verovelvollisen ilmoittamat velvoitteet ja niiden muutokset;
- 2) Verohallinnon maksuunpanemat velvoitteet ja niiden muutokset;
- 3) velvoitteiden suorituksiksi maksetut määrät;
- 4) muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut hyvitykset ja niiden muutokset; sekä
- 5) verotililtä poistetut velvoitteet ja hyvitykset.

Lisäksi verotilille merkitään verotilin viitenumero, verovelvollisen asettama palautuksen maksuraja ja muut verovelvollisen verotukseen, verojen ja maksujen maksamiseen sekä perimiseen liittyvät tarpeelliset tiedot.

Verovelvollinen saa tiedot verotilinsä tilanteesta verotilijärjestelmästä toimitettavalla verotiliotteella. Verovelvollinen voi katsoa yleisen tietoverkon välityksellä verotiliotetaan ja muita verotilinsä tietoja. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset yleisen tieto-

verkon käytöstä ja sen välityksellä nähtävistä tiedoista.

4 §

Verotilin täsmäytys ja verotiliotteen antaminen

Verotili täsmäytetään kerran kuukaudessa viimeistään kahdeksantena päivänä yleisestä eräpäivästä. Täsmäytyksestä annetaan verovelvolliselle verotiliote.

Jos verotilillä ei ole ollut muita kuin korkoja koskevia tilitapahtumia, verotiliote voidaan antaa harvemmin kuin kerran kuukaudessa. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tiliotteen antamisesta. Tiliote on kuitenkin annettava vähintään kerran kalenterivuodessa viimeistään joulukuussa tehtävästä täsmäytyksestä, jos tilillä on joulukuun täsmäytyspäivänä hyvityksiä tai velvoitteita.

Verotiliote annetaan tiedoksi siten kuin 47 §:ssä säädetään.

5 §

Verotiliotteen tiedot

Verotiliotteeseen merkitään seuraavat tiedot:

- 1) edellisen täsmäytyspäivän jälkeiset tilitapahtumat ja tilin saldo täsmäytyspäivänä;
- 2) täsmäytyspäivänä verotilillä suorittamatta olevat eräänntyneet velvoitteet sekä niistä viipymättä maksettava määrä;
- 3) täsmäytyspäivänä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärä; ja
- 4) määrä, joka verotililtä palautetaan verovelvolliselle tai muulle siihen oikeutetulle.

Lisäksi tiliotteeseen merkitään tietoja tilitapahtumien perusteista, ne tiedot ja päätökset, joista niin jäljempänä säädetään, sekä verotilin viitenumero ja Verohallinnon yhteystiedot.

6 §

Tietojen julkisuus ja henkilötietojen käsittely

Verotilijärjestelmään talletettujen tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassa-

pidosta annetussa laissa (1346/1999) ja viiranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Verotilijärjestelmään talletettujen henkilötietojen muuhun käsittelyyn sovelletaan, mitä henkilötietolaissa (523/1999) tai muualla laissa säädetään.

3 luku

Ilmoittaminen

7 §

Kausiveroilmoituksen antaminen

Kohdekauden veroa koskevat tiedot on annettava Verohallinnon vahvistamalla kausiveroilmoituksella.

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava kausiveroilmoitus. Sähköisesti annettu kausiveroilmoitus on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitetulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja mitä varmenne- tai tunnistusmenetelmää käyttäen sähköinen kausiveroilmoitus voidaan antaa.

Jos kausiveroilmoitus on annettu virheellisenä, ilmoitusvelvollisen on oikaistava virhe siten kuin asianomaisessa verolaissa säädetään.

Jos kausiveroilmoitusta ei ole annettu tai se on annettu ilmeisen puutteellisenä, Verohallinto lähettää ilmoitusvelvolliselle kehotuksen, joka sisältää laskelman arvioidun veron määrästä. Veron määrittämisestä arvioimalla silloin, kun kausiveroilmoitusta ei ole annettu tai se on annettu ilmeisen puutteellisenä, säädetään asianomaisessa verolaissa.

8 §

Kausiveroilmoituksen määräpäivä

Sähköinen kausiveroilmoitus on annettava viimeistään sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä ja muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus viimeistään sen kalenterikuukauden 7 päivänä, jona kohdekauden vero on

asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava.

Sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viiranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään. Muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

9 §

Kausiveroilmoituksen myöhästymismaksu

Jos kohdekauden veroa ei ole ilmoitettu säädetyssä ajassa, Verohallinto määrää ilmoitusvelvollisen maksettavaksi myöhästymismaksun. Myöhästymismaksu määrätään myöhästyneen ilmoituksen johdosta myös silloin, kun ilmoitus asianomaista veroa koskevan lain mukaan on annettava, vaikka kohdekaudelta ei tule maksettavaksi veroa. Myöhästymismaksua ei määrätä, jos verolle määrätään asianomaisen verolain mukaisesti veronkorotusta.

Ilmoitusvelvollista on kuultava ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen. Päätös myöhästymismaksun määräämisestä, sen perusteista ja eräpäivästä merkitään verotiliotteeseen.

Myöhästymismaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

10 §

Myöhästymismaksun määrä

Myöhästymismaksu lasketaan 20 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisesti myöhässä ilmoitetulle maksettavan veron määrälle 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen antamisen määräpäivää seuraavasta päivästä 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ilmoituksen antamisajankohtaan. Myöhästymismaksua määrätään maksettavaksi kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta vähintään 5 euroa. Myöhästymismaksun enimmäismäärä verolajilta on 15 000 euroa, kuitenkin enintään myöhässä ilmoitetun veron määrä.

Jos kohdekaudelta ei tule maksettavaksi veroa, määrätään myöhästymismaksua maksettavaksi kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta 5 euroa. Ennakkoperintälain 32 §:n 5 momentissa säädetyn ilmoituksen osalta myöhästymismaksua määrätään kuitenkin vain ennakonpidätykselle.

Myöhästymismaksua oikaistaan, jos 1 momentissa tarkoitettu veron määrä pienenee kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen, muutoksenhaun tai muun vastaavan syyn seurauksena. Oikaisupäätös merkitään verotilotteeseen.

4 luku

Maksaminen

11 §

Velvoitteen erääntyminen

Kausiveroilmoitukseen perustuvat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan maksettava.

Verohallinnon maksuunpanemat velvoitteet erääntyvät maksettavaksi maksuunpanon yhteydessä määrättyinä yleisenä eräpäivänä. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin eräpäivän määräytymisestä.

Kausiveroilmoituksen oikaisuilmoitukseen perustuva velvoite erääntyy maksettavaksi oikaisuilmoituksen antamispäivänä.

Tämän lain 37 §:n nojalla tehdystä verotilillä olevan virheen korjaamisesta aiheutunut velvoite erääntyy maksettavaksi, kun virhe on korjattu.

12 §

Maksaminen

Velvoitteet maksetaan rahalaitokseen tai valtiovarainministeriön asetuksella säädettyyn muuhun maksupaikkaan. Maksu katsotaan maksetuksi veronkantolain (609/2005) 9 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana.

Maksamisesta aiheutuvien kulujen osalta noudatetaan, mitä veronkantolain 7 §:ssä sää-

detään. Maksuliikkeessä, kirjanpidossa sekä kertyneiden varojen siirtämisessä rahalaitoksista ja muista maksupaikoista Verohallintoon noudatetaan, mitä veronkantolain 3, 5 ja 12—14 §:ssä säädetään.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista.

13 §

Tunnistamaton maksu

Maksu, jota puutteellisten tunnistetietojen vuoksi ei ole voitu kohdentaa verotilille eikä palauttaa maksajalle, tuloutetaan valtiolle. Jos tarvittavat tiedot myöhemmin saadaan, maksu kohdennetaan verotilille tai, jos maksajalla ei ole verotiliä, palautetaan maksajalle.

14 §

Hyvitysten säilyttäminen verotilillä

Sen estämättä, mitä jäljempänä säädetään hyvitysten palauttamisesta, hyvitykset voidaan verovelvollisen pyynnöstä säilyttää verotilillä myöhemmin erääntyvien velvoitteiden maksamista varten. Velvoitteiden erääntyessä Verohallinto käyttää tilillä säilytetyt hyvitykset niiden suorituksiksi.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä hyvitysten säilyttämisestä verotilillä, säilyttämiseen liittyvistä aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta menettelystä.

5 luku

Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suorituksiksi

15 §

Hyvitysten ja velvoitteiden hyväksyminen ja kirjaaminen

Verotilille tilitapahtumiksi kirjattavat hyvitykset ja velvoitteet hyväksytään veronkantolain, verotusmenettelystä annetun lain tai valtion talousarviosta annetun lain (423/1988)

sekä niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti.

Kirjaukset tehdään päiväkohtaisesti aikajärjestyksessä siten, että yhteys tilitapahtuman perusteeseen on vaikeuksitta todennettavissa.

Velvoite kirjataan eräpäivälle tai, jos kausiveroilmoitus on annettu eräpäivän jälkeen, ilmoituksen antamispäivälle. Suorittamatta jääneen veloitteen poistaminen verotililtä kirjataan päivälle, jona velvoite siirretään perimistöimien varten pois verotililtä. Täytäntönnäkökeskeytysmääräyksen johdosta verotililtä poistettava suorittamatta oleva velvoite kirjataan päivälle, jona päätös keskeytysmääräyksestä on tehty. Viivästyskorke kirjataan koron suorittamispäivälle tai päivälle, jolloin koron perusteena oleva velvoite poistetaan verotililtä.

Hyvitys kirjataan 16 §:ssä tarkoitetulle arvopäivälle. Hyvityksen poistaminen verotililtä kirjataan päivälle, jona hyvitys siirretään palautettavaksi verovelvolliselle tai käytettäväksi veronkuittaukseen.

16 §

Hyvityksen arvopäivä

Hyvityksen arvopäivä määräytyy seuraavasti:

1) maksun arvopäivä on se päivä, jona maksu veronkantolain 9 §:n mukaan katsotaan suoritetuksi Verohallinnolle;

2) arvonlisäverolain 149 §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitetun palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron arvopäivä on se päivä, jona kausiveroilmoitus tai sen oikaisu-ilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan kohdekautta seuraavan kuukauden yleinen eräpäivä;

3) muun kuin 2 kohdassa tarkoitetun kausiveroilmoituksen oikaisu-ilmoituksen perusteella hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona oikaisu-ilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan kohdekauden veron eräpäivä;

4) oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona oikaisu tai muutosverotus on toimitettu, kuitenkin aikaisintaan alkupe-

räisellä päätöksellä maksuunpannun määrän eräpäivä;

5) veronhuojennuksen tai veron perimättä jättämisen johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona veronhuojennus on hyväksytty tai perimättä jättämistä koskeva päätös on tehty;

6) hyvityskoron arvopäivä on hyvityksen veloitteen suorituksiksi käyttämistä tai hyvityksen verotililtä poistamista seuraava yleinen eräpäivä; ja

7) 37 §:n mukaisesti tehdyn korjauksen johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on päivä, jolloin korjaus on tehty.

17 §

Hyvitysten käyttäminen veloitteiden suorituksiksi

Hyvitys käytetään verotilille kirjattujen veloitteiden suorituksiksi hyvityksen kirjauspäivänä. Myöhemmin verotilille kirjattavien veloitteiden suorituksiksi verotilillä olevaa hyvitystä käytetään veloitteen kirjauspäivänä.

Jos veloitteiden suorituksiksi on samana päivänä käytettävissä useita eri hyvityksiä, hyvitykset käytetään 16 §:ssä tarkoitetun arvopäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimasta uusimpaan. Jos usealla eri hyvityksellä on sama arvopäivä, maksut käytetään ennen muita hyvityksiä. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hyvitysten käyttöjärjestyksestä.

18 §

Hyvitysten käyttäminen kirjausten viivästyessä

Jos tilitapahtumaa ei ole voitu kirjata 15 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitetulle päivälle, kirjaus on tehtävä viivytyksettä sen jälkeen, kun tieto tilitapahtuman perusteesta on saatu.

Kirjausviiveen aikana veloitteiden suorituksiksi käytetyt hyvitykset kohdennetaan verotilillä olevien veloitteiden suorituksiksi uudelleen siten kuin ne olisi kohdennettu, jos

kirjausviivettä ei olisi ollut. Verotilin korot korjataan 35 §:ssä säädetyllä tavalla.

19 §

Hyvitysten käyttörajoitukset

Hyvitystä, joka siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei käytetä velvoitteiden suorituksiksi eikä 27 §:ssä tarkoitettuun veronkuittaukseen.

Hyvitystä ei käytetä vanhentuneen veloitteen suorituksiksi eikä, jollei verovelvollinen sitä vaadi, sellaisen veloitteen tai sen osan suorituksiksi, johon kohdistuu verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) 12 §:ssä tarkoitettu keskeytysmääräys.

Verovelvollisen konkurssi ja hyvityksen ulosmittaus eivät estä hyvityksen käyttämistä veloitteen suorituksiksi.

20 §

Velvoitteiden suorittamisjärjestys

Jos hyvitykset eivät riitä kaikkien velvoitteiden suorituksiksi, velvoitteet suoritetaan vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat velvoitteet suoritetaan 11 §:ssä tarkoitettujen eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Jos samana päivänä on suoritettavana useita eri velvoitteita, joilla on sama eräpäivä, velvoitteet suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

1) ennakoperintälaissa tarkoitettujen ennakonpidätykset ja muut oma-aloitteisesti maksettavat verot ja maksut, joilla on useita veronsaajia, sekä veroille ja maksuille määrätty veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

2) työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain mukaiset maksut sekä maksuille määrätty veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

3) arvonlisäverot ja muut yksin valtiolle tulevat verot samoin kuin veroille määrätty veronkorotukset sekä laiminlyönti- ja myöhästymismaksut;

4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettujen laiminlyöntimaksut;

5) 39 §:ssä tarkoitettu takaisin perittävä hyvitys.

Kustakin velvoitteesta suoritetaan ensin velvoitteelle lasketut veronlisäykset ja viivästyskorot.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset velvoitteiden suorittamisjärjestyksestä.

6 luku

Suorittamatta jääneen veloitteen periminen

21 §

Suorittamatta jäänyt velvoite

Verohallinto merkitsee suorittamatta jääneet velvoitteet ja niistä vastuussa olevat verovelvollisen verotiliotteeseen tai verovelvolliselle toimitettavaan muuhun ilmoitukseen.

Tiliotteeseen tai muuhun verovelvolliselle toimitettuun ilmoitukseen merkityt suorittamatta jääneet velvoitteet sekä niille lasketut veronlisäykset, viivästyskorot ja veronkorotukset poistetaan verotililtä perintätoimia varten. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset poistamisen ajankohdasta ja poistamisessa noudatettavasta menettelystä. Alle 10 euron suuruista velvoitetta ei poisteta verotililtä.

22 §

Verotililtä poistetun veloitteen maksaminen

Verotililtä poistetun veloitteen suorituksiksi maksettu määrä käytetään veronkantolain 27 §:n mukaisessa kuittausjärjestyksessä, ellei siitä ole syytä poiketa verovelvollisen esittämän perustellun pyynnön vuoksi.

Veloitteen maksamisesta ulosottoviranomaiselle ja maksun käyttämisestä ulosotto-perinnässä olevan veloitteen suorituksiksi on voimassa, mitä siitä säädetään velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) ja ulosottokaareissa (705/2007).

23 §

Velvoitteen periminen

Tiliotteeseen tai 21 §:n 1 momentissa tarkoitettuun, verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen merkityt suorittamatta jääneet velvoitteet sekä niille laskettavat viivästyskorot ja viivekorot ovat verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla suoraan ulosotto-kelpoisia, ja ne peritään verovelvolliselta ja muulta verosta vastuussa olevalta siten kuin veronkantolaissa ja verojen perintään sovellettavissa muissa laeissa säädetään.

Kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite voidaan kuitenkin lähettää perittäväksi ulosottoin, ilmoittaa julkaistavaksi taikka liittää konkurssilaissa (120/2004) tarkoitettuun maksukehotukseen tai konkurssihakemuksen aikaisintaan kahden viikon kuluttua siitä, kun verovelvollisen katsotaan 47 §:n mukaan saaneen tiedon suorittamatta jääneen velvoitteen sisältävästä verotiliotteesta. Jos verovelvolliselle on lähetetty muu suorittamatta jäänyttä velvoitetta koskeva ilmoitus, määräaika luetaan siitä päivästä, jona ilmoitus on lähetetty postitse hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena kirjeenä.

24 §

Velvoitteen vanhentuminen

Kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona se on erääntynyt maksettavaksi. Myöhässä annettuun kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu kuitenkin viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleisistä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Maksuunpantu velvoite vanhentuu viiden vuoden kuluttua velvoitteelle määrättyä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Vanhentunut velvoite poistetaan verotililtä. Muutoin velvoitteen vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 21 §:ää.

7 luku

Hyvitysten palauttaminen ja veronkuittaus

25 §

Palauttaminen

Hyvitykset, joita ei ole käytetty velvoitteiden suoritukseksi ja joita ei säilytetä verotilillä 14 §:n nojalla, palautetaan verovelvolliselle, jos niiden yhteismäärä on vähintään 20 euroa eikä jäljempänä tässä luvussa toisin säädetä.

Velvoitteiden suoritukseksi maksettu määrä palautetaan verovelvolliselle kuitenkin vain, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti ja verovelvollinen pyytää sen palauttamista. Jos maksun palauttamista koskevaa pyyntöä ei hyväksytä, Verohallinto antaa asiasta kirjallisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen. Verohallinto voi palauttaa aiheettomasti maksetun määrän myös omaaloitteisesti kuultuaan verovelvollista.

Hyvitystä, joka on siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei palauteta.

26 §

Palauttaminen eräissä tapauksissa

Verotilille verotuksen uudelleen toimittamisen johdosta palautettua määrää vastaava määrä palautetaan verovelvolliselle, kun verotus on toimitettu uudelleen, jollei hyvityksiä ole käytetty erääntyneiden velvoitteiden suoritukseksi ja jollei niitä ole käytettävä uudelleen toimitetussa verotuksessa määrätyn veron suoritukseksi.

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt 1 §:ssä tarkoitettuihin lakeihin tai tuloverotusta tai varainsiirtoverotusta koskeviin säännöksiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, hyvitykset palautetaan sen jälkeen, kun velvoitteen määrä on selvinnyt, siltä osin kuin hyvityksiä ei tarvita velvoitteen suoritukseksi.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, Verohallinto voi palauttaa hyvitykset tai osan niis-

tä ennen velvoitteen määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että hyvityksiä ei tarvita tai niistä tarvitaan vain osa selvitettävänä olevan velvoitteen suorituksiksi.

Jos hyvitystä ei palauteta, tieto siitä merkitään tilioitteeseen. Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto antaa palauttamatta jättämisestä erillisen päätöksen muutoksenhakuosoituksiin.

27 §

Hyvitysten käyttäminen veronkuittaukseen

Verotililtä 25 §:n nojalla verovelvolliselle palautettavat hyvitykset sekä verotilillä täsmäytyspäivänä käyttämättä olevat hyvitykset, siltä osin kuin niihin ei kohdistu veronkantolain 26 §:ssä tarkoitettua estettä, käytetään veronkuittaukseen siten kuin veronkantolaisa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla määrällä voidaan kuitata myös velvoitteita ja veroja, joista verovelvollinen on vastuussa.

Kuittauspäivä on päivä, jolloin hyvitykset kirjataan verotililtä poistetuiksi.

Konkurssi tai ulosmittaus eivät estä palautettavien hyvitysten käyttämistä veronkuittaukseen.

28 §

Palautettavien hyvitysten maksaminen

Edellä 25 §:ssä tarkoitettut palautettavat hyvitykset tai niistä veronkuittauksen jälkeen jäljelle jäävä määrä maksetaan ilman aiheetonta viivytystä. Maksamisessa noudatetaan, mitä veronkantolain 21 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään sekä mitä Verohallinto veronkantolain 24 §:n nojalla määrää.

Ulosottoviranomaisen ulosmittaama määrä maksetaan ulosottoviranomaiselle.

Jos muu valtion viranomainen, jolla on oikeus kuitata palautettava määrä verovelvolliselta olevien saataviensa suorituksiksi, on pyytänyt palautuksen maksua, se maksetaan kuittauspyynnön tehneelle viranomaiselle.

29 §

Hyvityksen vanhentuminen

Oikeus verotilillä oleviin hyvityksiin vanhenee viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden alusta, jota edeltävänä vuonna verotilillä on viimeksi ollut muita kuin hyvityskorkeon perustuvia tilitapahtumia.

Tilillä olevat hyvitykset palautetaan verovelvolliselle ennen vanhenemista, jos niiden yhteismäärä on 20 euroa tai sitä enemmän. Jos hyvityksiä ei ole voitu palauttaa puutteellisten maksuyhteystietojen vuoksi, tieto vanhenemisajankohdasta ja vanhentumisen seurauksista annetaan verotiliotteen yhteydessä.

Vanhentuneet hyvitykset poistetaan verotililtä ja tuloutetaan valtiolle. Verohallinto voi erityisestä syystä asianomaisen pyynnöstä palauttaa vanhentuneen hyvityksen verotilille.

30 §

Tarkemmat määräykset palauttamisesta

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä hyvitysten palauttamisessa noudatettavasta menettelystä.

8 luku

Korot

31 §

Hyvityskorko

Hyvitykselle maksetaan hyvityskorkoa 16 §:ssä tarkoitettua arvopäivää seuraavasta päivästä:

1) sen velvoitteen 32 §:ssä tarkoitettuun eräpäivään, jonka suorituksiksi hyvitystä käytetään; tai

2) hyvitystä verovelvolliselle palautettaessa tai veronkuittaukseen käytettäessä siihen päivään, jona hyvitys poistetaan verotililtä.

Hyvitykselle, joka aiheutuu 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettua palautukseen oikeuttavasta arvonlisäverosta, hyvityskorkoa maksetaan kuitenkin kohdekautta toiseksi seuraavan

kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle verotililtä palautettavalle hyvitykselle maksetaan veronkantolain 22 §:n mukaista palautuskorkoa verotililtä poistamispäivää seuraavasta päivästä päivään, jona palautus veloitetaan valtion tililtä.

Hyvityskorosta vastaa valtio, ja sen maksamista varten otetaan valtion talousarvioon arviomääräraha hyvityskoron rahoittamiseksi. Verovelvolliselta takaisin peritty hyvityskorko tuloutetaan valtiolle. Hyvityskorko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

32 §

Viivästyskorko

Suorittamatta jääneelle kausiveroilmoituksella ilmoitettavalle veloitteelle on maksettava viivästyskorkoa 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua veloitteen eräpäivää ja Verohallinnon maksuunpanemalle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja 39 §:n nojalla takaisin perittävälle hyvitykselle 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua veloitteen eräpäivää seuraavasta päivästä veloitteen suoritukseksi käytetyn hyvityksen arvopäivään tai päivään, jona veloitte on kirjattu poistetuksi verotililtä.

Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä 7 prosenttiyksiköllä.

Viivästyskorkoa ei makseta veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Viivästyskorko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

33 §

Verotililtä poistetun suorittamatta jääneen veloitteen korko

Suorittamatta jääneelle, verotililtä poistetuksi veloitteelle on maksettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) mukaan laskettua viivekorkoa

veloitteen verotililtä poistamista seuraavasta päivästä maksupäivään.

Viivekorkoa ei makseta veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Viivekorko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

Viivekoron perimiseen, palauttamiseen ja tilittämiseen sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain säännöksiä.

34 §

Korkojen korjaaminen veloitteen tai hyvityksen muutostilanteissa

Jos veloitte pienenee kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta, liikaa suoritettulle määrälle maksetaan hyvityskorkoa. Korko lasketaan veloitteen 32 §:n 1 momentissa tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä tai, jos veloitteen suoritukseksi käytetyn hyvityksen arvopäivä on tätä myöhäisempi, hyvityksen arvopäivää seuraavasta päivästä tai, jos liikaa suoritettu määrä on palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa, aikaisintaan 31 §:n 2 momentissa tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä oikaisuilmoituksen antamispäivään taikka oikaisun tai muutosverotuksen toimittamispäivään. Siltä osin kuin veloitte on ollut suorittamatta ja sille on laskettu viivästyskorkoa, viivästyskoron määrä oikaistaan vastaamaan muuttunutta veloitetta.

Jos 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettua palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä oikaisuilmoituksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta suurenee, lisämäärälle maksetaan hyvityskorkoa kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä 31 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Jos 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettua palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä oikaisuilmoituksen, arvonlisäverolain 176 §:ssä tarkoitettua päätöksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta pienenee, liikamäärästä aiheutuvalle veloitteelle on maksettava viivästyskorkoa kohdekautta toiseksi seuraavan kuukauden yleistä eräpäivää seuraavasta päivästä. Jos liikamäärä on käytetty veloitteen suoritukseksi tai poistettu verotililtä ennen tätä päivää, viivästyskorkoa on kuitenkin

maksettava sitä päivää seuraavasta päivästä, jona liikamäärä on käytetty velvoitteen suoritukseksi tai poistettu verotililtä. Viivästyskorkoa on maksettava sen hyvityksen arvo-päivään, joka on käytetty liikamäärästä aiheutuvan velvoitteen suoritukseksi, tai päivään, jona velvoite on kirjattu poistetuksi verotililtä. Liikamäärälle maksettu hyvityskorke poistetaan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun hyväksi luettavaan määrään ei sovelleta, mitä 31 §:n 2 momentissa säädetään.

35 §

Korkojen korjaaminen verotilin kirjauksia korjattaessa

Kun Verohallinto korjaa verotiliä 18 §:ssä tarkoitettua kirjausviiveen tai 37 §:ssä tarkoitettua virheen vuoksi, verotilillä lasketut korot oikaistaan vastaamaan muuttunutta tilannetta.

36 §

Tarkemmat määräykset koron laskemisesta

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä korkojen laskemisesta.

9 luku

Virheen korjaaminen, virheellisen hyvityksen takaisin periminen ja muutoksenhaku

37 §

Virheen korjaaminen

Verohallinto korjaa, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu, omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen, velvoitteesta vastuussa olevan tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä verotilillä olevan virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Korjaus ja sen peruste merkitään verotilille ja verovelvolliselle annettavaan verotiliotteeseen.

Verovelvolliselle varataan mahdollisuus tulla kuulluksi ennen verotilillä olevan vir-

heen korjaamista, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Korjaamispyyntöön oikeutetun asianosaisen tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä Verohallinto antaa asiassa päätöksen muutoksenhakuosoituksineen.

Virhe voidaan jättää korjaamatta, jos virhe on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen perusteetta hyväkseen saama määrä on vähäinen eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä korjauksen tekemistä.

38 §

Virheen korjaamisen määräaika

Virheen korjaaminen verovelvollisen hyväksi voidaan tehdä viiden vuoden kuluessa ja korjaaminen verovelvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty taikka olisi pitänyt merkitä tiliotteeseen.

Korjaaminen voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitettua määräajan jälkeenkin, jos korjaamista koskeva pyyntö on saapunut Verohallinnolle määräajan kuluessa.

39 §

Virheellisen hyvityksen takaisin periminen

Jos verotilille virheellisesti kirjattu hyvitys on maksettu verovelvolliselle tai jos se on käytetty velvoitteen suoritukseksi eikä virhetä ole korjattu ennen kuin verotiliote on annettu tiedoksi verovelvolliselle, Verohallinto määrää hyvityksen perittäväksi takaisin. Päätös on tehtävä kahden kalenterivuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona virheellinen hyvitys on kirjattu verotilille. Verovelvolliselle varataan mahdollisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Hyvitys voidaan jättää perimättä takaisin, jos sen määrä on vähäinen eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä takaisin perimistä.

Takaisin perittävän hyvityksen erääntymisajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Takaisin perittävä hyvitys on maksettava muutoksenhausta huolimatta, jollei Verohallinto tai muutoksenhakuviranomainen toisin määrää, ja sen maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään velvoitteesta. Takaisin perittävä hyvitys vanhenee viiden vuoden kuluttua eräpäivää seuraavan vuoden alusta.

40 §

Oikaisuvaatimus Verohallinnolle

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta Verohallinnolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle 37 ja 39 §:ssä tarkoitetussa asiassa on viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä tiliotteeseen taikka virheellinen hyvitys on merkitty tiliotteeseen, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muussa asiassa määräaika on viisi vuotta päätöksen tekemisestä, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle. Verohallinnon on varattava muutoksenhakuun oikeutetun asianosaisen oikaisuvaatimuksesta Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikön oikaisuvaatimuksesta muutoksenhakuun oikeutetulle asianosaiselle tilaisuus antaa vastineensa sekä tarvittaessa varattava oikaisuvaatimuksen tekijälle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

41 §

Muutoksenhaku oikaisupäätökseen

Verovelvollinen, velvoitteesta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö voivat hakea muutosta 40 §:ssä tarkoitettua oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla hallinto-oikeuteen noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valitusaika 37 ja 39 §:ssä tarkoitetussa asiassa on viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattava toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä taikka virheellinen hyvitys on merkitty tiliotteeseen, kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tiedoksisaannista. Muussa asiassa valitusaika on viisi vuotta päätöksen tekemisestä, kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika on 30 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhausta noudatetaan, mitä siitä säädetään verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä.

42 §

9 luvun säännösten soveltaminen

Verotilin tilitapahtuman perusteena olevan asianomaisen verolain nojalla annetun päätöksen korjaamisessa ja muutoksenhausta noudatetaan, mitä kyseisessä laissa säädetään.

10 luku

Erinäiset säännökset

43 §

Vastuu velvoitteesta

Vastuuseen velvoitteesta sovelletaan, mitä verovastuusta säädetään veronkantolain 8 luvussa.

44 §

Viivästysseuraamusten perimättä jättäminen

Jos ilmoituksen antaminen tai veloitteen maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, Verohallinto voi jättää myöhästymismaksun, viivästyskoron ja

viivekoron kokonaan tai osittain maksuunpanematta tai perimättä.

Jos viivästyssseuraamus on aiheutunut Verohallinnon virheellisestä menettelystä, se jätetään maksuunpanematta tai perimättä. Jos viivästyssseuraamus on aiheutunut osittain myös verovelvollisen menettelystä, se voidaan maksuunpanna tai periä osittain.

Verohallinto palauttaa mahdollisesti jo perityn myöhästymismaksun, viivästyskoron tai viivekoron verovelvollisen verotilille. Palautettava määrä voidaan käyttää maksamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi tai veronkantolaissa tarkoitettuun veronkuittaukseen.

Päätökseen, jolla Verohallinto on ratkaissut verovelvollisen vaatimuksen viivästyssseuraamuksen perimättä jättämisestä, ei saa hakea muutosta valittamalla.

45 §

Valtiovarainministeriön asetus viivästyssseuraamusten perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että viivästyskorkoja, viivekorkoja ja myöhästymismaksuja ei peritä ajalta, jolta velvoitteiden maksaminen tai kausiveroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

46 §

Viivästyssseuraamusten huojentaminen

Verohallinto voi hakemuksesta vapauttaa verovelvollisen myöhästymismaksun, viivästyskoron ja viivekoron suorittamisvelvollisuudesta osittain tai kokonaan, jos verovelvollisen taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen tai muusta erityisestä syystä niiden suorittamista on pidettävä kohtuuttomana. Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Verovelvollisen verotilille palautettava määrä voidaan käyttää maksamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi tai veronkantolaissa tarkoitettuun veronkuittaukseen.

Päätökseen, jolla verovelvollisen vaatimus viivästyssseuraamusten huojentamisesta on ratkaistu, ei saa hakea muutosta valittamalla.

47 §

Verotiliotteen tiedoksianto

Verotiliote annetaan verovelvolliselle tiedoksi yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Verovelvollisen katsotaan saaneen tiliotteen tietoonsa yleistä eräpäivää seuraavana kymmenentenä päivänä.

Jos verotiliotetta ei voida tietoliikennehäiriöiden tai muiden vastaavien teknisten häiriöiden vuoksi antaa tiedoksi 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, se lähetetään postitse kirjeellä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä.

Verovelvollisen pyynnöstä verotiliote lähetetään verovelvolliselle myös postitse kirjeellä tai Verohallinnon käytävissä olevaa sähköistä tiedonsiirtomenettelyä käyttäen. Verotiliotteen tiedoksisaannin katsotaan kuitenkin tapahtuneen 1 momentissa tarkoitettuna ajankohtana.

48 §

Muun asiakirjan tiedoksianto

Muut tämän lain nojalla annettavat asiakirjat annetaan tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona tai sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 18 §:ssä tarkoitettuna todisteellisenä sähköisenä tiedoksiantona.

49 §

Määräaikojen laskeminen

Jos veloitteen eräpäivä, ilmoituksen antamisen määräpäivä tai palautuksen maksupäivä on pyhäpäivä, vapunpäivä tai arkilauantai, maksun saa maksaa, ilmoituksen antaa ja palautuksen maksaa ensimmäisenä sen jälkeisenä arkipäivänä. Sama on voimassa, jos veloitteen eräpäivä tai palautuksen maksupäivä on päivä, jona pankkien yleisesti keskinäisissä maksuissaan käyttämät maksujär-

jestelmät säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan eivät ole käytössä.

50 §

Tilittäminen veronsaajille

Viivästysseuraamukset tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka perusteella niitä peritään.

Velvoitteiden suorituksiksi käytetyt määrät tilitetään veronsaajille noudattaen, mitä verontilityslaisissa (532/1998) säädetään.

11 luku

Voimaantulo

51 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen päättyviltä kohdekausilta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon.

Lakia sovelletaan siten kuin jäljempänä säädetään myös ennen lain voimaantuloa päättyneeltä vero- tai kohdekaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan ve-

roon ja sille määrättyihin viivästysseuraamuksiin, jos vero maksuunpannaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tai veron palauttamista koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu maksuunpantu vero ja sille määrätty viivästysseuraamus kirjataan verotilille velvoitteeksi maksuunpanossa määrättyinä eräpäivinä. Verolle on suoritettava tämän lain mukaista viivästyskorkoa lain voimaantulopäivästä, kuitenkin aikaisintaan asianomaisessa verolaissa säädetystä veron maksamisen määräpäivästä. Verotilille velvoitteeksi kirjattuun veroon sovelletaan soveltuvin osin myös muita tämän lain säännöksiä. Verolle ei kuitenkaan määrätä myöhästymismaksua.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu palautettava vero ja sille maksettu korko kirjataan verotilille hyvitykseksi päätöksen tekopäivänä. Verolle ja sille maksetulle korolle maksetaan tämän lain mukaista hyvityskorkoa päätöksen tekopäivää seuraavasta päivästä. Verotilille hyvitykseksi kirjattuun palautettavaan veroon sovelletaan soveltuvin osin myös muita tämän lain säännöksiä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettun maksuunpannun veron suorituksiksi maksettuun määrään ja muun veron suorituksiksi 2 päivänä maaliskuuta 2010 tai sen jälkeen maksettuun määrään sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen toimeenpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 148 §, 183 ja 187 §,

sellaisina kuin niistä ovat 148 § laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 183 § mainitussa laissa 1767/1995 ja laissa 1083/2005 sekä 187 §:n 2 momentti mainitussa laissa 1083/2005,

muutetaan 13 c §:n 4 ja 5 momentti, 63 g §:n 6 kohta, 79 k §:n 1 momentti, 133 p ja 133 s §, 133 u §:n 2 momentti, 133 v, 133 x, 147, 149 ja 149 b—149 d §, 162, 162 b, 163—165, 176—180, 182, 184, 185 ja 191 §, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 2—4 momentti, 204 §, 205 §:n 2 momentti, 206 ja 208 a § sekä 218 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 13 c §:n 4 momentti ja 79 k §:n 1 momentti mainitussa laissa 1767/1995, 13 c §:n 5 momentti, 63 g §:n 6 kohta, 147 §, 162 §:n 2 ja 3 momentti sekä 182 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1486/1994, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x ja 163 § laissa 971/2002, 133 u §:n 2 momentti laissa 331/2005, 149 § osaksi mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 149 b—149 d ja 208 § laissa 1301/2003, 162 § mainitussa laissa 1486/1994 ja laissa 1071/2002, 162 b § mainituissa laeissa 1486/1994, 1767/1995 ja 331/2005, 164 § osaksi laissa 1123/1996, 165 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005, 176 ja 177 § osaksi laissa 1072/2003, 178 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005 sekä laissa 1265/1997, 179 § mainituissa laeissa 1767/1995, 1265/1997 ja 1083/2005, 180 § osaksi mainitussa laissa 1767/1995, 182 § osaksi mainitussa laissa 1486/1994 ja laissa 915/2001, 185 § laissa 246/2008, 191 § osaksi mainitussa laissa 1486/1994, 193 §:n 2 momentti mainitussa laissa 246/2008 ja 3 momentti laissa 542/1996, 205 §:n 2 momentti ja 206 § laissa 700/1994 ja 218 §:n 3 momentti laissa 1061/2007, sekä

lisätään 133 n §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 971/2002, uusi 2 momentti, lakiin uusi 133 y ja 149 f §, lakiin siitä mainitulla lailla 1123/1996 kumotun 162 a §:n tilalle uusi 162 a § sekä lakiin uusi 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a ja 191 b § seuraavasti:

13 c §

Paliskuntaryhmän verokausi on poronhoitovuosi. Veroilmoitus verokaudelta on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain (/) 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohdana.

Paliskuntaryhmiä koskevat asiat kuuluvat sen veroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella on paliskunnan kotipaikka.

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitettulla tavalla tavaran kuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

6) ostaja on täyttänyt 162 e §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina 162 a §:ssä tarkoitettua verokauden voittomarginaalia.

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verovirasto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

133 s §

Verovirasto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksumatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovel-

letaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

133 u §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 133 n, 133 v, 179, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

133 v §

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan verokantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korko 133 n §:n 2 momentissa tarkoitettulle verolle lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta.

133 x §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettäväs-tä verosta.

133 y §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

147 §

Verovelvollisen on maksettava 162 a §:ssä tarkoitettulle verokaudelle kuuluville kalenterikuukausille 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien verojen ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle viimeistään kyseistä verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

Edellä 26 d §:n 1 momentissa tarkoitettu uuden kuljetusvälineen ostajan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta vero-

velvollinen ja johon ei sovelleta 146 a §:ää, on maksettava vero Verohallinnon tarkemmin määräämällä tavalla viimeistään sinä päivänä, jona kuljetusväline on ilmoitettava rekisteriin.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukaute-na, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

149 §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä verokaudelta tilitettävää veroa laskettaessa, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena verokaudelta vähentämättä jäänyt määrä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä palautetaan siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, huo-jennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitettun veroilmoituksen yhteydessä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, huo-jennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tai 13 c §:n 4 momentissa tarkoitettun veroilmoituksen yhteydessä.

Verovelvollisen on 147 §:n 1 momentista poiketen maksettava 1 ja 2 momentissa tarkoitettulta verokaudelta vain tilitettävän veron ja 149 a §:ssä tarkoitettun huo-jennuksen erotusta vastaava määrä. Jos huo-jennus on suurempi kuin verovelvollisen 147 §:n 1 momentin mukaan maksettava tilitettävä vero, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena huo-jennuksen ja tilitettävän veron erotusta vastaava määrä tai, jos verovelvollisen ei ole maksettava veroa, koko huo-jennuksen määrä.

Verovelvollisella, joka on jättänyt alaraja-huo-jennusta koskevat 1 tai 2 momentissa tarkoitettut tiedot antamatta tai ilmoittanut huo-jennuksen liian pienenä, on oikeus tilikauden päätyttyä saada ilmoittamatta jäänyt määrä palautuksena hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella kolmen vuoden kulu-essa sen tilikauden päättymisestä, jota huo-jennus koskee, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheel-listen tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huo-jennuksen, veroviraston on määrättävä liikaa hyväksi saatu määrä ve-rovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huo-jennus koskee.

Edellä 1 momentin nojalla maksettavaksi määrättyä veroa voidaan korottaa 182 §:ssä säädettyin edellytyksin.

149 d §

Huo-jennusta oikaistaan, jos verovelvollinen on saanut liian suuren tai liian pienen huo-jennuksen tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan määräämis-, palautus-, oikaisu- tai uudelleenkä-sittelypäätöksen tai valitukseen annetun ratkaisun johdosta. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

149 f §

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huo-jennus tilikauden muutospäivänä tai sen jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikau-delta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikau-den muutosta edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutosta edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:ssä tarkoitettusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oi-keus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huo-jennus tilikauden muutospäivän jälkeen päätyvältä

kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutoksen jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutoksen jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua huojuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitettua veroilmoituksen yhteydessä.

162 §

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroilmoitus.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava liikevaihto, suoritettava ja vähennettävä vero sekä muut Verohallinnon määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohdana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, voidaan antaa etukäteen, kuitenkin enintään kuudelta kalenterikuukaudelta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, miten 147 §:n 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen ilmoittaa veron.

162 a §

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa, verokausi on neljänneskalenterivuosi, jollei 3 tai 4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 25 000 euroa, verokausi on kalenterivuosi, jollei 4 momentissa toisin säädetä.

Sellaisen alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitettua taide-esineen teki-

jän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, verokausi on kalenterivuosi.

Edellä 2 tai 3 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta verokaudesta on kysymys.

Tässä laissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteenottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toimintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

162 b §

Edellä 162 a §:n 2 momentissa tarkoitettua verovelvollisen verollisen toiminnan alkamisen yhteydessä tekemän hakemuksen perusteella verokautena pidetään kuitenkin kalenterikuukautta ja 162 a §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettua verovelvollisen hakemuksen perusteella kalenterikuukautta tai neljänneskalenterivuotta toiminnan alkamisesta.

Verovelvollinen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta. Verovelvollinen, jonka verokautena on tämän pykälän perusteella valittu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 162 a §:n 2—4 momentin mukaista verokautta tai mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta.

Verokauden on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa verokautta sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä viimeistään kyseistä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä verovirastolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenteri-

vuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Verovelvollisen verokautena pidetään kuuluvaa kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen perusteella uusia tietoja vastaavaa verokautta sen lyhyemmän verokauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitetussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitetussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

162 d §

Verovelvollisen, jonka verokausi on muu kuin kalenterivuosi, on sovellettava samaa verokautta kuin verotililain soveltamisalaan kuuluviin verotililain 1 §:n 2 momentin 2, 3, 6 ja 7 kohdassa sekä 3 momentissa tarkoitet-

tujen lakien nojalla kannettaviin veroihin ja maksuihin sovelletaan.

162 e §

Verovelvollisen on annettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä yhteenvetoilmoitus 72 b ja 72 c §:ssä tarkoitetuista yhteisömyynneistä.

Yhteenvetoilmoitus on annettava myös silloin, kun verovelvollisen tekemä tavaran yhteisöhankinta katsotaan 63 g §:n nojalla verotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

Ostajalle annettu yhteenvetoilmoituksessa ilmoitettua myyntiä koskeva vuosi- tai vaihtolennus, osto- tai myyntihyvitys, ylijäämänpalautus, muu sellainen oikaisuerä tai muu myyntiä koskeva muutos ilmoitetaan siltä kalenterivuoden neljännekseltä annettavassa yhteenvetoilmoituksessa, johon kuuluvalle kalenterikuukaudelle se on hyvän kirjanpitotavan mukaan kirjanpidossa kirjattava.

Ilmoitus tulee antaa viimeistään kalenterivuoden neljänneestä seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset yhteenvetoilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

163 §

Edellä 161 §:ssä tarkoitettu perustamis-, muutos- ja lopettamisilmoitus sekä 162 e §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset sähköisten tietojen antotavasta.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitettulle verovirastolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava veroviranomaiselle annettavat 162 e §:ssä tar-

koitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminimen kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

Edellä 162 e §:ssä tarkoitettut ilmoitukset ja muut asiakirjat, jotka voidaan toimittaa veroviranomaiselle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitettulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina 162 e §:ssä tarkoitettuja ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

176 §

Verovirasto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on veroviraston päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

Veron määräämisessä on tunnollisesti sekä valtion että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen liiketoimista sekä muista asiaan vaikuttavista seikoista on ilmoituksista tai muutoin käynyt selville taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrättäessä olennaisesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut siitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, veroviraston on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksetta-

vaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun veron määrä on pyrittävä selvittämään ostojen, tavanomaisten myyntipalkkioiden, palkkojen tai muiden sellaisten kustannuserien perusteella laadittujen laskelmien avulla taikka muiden samalla alalla ja vastaavanlaisissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten liiketoimintaan vertaamalla.

Veron määräämistä koskevaan päätökseen on otettava veron määräytymistä koskeva laskelma sekä merkittävä ne syyt, joiden perusteella vero on määrätty arvion mukaan.

178 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä, jos veron ilmoittaminen liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi johtuu sellaisesta virheestä, jonka johdosta toisen verovelvollisen maksettavaksi on tullut liikaa veroa taikka 122 tai 131 §:ssä tarkoitettu vero on jäänyt palauttamatta eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä. Edellytyksenä on, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneella ei ole oikeutta palautukseen.

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä.

179 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero on määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle.

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Veroa voidaan korottaa, jos:

1) veroilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus, eikä verovelvollinen ole noudattanut samaansa kehotusta sen korjaamiseksi, enintään 10 prosentilla;

2) verovelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt veroilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään taikka laiminlyönyt muun tiedon tai asiakirjan oikeassa ajassa antamisen taikka antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla ja, jos hän on säädetyn kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää estettä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

3) verovelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut veron kavaltaamisen tarkoituksessa, veroa on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään vain siitä verosta, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron ar-

vioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

Veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

184 §

Kun verovelvollisen maksettavaksi määrätään veroa tai veronkorotusta, verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus. Ajankohdasta, jolloin vero on maksettava, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Verovelvollisen palautusoikeutta koskevan hakemuksen tai hakemusta vastaavan selvityksen johdosta verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

188 a §

Verovirasto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos verovelvollinen maksaa veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 147 §:n 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Kun verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

188 b §

Edellä 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

191 §

Verovelvollinen oikaisee veroilmoituksessa olevan virheen antamalla kyseiseltä verokaudelta veroilmoituksen oikaisuilmoituksen.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen oikaisuilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

191 a §

Verovelvollisella, joka on ilmoittanut verokaudelta suoritettavan veron liian pienenä tai vähennettävän veron liian suurena, on velvollisuus tehdä 191 §:ssä tarkoitettu oikaisu kolmen vuoden ajan sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut ilmoittaa.

191 b §

Verovelvollisella on oikeus saada 191 §:ssä tarkoitettua menettelyä noudattaen liikaa maksettavaksi ilmoitettu vero tai vero, jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, palautuksena tilikauden aikana tai korjata virhe vähentämällä kyseinen vero tilikauden aikana seuraavilta verokausilta.

Verovelvollisella, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua oikaisua tai korjausta, on oikeus tilikauden päätyttyä saada kyseinen vero palautuksena hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella.

Verovelvollisella on oikeus 2 momentissa tarkoitettuun palautukseen kolmen vuoden ajan sen tilikauden päättymisestä, jolta veroa on ilmoitettu liikaa, tai verovelvollisen mainitun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero palautetaan siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

192 §

Jos verovirasto verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, veroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja verovelvollisella on

oikeus saada virheen johdosta liikaa maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä sekä 162 c §:n 6 momentissa ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

204 §

Jos verovelvollisen joltakin tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää on veron määräämispäätöksellä tai palautus-, oikaisu- tai uudelleenkäsitteilypäätöksellä taikka valitukseen annetulla päätöksellä muutettu toiselta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainitulta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää oikaistaan muutosta vastaavaksi. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

205 §

Jos vero on hallinto-oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, asianomaisella on oikeus

us saada palautuksena liikaa maksettavaksi tai palauttamatta jätettäväksi määrätty vero.

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava verovirastolle. Veroviraston tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

208 a §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on neljänneskalenterivuosi tai kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 o §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162 §:ssä, 162 c §:n 5 momentissa, 162 e tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa, 169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a, 209 tai 209 a—209 c §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *arvonlisäverorikkomuksesta* sakkoon.

1. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2. Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta ja lain voimaantulon jälkeen päätyvältä 13 c §:n 4 momentissa tarkoitettulta verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon.

3. Ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

4. Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 148 §:n 1 ja 2 momenttia ei sovelleta

verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamaan määrään eikä 148 §:n 3 momenttia veroon, jota koskeva veron määräämispäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

5. Verovelvollisella on oikeus vähentää viimeiseltä ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollinen on saanut vähentämättä jääneen määrän takaisin 149 §:n tai voimaantulosäännöksen 6 momentin perusteella, sitä ei saa vähentää lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta.

6. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada palautuksena viimeiseltä ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä. Palautus maksetaan hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella ja siihen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7. Lain 149 b—149 d §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päätyvään tilikauteen.

8. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta lain voimaantuloa edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennukseen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään lain voimaantuloa edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

9. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitettua kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulon jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen

kuuluville lain voimaantulon jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään lain voimaantulon jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

10. Sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, verokautena pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantulopäivästä lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

11. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veroilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto määrää verovelvollisen ilmoittaman veron verovelvollisen maksettavaksi.

12. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 182 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta tilitettävään veroon, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos vero on määrätty maksettavaksi lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

13. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veron määräämispäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 183 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

14. Jos ennen lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 187 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään.

15. Verovelvollinen, joka on ilmoittanut ennen tämän lain voimaantuloa päätyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavan veron liian suurena tai vähennettävän veron liian pieninä, saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron tilikauden aikana lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollisen tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitetuksi kalenterivuodeksi, korjaus voidaan tehdä lain voimaantulosta lukien sovellettavan tilikauden aikana.

3.

Laki**eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 5 ja 6 §, sellaisina kuin ne ovat, 5 § laissa 537/1982 ja 6 § laeissa 1108/1988 ja 928/1992, seuraavasti:

5 §

Kalenterikuukaudelta laskettu vero suoritetaan viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

6 §

Verovelvollisen on annettava kalenterikuukaudelta veroilmoitus viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

kohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei muussa laissa toisin säädetä.

4.

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 3 ja 5 §, sellaisena kuin niistä on 3 § osaksi laeissa 1003/2004 ja 254/2008, ja *lisätään* lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

3 §

Kertymisjakso ja tilitysajankohta

Verotililaissa (/) tarkoitettujen verojen kertymisjakso alkaa kuitenkin kalenterikuukauden 18 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 17 päivänä. Kertymisjakson aikana verojen suorituksiksi verotilillä käytetty määrä ja verotilille kirjatut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kunkin kalenterikuukauden 7 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 6 päivänä. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Muiden tämän lain mukaisesti tilitettävien verojen kertymisjakso on kalenterikuukausi. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja maksetaan kertymisjaksoa seuraavan kuukauden aikana. Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset vähennetään kuitenkin verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Tilitysten maksuajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §

Jako-osuudet ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakoperintävaiheessa

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritettun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kuukausikohtaisesti oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun vähimmäismäärä (*työnantajasuoritusten vähimmäismäärä*) siten, että niiden yhteismäärä mahdollisimman hyvin vastaa todellista oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun verovuosiakohtaista kokonaiskertymää. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärää tarkistetaan, jos käytettäviksi saatujen verotustietojen tai muiden perusteiden

den muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän vahvistamista ja tarkistamista valtiovarainministeriön on kuultava kuntien keskusjärjestöä, Kirkkohallitusta, Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

5 a §

Takuutilitys

Jos oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen määrä kertymäjakson aikana on yhteensä vähemmän kuin 90 prosenttia kertymisjaksoa vas-

taavalle kuukaudelle vahvistetusta työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, erotus tilitetään veronsaajille takuutilityksenä. Takuutilityksenä tilitetään kuitenkin enintään määrä, joka vastaa verotileille kohdentamatta olevien maksujen ja verotileillä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärää kertymisjakson päättymispäivänä.

Takuutilitys oikaistaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä siten, että veronsaajien osuudet vastaavat kohdekaudelta tehtyjen kausiveroilmoitusten mukaista todellista kertymää.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin takuutilityksen soveltamisesta. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä takuutilityksen menettelystä ja tilitysten oikaisemisesta takuutilityksen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 tehtävissä tilityksissä.

5.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 39 §:n 6 momentti, 42 §:n 4 momentti ja 43 §,
muutetaan 12, 21, 32 ja 38 §, 39 §:n 7 momentti, 41 §, 42 §:n 1 ja 2 momentti, 44 §:n 1 ja 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 564/2004 sekä 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 241/2008, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 564/2004 kumotun 33 §:n tilalle uusi 33 § sekä uusi 33 a ja 33 b § seuraavasti:

12 §

Pidätetyn määrän maksaminen

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät Verohallinnolle viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitetusta merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavana kalenterikuukautena edellä mainittuna ajankohtana.

Jäljempänä 32 §:n 4 momentissa tarkoitettua suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 33 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on maksettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta pidätetyt määrät Verohallinnolle viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 33 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena verontilityslain mukaan tilitettävistä määristä.

21 §

Liikaa ilmoitettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on ilmoitettu enemmän kuin sitä on pidätetty, suorituksen maksaja voi korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen tai vähentämällä liikaa ilmoitetun määrän samalta kalenterivuodelta ilmoitettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu virhe havaitaan vasta kalenterivuoden päättymisen jälkeen, liikaa ilmoitetulla määrällä oikaistaan kalenterivuoden viimeisen kohdekauden kausiveroilmoitusta. Oikaisun edellytyksenä on, että verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehdyt merkinnät on oikaistu. Oikaisu-ilmoitus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jolta ennakonpidätystä on ilmoitettu liikaa.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava verovirastolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.

Kausiveroilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista viimeistään kalenterikuukautta seuraavana kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Merityötuloa maksavan työnantajan on annettava kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista kausiveroilmoitus sähköisesti viimeistään kalenterikuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Kausiveroilmoitus on kuitenkin annettava neljänneskalenterivuositain viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana, kun:

1) säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan kalenterivuoden kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa; tai

2) suorituksen maksaja ei ole säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja, mutta on arvonlisäverovelvollinen ja oikeutettu arvonlisäverolain (1501/1993) 162 a §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun verokauteen.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on annettava ilmoitus siitä, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu. Ilmoituksen voi tehdä etukäteen enintään kuudelta kuukaudelta.

Edellä 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta ilmoitusjaksosta on kysymys.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Edellä 32 §:n 4 momentissa tarkoitettua suorituksen maksajan on ilmoitettava viipymättä, jos kyseissä lainkohdassa säädetty

edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kuluva kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen perusteella kalenterikuukautta sen kalenterikuukauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettua toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettua toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

33 a §

Ilmoitusjakson valintaoikeus

Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan kalenterikuukauden pituista ilmoitus-

jaksoa. Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjaksona on tämän pykälän perusteella valittu ilmoitusjakso, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 32 §:n 2 tai 4 momentin mukaista ilmoitusjaksoa.

Ilmoitusjakson on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa ilmoitusjaksoa sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä viimeistään kyseistä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

33 b §

Verotilijärjestelmän yhdenmukainen ilmoitusjakso

Suorituksen maksajan on sovellettava samaa ilmoitusjaksoa kuin verotililain soveltamisalaan kuuluvaan arvonlisäverolaissa tarkoitettuun veroon. Jos suorituksen maksaja soveltaa edellä mainittuun veroon kalenterivuoden pituista verokautta, suorituksen maksajan ilmoitusjakso on neljänneskalenterivuosi.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta suorituksen maksajaan, joka on arvonlisäverolain 162 a §:n 4 momentissa tarkoitettu verovelvollinen.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, veroviraston on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Maksuunpantava ennakonpidätys on enintään 40 prosenttia maksetuista suorituksista. Suorituksen maksajaa on kuultava, jos se on mahdollista, ennen maksuunpanoa.

Maksuunpano on toimitettava kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 44 §:ssä tarkoitettun veronkorotuksen tai verotililain 32 §:n mukaisen viivästyskoron osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, verovirasto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määrittämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioidessa veroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, veroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on oikaisettava maksuunpano viiden vuoden kuluessa

siitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

44 §

Veronkorotus

Verovirasto voi korottaa ennakonpidätystä:

1) enintään 30 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädetyssä ajassa toimittamatta;

2) enintään 10 prosentilla, jos ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen;

3) enintään 20 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään tai laiminlyönyt muun tiedon tai asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka antanut ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti puutteellisena, ja enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä;

4) enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimitanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

Veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

48 §

Oikaisuvaatimus verovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta verovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

50 §

Muutoksenhakuaja ja eräät muut valitusta koskevat määräykset

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava verovirastoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja

maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Sellaisen suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, ilmoitusjaksona pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantulopäivästä lukien kalenterikuukautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta ja että lain 33 b §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva valvontailmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee suorituksen maksajan ilmoittaman ennakonpidätyksen.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 44 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä

kalenterikuukaudelta maksettavaan ennakonpidätykseen, jota ei ole säädetyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos ennakonpidätys on maksuunpantu tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, ennakonpidätykselle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 43 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 39 §:n 6 momentissa ja 42 §:n 4 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään.

6.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 10 §:n 3 momentti ja 13 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 3 momentti laissa 1569/1995 ja 13 §:n 4 momentti laissa 1114/2005, seuraavasti:

10 §

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille on suoritettava viivästyskorkoa sen mukaan kuin verotililaissa (/) säädetään.

13 §

Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava verovirastolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitettuja vähennyksistä ennakoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa sosiaaliturvamaksua koskeva maksuunpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sosiaaliturvamaksulle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

7.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 7, 14 ja 16 §, sellaisina kuin ne ovat, 7 § laissa 1571/1995, 14 § laissa 1393/1991 ja mainitussa laissa 1571/1995 sekä 16 § osaksi mainitussa laissa 1571/1995, seuraavasti:

7 §

Veron suorittaminen

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

14 §

Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen

Koronsaajalta aiheuttomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi, ja siihen sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (1118/1996) ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännöksiä.

Jos koronmaksaja on ilmoittanut lähdeveron liian suurena, liikaa ilmoitetun veron voi vähentää samalta kalenterivuodelta ilmoitettavasta lähdeverosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on teh-

tävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen korkotulosta perittyyn veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa korkotulosta perittyyn veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa maksettusta korosta perittävää lähdeveroa koskeva maksuunpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

8.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 § Jos lähdevero on jäänyt perimättä, mutta tulosta on pidätetty ennakoperintälaissa tarkoitettua ennakkkoa, veron perimiseen velvollisen suoritettavaksi 8 §:n mukaan määrätystä	veron määrästä on vähennettävä pidätetyn ennakon määrä. _____ _____ Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____ . _____
--	---

9.

Laki**arpajaisverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 8 §:n 2 momentti, 10, 14 ja 17 §, sellaisena kuin niistä on 10 § osaksi laissa 1568/1995, ja
muutetaan 8 §:n 1 momentti, 9 §, 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on maksettava ja ilmoitettava kalenterikuukaudelta suoritettava arpajaisvero viimeistään kalenterikuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililaissa (/) säädettyinä ajankohtana. Veroa koskevat tiedot on ilmoitettava verotililaissa tarkoitettulla kausiveroilmoituksella.

9 §

Veron oikaisu

Arpajaisia toimeenpaneva verovelvollinen saa vähentää kalenterikuukaudelta liikaa ilmoittamansa veron samalta kalenterivuodelta suoritettavasta verosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut pyydettyjä tietoja, veroviraston on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden

päättymisestä, johon kuuluvalla kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

13 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on jättänyt arpajaisveron ilmoittamatta tai ilmoittanut sen olennaisesti liian myöhään taikka antanut ilmoituksen puutteellisena eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäisenä, voidaan hänet maksuunpanon yhteydessä määrätä suorittamaan laiminlyödyille arpajaisveron määrälle korotusta enintään 30 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva ilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee verovelvollisen ilmoittaman veron.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 1 momentissa tar-

koitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään lain

voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 17 §:ssä tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään.

10.

Laki**veronkantolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 1 §, 15 §:n otsikko ja 1 momentti, 25 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 28 § ja 40 §:n 1 momentti sekä
lisätään 17 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 240/2008, uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 34 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ennakkoperintälaissa (1118/1996) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993) tarkoitettujen verojen ja maksujen kannossa lukuun ottamatta verotililain (/) 1 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja veroja ja maksuja.

Lakia sovelletaan lisäksi metsänhoitomaksun sekä muiden verojen ja maksujen kannossa, joista niin erikseen säädetään.

Maahantuonnin yhteydessä toimitettavasta arvonlisäveron kannosta säädetään erikseen.

15 §

Maksuunpannun ja verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritusjärjestys

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään maksuunpannun tai verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) viivästyskorko, viivekorko tai jäämämaksu;
- 3) veronlisäys tai viivästyskorkoa vastaava korko;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;

6) jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko.

17 §

Yksilöimättömän maksun käyttäminen

Maksusta käyttämättä jäävä määrä luetaan verovelvollisen hyväksi verotilillä. Määrä, jota ei tarvita verotilillä olevien velvoitteiden suoritukseksi, palautetaan verovelvolliselle.

21 §

Veronpalautuksen maksaminen

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt verotililain 1 §:ssä mainittujen lakien ja säännösten nojalla kannettavista veroista ja maksuista säädetyn taikka tuloverotusta tai varainsiirtoverotusta koskeviin säännöksiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka on antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, veronpalautus maksetaan siltä osin kuin sitä ei ole käytettävä veron suoritukseksi sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, Verohallinto voi maksaa palautuksen tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute

on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta ei tarvita tai siitä tarvitaan vain osa selvitettävänä olevien verojen ja maksujen suorituksiksi.

25 §

Veronkuittaus

Veronkantoviranomainen kuittaa veronpalautuksen verojäämän ja verotilillä suorittamatta jääneiden velvoitteiden suorituksiksi, jos tässä luvussa säädetty kuittauksen edellytykset ovat olemassa. Veronkuittaus toimitetaan myös sellaisen verojäämän ja verotilillä suorittamatta olevan velvoitteen suorituksiksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on määrätty vastuuvolliseksi.

27 §

Verojäämien kuittausjärjestys

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

- 1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä ja verotililain 21 §:n nojalla verotililtä perittäväksi siirretty ennakkoperintälaissa tarkoitettu vero tai maksu viivästysseuraamuksineen;
- 2) työnantajan sosiaaliturvamaksu sekä verotililtä perittäviksi siirretty työnantajan sosiaaliturvamaksu viivästysseuraamuksineen;
- 3) kiinteistövero;
- 4) muut valtiolle tulevat verot ja verotililtä perittäväksi siirretyt valtiolle tulevat verot ja maksut viivästysseuraamuksineen;
- 5) metsänhoitomaksu;
- 6) suhdannetalletus.

Verotilillä suorittamattomina olevat veloitteet, virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevat ulkomaan verot se-

kä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettu tiedonantovelvolliselle määrätty laiminlyöntimaksu kuitataan viimeisinä.

28 §

Veronkuittauspäivä

Veronkuittauspäivä on päivä, jona veronkantoviranomainen saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän tai verotilillä suorittamatta olevien velvoitteiden suorituksiksi kuitataan palautettavaa ennakkoa, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt.

34 §

Perintäkeinot

Arvonlisäverolain 133 s §:n 1 momentissa ja 188 a §:n 1 momentissa tarkoitettu maksamatta oleva vero voidaan kuitenkin lähettää perittäväksi ulosottoin taikka liittää konkurssilaissa (120/2004) tarkoitettuun maksukehotukseen tai konkurssihakemukseen kahden viikon kuluttua siitä, kun verovelvollisen katsotaan saaneen tiedon veroa koskevasta ilmoituksesta.

40 §

Vastuuseen määrääminen

Vero määrätään vero- tai maksuvelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään veroviranomaisen verotus- tai maksuunpanopäätökseen, vero- tai maksulippuun taikka verotililain 21 §:ssä tarkoitettuun verotilioteeseen tai verotilillä suorittamatta jääneistä velvoitteista verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Jos veronkantolain (609/2005) 1 §:ssä tarkoitettun veron määräaikana maksaminen laiminlyödään, lasketaan verolle veronlisäystä tai viivekorkoa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös

muuhun valtiolle ja kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnastettavaan suoritukseseen, jollei maksamisen laiminlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista muussa laissa säädetä toisin.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

12.**Laki****verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 21 § seuraavasti:

21 §

Verojäämiä koskevien tietojen julkaiseminen

Veronkantolain (609/2005) ja verotililain (/) perusteella kannettavia arvonlisäveroja sekä ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksuja koskevia tietoja erään-tyneistä ja maksamatta jätetyistä veroista voidaan ilmoittaa julkaistaviksi verojen erikois-perintänä.

Julkaistavia tietoja ovat vero- ja maksuvel-
vollisen:

- 1) nimi;
- 2) toiminimi sekä yritys- ja yhteisötunnus;
- 3) Verohallinnon tiedossa oleva kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain 25 §:n 4 momentista muuta johdu;
- 4) verojäämän verolaji ja määrä viivästys-seuraamuksineen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

2.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 148 §, 183 ja 187 §,

sellaisina kuin niistä ovat 148 § laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 183 § mainituissa laissa 1767/1995 ja laissa 1083/2005 sekä 187 §:n 2 momentti mainituissa laissa 1083/2005,

muutetaan 13 c §:n 4 ja 5 momentti, 63 g §:n 6 kohta, 79 k §:n 1 momentti, 133 p ja 133 s §, 133 u §:n 2 momentti, 133 v, 133 x, 147, 149 ja 149 b—149 d §, 162, 162 b, 163—165, 176—180, 182, 184, 185 ja 191 §, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 2—4 momentti, 204 §, 205 §:n 2 momentti, 206 ja 208 a § sekä 218 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 13 c §:n 4 momentti ja 79 k §:n 1 momentti mainituissa laissa 1767/1995, 13 c §:n 5 momentti, 63 g §:n 6 kohta, 147 §, 162 §:n 2 ja 3 momentti sekä 182 §:n 1 momentti mainituissa laissa 1486/1994, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x ja 163 § laissa 971/2002, 133 u §:n 2 momentti laissa 331/2005, 149 § osaksi mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 149 b—149 d ja 208 § laissa 1301/2003, 162 § mainituissa laissa 1486/1994 ja laissa 1071/2002, 162 b § mainituissa laeissa 1486/1994, 1767/1995 ja 331/2005, 164 § osaksi laissa 1123/1996, 165 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005, 176 ja 177 § osaksi laissa 1072/2003, 178 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005 sekä laissa 1265/1997, 179 § mainituissa laeissa 1767/1995, 1265/1997 ja 1083/2005, 180 § osaksi mainituissa laissa 1767/1995, 182 § osaksi mainituissa laissa 1486/1994 ja laissa 915/2001, 185 § laissa 246/2008, 191 § osaksi mainituissa laissa 1486/1994, 193 §:n 2 momentti mainituissa laissa 246/2008 ja 3 momentti laissa 542/1996, 205 §:n 2 momentti ja 206 § laissa 700/1994 ja 218 §:n 3 momentti laissa 1061/2007, sekä

lisätään 133 n §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laissa 971/2002, uusi 2 momentti, lakiin uusi 133 y ja 149 f §, lakiin siitä mainitulla lailla 1123/1996 kumotun 162 a §:n tilalle uusi 162 a § sekä lakiin uusi 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a ja 191 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 c §

13 c §

Paliskuntaryhmän verokausi on poronhoitovuosi. Veroilmoitus verokaudelta on annettava ja vero maksettava poronhoitovuotta seuraavan heinäkuun loppuun mennessä.

Paliskuntaryhmän verokausi on poronhoitovuosi. Veroilmoitus verokaudelta on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain (/) 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

Paliskuntaryhmiä koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka

Paliskuntaryhmiä koskevat asiat kuuluvat sen veroviraston käsiteltäviin, jonka toimi-

toimialueella on paliskunnan kotipaikka.

alueella on paliskunnan kotipaikka

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavarankuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

6) ostaja on täyttänyt 162 b §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavarankuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

6) ostaja on täyttänyt 162 e §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina 162 §:ssä tarkoitetun verokauden voittomarginaalia.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina 162 a §:ssä tarkoitetun verokauden voittomarginaalia.

133 n §

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verovirasto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161 ja 162 §:ssä ja 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

133 s §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoituksen perusteella Suomeen

133 s §

Verovirasto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän

maksettava vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta verokaudelta veroilmoitus on annettu, jos ilmoitus on annettu 133 h §:n 3 momentissa säädettyssä määräajassa. Edellä mainitun määräajan jälkeen voidaan 179 §:ssä säädettyin edellytyksin toimittaa jälkiverotus kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta verokaudelta vero olisi tullut maksaa.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman maksuunpanoa 133 h §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen tai jos veroa ei ole maksettu mainitussa määräajassa, verolle on maksettava tai määrättävä veronlisäystä 183 §:n mukaisesti.

ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

133 u §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 187, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kysymys. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

133 v §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

133 u §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 133 n, 133 v, 179, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

133 v §

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan verokantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korko 133 n §:n 2 momentissa tarkoite-

tulle verolle lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta.

133 x §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

133 x §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

133 y §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

147 §

Verovelvollisen on maksettava kalenterikuukaudelle 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien verojen ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä.

Edellä 26 d §:n 1 momentissa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostajan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja johon ei sovelleta 146 a §:ää, on maksettava vero kuitenkin viimeistään sinä päivänä, jona kuljetusväline on ilmoitettava rekisteriin.

Tämän lain 162 §:n 4 momentissa tarkoitettua verovelvollisen on maksettava kalenterivuodelta tilitettävä vero kalenterivuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

Jos maksupäivä on pyhäpäivä tai arkilauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arki-

147 §

Verovelvollisen on maksettava 162 a §:ssä tarkoitettulle verokaudelle kuuluville kalenterikuukausille 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien verojen ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle viimeistään kyseistä verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

Edellä 26 d §:n 1 momentissa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostajan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja johon ei sovelleta 146 a §:ää, on maksettava vero *Verohallinnon tarkemmin määräämällä tavalla* viimeistään sinä päivänä, jona kuljetusväline on ilmoitettava rekisteriin.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Voimassa oleva laki

päivänä sen jälkeen.

148 §

Edellä 147 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, kuitenkin viimeistään vuoden kuluessa tilikauden päättymisestä maksettu vero katsotaan maksetuksi siltä kalenterikuukaudelta, jolta verovelvollinen on ilmoittanut sen maksaneensa tai jolta hänen on muutoin katsottava sen maksaneen.

Edellä 147 §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, kuitenkin viimeistään sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa vero on 178 §:n 2 momentin mukaan määrättävä, maksettu vero katsotaan maksetuksi siltä kalenterivuodelta, jolta verovelvollinen on veroilmoituksessaan ilmoittanut sen maksaneensa tai jolta hänen on katsottava sen maksaneen.

Jos 1 tai 2 momentissa mainittu vero on maksuunpantu tai jos vero maksetaan 1 tai 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, maksu käytetään maksuunpannun maksamatta olevan veron, veronkorotuksen ja veronlisäyksen sekä perittävän viivästyskoron, jäämämaksun ja viivekoron suorituksiksi.

149 §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä kalenterikuukauden tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville kalenterikuukausille. Lääninverovirasto maksaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on hakenut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena takaisin, ei sitä saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

Jos tilikaudelta vähennettävät verot ovat todennäköisesti suuremmat kuin myynneistä suoritettavat verot, verovelvolliselle maksetaan 1 momentin säännöksistä poiketen tilikauden aikana kalenterikuukausittain kalenterikuukaudelta vähentämättä jäänyt vero.

Verovelvolliselle voidaan erityisistä syistä tilikauden aikana maksaa vero, jonka hän 1 momentin mukaan todennäköisesti saa takaisin, kun tilikaudelta maksetut verot sekä

148 §

(kumotaan)

149 §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä verokaudelta tilitettävää veroa laskettaessa, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena verokaudelta vähentämättä jäänyt määrä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä palautetaan siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

todennäköiset myynneistä suoritettavat verot ja vähennettävät verot otetaan huomioon.

Lääninverovirasto maksaa 2 ja 3 momentissa tarkoitetun veron verovelvolliselle hakemuksesta. Hakemus tehdään vahvistettua lomaketta käyttäen. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin verovelvolliselle hakemuksesta maksettavan veron määrä on niin vähäinen, ettei sitä palauteta.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun tilikauden aikana maksettavaan palautukseen ei kuitenkaan ole oikeutta 162 §:n 4 momentissa tarkoitettulla verovelvollisella.

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi, verovirasto maksaa 149 a §:ssä tarkoitetun huojennuksen verovelvolliselle tilikauden päätyttyä hakemuksesta tai muun saadun selvityksen perusteella. Verovelvolliselle maksettavasta huojennuksesta vähennetään maksamatta oleva tilikaudelta tilitettävä vero. Huojennuksena palautettavalle verolle ei makseta korkoa.

Huojennus voidaan maksaa kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Jos huojennusta on verovelvollisen antamien virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta maksettu verovelvolliselle liikaa, veroviraston on määrättävä liikaa maksettu määrä verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee.

Edellä 3 momentin nojalla maksuun pantavaa veroa voidaan korottaa ja sille määrätään veronlisäys 154 §:ssä säädetyin tavoin ja edellytyksin.

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tai 13 c §:n 4 momentissa tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Verovelvollisen on 147 §:n 1 momentista poiketen maksettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetulta verokaudelta vain tilitettävän veron ja 149 a §:ssä tarkoitetun huojennuksen erotusta vastaava määrä. Jos huojennus on suurempi kuin verovelvollisen 147 §:n 1 momentin mukaan maksettava tilitettävä vero, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena huojennuksen ja tilitettävän veron erotusta vastaava määrä tai, jos verovelvollisen ei ole maksettava veroa, koko huojennuksen määrä.

Verovelvollisella, joka on jättänyt alaraja-huojennusta koskevat 1 tai 2 momentissa tarkoitetut tiedot antamatta tai ilmoittanut huojennuksen liian pienenä, on oikeus tilikauden päätyttyä saada ilmoittamatta jäänyt määrä palautuksena hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

149 c §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, verovelvollinen vähentää huojennuksen verokaudelta tilitettävästä verosta. Huojennuksen laskemista koskevat tiedot annetaan veroilmoituksen yhteydessä.

149 d §

Jos huojennus on maksettu verovelvolliselle liian suurena tai liian pienenä tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan maksuunpano-, jälkiverotus-, palautus-, oikaisu- tai uudelleen käsittelypäätöksen, tai valitukseen annetun päätöksen johdosta, huojennusta oikaistaan. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka jälkiverotuksen edellytykset puuttuisivat.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huojennuksen, veroviraston on määrättävä liikaa hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee.

Edellä 1 momentin nojalla maksettavaksi määrättyä veroa voidaan korottaa 182 §:ssä säädetyin edellytyksin.

149 d §

Huojennusta oikaistaan, jos verovelvollinen on saanut liian suuren tai liian pienen huojennuksen tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan määräämis-, palautus-, oikaisu- tai uudelleen käsittelypäätöksen tai valitukseen annetun ratkaisun johdosta. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

149 f §

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivänä tai sen jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutosta edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutosta edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:ssä tarkoitettusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivän jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutoksen jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutoksen jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettun huo-

jennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitettun veroilmoituksen yhteydessä.

162 §

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroilmoitus.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava liikevaihto, suoritettava ja vähennettävä vero sekä muut verohallituksen määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

Verokausi on kalenterikuukausi. Veroilmoitus on annettava viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä. Ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, voidaan antaa etukäteen usealta kuukaudelta.

Alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitettun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, verokausi on kuitenkin kalenterivuosi. Veroilmoitus kalenterivuodelta on annettava kalenterivuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä.

Sen estämättä, mitä 4 momentissa säädetään, on siinä tarkoitettulla alkutuotannon harjoittajalla ja taide-esineen tekijällä oikeus hakemuksesta siirtyä 3 momentin mukaiseen kuukausittaiseen ilmoittamismenettelyyn.

Edellä 5 momentissa tarkoitettu kuukausittainen ilmoittamisvelvollisuus alkaa hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien. Tätä menettelyä sovelletaan siihen saakka, kun verovelvollisuuden edellytykset ovat lakanneet tai toiminnassa on tapahtunut olennaisia muutoksia.

Tässä laissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteenottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toi-

162 §

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroilmoitus.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava liikevaihto, suoritettava ja vähennettävä vero sekä muut Verohallinnon määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, voidaan antaa etukäteen, kuitenkin enintään kuudelta kalenterikuukaudelta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, miten 147 §:n 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen ilmoittaa veron.

mintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

162 a §

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa, verokausi on neljänneskalenterivuosi, jollei 3 tai 4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 25 000 euroa, verokausi on kalenterivuosi, jollei 4 momentissa toisin säädetä.

Sellaisen alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitettun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, verokausi on kalenterivuosi.

Edellä 2 tai 3 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta verokaudesta on kysymys.

Tässä laissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteen ottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toimintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

162 b §

Verovelvollisen on annettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä yhteenvetoilmoitus 72 b ja 72 c §:ssä tarkoitetuista yhteisömyynneistä.

Yhteenvetoilmoitus tulee antaa myös silloin, kun verovelvollisen tekemä tavaran yhteisöhankinta katsotaan 63 g §:n nojalla verotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

Ostajalle annettu yhteenvetoilmoituksessa ilmoitettua myyntiä koskeva vuosi- ja vaihtolennus, osto- ja myyntihyvitys, ylijäämänpaltaus, muu sellainen oikaisuerä tai muu

162 b §

Edellä 162 a §:n 2 momentissa tarkoitettun verovelvollisen verollisen toiminnan alkamisen yhteydessä tekemän hakemuksen perusteella verokautena pidetään kuitenkin kalenterikuukautta ja 162 a §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettun verovelvollisen hakemuksen perusteella kalenterikuukautta tai neljänneskalenterivuotta toiminnan alkamisesta.

Verovelvollinen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhy-

myyntiä koskeva muutos ilmoitetaan siltä kalenterivuoden neljännekseltä annettavassa yhteenvedoilmoituksessa, johon kuuluvalla kalenterikuukaudelle se on hyvän kirjanpidotavan mukaan kirjanpidossa kirjattava.

Ilmoitus tulee antaa viimeistään kalenterivuoden neljänneistä seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä.

Verohallitus määrää tarkemmin yhteenvedoilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

empää verokautta. Verovelvollinen, jonka verokautena on tämän pykälän perusteella valittu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 162 a §:n 2—4 momentin mukaista verokautta tai mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta.

Verokauden on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa verokautta sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä viimeistään kyseistä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä verovirastolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Verovelvollisen verokautena pidetään kuuluvaa kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen perusteella uusia tietoja vastaavaa verokautta sen lyhyemmän verokauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu

2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muu-
tosta edeltäneeltä verokauden osalta veroil-
moitus viimeistään sitä kalenterikuukautta
seuraavana toisena kalenterikuukautena, jo-
na 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on an-
nettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajan-
kohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä me-
nettelyä noudattaen tai veroviraston mää-
räämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa
tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa
tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyyn-
nöstä päätös.

162 d §

Verovelvollisen, jonka verokausi on muu
kuin kalenterivuosi, on sovellettava samaa
verokautta kuin verotililain soveltamisalaan
kuuluviin verotililain 1 §:n 2 momentin 2, 3,
6 ja 7 kohdassa sekä 3 momentissa tarkoitet-
tujen lakien nojalla kannettaviin veroihin ja
maksuihin sovelletaan.

162 e §

Verovelvollisen on annettava kultakin ka-
lenterivuoden neljännekseltä yhteenvetoil-
moitus 72 b ja 72 c §:ssä tarkoitetuista yhtei-
sömyynneistä.

Yhteenvetoilmoitus on annettava myös sil-
loin, kun verovelvollisen tekemä tavaran yh-
teisöhankinta katsotaan 63 g §:n nojalla ve-
rotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

Ostajalle annettu yhteenvetoilmoituksessa
ilmoitettua myyntiä koskeva vuosi- tai vaih-
toalennus, osto- tai myyntihyvitys, ylijää-
mänpalautus, muu sellainen oikaisuerä tai
muu myyntiä koskeva muutos ilmoitetaan sil-
tä kalenterivuoden neljännekseltä annetta-
vassa yhteenvetoilmoituksessa, johon kuulu-
valle kalenterikuukaudelle se on hyvän kir-
janpitotavan mukaan kirjanpidossa kirjatta-
va.

Ilmoitus tulee antaa viimeistään kalenteri-
vuoden neljänneestä seuraavan toisen kuu-
kauden 15 päivänä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset
yhteenvetoilmoituksessa annettavista tiedois-
ta ja tietojen antotavasta.

163 §

Edellä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettu enakkopalautushakemus, 161 §:ssä tarkoitettu perustamis-, muutos- ja lopettamisilmoitus, 162 §:ssä tarkoitettu veroilmoitus ja 162 b §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti.

Verohallitus määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitettulle lääninverovirastolle.

Postitse saapunut ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun ilmoituksen sisältävä postilähetyks on jätetty postiin lääninverovirastolle osoitettuna. Konekielinen ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun tieto on saapunut lääninverovirastoon.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava veroviranomaisille annettavat asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminnan kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

Niiden verovelvollisten, joiden verokautena on kalenterikuukausi, ei kuitenkaan tarvitse allekirjoittaa veroilmoitusta.

Ilmoitukset ja muut asiakirjat, jotka voidaan toimittaa veroviranomaiselle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitettulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

176 §

Lääninverovirasto määrää saatujen ilmoitusten ja muun selvityksen perusteella mak-

163 §

Edellä 161 §:ssä tarkoitettu perustamis-, muutos- ja lopettamisilmoitus sekä 162 e §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset sähköisten tietojen antotavasta.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitettulle verovirastolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava veroviranomaiselle annettavat 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminnan kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

Edellä 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat, jotka voidaan toimittaa veroviranomaiselle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitettulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina 162 e §:ssä tarkoitettuja ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

176 §

Verovirasto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituk-

samatta olevan veron verovelvollisen maksettavaksi.

Veron määräämisessä on tunnollisesti sekä valtion että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen liiketoimista sekä muista asiaan vaikuttavista seikoista on ilmoituksista tai muutoin käynyt selville taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrättäessä olennaisesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron maksamisen tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on määrättävä maksamatta oleva vero arvioimalla.

Maksamatta olevan veron määrä on pyrittävä selvittämään ostojen, tavanomaisten myyntipalkkioiden, palkkojen tai muiden sellaisten kustannuserien perusteella laadittujen laskelmien avulla taikka muiden samalla alalla ja vastaavanlaisissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten liiketoimintaan vertaamalla.

Veron määräämistä koskevaan päätökseen on otettava veron määräytymistä koskeva laskelma sekä merkittävät ne syyt, joiden perusteella vero on määrätty arvion mukaan.

sen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on veroviraston päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

Veron määräämisessä on tunnollisesti sekä valtion että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen liiketoimista sekä muista asiaan vaikuttavista seikoista on ilmoituksista tai muutoin käynyt selväksi taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrättäessä olennaisesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut siitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, veroviraston on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioitun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun veron määrä on pyrittävä selvittämään ostojen, tavanomaisten myyntipalkkioiden, palkkojen tai muiden sellaisten kustannuserien perusteella laadittujen laskelmien avulla taikka muiden samalla alalla ja vastaavanlaisissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten liiketoimintaan vertaamalla.

Veron määräämistä koskevaan päätökseen on otettava veron määräytymistä koskeva laskelma sekä merkittävät ne syyt, joiden perusteella vero on määrätty arvion mukaan.

178 §

Veroilmoituksen perusteella maksettava vero on määrättävä vuoden kuluessa tilikauden päättymisestä, jos veroilmoitus on annettu 162 §:n 3 momentissa säädettyssä ajassa.

Jos verokausi on kalenterivuosi ja veroilmoitus annetaan 162 §:n 4 momentissa säädettyssä ajassa, veroilmoituksen perusteella maksettava vero on määrättävä sen kalenterivuoden loppuun mennessä, jonka kuluessa veroilmoitus on annettu.

Jos verokausi on poronhoitovuosi ja veroilmoitus annetaan 13 c §:n 4 momentissa säädettyssä ajassa, veroilmoituksen perusteella maksettava vero on määrättävä vuoden kuluessa poronhoitovuoden päättymisestä.

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

179 §

Edellä 178 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen voidaan toimittaa jälkiverotus. Jälkiverotuksien verovelvollisen maksettavaksi on määrättävä se vero, joka on jäänyt maksamatta tai on palautettu liikaa sen johdosta, että hän on jättänyt antamatta ilmoituksen taikka antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan. Jälkiverotus voidaan toimittaa kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta vero olisi tullut maksaa. Jos verokausi on kalenterivuosi, jälkiverotus voidaan toimittaa kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa, tai jos verokausi on poronhoitovuosi, kolmen vuoden kuluessa sen poronhoitovuoden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Verovelvollisen kuoltua jälkiverotus kohdistetaan kuolinpesään. Jälkiverotus on toimitettava vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu lääniverovirastolle.

Jälkiverotuksen katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

178 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä, jos veron ilmoittaminen liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi johtuu sellaisesta virheestä, jonka johdosta toisen verovelvollisen maksettavaksi on tullut liikaa veroa taikka 122 tai 131 §:ssä tarkoitettu vero on jäänyt palauttamatta eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä. Edellytyksenä on, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneella ei ole oikeutta palautukseen.

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä.

179 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero on määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Jälkiverotus voidaan jättää toimittamatta, jos 179 §:ssä tarkoitettu veron maksamatta jääminen tai liian suuri palautus johtuu sellaisesta virheestä, jonka johdosta toisen verovelvollisen maksettavaksi on tullut liikaa veroa tai 122 §:ssä tai 131 §:ssä tarkoitettu vero on jäänyt palauttamatta. Edellytyksenä on se, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneelle ei palauteta veroa.

Jälkiverotus voidaan jättää toimittamatta myös silloin, kun maksamatta jäänyttä tai liian suurena palautettua veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin jälkiverotus voidaan jättää toimittamatta.

182 §

Veroa voidaan korottaa, jos:

1) verovelvollinen on jättänyt verokaudelta tilitettävän veron säädettyssä ajassa kokonaan maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän, enintään 30 prosentilla;

2) veroilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) verovelvollinen ilman pätevää syytä on laiminlyönyt veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan oikeassa ajassa antamisen taikka antanut sen olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla ja, jos hän säädetyn kehotuksen saatuaankin on ilman hyväksyttävää estettä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

4) verovelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut veron

180 §

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle.

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Veroa voidaan korottaa, jos:

1) veroilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus, eikä verovelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseksi, enintään 10 prosentilla;

2) verovelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt veroilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään taikka laiminlyönyt muun tiedon tai asiakirjan oikeassa ajassa antamisen taikka antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla ja, jos hän on säädetyn kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää estettä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

3) verovelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut veron

kavaltamisen tarkoituksessa, veroa on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään vain siitä verosta, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeään laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

kavaltamisen tarkoituksessa, veroa on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään vain siitä verosta, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeään laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

Veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

183 §

Jos verovelvollinen maksaa verokaudelta tilitettävää veroa ilman maksuunpanoa 147 §:ssä säädetyssä määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä omaloitteisesti maksettava veronlisäystä.

Jos verokaudelta tilitettävää veroa ei ole maksettu 147 §:ssä säädetyssä määräajassa, määrätään maksamatta jääneelle verolle veronlisäystä. Veronlisäystä määrätään myös määräajan jälkeen maksetulle verolle, jolle verovelvollinen ei ole 1 momentissa tarkoitettulla tavalla maksanut veronlisäystä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin laissa veronlisäyksestä ja viivekorosta säädetään. Erityisestä syystä viranomaisen voi kuitenkin laskea veronlisäyksen säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos vero on määrätty kokonaan tai osittain arvioimalla kalenterikuukautta pidemmältä ajalta taikka jos muutoin ilman kohtuutonta lisäyötä ei ole selvitettävissä, miltä kalenterikuukaudelta veroa on jäänyt maksamatta,

(kumotaan)

183 §

Voimassa oleva laki

voidaan veronlisäyksen laskemisen alkamisajankohta arvioida ottaen huomioon maksamatta jääneen veron todennäköinen jakautuminen eri kuukausille.

Jos veron määrääminen perustuu valtion puolesta tehtyyn valitukseen sekä jos valtiolle on perittävä verovelvollisen jo maksama, mutta hänelle takaisin maksettu vero, veronlisäys on määrältään veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä tarkoitettun koron suuruinen.

184 §

Kun verovelvollisen maksettavaksi määrätään veroa, *veronlisäystä* tai veronkorotusta, verovelvolliselle on annettava tiedoksi verolippu sekä päätös, johon on liitetty valitusosoitus. Vero on maksettava valtiovarainministeriön määräämänä aikana.

Veron takaisin maksamista koskeva päätös on annettava verovelvolliselle tiedoksi. Päätökseen on liitettävä valitusosoitus.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, *veronlisäystä* tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös.

187 §

Verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta tai, jos kysymys on verosta, jonka verovelvollinen on maksanut vasta mainitun ajankohdan jälkeen, maksupäivästä.

184 §

Kun verovelvollisen maksettavaksi määrätään veroa tai veronkorotusta, verovelvolliselle on annettava *päätös*, johon on liitetty valitusosoitus. *Ajankohdasta, jolloin vero on maksettava, säädetään* valtiovarainministeriön asetuksella.

Verovelvollisen palautusoikeutta koskevan hakemuksen tai hakemusta vastaavan selvityksen johdosta verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, *johon liitetään valitusosoitus.*

187 §

(kumotaan)

188 a §

Verovirasto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon

sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos verovelvollinen maksaa veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 147 §:n 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Kun verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

188 b §

Edellä 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

191 §

Jos verovelvollinen on ilmoittanut kalenterikuukaudelta suoritettavan veron liian suurena tai vähennettävän veron liian pienenä, hän saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron tilikauden seuraavilta kalenterikuukausilta.

Verovelvolliselle, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, maksetaan tilikauden päätyttyä liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Vero voidaan palauttaa kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Yhteisöhallintajalle, joka ei ole muusta toiminnasta verovelvollinen, lääninverovirasto kuitenkin palauttaa liikaa maksetun veron jo kalenterivuoden aikana.

191 §

Verovelvollinen oikaisee veroilmoituksessa olevan virheen antamalla kyseiseltä vero-kaudelta veroilmoituksen oikaisuilmoituksen.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen oikaisuilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

191 a §

*Verovelvollisella, joka on ilmoittanut vero-
kaudelta suoritettavan veron liian pienenä tai
vähennettävän veron liian suurena, on tehtä-
vä 191 §:ssä tarkoitettu oikaisu kolmen vuo-
den ajan sen tilikauden päättymisestä, jolta
vero olisi tullut ilmoittaa.*

191 b §

*Verovelvollisella on oikeus saada
191 §:ssä tarkoitettua menettelyä noudattaen
liikaa maksettavaksi ilmoitettu vero tai vero,
jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, palau-
tuksena tilikauden aikana tai korjata virhe
vähentämällä kyseinen vero tilikauden aika-
na seuraavilta verokausilta.*

*Verovelvollisella, joka ei ole tehnyt
1 momentissa tarkoitettua oikaisua tai korja-
usta, on oikeus tilikauden päätyttyä saada
kyseinen vero palautuksena hakemuksen tai
muun saadun selvityksen perusteella.*

*Verovelvollisella on oikeus 2 momentissa
tarkoitettuun palautukseen kolmen vuoden
ajan sen tilikauden päättymisestä, jolta veroa
on ilmoitettu liikaa, tai verovelvollisen mai-
nitun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen pe-
rusteella myöhemminkin.*

*Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero
palautetaan siten kuin verotililaisissa tarkem-
min säädetään.*

192 §

Jos lääninverovirasto verovelvollisen ha-
kemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin
toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, lääninveroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava verovelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

192 §

Jos *verovirasto* verovelvollisen hakemuk-
sesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa,
että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi
virheellinen, *veroviraston* on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja *verovelvollisella on oikeus saada* virheen johdosta liikaa maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien,

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien,

kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, *sekä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettua hakemuksen johdosta annettuun päätökseen* ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen perimisestä ulosottoihin annetun lain (367/1961) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

204 §

Jos verovelvollisen joltakin tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää on maksuunpano-, jälkiverotus-, palautus-, oikaisu- tai uudelleen käsittelypäätöksellä taikka valitukseen annetulla päätöksellä muutettu toiselta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainitulta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää oikaistaan muutosta vastaavasti. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka jälkiverotuksen edellytykset puuttuisivat.

205 §

Jos vero on lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero on 187 §:ssä säädettyin tavoin maksettava asianomaiselle.

206 §

Jos lääninoikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt verovelvolliselle maksettavaa

kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä *sekä 162 c §:n 6 momentissa* ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi *hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavalisena tiedoksiantona*. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen *täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007)* perustevalitusta koskevia säännöksiä.

204 §

Jos verovelvollisen joltakin tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää on veron määräämispäätöksellä tai palautus-, oikaisu- tai uudelleen käsittelypäätöksellä taikka valitukseen annetulla päätöksellä muutettu toiselta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainitulta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää oikaistaan muutosta vastaavaksi. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

205 §

Jos vero on *hallinto-oikeuden* tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, *asianomaisella on oikeus saada palautuksena liikaa maksettavaksi tai palauttamatta jätettäväksi määrätty vero*.

206 §

Jos *hallinto-oikeus* tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt *määrää, jonka vero-*

määrää, jäljennös päätöksestä on toimitettava lääninverovirastolle. Lääninveroviraston tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa verolippu niin kuin 184 §:ssä säädetään.

velvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava verovirastolle. Veroviraston tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

208 a §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

208 a §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on neljänneskalenterivuosi tai kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 o §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162, 162 b tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa, 169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a, 209 tai 209 a—209 c §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *arvonlisäverorikkomuksesta* sakkoon.

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 o §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162 §:ssä, 162 c §:n 5 momentissa, 162 e tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa, 169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a, 209 tai 209 a—209 c §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava arvonlisäverorikkomuksesta sakkoon.

1. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

2. Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta ja lain voimaantulon jälkeen päättyvältä 13 c §:n 4 momentissa tarkoitettulta verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon.

3. Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

4. Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 148 §:n 1 ja 2 momenttia ei sovelleta verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamaan määrään eikä 148 §:n 3 momenttia veroon, jota koskeva veron määräämispäätös teh-

dään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

5. Verovelvollisella on oikeus vähentää viimeiseltä ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollinen on saanut vähentämättä jääneen määrän takaisin 149 §:n tai voimaantulosäännöksen 6 momentin perusteella, sitä ei saa vähentää lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta.

6. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada palautuksena viimeiseltä ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä. Palautus maksetaan hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella ja siihen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7. Lain 149 b—149 d §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvään tilikauteen.

8. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta lain voimaantuloa edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettäväästä verosta. Huojennukseen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään lain voimaantuloa edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

9. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitettua kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulon jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta lain voimaantulon jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikaute-

na pidetään lain voimaantulon jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

10. Sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, verokautena pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantuloapäivästä lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen tätä kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

11. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veroilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto määrää verovelvollisen ilmoittaman veron verovelvollisen maksettavaksi.

12. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 182 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta tilitettävään veroon, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos vero on määrätty maksettavaksi lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen.

13. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veron määräämispäätös tehdään lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 183 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

14. Jos ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 187 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään.

15. Verovelvollinen, joka on ilmoittanut ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavan veron liian suurena tai vähennettävän veron liian pienenä, saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron tilikauden aikana lain voimaantuloapäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollisen tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitetuksi kalenterikaudeksi, korjaus voi-

daan tehdä lain voimaantulosta lukien sovellettavan tilikauden aikana.

3.

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 5 ja 6 §,
sellaisina kuin ne ovat, 5 § laissa 537/1982 ja 6 § laeissa 1108/1988 ja 928/1992, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Kalenterikuukaudelta laskettu vero on suoritettava viimeistään seuraavan kalenterikuukauden 25 päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä, arklauantai tai juhannusaatto, saa veron suorittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

5 §

Kalenterikuukaudelta laskettu vero *suoritetaan* viimeistään *kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.*

6 §

Verovelvollisen on kultakin kalenterikuukaudelta annettava kuukausi-ilmoitus viimeistään seuraavan kalenterikuukauden 25 päivänä tai, jos mainittu päivä on pyhäpäivä, arklauantai tai juhannusaatto, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

6 §

Verovelvollisen on annettava kalenterikuukaudelta *veroilmoitus* viimeistään *kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei muussa laissa toisin säädetä.

4.

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 3 ja 5 §, sellaisena kuin niistä on 3 § osaksi laeissa 1003/2004 ja 254/2008, ja *lisätään* lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

3 §

*Tilitysajankohta****Kertymisjakso ja tilitysajankohta***

Tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kertymisjaksoa ja palautusten maksukuukautta seuraavana kuukautena. Kertymisjaksona on kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantorviranomaisen tilille, jollei jäljempänä toisin säädetä. Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset vähennetään kuitenkin verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Oma-aloitteisesti suoritettavia ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksua tilitettäessä kertymisjakso määräytyy ennakokoperintälain 12 §:n 1—3 momentissa sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 5 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti. Jakson aikana kertyneeksi katsotaan myös ne määrät, joita koskevat yksilöivät veronsaajan ilmoitukset ovat saapuneet verovirastolle.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kalenterikuukauden seitsemäntenä päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden kuudentena päivänä.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettut tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy. Asianomainen ministeriö määrittää maksuajankohdan.

Verotililaissa (/) tarkoitettujen verojen kertymisjakso alkaa kuitenkin kalenterikuukauden 18 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 17 päivänä. Kertymisjakson aikana verojen suorituksiksi verotilillä käytetty määrä ja verotilille kirjatut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kunkin kalenterikuukauden 7 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 6 päivänä. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Muiden tämän lain mukaisesti tilitettävien verojen kertymisjakso on kalenterikuukausi. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja maksetaan kertymisjaksoa seuraavan kuukauden aikana. Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset vähennetään kuitenkin verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Tilitysten maksuajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §

Jako-osuudet ennakoperintävaiheessa

Asianomainen ministeriö vahvistaa kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritetun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Ministeriö vahvistaa myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia tarkistetaan, jos käytettäväksi saatujen verotustietojen tai muiden perusteiden muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia *veronsaajille* tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien vahvistamista ja tarkistamista asianomaisen ministeriön on kuuluttava kuntien keskusjärjestöä, Kirkkohallitusta, Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

5 §

Jako-osuudet ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakoperintävaiheessa

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritetun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. *Lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kuukausikohteisesti oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun vähimmäismäärä (työnantajasuoritusten vähimmäismäärä) siten, että niiden yhteismäärä mahdollisimman hyvin vastaa todellista oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksun verovuosikohtaista kokonaiskertymää. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään* myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärää tarkistetaan, jos käytettäväksi saatujen verotustietojen tai muiden perusteiden muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän vahvistamista ja tarkistamista *valtiovarainministeriön* on kuuluttava kuntien keskusjärjestöä, Kirkkohallitusta, Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

5 a §

Takuutilitys

Jos oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen määrä kertymäjakson aikana on yhteensä vähemmän kuin 90 prosenttia kertymisjaksoa vastaavalle kuukaudelle vahvistetusta työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, erotus tilitetään veronsaajille takuutilityksenä. Takuutilityksenä tilitetään kuitenkin enintään määrä, joka vastaa verotileille kohdentamatta olevien maksujen ja verotileillä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärää kertymisjakson päättymispäivänä.

Takuutilitys oikaistaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä siten, että veronsaajien osuudet vastaavat kohdekaudelta tehtyjen kausiveroilmoitusten mukaista todellista kertymää.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin takuutilityksen soveltamisesta. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä takuutilitysmenettelystä ja tilitysten oikaisemisesta takuutilityksen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 tehtävissä tilityksissä.

5.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 39 §:n 6 momentti, 42 §:n 4 momentti ja 43 §,
muutetaan 12, 21, 32 ja 38 §, 39 §:n 7 momentti, 41 §, 42 §:n 1 ja 2 momentti, 44 §:n 1 ja 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 564/2004 sekä 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 241/2008, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 564/2004 kumotun 33 §:n tilalle uusi 33 § sekä uusi 33 a ja 33 b § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

12 §

12 §

*Pidätetyn määrän maksaminen**Pidätetyn määrän maksaminen*

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät lääninverovirastolle viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena ennakkoperintäasetuksessa säädettyinä päivinä. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitusta merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavan kalenterikuukauden vastaavana päivänä.

Kunta, seurakunta ja kansaneläkelaitos suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena veronkantolain mukaan tilitettävistä määristä. Ilmoitus vähennettävästä määrästä on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään 1 momentissa tarkoitettuina päivinä.

Valtion ja sen laitosten pidättämien määrien suoritustavan ja suoritusajan määrää asianomainen ministeriö.

Asianomainen ministeriö voi oikeuttaa maksamaan pidätetyt määrät myöhemmin kuin 1 ja 2 momentissa on säädetty, jos pidätyksen maksaminen maksajista riippumattomien esteiden vuoksi ei ole mahdollista määrääjässä. Pidennetyltä maksuajalta ministeriö voi määrätä suoritettavaksi korkoa.

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät *Verohallinnolle* viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena *verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana*. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitetusta merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavana kalenterikuukautena *edellä mainittuna ajankohtana*.

Jäljempänä 32 §:n 4 momentissa tarkoitettun suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso lyhenee 33 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kesken ilmoitusjakson, on maksettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta pidätetyt määrät Verohallinnolle viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 33 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos

suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena verontilityslain mukaan tilitettävistä määristä.

21 §

Liikaa maksettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on maksettu enemmän kuin sitä on pidätetty, maksaja voi vähentää liikaa maksetun määrän samalta kalenterivuodelta maksettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa säädetyllä tavalla ei voida menetellä, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun määrän suorituksen maksajalle hakemuksesta. Palauttamisen edellytyksenä on, että 33 §:ssä tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehdyt merkinnät on oikaistu.

Hakemus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona liिकासuoritus on maksettu.

32 §

Valvontailmoitus

Suorituksen maksajan on *maksuvuoden aikana* annettava maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä verohallituksen vahvistaman kaavan mukainen valvontailmoitus lääninverovirastolle. *Ilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista.*

Merityötuloa maksava työnantaja ilmoittaa

21 §

Liikaa ilmoitettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on *ilmoitettu* enemmän kuin sitä on pidätetty, *suorituksen* maksaja voi korjata virheen antamalla *kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen tai* vähentämällä liikaa *ilmoitetun* määrän samalta kalenterivuodelta *ilmoitettavasta* ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu virhe havaitaan vasta kalenterivuoden päättymisen jälkeen, liikaa ilmoitetulla määrällä oikaistaan kalenterivuoden viimeisen kohdekauden kausiveroilmoitusta. Oikaisun edellytyksenä on, että verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehdyt merkinnät on oikaistu. Oikaisu-ilmoitus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jolta ennakonpidätystä on ilmoitettu liikaa.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava verovirastolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä *kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.*

Kausiveroilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista viimeistään kalenterikuukautta seuraavana kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Merityötuloa maksavan työnantajan on an-

kuitenkin edellistä kalenterikuukautta edeltävän kalenterikuukauden aikana maksettujen palkkojen ja ennakonpidätysten määrän.

nettava kalenterikuukauden aikana maksettuista suorituksista kausiveroilmoitus sähköisesti viimeistään kalenterikuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Kausiveroilmoitus on kuitenkin annettava neljänneskalenterivuositain viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana, kun:

1) säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan kalenterivuoden kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa; tai

2) suorituksen maksaja ei ole säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja, mutta on arvonlisäverovelvollinen ja oikeutettu arvonlisäverolain (1501/1993) 162 a §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun verokauteen.

Säännöllisesti palkkaa tai muuta suoritusta maksavan on myös ilmoitettava, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on annettava ilmoitus siitä, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu. Ilmoituksen voi tehdä etukäteen enintään kuudelta kuukaudelta.

Päivä, jona ilmoitus on viimeistään annettava, säädetään asetuksella.

Edellä 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta ilmoitusjaksosta on kysymys.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Edellä 32 §:n 4 momentissa tarkoitettun suorituksen maksajan on ilmoitettava viipymättä, jos kyseissä lainkohdassa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kuluva kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen perusteella kalenterikuukautta sen kalenterikuukauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 mo-

mentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

33 a §

Ilmoitusjakson valintaoikeus

Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan kalenterikuukauden pituista ilmoitusjaksoa. Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjaksona on tämän pykälän perusteella valittu ilmoitusjakso, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 32 §:n 2 tai 4 momentin mukaista ilmoitusjaksoa.

Ilmoitusjakson on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa ilmoitusjaksoa sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä vii-

meistään kyseistä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

33 b §

Verotilijärjestelmän yhdenmukainen ilmoitusjakso

Suorituksen maksajan on sovellettava samaa ilmoitusjaksoa kuin verotililain soveltamisalaan kuuluvaan arvonlisäverolaissa tarkoitettuun veroon. Jos suorituksen maksaja soveltaa edellä mainittuun veroon kalenterivuoden pituista verokautta, suorituksen maksajan ilmoitusjakso on neljänneskalenterivuosi.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta suorituksen maksajaan, joka on arvonlisäverolain 162 a §:n 4 momentissa tarkoitettu verovelvollinen.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta tai *pidätetyn määrän maksamatta*, lääninveroviraston on maksuunpantava pidättämättä tai *maksamatta* jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Ennakonpidätys voidaan maksuunpanna enintään 40 prosentin suuruisena, jos ennakonpidätys on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa jätetty toimittamatta.

Jos ennakonpidätys on jätetty toimittamatta, suorituksen maksajaa on, jos mahdollista, kuultava ennen maksuunpanoa.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta *luki-en*, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, *veroviraston* on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Maksuunpantava ennakonpidätys on enintään 40 prosenttia maksetuista suorituksista. Suorituksen maksajaa on kuultava, jos se on mahdollista, ennen maksuunpanoa.

Maksuunpano on toimitettava kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Maksuvelvollisuuden tai maksuunpanon poistamisen tai alentamisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 43 §:ssä tarkoitetun veronlisäyksen tai 44 §:ssä tarkoitetun veronkorotuksen osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

41 §

Arviomaksuunpano

Lääninverovirasto arvioi maksuunpantavan määrän, jos:

1) on ilmeistä, että suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen toimittamisen eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut lääninverovirastolle maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja;

2) suorituksen maksaja on laiminlyönyt toimitetun ennakonpidätyksen maksamisen lääninverovirastolle eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja;

3) on ilmeistä, että suorituksen maksajan lääninverovirastolle maksama tai maksuunpanoa varten ilmoittama määrä on pienempi kuin toimitetut ennakonpidätykset.

Lääninveroviraston on varattava suorituksen maksajalle tilaisuus selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioidessaan lääninveroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, lääninveroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaisissa olosuhteissa toimiviin.

Arviomaksuunpano on toimitettava 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

(6 mom. kumotaan)

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 44 §:ssä tarkoitetun veronkorotuksen tai verotililain 32 §:n mukaisen viivästyskoron osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, verovirasto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa veroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, veroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätysten maksuunpantua määrää suuremmasta määrästä, lääninveroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä *veronlisäyksi-*neen ja veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos lääninverovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen ennakonpidätysten maksuunpantua pienemmästä määrästä, lääninveroviraston on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Arviomaksuunpanon oikaisemisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

43 §

Veronlisäys

Ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidätyksen maksamisen laiminlyönyt suorituksen maksaja on laiminlyödyn määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 3 §:ssä säädetään. Veronlisäys lasketaan sekä ennakonpidätyksen toimittamisen että sen maksamisen laiminlyönnin yhteydessä 12 §:ssä tarkoitettua asetuksella säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä alkaen.

Veronlisäys on määrättävä maksettavaksi, vaikka pidättämättä tai maksamatta jätetty määrä on jo suoritettu. Veronlisäys voidaan määrätä maksettavaksi silloinkin, kun maksuunpano jätetään 39 §:n 2 momentissa tarkoitettua erityisestä syyistä määräämättä. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 3 §:stä poiketen veronlisäys lasketaan tällöin sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimittava.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos *verovirasto* saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen *siitä, että* ennakonpidätysten määrän *tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston* on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos *verovirasto* saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen *siitä, että* ennakonpidätysten määrän *on pienempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston* on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa siitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

(4 mom. kumotaan)

43 §

Veronlisäys

(kumotaan)

Lääninverovirasto voi erityisestä syystä laskea veronlisäyksen edellä säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos maksuunpanosta luovutaan laiminlyönnin vähäisyyden vuoksi, veronlisäystä ei maksuunpanna.

44 §

Veronkorotus

Lääninverovirasto voi korottaa ennakonpidätystä, jos:

1) pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädettyssä ajassa toimittamatta *tai maksamatta tai maksanut sitä ilmeisesti liian vähän*, enintään 30 prosentilla;

2) ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut samaansa kehotusta sen korjaamiseen, enintään 10 prosentilla;

3) pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka on antanut sen olennaisesti puutteellisena, enintään 20 prosentilla ja, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

4) pidätysvelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrittäminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai valvontailmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoitta-

44 §

Veronkorotus

Verovirasto voi korottaa ennakonpidätystä:

1) enintään 30 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädettyssä ajassa toimittamatta;

2) enintään 10 prosentilla, jos ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut samaansa kehotusta sen korjaamiseen;

3) enintään 20 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen antamisen *tai antanut sen olennaisesti liian myöhään* tai laiminlyönyt muun tiedon tai asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka antanut *ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan* olennaisesti puutteellisena, ja enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä;

4) enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrittäminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai *kautsiveroilmoituksen* antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi

misvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimitanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

Veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

48 §

Oikaisuvaatimus lääninverovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta lääninverovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu.

48 §

Oikaisuvaatimus verovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla, ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta verovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. *Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.*

50 §

Muutoksenhakuaika ja erät muut valitusta koskevat määräykset

Edellä 45 §:ssä tarkoitettua ennakkoratkaisua ja 48 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

50 §

Muutoksenhakuaika ja erät muut valitusta koskevat määräykset

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava verovirastoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. *Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Sellaisen suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, ilmoitusjaksona pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantulopäivästä lukien kalenterikuukautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta ja että lain 33 b §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidäystä koskeva valvontailmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee suorituksen maksajan ilmoittaman ennakonpidätyksen.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 44 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan ennakonpidätykseen, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos ennakonpidätys on maksuunpantu tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidäystä koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, ennakonpidätykselle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 43 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa ennakonpidäystä koskeva päätös tehdään lain

voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 39 §:n 6 momentissa ja 42 §:n 4 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään.

6.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 10 §:n 3 momentti ja 13 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 3 momentti laissa 1569/1995 ja 13 §:n 4 momentti laissa 1114/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 §

10 §

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille maksuunpannaan veronlisäys sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille *on suoritettava viivästyskorkoa* sen mukaan kuin *verotililaissa* (/) säädetään.

13 §

13 §

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava verovirastolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain 32 ja 33 §:ssä säädetyllä tavalla. *Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja ilmoittaa tekemistään vähennyksistä vuosi-ilmoituksensa liitteenä.*

Säännöllisesti *tai satunnaisesti* palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava verovirastolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan

sosiaaliturvamaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa sosiaaliturvamaksua koskeva maksuunpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sosiaaliturvamaksulle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

7.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 7, 14 ja 16 §,
sellaisina kuin ne ovat, 7 § laissa 1571/1995, 14 § laissa 1393/1991 ja mainitussa laissa 1571/1995 sekä 16 § osaksi mainitussa laissa 1571/1995, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

7 §

7 §

*Veron suorittaminen**Veron suorittaminen*

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella on koronmaksajan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) tarkoitettu kotikunta. Jos valtio on koronmaksaja, pidätetyt määrät on suoritettava Uudenmaan lääninverovirastolle. Pidätetyt määrät on suoritettava viimeistään koronmaksua seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä.

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

14 §

14 §

*Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen**Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen*

Koronsaajalta aiheettomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi ja siihen

Koronsaajalta aiheettomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi, ja siihen

sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (418/1959) ja verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä.

Jos koronmaksaja on suorittanut lähdeveroa enemmän kuin lähdeverona on peritty, koronmaksaja saa vähentää liikaa suoritetun määrän myöhemmin samalta vuodelta suorittavan lähdeveron yhteydessä. Jos vähennystä ei voida tehdä, koronmaksaja saa liikaa suoritetun määrän hakemuksesta takaisin lääninverovirastolta. Hakemus lääninverovirastolle on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Jollei tässä laissa ole toisin säädetty, lähdeveron kannossa, perinnässä ja palauttamisessa noudatetaan veronkantolakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Tässä laissa tarkoitettuun, koronsaajalle tai koronmaksajalle maksuunpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (1118/1996) ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännöksiä.

Jos koronmaksaja on ilmoittanut lähdeveron liian suurena, liikaa ilmoitetun veron voi vähentää samalta kalenterivuodelta ilmoitetavasta lähdeverosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen korkotulosta perittyyn veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa korkotulosta perittyyn veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa maksettusta korosta perittävää lähdeveroa koskeva maksuunpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

8.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

11 §

Milloin lähdevero on jäänyt perimättä, mutta tulosta on pidätetty ennakkoperintälaissa tarkoitettua ennakkoa, on veron perimiseen velvollisen suoritettavaksi 8 §:n mukaan määrätystä veron määrästä vähennettävä pidätetyn ennakon määrä. *Ennakkoperintälaissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan tällöin perimättä jääneen lähdeveron ja pidätetyn ennakon väliselle erotukselle.*

11 §

Jos lähdevero on jäänyt perimättä, mutta tulosta on pidätetty ennakkoperintälaissa tarkoitettua ennakkoa, veron perimiseen velvollisen suoritettavaksi 8 §:n mukaan määrätystä veron määrästä on vähennettävä pidätetyn ennakon määrä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 20 .

9.

Laki**arpajaisverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 8 §:n 2 momentti, 10, 14 ja 17 §, sellaisena kuin niistä on 10 § osaksi laissa 1568/1995, ja
muutetaan 8 §:n 1 momentti, 9 §, 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on suoritettava arpajaisvero verohallituksen vahvistamaa tilillepanokorttia käyttäen ja samalla ilmoitettava verohallituk-

Verovelvollisen on *maksettava ja ilmoitettava kalenterikuukaudelta suoritettava arpajaisvero viimeistään kalenterikuukautta seu-*

sen määräämät tiedot sen läänin lääninverovirastolle, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on.

Muun kuin tavara-arpajaisten toimeenpanijan on suoritettava kalenterikuukauden arpajaisvero viimeistään tätä kuukautta toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Tavara-arpajaisten toimeenpanijan on suoritettava arpajaisvero viimeistään kalenterikuukautta kolmanneksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Jos edellä tarkoitettu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

raavana toisena kuukautena verotililaissa (/) säädettyinä ajankohtana. Veroa koskevat tiedot on ilmoitettava verotililaissa tarkoitetulla kausiveroilmoituksella.

(2 mom. kumotaan)

9 §

Veron oikaisu

Verovelvollisella on oikeus hakemuksesta saada takaisin liikaa tai aiheettomasti suoritettu vero. Hakemus on tehtävä lääninverovirastolle viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolta veroa on suoritettu liikaa.

Yksinoikeudella arpajaisia toimeenpaneva verovelvollinen saa vähentää kalenterikuukaudelta liikaa suorittamansa veron viimeistään neljänneltä lähinnä seuraavalta kalenterikuukaudelta suoritettavasta verosta.

10 §

Veron maksuunpano

Jos arpajaisveroa ei ole suoritettu määräajassa tai jos vero on suoritettu säädetyn määräajan jälkeen, lääninveroviraston on määrättävä verovelvollisen maksettavaksi suorittamatta oleva vero sekä sille veronlisäystä sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään viidennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero olisi ollut suoritettava.

9 §

Veron oikaisu

Arpajaisia toimeenpaneva verovelvollinen saa vähentää kalenterikuukaudelta liikaa ilmoittamansa veron samalta kalenterivuodelta suoritettavasta verosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

10 §

Veron maksuunpano

(kumotaan)

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt arpajaisveron määräajassa suorittamisen tai on suorittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut pyydettyjä tietoja, veroviraston on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

13 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on osaksi tai kokonaan jättänyt arpajaisveron säädetyssä ajassa suorittamatta, eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäisenä, on hänet maksuunpanon yhteydessä määrättävä suorittamaan laiminlyödyille arpajaisveron määrälle korotusta enintään 30 prosenttia.

13 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on jättänyt arpajaisveron ilmoittamatta tai ilmoittanut sen olennaisesti liian myöhään taikka antanut ilmoituksen puutteellisena eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäisenä, voidaan hänet maksuunpanon yhteydessä määrätä suorittamaan laiminlyödyille arpajaisveron määrälle korotusta enintään 30 prosenttia.

14 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Arpajaisveron kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan veronkantolain (611/1978) säännöksiä, ellei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

14 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

(kumotaan)

17 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos arpajaisveroa palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhakumenettelyn johdosta, palautettavalle verolle maksetaan veronkantoasetuksessa (903/1978) säädetty

17 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

(kumotaan)

korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva ilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee verovelvollisen ilmoittaman veron.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 17 §:ssä tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään.

10.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 1 §, 15 §:n otsikko ja 1 momentti, 25 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 28 § ja 40 §:n 1 momentti sekä
lisätään 17 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 240/2008, uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 34 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) tarkoitettujen verojen ja maksujen sekä metsänhoitomaksun, työnantajan sosiaaliturvamaksun, arvonlisäveron ja eräistä vakuutusmaksuista suoritettavan veron kanssa sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan myös muiden verojen ja maksujen kannossa, joista niin erikseen säädetään.

Maahantuonnin yhteydessä toimitettavasta arvonlisäveron kannosta säädetään erikseen.

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) ja *arvonlisäverolaisissa* (1501/1993) tarkoitettujen verojen ja maksujen kannossa *lukuun ottamatta verotililain (/) 1 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja veroja ja maksuja.*

Lakia sovelletaan lisäksi metsänhoitomaksun sekä muiden verojen ja maksujen kannossa, joista niin erikseen säädetään.

Maahantuonnin yhteydessä toimitettavasta arvonlisäveron kannosta säädetään erikseen.

15 §

15 §

Maksuunpannun veron suoritusjärjestys

Maksuunpannun ja verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritusjärjestys

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään maksuunpannun veron suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) viivekorko tai jäämämaksu ja viivästyskorko;
- 3) veronlisäys tai viivästyskorkoa vastaava korko;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään maksuunpannun tai verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) maksunlykkäyskorko;
- 2) viivästyskorko, viivekorko tai jäämämaksu;
- 3) veronlisäys tai viivästyskorkoa vastaava korko;
- 4) veronkorotus;
- 5) vero;

6) jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko.

6) jäännösveron korko tai maksettava yhteisökorko.

17 §

Yksilöimättömän maksun käyttäminen

17 §

Yksilöimättömän maksun käyttäminen

Maksusta käyttämättä jäävä määrä luetaan verovelvollisen hyväksi verotilillä. Määrä, jota ei tarvita verotilillä olevien velvoitteiden suoritukseksi, palautetaan verovelvolliselle.

21 §

Veronpalautuksen maksaminen

21 §

Veronpalautuksen maksaminen

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt verotililain 1 §:ssä mainittujen lakien ja säännösten nojalla kannettavista veroista ja maksuista säädetyn taikka tuloverotusta tai varainsiirtoverotusta koskeviin säännöksiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka on antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, veronpalautus maksetaan siltä osin kuin sitä ei ole käytettävä veron suoritukseksi sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, Verohallinto voi maksaa palautuksen tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta ei tarvita tai siitä tarvitaan vain osa selvitettävänä olevien verojen ja maksujen suoritukseksi.

25 §

Veronkuittaus

Veronkantoviranomainen kuittaa veronpalautuksen verojäämän suoritukseksi, jos tässä luvussa säädetyt kuittauksen edellytykset ovat olemassa. Veronkuittaus toimitetaan myös sellaisen verojäämän suoritukseksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on määrätty

25 §

Veronkuittaus

Veronkantoviranomainen kuittaa veronpalautuksen verojäämän ja verotilillä suorittamatta jääneiden velvoitteiden suoritukseksi, jos tässä luvussa säädetyt kuittauksen edellytykset ovat olemassa. Veronkuittaus toimitetaan myös sellaisen verojäämän ja verotilillä

vastuuvelvolliseksi.

suorittamatta olevan velvoitteen suoritukseksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on määrätty vastuuvolliseksi.

27 §

27 §

*Verojäämien kuittausjärjestys**Verojäämien kuittausjärjestys*

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä;

2) työnantajan sosiaaliturvamaksu;

3) kiinteistövero;

4) muut valtiolle tulevat verot;

5) metsänhoitomaksu;

6) suhdannetalletus.

Virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevat ulkomaan verot sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettu tiedonantovelvolliselle määrätty laiminlyöntimaksu kuitataan viimeisinä.

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä ja verotililain 21 §:n nojalla verotililtä perittäväksi siirretty ennakkoperintälaisissa tarkoitettu vero tai maksu viivästysseuraamuksineen;

2) työnantajan sosiaaliturvamaksu sekä verotililtä perittäväksi siirretty työnantajan sosiaaliturvamaksu viivästysseuraamuksineen;

3) kiinteistövero;

4) muut valtiolle tulevat verot ja verotililtä perittäväksi siirretyt valtiolle tulevat verot ja maksut viivästysseuraamuksineen;

5) metsänhoitomaksu;

6) suhdannetalletus.

Verotilillä suorittamattomina olevat velvoitteet, virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevat ulkomaan verot sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettu tiedonantovelvolliselle määrätty laiminlyöntimaksu kuitataan viimeisinä.

28 §

28 §

*Veronkuittauspäivä**Veronkuittauspäivä*

Veronkuittauspäivä on päivä, jona veronkantoviranomainen saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän suoritukseksi kuitataan palautettavaa ennakkoa, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt.

Veronkuittauspäivä on päivä, jona veronkantoviranomainen saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän tai verotilillä suorittamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi kuitataan palautettavaa ennakkoa, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt.

34 §

Perintäkeinot

34 §

Perintäkeinot

Arvonlisäverolain 133 s §:n 1 momentissa ja 188 a §:n 1 momentissa tarkoitettu maksamatta oleva vero voidaan kuitenkin lähettää perittäväksi ulosottoimin taikka liittää konkurssilaissa (120/2004) tarkoitettuun maksukehotukseen tai konkurssihakemukseen kahden viikon kuluttua siitä, kun verovelvollisen katsotaan saaneen tiedon veroa koskevasta ilmoituksesta.

40 §

Vastuuseen määrääminen

Vero määrätään vero- tai maksuvelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään veroviranomaisen verotus- tai maksuunpanopäätökseen *taikka* vero- tai maksulippuun.

40 §

Vastuuseen määrääminen

Vero määrätään vero- tai maksuvelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään veroviranomaisen verotus- tai maksuunpanopäätökseen, vero- tai maksulippuun *taikka* verotililain 21 §:ssä tarkoitettuun verotilioteeseen tai verotilillä suorittamatta jääneistä velvoitteista verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Soveltamisala**Soveltamisala*

Jos valtiolle, kunnalle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle suoritettavan veronkantolain (611/1978) 1 §:ssä tarkoitetun veron määräaikana maksaminen laiminlyödään, lasketaan verolle veronlisäystä tai viivekorokoa sen mukaan tässä laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös muuhun valtiolle ja kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnastettavaan suoritukseen.

Jos veronkantolain (609/2005) 1 §:ssä tarkoitetun veron määräaikana maksaminen laiminlyödään, lasketaan verolle veronlisäystä tai viivekorokoa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös muuhun valtiolle ja kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnastettavaan suoritukseen, *jollei maksamisen laiminlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista muussa laissa säädetä toisin.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 20 .

12.

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 21 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

21 §

Verojäämiä koskevien tietojen julkaiseminen

Verojäämiä koskevien tietojen julkaiseminen

Veronkantolain (611/1978) perusteella kannettavia arvonlisäveroja sekä ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksuja koskevia tietoja eräänntyneistä ja maksamatta jätetyistä veroista voidaan ilmoittaa julkaistaviksi verojen erikoisperintänä.

Veronkantolain (609/2005) ja verotililain (/) perusteella kannettavia arvonlisäveroja sekä ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksuja koskevia tietoja eräänntyneistä ja maksamatta jätetyistä veroista voidaan ilmoittaa julkaistaviksi verojen erikoisperintänä.

Julkaistavia tietoja ovat vero- ja maksuvelvollisen

Julkaistavia tietoja ovat vero- ja maksuvelvollisen:

- 1) nimi;
- 2) toiminimi sekä liike- ja yhteisötunnus;
- 3) verohallinnon tiedossa oleva kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain 25 §:n 4 momentista muuta johdu;
- 4) verojäämän verolaji ja määrä viivästysseuraamuksineen.

- 1) nimi;
- 2) toiminimi sekä *yritys*- ja yhteisötunnus;
- 3) Verohallinnon tiedossa oleva kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain 25 §:n 4 momentista muuta johdu;
- 4) verojäämän verolaji ja määrä viivästysseuraamuksineen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 20 .